

ACTA ET DECRETA

CONCILII PLENI

QUOD HABITUM EST APUD MANTOVAM

DIE 7 AUGUSTI

DE REBUS CONCILIIARIBUS DECRETIS

AD HANC CAUSAM PERTINENTIBUS

MANTOVA

TOMAS M. J. GILBERTUS

ACTA ET DECRETA

CONCILII PLENARII

QUOD HABITUM EST APUD MAYNOOTH

DIE 7 AUGUSTI

ET DIEBUS SEQUENTIBUS USQUE

AD DIEM 15 AUGUSTI 1956

DUBLINI

TYPIS M. H. GILL ET FILII

MCMLX

INDEX GENERALIS

PAGINA

EPISTOLA EMI ET RMI CARD. PRAEFECTI S. CONGR. CONCILII AD EMUM CARD. D'ALTON DE PRO- POSITO CONCILIUM PLENARIUM PROXIME CELEBRANDI	xiii
EPISTOLA EXCMI ET REVMI D. ANGELI DELL'ACQUA, SUBSTITUTI SECRETARIAE STATUS S.S., AD EMUM ET RMUM IOANNEM CARD. D'ALTON ..	xv
CHIROGRAPHUS PII XII AD EMUM ET RMUM IOANNEM CARD. D'ALTON	xvi
EPISTOLA EXCMI ET REVMI D. ANGELI DELL'ACQUA, SUBSTITUTI SECRETARIAE STATUS S.S., AD EMUM ET RMUM IOANNEM CARD. D'ALTON ..	xviii
DECRETUM CONVOCATIONIS EMI ET RMI IOANNIS CARD. D'ALTON	xix
EPISTOLA EXCMI ET REVMI D. ANGELI DELL'ACQUA, SUBSTITUTI SECRETARIAE STATUS S.S., AD EMUM ET RMUM IOANNEM CARD. D'ALTON ..	xxi
SACRA CONGREGATIO CONCILII DECRETUM ..	xxiii
DECRETUM DE PROMULGATIONE ..	xxv
ACTA	1

DECRETA:

DECRETA GENERALIA, 1-7 ..	47
---------------------------	----

TITULUS

I. DE OBLIGATIONIBUS CLERICORUM, 8-43	48
II. DE ROMANO PONTIFICE, 44-48 ..	55
III. DE EPISCOPIS, 49-63 ..	55
IV. DE SYNODO DIOECESANA, 64-65 ..	59
V. DE CURIA DIOECESANA, 66-67 ..	59
VI. DE VICARIO GENERALI ET DE VICARIIS FORANEIS, 68-74 ..	59
VII. DE PAROCHIS, 75-96 ..	61
VIII. DE VICARIIS PAROECIALIBUS, 97-103 ..	65
IX. DE RELIGIOSIS, 104-115 ..	66
X. DE MORIBUS LAICORUM, 116-121 ..	68
XI. DE IUVENUM CONSOCIATIONIBUS, 122-124	70

DECRETA :

TITULUS	PAGINA
XII. DE PIIS FIDELIUM ASSOCIATIONIBUS, 125-126	70
XIII. DE APOSTOLATU LAICO, 127-140 ..	71
XIV. DE SACRAMENTIS IN GENERE, 141-146	73
XV. DE BAPTISMO, 147-158	74
XVI. DE CONFIRMATIONE, 159-163 ..	77
XVII. DE SANCTISSIMA EUCHARISTIA, 164-177	77
XVIII. DE POENITENTIA, 178-183	80
XIX. DE EXTREMA UNCTIONE ET DE CURA AEGROTORUM, 184-187	81
XX. DE ORDINE, 188-189	82
XXI. DE MATRIMONIO, 190-198	82
XXII. DE SACRAMENTALIBUS, 199-202 ..	84
XXIII. DE ECCLESIIS, DE ORATORIIS, DE ALIIS AEDIFICIIS ECCLESIASTICIS, DE ALTARIBUS, 203-208	85
XXIV. DE SEPULTURA ECCLESIASTICA, 209-219	86
XXV. DE TEMPORIBUS SACRIS, 220-225 ..	88
XXVI. DE CULTU DIVINO, 226-240 ..	89
XXVII. DE CATECHETICA INSTITUTIONE, 241 ..	91
Caput I. DE CATECHETICA INSTITUTIONE PUERORUM, 242-245	91
Caput II. DE CATECHETICA INSTITUTIONE ADULTORUM ET DE SACRIS CONCIONIBUS, 246-251	92
Caput III. DE SACRIS MISSIONIBUS, 252-255	93
XXVIII. DE SEMINARIIS, 256	94
XXIX. DE SCHOLIS, 257-259	95
Caput I. DE SCHOLIS PRIMARIIS, 260-270	96
Caput II. DE SCHOLIS MEDIIS, 271-273	98
Caput III. DE SCHOLIS VOCATIONALIBUS ET ALIIS HUIUSMODI, 274-277	98

DECRETA :

TITULUS	PAGINA
Caput IV. DE SCHOLIS ARTIS PAED- AGOGICAE, 278-280 ..	99
Caput V. DE STUDIORUM UNIVER- SITATIBUS, 281-287 ..	100
XXX. DE PROHIBITIONE LIBRORUM, 288-291	101
XXXI. DE BENEFICIIS, 292-304 ..	102
XXXII. DE BONIS ECCLESIAE TEMPORALIBUS, 305-317	103
XXXIII. DE ADMINISTRATIONE BONORUM TEM- PORALIUM ECCLESIAE, 318-326 ..	106
XXXIV. DE PIIS FUNDATIONIBUS, 327-328 ..	107
XXXV. DE IUDICIIS ECCLESIASTICIS, 329-333 ..	108
XXXVI. DE DELICTIS ET POENIS, 334-335 ..	109
SUBSCRIPTIONES EPISCOPORUM	110
CONCORDANTIA CUM EXEMPLARI AUTHENTICO ..	111
PASTORAL ADDRESS ISSUED BY THE ARCHBISHOPS AND BISHOPS OF IRELAND TO THEIR FLOCKS ON THE OCCASION OF THE PROMULGATION OF THE ACTS AND DECREES OF THE PLENARY COUNCIL HELD IN MAYNOOTH :	
ENGLISH TEXT	112
IRISH TEXT	117

SECTIO I

DOCUMENTA

NUMERUS	PAGINA
1. SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS—INDEX FACULTATUM QUINQUENNALIUM ORDINARIIS LOCORUM TRIBUTARUM—FORMULA III-B ..	121

2. SACRA CONGREGATIO CONCILII—DECRETUM DE VETITA CLERICIS ET RELIGIOSIS NEGOTIATIONE ET MERCATURA ..	134
3. SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE— CONVENTUS EPISCOPORUM HIBERNIAE ..	136
4. SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS—DECRE- TUM CIRCA PROPONENDOS AD EPISCOPALE MINISTERIUM IN HIBERNIA	137
5. SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS—DUBIA DE SECRETO SERVANDO AB IIS, QUI DE INFORMATIONIBUS REQUIRUNTUR CIRCA PRO- VENDOS AD EPISCOPATUM	142
6. CONSTITUTIO APOSTOLICA “SPONSA CHRISTI” PII PP. XII DE SACRO MONIALIUM INSTITUTO PROMOVENDO (CITATIO)	143
7. SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS—INSTRUC- TIO CIRCA MONIALIUM CLAUSURAM (CITATIO)	143
8. SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE— DECRETUM DE CONSILO GENERALI OPERIS APOSTOLICI IN HIBERNIA CONSTITUENDO ..	144
9. SACRA CONGREGATIO CONCILII—ADNOTATIO ET TESTIMONIUM BAPTISMI INFANTIUM ADOPTATORUM	150
10. SACRA CONGREGATIO DE DISCIPLINA SACRAMEN- TORUM — DECRETUM DE CONFIRMATIONE ADMINISTRANDA IIS QUI EX GRAVI MORBO IN MORTIS PERICULO SUNT CONSTITUTI ..	151
11. CONSTITUTIO APOSTOLICA “CHRISTUS DOMINUS” PII PP. XII—DE DISCIPLINA SERVANDA QUOAD IEIUNIUM EUCHARISTICUM (CITATIO)	160
12. SACRA CONGREGATIO S. OFFICII—INSTRUCTIO DE DISCIPLINA CIRCA IEIUNIUM EUCHARIS- TICUM SERVANDA (CITATIO)	160
13. MOTU PROPRIO—INDULTA A CONSTITUTIONE APOSTOLICA “CHRISTUS DOMINUS” EXTEN- DUNTUR	161

NUMERUS	PAGINA
14. SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE— RESCRIPTUM DE TEMPORE PASCHALI ..	163
15. BISHOPS' MEETING—DECISION IN REGARD TO PASCHAL TIME	164
16. SACRA CONGREGATIO DE SACRAMENTIS—RE- SCRIPTUM: FACULTAS DISPENSANDI AB INTERSTITIIS ET AETATE .. .	164
17. SACRA CONGREGATIO DE SACRAMENTIS—RE- SCRIPTUM: FACULTAS HABENDI SACRAS ORDINATIONES EXTRA TEMPORA ..	165
18. CONSTITUTIO APOSTOLICA—DE SACRIS ORDINI- BUS DIACONATUS, PRESBYTERATUS ET EPISCOPATUS	166
19. SACRA CONGREGATIO DE SACRAMENTIS—RE- SCRIPTUM: DISPENSATIONES PRO HIBERNIA QUOAD INSTRUCTIONEM " SACROSANCTUM " ..	169
20. MOTU PROPRIO—ABROGATUR ALTERUM COMMA PARAGRAPHI SECUNDÆ CAN. 1099 ..	172
21. SACRA CONGREGATIO CONCILII—RESCRIPTUM DE RESTITUTIONE FESTI S. PATRITII ..	173
22. SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS—INDUL- TUM DE FESTO IMMACULATAE CONCEPTIONIS	174
23. SACRA CONGREGATIO CONCILII—RESCRIPTUM: FACULTAS REDUCENDI FESTA DE PRAECEPTO PRO HIBERNIA	175
24. LITTERAE APOSTOLICAE—LEX ABSTINENTIAE RELAXATUR PRO SCOTIAE REGNI FIDELIBUS ..	176
25. SACRA CONGREGATIO CONCILII—LEX ABSTINEN- TIAE RELAXATUR PRO HIBERNIA ..	177
26. SACRA CONGREGATIO PRO NEGOTIIS ECCLESIAS- TICIS EXTRAORDINARIIS—INDULTUM: OR- DINARIIS LOCORUM CONCEDITUR FACULTAS DISPENSANDI SUPER LEGE ABSTINENTIAE ET IEIUNII	178
27. SACRA CONGREGATIO CONCILII—DECRETUM DE ABSTINENTIA ET IEIUNII LEGE OBSERVANDA	179

28. SACRA CONGREGATIO CONCILII—DECRETUM : OBLIGATIO LEGIS IEIUNII ET ABSTINENTIAE, PERVIGILIO FESTI DEIPARAE IN CAELUM ASSUMPTAE STATUTA, DEINCEPS UBIQUE AD PERVIGILIUM FESTI IMMACULATAE CONCEP- TIONIS B. MARIAE V. TRANSFERTUR ..	180
29. SACRA CONGREGATIO CONCILII—DECRETUM : FIDELIBUS CONCEDITUR GRATIA ANTICIPANDI OBLIGATIONEM ABSTINENTIAE ET IEIUNII A PERVIGILIO NATIVITATIS DOMINI AD DIEM VIGESIMAM TERTIAM DECEMBRIS	181
30. SACRA CONGREGATIO DE DISCIPLINA SACRA- MENTORUM—INSTRUCTIO DE SANCTISSIMA EUCCHARISTIA SEDULO CUSTODIENDA (CITATIO)	181
31. SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE— INSTRUCTIO DE APTO MODO PRO MISSIONIBUS STIPEM CORROGANDI	182
32. PROFESSIO CATHOLICAE FIDEI	184
33. IURISIURANDI FORMULA CONTRA MODERNISMUM	187
34. DATARIA APOSTOLICA—NORMAE SERVANDAE AB ORDINARIIS IN IMPETRANDA AB APOSTOLICA SEDE COLLATIONE BENEFICIORUM ..	189
35. SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS—DE- CRETUM : CIRCA PRAESCRIPTA CANONUM 534 § 1 ET 1532 § 1 N. 2, C.I.C.	191
36. SACRA CONGREGATIO CONCILII—DECLARATIO CIRCA ALIENATIONEM BONORUM ECCLESIAS- TICORUM	192
37. SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS—NOTI- FICATIO (PRIVATA)	193
38. SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS—NOTI- FICATIO (PRIVATA)	195
39. SACRA CONGREGATIO CONCILII—RESSCRIPTUM : ORDINARIIS LOCORUM IN HIBERNIA TRIBUITUR FACULTAS REDUCENDI MISSAS PRIVATAS IAM FUNDATAS	197

NUMERUS	PAGINA
40. SACRA CONGREGATIO CONCILII—DECRETUM : DE PIIS FIDELIUM PEREGRINATIONIBUS AD CELEBRIORA SANCTUARIA MODERANDIS ..	198
41. SACRA CONGREGATIO S. OFFICII—DECRETUM : COMMUNISMI DOCTRINA ; SCRIPTA ET PRO- FESSIO PROHIBENTUR	200
42. MOTU PROPRIO—QUAEDAM VERBA EXPUNGUN- TUR A CAN. 2319 § 1, 1	202

SECTION II

EXCERPTA QUAEDAM EX ACTIS COETUS
ARCHIEPISCOPORUM ET EPISCOPORUM
HIBERNIAE

(A)

UNIVERSITY EDUCATION

1. UNIVERSITY COMMITTEE	203
2. DEANS OF RESIDENCE	203
3. REPORTS ON RELIGION AND CONDUCT ..	204
4. LECTURES ON RELIGION	204
5. STUDENTS' RETREATS	204

(B)

SECONDARY EDUCATION

1. RELIGIOUS INSTRUCTION	205
2. SECURITY FOR LAY TEACHERS	205

(C)

PRIMARY EDUCATION

1. APPOINTMENT AND DISMISSAL OF TEACHERS	205
2. CHRISTIAN BROTHERS' SCHOOLS AND THE NATIONAL SYSTEM OF EDUCATION ..	206

NUMERUS	PAGINA
3. NUNS AND THE I.N.T.O.	207
4. TRAINING COLLEGES	207
5. AMALGAMATION OF SCHOOLS	207

(D)

NUNS AND SISTERS

1. NUNS AND THE FRANCHISE	207
2. NUNS AS NIGHT NURSES	207
3. NUNS FROM FOREIGN COUNTRIES AND POS- TULANTS	208

(E)

GENERAL

1. LETTERS : TESTIMONIAL, AND " AD INGREDI- ENDAM RELIGIONEM "	208
2. NOVENA OF ST. PATRICK	209
3. MARRIAGE OFFERING	209
4. SUNDAY CATECHISM	209
5. CARNEGIE LIBRARIES	209
6. BOARDED-OUT CHILDREN	210
7. AGREED REGULATIONS FOR THE LENTEN FAST AND ABSTINENCE	210

SECTIO III

FORMULAE IN NEGOTIIS ECCLESIASTICIS
EXPEDIENDIS

1. FORMULA EXCARDINATIONIS	211
2. FORMULA INCARDINATIONIS	212
3. FORMULA COLLATIONIS PAROECIAE	213
4. FORMA INDUCTIONIS PAROCHI	214
5. TESTIMONIUM PERACTAE INSTITUTIONIS	214
6. RESIGNATION OF PARISH	215

NUMERUS	PAGINA
7. FORMULA CONSTITUTIONIS VICARII OECONOMI ..	215
8. FORMULA DELEGATIONIS GENERALIS ASSISTENDI MATRIMONIIS	216
9. FORMULA DELEGATIONIS ASSISTENDI MATRI- MONIO DETERMINATO	217
10. FORMULA ERECTIONIS CONFRATERNITATIS ..	218
11. (1) FORMULA QUA FACULTAS ERIGENDI STATIONES CONCEDITUR	219
(2) TESTIMONIUM ERECTIONIS AD EPISCOPUM MITTENDUM	220
(3) TESTIMONIUM ERECTIONIS SERVANDUM IN ECCLESIA	220
12. TESTIMONIUM AUTHENTICITATIS RELIQUIARUM	221
13. CERTIFICATE OF BAPTISM (FOR ORDERS) ..	221
14. CERTIFICATE OF BAPTISM FOR ADOPTED CHILDREN	222
15. NOTIFICATION OF BAPTISM TO PARISH PRIEST OF PARENTS	222
16. CERTIFICATE OF CONFIRMATION	223
17. LITTERAE COMMENDATITIAE	223
18. FORMULA FACULTATIS CELEBRANDI MISSAM ..	224
19. FORMULA DELEGATIONIS IURISDICTIONIS AD CONFESSIONES AUDIENDAS	224
20. FORMULA PETENDI FACULTATEM ABSOLVENDI A CASU VEL CENSURA ORDINARIO RESERVATA ..	225
21. FORMULA RECURSUS AD S. POENITENTIARIAM	225
22. ENQUIRY SHEET TO BE FILLED IN BY PARISH PRIEST FROM WHOM THE ORDINARY SEEKS INFORMATION CONCERNING A CANDIDATE FOR ORDERS OR RELIGIOUS PROFESSION ..	226
23. LITTERAE TESTIMONIALES PRO ORDINANDIS ..	227
24. LITTERAE TESTIMONIALES AD RELIGIONEM INGREDIENDAM	228
25. LITTERAE DIMISSORIAE	229
26. FORMULA AUTHENTICI TESTIMONII ORDINATIONIS RECEPTAE	229

NUMERUS	PAGINA
27. FORMULA PETITIONIS DISPENSATIONIS A BANNIS	230
28. FORMULA DISPENSATIONIS SUPER PUBLICATIONI- BUS MATRIMONII	230
29. FORMULA PETENDI DISPENSATIONEM SUPER IMPEDIMENTO MATRIMONII	231
30. FORMULA PETENDI A SACRA POENITENTIARIA DISPENSATIONEM MATRIMONIALEM PRO FORO INTERNO SACRAMENTALI	231
31. FORMULA DISPENSATIONIS SUPER IMPEDIMENTO MATRIMONIALI	232
32. FORMULA DISPENSATIONIS IN MIXTA RELIGIONE	233
33. FORMULA SANATIONIS MATRIMONII	234
34. FORMS OF GUARANTEES IN MIXED MARRIAGE ..	237
35. FORMULA OF PETITION FOR LEAVE TO ASSIST AT MARRIAGE OF VAGI	239
36. TESTIMONIUM STATUS LIBERI AD MATRIMONIUM CONTRAHENDUM	239
37. LITTERAE TESTIMONIALES A CURIA EPISCOPALI DANDAE PRO NUPTURIENTIBUS QUI DIOECESI- BUS HIBERNIAE PERTINENT ET MATRIMONIUM EXTRA HIBERNIAM CONTRAHERE VOLUNT ..	240
38. NIHIL OBSTAT A CURIA EPISCOPALI DANDUM PRO MATRIMONIIS CUM UNUS SALTEM NUPTURIENS DIOECESI HIBERNIAE NON PERTINET ..	240
39. NOTIFICATION OF MARRIAGE TO PARISH PRIEST OF PLACE OF BAPTISM	241
INDEX ANALYTICO—ALPHABETICUS DECRETORUM	243

EPISTOLA EMI ET RMI CARD. PRAEFECTI
S. CONGR. CONCILII

AD

EMUM CARD. D'ALTON DE PROPOSITO
CONCILIIUM PLENARIUM PROXIME CELEBRANDI

SACRA CONGREGATIO CONCILII

Romae, die 31 Octobris 1955.

Prot. N. 9170/D.

Eñe ac Revñe Domine mi Obsñe,

Litterae Eminentiae Tuae Reverendissimae diei 19 labentis mensis una cum petitione diei 14 praecedentis, de Concilio Plenario Antistitum istius Nationis convocando, ad hanc Sacram Congregationem rite pervenerunt.

Gaudet hoc Sacrum Dicasterium de studio atque industria quibus Episcopatus Hiberniae animarum bonum collatis simul consiliis prosequitur; omina fausta ideo profert ut Plenarium Concilium, quod mense Augusto anni proxime obventuri celebrare in animo est, ad felicem optatumque exitum Deo opitulante perducatur.

Nihil quidem obstat quominus opera Concilio apparando ab isto Episcopatu nulla interposita mora impendi incipiat; Concilii autem actis apte praeordinatis ac celebrationis tempore opportune statuto Eminentia Tua Pontificii Legati ad idem Concilium convocandum eique praesidendum designationem a Sanctitate Sua exposcere per Secretariam Status ne dedignetur.

Pergratum mihi erit Concilio peracto viginti exemplaria Actorum ac Decretorum eiusdem accipere, ut ab hac Sacra Congregatione examini subici ac recognosci possint, ad normam canonis 250, § 4 Codicis Juris Canonici.

Occasionem libenter nactus, Manus Tuas humillime
deosculor ac omni qua par est veneratione me profiteor

Eminentiae Tuae Reverendissimae
humillimum et addictissimum servum,

P. CARD. CIRIACI,
Praef.

F. ROBERTI,
a secretis.

Eñõ ac Revñõ Domino
Dño Card. IOANNI D'ALTON
Archiepiscopo Armachano.

EPISTOLA EXCMI ET REVMI
D. ANGELI DELL'ACQUA, SUBSTITUTI
SECRETARIAE STATUS S.S.,

AD

EMUM ET RMUM IOANNEM CARD. D'ALTON

SEGRETERIA DI STATO
DI SUA SANTITÀ

Dal Vaticano, li 7 Aprile 1956.

N. 368986.

Eñe ac Revñe Domine,

Officios litteris die 21 mensis Februarii nuper praeterlapi datis, augusto Pontifici renuntians sacros Hiberniae Praesules se Concilium Plenarium habituros exoptare, Eum enixe rogabas ut, ad sacrarum legum tramitem, Legatum Apostolicum designare vellet, qui Concilium ipsum convocaret eique moderaretur.

Beatissimus Pater, re diligenter perpensa, te eligere dignatus est ad peculiare eiusmodi munus implendum, certa spe nixus temet impensa pro tua animorum cura eximioque religiosae disciplinae studio, illud esse auspicato et frugifere admodum absoluturum.

Quae tecum dum communico, Sacram Purpuram Tuam summa veneratione deosculor meque profiteri gaudeo

Eminentiae Tuae Revñae
addictissimum

A. DELL'ACQUA,
Subst.

Eño ac Revño Domino
Card. IOANNI D'ALTON
Archiepiscopo Armachano.

CHIROGRAPHUS

PII XII

AD

EMUM ET RMUM IOANNEM D'ALTON.

DILECTO FILIO NOSTRO

JOANNI TIT. SANCTAE AGATHAE

S.R.E. PRESBYTERO CARDINALI D'ALTON

ARCHIEPISCOPO ARMACHANO

PIUS PP. XII

—

DILECTE FILI NOSTER,
SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Plurimum sane conferunt ad animarum bonum in unaquaque natione provehendum et amica Praesulum voluntatum conspiratio et legum praeceptorumque eorum concordia. Haec itaque sacrorum Antistitum Hirlandiae totius Congressio, in proximum mensem Augustum indicta, valde opportuna videtur, ut negotia gravioris momenti diligenter perpendantur, et, singulis cujusque studiis consiliisque in unum collatis, quaedam communis in gregibus pascendis norma ac ratio constabiliatur. Quamquam enim istic religio catholica florentibus institutis operibusque viget ejusque officia plerumque adimplentur, tamen ea praesidia excogitanda ac proponenda sunt, quibus Christi fideles adversus hostes, qui fidem catholicam oppugnant, efficaciter muniantur atque populi fervor ac devotio erga Ecclesiam magis magisque augeatur in dies.

Quapropter, quum Plenarium Concilium ex juris canonici praescripto Nobis per Legatum Nostrum, qui eidem quoque praesideat ac moderetur, convocandum sit,

te, Dilecte Fili Noster, qui, Romana purpura praefulgens, perinsignis istius metropolitanae sedis gubernacula in Hirlandia ipsa tenes, Legatum Nostrum per has Litteras eligimus ac renuntiamus, ut Concilio Episcoporum Plenario, Augusto mense proximo ineundo, nomine Nostro Nostraque auctoritate praesideas. Deum interea precamur, ut omnes in unum conventuros luminibus muneribusque cumulet supernis, simulque communia eorumdem incepta gratia et favore prosequatur.

Quorum quidem donorum in auspiciū atque peculiaris Nostri amoris testimonium, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, ceterisque Hirlandiae Archiepiscopis et Episcopis, cunctorumque gregibus peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die 11 mensis Junii, anno MDCCCCLVI, Pontificatus Nostri duodevicesimo.

PIUS PP. XII.

EPISTOLA EXC̃MI ET REṼMI
D. ANGELI DELL'ACQUA, SUBSTITUTI
SECRETARIAE STATUS S.S.,

AD

EM̃UM ET RM̃UM IOANNEM CARD. D'ALTON

SEGRETERIA DI STATO

DI SUA SANTITÀ

Dal Vaticano, 15 Giugno 1956.

N. 368986.

Eminenza Reverendissima,

Ho il piacere di rimetterLe, qui unito, il venerato Autografo, col quale il Santo Padre Si è benignamente degnato di nominarLa Suo Legato, per presiedere il Concilio Plenario Irlandese, che sarà celebrato nel prossimo Agosto.

Nel compiere l'augusto incarico, presento le più vive congratulazioni per la nobile missione affidata all' Eminenza Vostra Reverendissima e faccio i migliori auguri per il felice compimento del Concilio medesimo.

Mi onoro profittare della circostanza per baciarLe la Sacra Porpora e professarmi con sensi di profonda venerazione

di Vostra Eminenza Reverendissima
Umilissimo Devotissimo Obbligatissimo Servitore

ANGELO DELL'ACQUA,
Sostituto

A Sua Eminenza Reṽma
il Sig. Cardinale GIOVANNI D'ALTON
Arcivescovo di Armagh
MAYNOOTH
(con Autografo Pontificio).

DECRETUM CONVOCATIONIS
 EMI ET RMI JOANNIS CARD. D'ALTON

JOANNES

Tit. Sanctae Agathae S.R.E. Presbyter Cardinalis
 D'ALTON

Dei et Apostolicae Sedis Gratia
 Archiepiscopus Armachanus
 Totius Hiberniae Primas
 Legatus Pontificius

DECRETUM

Cum Excellentissimi Sacrorum Antistites Hiberniae, ad praescriptum canonis 281 Codicis Iuris Canonici, a Sanctissimo Domino nostro Pio Pp. XII, feliciter regnante, supplicibus precibus postulassent ut Concilium plenarium Hiberniae celebraretur, Sanctitas Sua, has preces benigne excipiens, Nos, licet immeritos, Legatum Pontificium ad idem Concilium convocandum et moderandum eique praesidendum, Litteris apostolicis diei 11 mensis Junii anno MDCCCCLVI, designare dignata est.

Nos itaque, hac apostolica auctoritate aucti, votisque eorumdem Sacrorum Antistitum libenter annuentes, in Collegio Sancti Patritii apud Maynooth, tamquam aptiori ac commodiori in loco, hoc decreto Concilium plenarium convocamus, decernentes idem Concilium die septima mensis Augusti huius anni MDCCCCLVI et diebus subsequentibus sollemniter celebrandum esse.

Hunc in finem Excellentissimos Archiepiscopos et Episcopos dioecesanos fraterna caritate complectentes per praesens decretum peramanter invitamus, et, prout opus sit, praecipimus ac mandamus ut die praecedenti seu sexta mensis Augusti, in supra memoratum Collegium conveniant, atque eidem Concilio cum suffragio deliberativo intersint.

Item Capitula cathedralia et consultores dioecesanos Hiberniae comiter invitamus ut ad idem Concilium unum e Capitularibus aut consultoribus, iuxta canonem 282, § 3, mittendum curent. Superiores quoque maiores qui nominantur in documento huic decreto adnexo peramanter in Domino invitamus, ad normam eiusdem canonis 282, § 3, ut et ipsi eidem Concilio intersint.

Praeterea Excellentissimi Sacrorum Antistites in proprium consultorem unum vel alterum virum ecclesiasticum in sacra theologia vel in iure canonico peritum, simulque pietate, probitate ac prudentia praeclarum sibi adsciscere possunt.

Hoc Concilium plenarium, Deo opitulante, dignum sortiatur exordium felicemque et fructuosum progressum et exitum habeat. Qua spe freti, intercedentibus potissimum beatissima Virgine Maria Deipara eiusque castissimo Sponso Sancto Joseph atque Sancto Patritio, huius nationis Patrono, corde optamus ut ex salutaribus huius Concilii mox celebrandi decretis uberrimi sequantur fructus ad maiorem Dei gloriam, ad Ecclesiae catholicae exaltationem, ad Summi Pontificis, Jesu Christi in terris Vicarii, honorem et obsequium, atque ad cleri et christiani populi profectum.

Datum, ex Collegio Sancti Patritii apud Maynooth, die 21 mensis Iunii, anno MDCCCCLVI,

JOANNES CARDINALIS D'ALTON,
LEGATUS PONTIFICIUS.

EPISTOLA EXC̃MI ET REṼMI
D. ANGELI DELL'ACQUA, SUBSTITUTI
SECRETARIAE STATUS S.S.,

AD

EMUM ET RMUM IOANNEM CARD. D'ALTON

SEGRETERIA DI STATO

DI SUA SANTITÀ

Dal Vaticano, li 6 Settembre 1956.

No. 384146.

Eminentissime ac Reverendissime Domine,

Quas nuper tu ceterique Hiberniae sacrorum Antistites, ad Concilium Plenarium celebrandum una congregati, perofficiosas litteras dedistis, eas Augustus Pontifex libenti sane animo perlegit.

Beatissimus Pater valde delectatus est, quod non solum antequam coetus vestros auspicaremini, sed prius etiam quam ad sedes vestras, Conventu peracto, discederetis, ad Christi Vicarium animos convertere voluistis, ut Ipsi consociatissimam cum Petri Cathedra voluntatem profiteremini, in qua quidem colenda Hibernia semper in exemplum refulsit.

Ex epistola vestra Sanctitati Suae cognoscere placuit alacritatem et prudentiam, quibus pastoralis muneris partes agitis, ut sacrum ministerium vestrum aptum temporibus evadat atque haud tenues nostrae aetatis difficultates feliciter exsuperet. Quae omnia, uti par est, Ipse magni pependit. Quamquam enim "neque qui plantat, neque qui rigat est aliquid, sed qui incrementum dat, Deus" (1 Cor., 3: 7), id tamen operam postulat industriamque sacrorum Pastorum, quibus Redemptor noster eo magis favet quo sunt gloriae suae studiosiores.

Illud etiam Augustus Pontifex vestrae attribuit laudi, quod, admotis ad Deum precibus, curas cogitationesque adhibere non intermittitis innumeris christifidelium turbis, qui ob fidei constantiam vexantur et libertatis iura lugent miserabiliter eversa. Hinc vestra elucet veri nominis caritas, quae novit flere cum flentibus, gaudere cum gaudentibus; atque utinam cito, quod omnium in votis est, huiusmodi sedetur coorta malorum procella, nec tardet illucescere expectatum serenum ubi nunc infesta nubila glomerantur.

Christi Vicarius, dum hos paterni animi sensus vobis patefacit gratiasque de oblato obsequio agit maximas, ubera ab Omnipotenti Deo praesidia implorat, ut quae simul sapienter scivistis, ea, clero populoque obsequente, feliciter ad effectum deducere valeatis; horum autem auxiliorum auspex est Apostolica Benedictio, quam Ipse vobis singulis universis vestrisque gregibus peramanter in Domino impertit.

Interea qua par est observantia, me profiteri gaudeo

Eminentiae Tuae addictissimum

A. DELL'ACQUA,

Subst.

Eminentissimo ac Reverendissimo Domino
Dño Cardinali JOANNI D'ALTON
Archiepiscopo Armachano.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DECRETUM

Concilio Plenario Hibernico apud Collegium Sancti Patritii in "Maynooth" rite convocato, feliciter celebrato et sollemniter absoluto, cunctis Hiberniae Archiepiscopis atque Episcopis adstantibus, qui una simul diligentem et alacrem operam dederunt gravibus rei religiosae in Hibernia negotiis pertractandis atque Concilii decretis conficiendis, Eminentissimus Dominus Joannes Tit. S. Agathae Gothorum S.R.E. Presbyter Cardinalis D'Alton, Archiepiscopus Armachanus ac totius Hiberniae Primas, qui, litteris Secretariae Status SANCTITATIS SUAE die 7 aprilis 1956 sub n. 368986 datis eiusdem Concilii Legatus Apostolicus a SUMMO PONTIFICE PIO PP. XII felicitis recordationis electus ac renuntiatus fuerat, acta et decreta omnia, ad normam canonis 291, § 1 Codicis iuris canonici, ad hanc Sacram Congregationem expendenda ac recognoscenda transmisit.

Quae ab Eminentissimis ac Reverendissimis Patribus eiusdem Sacrae Congregationis, diligenti ac maturo instituto examine, in generalibus Comitiis diei 25 mensis iunii anni 1959 perpensa atque, nonnullis emendationibus inductis, cum speciali mente in apposis litteris expressa, iuxta disposita a vigente Codice iuris canonici recognita sunt.

In Audientia autem diei 14 iulii 1959 SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER JOANNES DIVINA PROVIDENTIA PAPA XXIII eandem recognitionem adprobare ac confirmare dignatus est.

Reliquum tandem est ut decreta ipsa publici iuris fiant, atque Eminentissimus Joannes S.R.E. Cardinalis D'Alton, tamquam Legatus Pontificius, eadem ad normam canonis 291, § 1 Codicis iuris canonici promulganda curet, adeo ut post tres menses ab hoc Concilio promulgato in omnibus Hiberniae Dioecesibus vim obligandi, iuxta decretum septimum eiusdem Concilii, habere incipiant.

Faxit itaque Deus omnipotens ut quae a cunctis Excellentissimis Archiepiscopis atque Episcopis, Eminentissimo Cardinali Legato SANCTITATIS SVAE Duce ac Magistro, statuuntur, quaeque peculiaribus necessitatibus Nationis Hiberniae, Ecclesiae Catholicae gloriae, opportuna visa sunt, in maiorem cleri populiue utilitatem et profectum quam maxime conferant.

Datum Romae, die 17 iulii 1959.

P. CARD. CIRIACI,
Praefectus

P. PALAZZINI,
a secretis

JOANNES

Tit. Sanctae Agathae S.R.E. Presbyter Cardinalis
D'ALTON

Dei et Apostolicae Sedis Gratia

Archiepiscopus Armachanus

Totius Hiberniae Primas

Legatus Pontificius

DECRETUM DE PROMULGATIONE

Auctoritate Legati Pontificii per Litteras apostolicas diei 11 mensis iunii 1956 a Summo Pontifice, immortalis memoriae, Pio XII Nobis collata, Nostro decreto diei 21 mensis iunii 1956 Concilium plenum Hiberniae convocavimus in Collegio Sancti Patritii apud Maynooth.

Concilium ipsum una simul cum Excellentissimis Archiepiscopis et Episcopis aliisque locorum Ordinariis nationis Hiberniae, adiuvantibus quoque Conciliaris Officialibus et Consultoribus adlectis, rite naviterque celebravimus, illudque, favente Dei gratia populoque plaudente, feliciter ac solemniter die 15 mensis augusti 1956 absolvimus.

Acta autem et decreta eiusdem Concilii, iuxta praescriptum canonis 291 § 1 Codicis Iuris Canonici, ad Sacram Congregationem Concilii transmittenda curavimus, nomine quoque Sacrorum Antistitum ipsius nationis, expostulantes ut ea expenderentur et recognoscerentur.

Porro ex Decreto eiusdem Sacrae Congregationis Concilii 17 mensis iulii 1959 Nobis communicato laeti comperimus Eminentissimos Patres illius Sacrae Congregationis, quorum examini ac iudicio proposita fuerunt acta et decreta huius Concilii plenarii Hiberniae, in generalibus Comitibus diei 25 mensis iunii 1959 accurato studio ac matura deliberatione expendisse, atque, nonnullis emendationibus ac modificationibus adiectis, ad normam iuris recognovisse.

Ex eodem Decreto Sacrae Congregationis Concilii constat praeterea quod SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER JOANNES DIVINA PROVIDENTIA PAPA XXIII, in Audientia diei 14 mensis iulii 1959 eandem recognitionem adprobare ac confirmare dignatus est.

Quae cum ita sint, Nos, licet immeriti, auctoritate Legati Pontificii qua fungimur, omnia et singula huius Concilii plenarii decreta, prout a Sancta Sede recognita sunt, ad normam memorati canonis 291 § 1 Codicis Iuris Canonici, praesenti decreto solemniter promulganda esse declaramus ac mandamus iuxta decretum septimum eiusdem Concilii, scilicet litteris collectivis ab Episcopis totius Hiberniae datis et in ecclesiis cathedralibus perlegendis adeo ut post tres menses a die quo memoratae litterae datae fuerint decreta vim obligandi habere incipiant.

Faxit omnipotens Deus ut Concilium ipsum salutare et uberrimos fructus afferat in maius Ecclesiae Catholicae bonum, quemadmodum in optatis est Nostris ac Excellentissimorum Sacrorum Antistitum huius nationis.

Datum ex aedibus nostris apud Armagh, die 21 mensis iunii anno 1960.

✠ JOANNES CARDINALIS D'ALTON,
ARCHIEPISCOPUS ARMACHANUS,
TOTIUS HIBERNIAE PRIMAS,
LEGATUS PONTIFICIUS.

ACTA

CONCILII PLENARII EPISCOPORUM HIBERNIÆ

QUOD APUD MAYNOOTH HABITUM EST DIE SEPTIMO AUGUSTI
ET DIEBUS SEQUENTIBUS USQUE AD DIEM QUINTUM
DECIMUM AUGUSTI ANNO MDCCCCLVI.

Die 6 Augusti, Feria II.

Hora sexta vespertina omnes Archiepiscopi, Episcopi et Synodales, pro Concilio congregati, in Collegii Cappella convenerunt ut Eñm et Rñm Joannem Cardinalem D'Alton, Legatum Pontificium, honorifice reciperent. Processione facta, adveniente Eño Legato antiphona *Ecce Sacerdos Magnus* decantata est. Deinde hymno *Veni Creator Spiritus* in ecclesia cantato, orationibusque ad B. V. Mariam, ad Sanctum Patritium et ad Sanctum Laurentium recitatis, Excñs et Rñs Episcopus Rapontensis palam legit Litteras Apostolicas die 11 Junii datas, necnon *Decretum Convocationis* die 21 Junii datum, et Eñs Legatus Benedictionem omnibus impertivit.

CONVENTUS PRAELIMINARIS

Subinde hora septima in aula conciliari convenerunt Eñs Praeses, Archiepiscopi et Episcopi ut negotia Concilij ordinarent. Dicta oratione *Adsumus*, Decretum *De Officialibus* lectum est ; et in specialem deputationem electi sunt Excñs et Rñs Episcopus Galviensis et R. D. Gulielmus Conway, qui ipsos Episcopos et ceteros Synodales in deputationes iuxta praestituta apte disponerent. Statuerunt Patres concedere Abbatibus de Monte Melleario et de Monte S. Josephi, necnon Procuratori Episcopi absentis, ut particularibus Episcoporum congregationibus cum suffragio consultivo interessent. Statuerunt etiam licentiam adstandi congregationibus

particularibus concedere Cancellario et quattuor Vice-Cancellariis. Dictis antiphona *Sancta Maria* orationeque *Agimus Tibi Gratias* conventus finem accepit.

Die 7 Augusti, Feria III.

SESSIO SOLLEMNIS PRIMA

Hora decima ante meridiem convenerunt omnes quotquot ad Concilium advenerant Exc^{mo} et R^{mo} Praesules, unacum Exc^{mo} et R^{mo} D. A. Levame, Nuntio Apostolico, eiusque Secretario, cumque ceteris Synodalibus in Oratorio B. V. Mariae; et sollemnibus pompis processerunt sub dio usque ad Collegii Cappellam, dum hymni *Veni Creator Spiritus*, *Ave Maris Stella*, *Iste C^{on}fessor* et psalmi 80, 67, 83, 86, 132 ab omnibus in via cantabantur. In ecclesia Missam De Spiritu Sancto sollemni ritu celebravit E^mus Praeses; cui ad altare adstiterunt, sacerdos assistens Ill^mus et R^mus D. Ioannes Quinn, S.S. Prael. Dom.; diaconi assistentes Ill^mus et R^mus D. Ioannes Stokes, S.S. Prael. Dom., et Rev. D. Franciscus Lenny; diaconus Rev. D. J. Mullan; subdiaconus Rev. D. R. Walsh; magister caeremoniarum Rev. D. C. Haran.

Missa finita, E^mus Praeses Benedictionem Apostolicam cum Indulgentia Plenaria omnibus impertivit, persolutisque precibus pro aperienda Synodo praescriptis, mandatum est ut omnes praeter Synodales exirent. Clausis ianuis, E^mus Praeses sermone gravissimo allocutus est Synodales de rebus in Synodo tractandis. Subinde instituerunt Promotores ut Concilium Plenarium ab E^mo Praeside auctoritate Sanctae Sedis munito convocatum, illo ipso die inciperet iamque inceptum esse declararetur. Quorum precibus adnuens E^mus Praeses Decretum *De Concilio Inchoando* legendum tradidit Exc^{mo} et R^{mo} Episcopo Galviensi, Secretario. Quod cum perlectum esset, et a Patribus nemine dissentiente probatum, E^mus Praeses Concilii Plenarii initium fieri et iam factum esse pronuntiavit.

Eadem ratione sequentia Decreta perlecta et probata sunt : *De Modo Vivendi in Concilio ; De Praeiudicio non Afferendo ; De non Discedendo ; De Secreto Servando ; De Professione Fidei Emittenda ; De Officialibus Constituendis ; De Iudicibus Causarum Constituendis*. Postea institerunt Promotores ut omnes ad Concilium citati, aut qui ex sacrorum canonum praescriptis ei interesse deberent, nominatim vocarentur. Quod ex mandato Eñi Praesidis factum est.

Aderant sequentes Praesules :—

Eñus et Rñus D. JOANNES CARDINALIS D'ALTON, Archiepiscopus Armachanus, Totius Hiberniae Primas, Legatus Pontificius, Concilii Praeses.

Excñus et Rñus D. JOANNES CAROLUS MCQUAID, Archiepiscopus Dublinensis, Hiberniae Primas.

Excñus et Rñus D. JOSEPHUS WALSH, Archiepiscopus Tuamensis.

Excñus et Rñus D. JEREMIAH KINANE, Archiepiscopus Cassiliensis.

Excñus et Rñus D. GULIELMUS MACNEELY, Episcopus Rapotensis.

Excñus et Rñus D. JACOBUS MACNAMEE, Episcopus Ardachadensis et Cluanensis.

Excñus et Rñus D. PATRITIUS COLLIER, Episcopus Ossoriensis.

Excñus et Rñus D. DANIEL MAGEEAN, Episcopus Dunensis et Connorensis.

Excñus et Rñus D. THOMAS KEOGH, Episcopus Darensis et Leighlinensis.

Excñus et Rñus D. MICHAEL BROWNE, Episcopus Galviensis et Duacensis.

Excñus et Rñus D. JACOBUS STAUNTON, Episcopus Fernensis.

- Excẽmus et Rẽmus D. NIGELLUS FARREN, Episcopus
Derriensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. DIONYSIUS MOYNIHAN, Episcopus
Kerriensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. EUGENIUS O'CALLAGHAN, Episcopus
Clogherensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. DANIEL COHALAN, Episcopus
Waterfordiensis et Lismorensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. EUGENIUS O'DOHERTY, Episcopus
Dromorensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. PATRITIUS O'NEILL, Episcopus
Limericensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. JACOBUS FERGUS, Episcopus
Achadensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. JOANNES KYNE, Episcopus Midensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. JOSEPHUS RODGERS, Episcopus
Laonensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. AUGUSTINUS QUINN, Episcopus
Kilmorensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. VINCENTIUS HANLY, Episcopus
Elphinensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. CORNELIUS LUCEY, Episcopus
Corcagiensis et Administrator Apostolicus Rossensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. PATRITIUS O'BOYLE, Episcopus
Alladensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. GULIELMUS PHILBIN, Episcopus
Clonfertensis.
- Excẽmus et Rẽmus D. PATRITIUS DUNNE, Episcopus
Narensis.
- Rẽmus D. Fr. CELSUS O'CONNELL, Ord. Cist., Abbas de
Monte Melleario.
- Rẽmus D. Fr. CAMILLUS CLAFFEY, Ord. Cist., Abbas de
Monte S. Joseph.
- Rẽmus D. EDMUNDUS FOX, Decanus, Procurator Excẽmi et
Rẽmi Episcopi Cloynensis.

Aderant etiam sequentes Procuratores Capitulorum :—

Ill̃mus et R̃mus D. JOANNES QUINN, Vic. Gen., S.S. Prael. Dom., Decanus, Capituli Armachani Procurator.

Ill̃mus et R̃mus D. PATRITIUS BOYLAN, Vic. Gen., S.S. Prael. Dom., S.T.D., Capituli Dublinensis Procurator.

Ill̃mus et R̃mus D. EDMUNDUS O'DONNELL, Vic. Gen., Decanus, Capituli Cassiliensis Procurator.

Rev. D. GERARDUS CANONICUS MITCHELL, S.T.D., Capituli Tuamensis Procurator.

Rev. D. IOANNES CANONICUS DEENEY, Capituli Rapotensis Procurator.

Ill̃mus et R̃mus D. MICHAEL MASTERSON, Vic. Gen., S.S. Prael. Dom., Archidiaconus, Capituli Ardachadensis Procurator.

Rev. D. JACOBUS CANONICUS RYAN, Capituli Ossoriensis Procurator.

Rev. D. DIONYSIUS CANONICUS CAHILL, Capituli Dunensis Procurator.

R̃mus D. MICHAEL FALLON, Decanus, I.C.D., Capituli Galviensis Procurator.

Ill̃mus et R̃mus D. ROBERTUS CANONICUS HICKEY, Vic. Gen., S.S. Prael. Dom., Capituli Fernensis Procurator.

Ill̃mus et R̃mus D. DOMNALLUS REIDY, Vic. Gen., S.S. Prael. Dom., Decanus, Capituli Kerriensis Procurator.

Ill̃mus et R̃mus D. HUGO FINNEGAN, Vic. Gen., S.S. Prael. Dom., Decanus, Capituli Clogherensis Procurator.

Rev. D. TIMOTHEUS CANONICUS WALSH, Capituli Waterfordiensis Procurator.

Ill̃mus et R̃mus D. EDUARDUS CAMPBELL, Vic. Gen., S.S. Prael. Dom., Capituli Dromorensis Procurator.

Rev. D. DIONYSIUS O'BRIEN, Archidiaconus, S.T.D., Capituli Limericensis Procurator.

Ill̃mus et R̃mus D. AMBROSIVS BLAINE, Vic. Gen., S.S. Prael. Dom., Decanus, Capituli Achadensis Procurator.

Ill^mus et R^mus D. MICHAEL QUINN, Vic. Gen., S.S. Prael.
Dom., Decanus, Capituli Laonensis Procurator.

Rev. D. MICHAEL CANONICUS KELLY, Vic. For., Capituli
Kilmorensis Procurator.

Ill^mus et R^mus D. JOSEPHUS SCANNELL, Vic. Gen.,
Decanus, S.T.D., Capituli Corcagiensis Procurator.

Rev. D. LAURENTIUS CANONICUS FINNERTY, Vic. For.,
Capituli Alladensis Procurator.

Ill^mus et R^mus D. JACOBUS SHEEDY, Vic. Gen., Archi-
diaconus, Capituli Cloynensis Procurator.

Ill^mus et R^mus D. JACOBUS CONWAY, Vic. Gen., S.S.
Prael. Dom., Consultorum Dioecesanorum Darensium
Procurator.

Rev. D. ANTONIUS McFEELY, S.T.L., Consultorum
Dioecesanorum Derriensium Procurator.

Ill^mus et R^mus D. RICARDUS MACCULLEN, Vic. Gen.,
S.S. Prael. Dom., Consultorum Dioecesanorum Miden-
sium Procurator.

Rev. D. JOANNES BARRETT, Vic. For., Consultorum
Dioecesanorum Rossensium Procurator.

Rev. D. JACOBUS COGAVIN, Vic. For., Consultorum
Dioecesanorum Clonfertensium Procurator.

Aderant sequentes Provinciales Ordinum et Congrega-
tionum Religiosarum :—

Rev. P. THOMAS GARDE, Prov. Ord. Praedicatorum.

Rev. P. CASSIANUS BYRNE, Proc. Prov. Ord. Fratrum
Minorum.

Rev. P. BONAVENTURA FITZGERALD, Prov. Ord. Carmel.
Calceat.

Rev. P. NICHOLAS DUFFNER, Prov. Ord. Erem. S. Augustini.

Rev. P. JACOBUS MAHONY, Prov. Ord. Fr. Min. Capucci-
norum.

Rev. P. JOSEPHUS McELHINNEY, Prov. Ord. Carmel.
Discalceat.

Rev. P. MICHAEL O'GRADY, Prov. Soc. Jesu.

Rev. P. CHRISTOPHORUS O'LEARY, Prov. Cong. Miss.

Rev. P. CYPRIANUS AYLWARD, Prov. Cong. Pass.

Rev. P. THOMAS LARKIN, Proc. Prov. Cong. SS.
Redemptoris.

Rev. P. TIMOTHEUS O'DRISCOLL, Prov. Cong. S. Spiritus.

Rev. P. MICHAEL FITZSIMONS, Prov. Ord. Mariae Imm.

Rev. P. JOANNES ROE, Proc. Prov. Soc. Mariae.

Rev. P. MICHAEL HAYES, Proc. Prov. Instituti a Charitate.

Rev. P. RICARDUS SCRIVEN, Prov. Missionariorum
Sacratissimi Cordis Iesu.

Rev. P. JOANNES CREAVEN, Prov. Soc. Miss. Africanarum.

Rev. TIMOTHEUS CONNOLLY, Moderator Generalis Soc.
Miss. S. Columbani apud Sinenses.

Rev. JOSEPHUS GILMARTIN, Moderator Generalis Soc.
S. Patritii pro Missionibus Exteris.

Aderant etiam sequentes Theologi et Notarii :—

Ex Dioecesibus :—

Armachana—Ill^mus et R^mus D. JOANNES STOKES, Vic.
Gen., S.S. Prael. Dom., Archidiaconus, Parochus loci
Drogheda ; Rev. D. GULIELMUS CONWAY, S.T.D., I.C.D.,
Prof. Iur. Can. in Collegio S. Patritii apud Maynooth ;
Rev. D. FRANCISCUS LENNY, I.C.L., Notarius.

Dublinensi—Rev. D. JOANNES CANONICUS KELLY,
S.T.D., Parochus loci Marino, Dublin ; Rev. D. PATRITIUS
CREMIN, S.T.D., I.U.D., Prof. Sacrae Theol. in Collegio
S. Patritii apud Maynooth ; Rev. D. JACOBUS MACMAHON,
I.C.D., Notarius.

Cassiliensi—Rev. D. THOMAS MORRIS, S.T.D., Prof. in
Collegio S. Patritii apud Thurles ; Rev. D. JOANNES
AHERN, I.C.D., S.T.L., Prof. Iur. Can. in Collegio S.
Patritii apud Maynooth.

Tuamensi—Rev. D. JOANNES O'FLYNN, L.S.S., Prof. Sacrae Script. in Collegio S. Patritii apud Maynooth; Rev. D. JOANNES CANONICUS MCCARTHY, S.T.D., I.C.D., Parochus loci Athlone; Rev. D. MARTINUS GERAGHTY, Notarius.

Rapotensi—Rev. D. CAROLUS O'CALLAGHAN, Prof. Sacrae Musicae in Collegio S. Patritii apud Maynooth.

Ardachadensi—Rev. D. JOANNES CORKERY, S.T.L., Bibliothecarius in Collegio S. Patritii apud Maynooth.

Ossoriensi—Rev. D. JACOBUS BRENNAN, S.T.D., L.S.S., Prof. in Collegio S. Kyrani apud Kilkenny.

Dunensi et Connorensi—Ill^mus et R^mus D. ARTURUS RYAN, S.S. Prael. Dom., S.T.D., Parochus S. Brigidae, Belfast.

Darensi—Rev. D. PATRITIUS LENNON, S.T.D., Praeses Collegii S. Patritii apud Carlow.

Galviensi—Rev. D. DIONYSIUS HYNES, S.T.D., Archidiaconus, Praeses Collegii S. Endae apud Galway.

Fernensi—Rev. D. PATRITIUS CORISH, S.T.D., Prof. Eccles. Hist. in Collegio S. Patritii apud Maynooth.

Derriensi—Rev. D. MANUS O'DOHERTY, S.T.D., Prof. in Collegio S. Columbae apud Derry.

Kerriensi—Ill^mus et R^mus D. JOANNES LANE, Vic. Gen., Archidiaconus, Parochus loci Cahirciveen.

Clogherensi—Rev. D. JOANNES McELROY, I.C.D., Professor in Collegio S. Michaelis, apud Enniskillen.

Waterfordiensi—Rev. D. DANIEL O'CONNOR, S.T.D., L.S.S., Vicarius cooperator in paroecia S. Patritii, Waterford.

Dromorensi—Rev. D. FRANCISCUS BROOKS, I.C.D., Prof. in Collegio S. Colmani apud Newry.

Limericensi—Rev. D. HENRICUS MURPHY, S.T.D., Prof. in Collegio S. Munchini apud Limerick.

Achadensi—Ill^mus et R^mus D. PATRITIUS ROUGHNEEN, S.S. Prael. Dom., Archidiaconus, Parochus loci Ballymote.

Midensi—Rev. D. JOANNES McCORMACK, I.C.D., Secretarius Dioecesanus.

Laonensi—Rev. D. PATRITIUS HAMELL, S.T.D., Sacrae Theol. Prof. in Collegio S. Patritii apud Maynooth.

Kilmorensi—Ill^mus et R^mus D. DANIEL FITZPATRICK, Vic. Gen., S.S. Prael. Dom., Decanus, Parochus loci Cootehill.

Elphinensi—Rev. D. THOMAS MAHON, S.T.L., Parochus loci Boyle.

Corcagiensi—Rev. D. TIMOTHEUS CROWLEY, D.Ph., Prof. in Collegio S. Patritii apud Maynooth.

Alladensi—Rev. D. THOMAS CANONICUS McDONNELL, S.T.D., Praefectus Institutionis Religiosae.

Clonfertensi—Rev. D. JOANNES O'CONNOR, I.C.D., Parochus loci Killimor.

Aderant sequentes Officiales :

Promotores :

Exc^mus et R^mus EPISCOPUS RAPOTENSIS.

Exc^mus et R^mus EPISCOPUS ARDACHADENSIS.

Judices Causarum :

Exc^mus et R^mus EPISCOPUS DUNENSIS.

Exc^mus et R^mus EPISCOPUS DARENSIS.

Exc^mus et R^mus EPISCOPUS KERRIENSIS.

Secretarii :

Exc^mus et R^mus EPISCOPUS GALVIENSIS.

Exc^mus et R^mus EPISCOPUS FERNENSIS.

Exc^mus et R^mus EPISCOPUS DERRIENSIS.

Exc^mus et R^mus EPISCOPUS LIMERICENSIS.

Cancellarius :

Ill^mus et R^mus D. PATRITIUS BOYLAN, Vic. Gen., S.S. Prael. Dom., P.A.

Vice-Cancellarii :

Rev. D. JOANNES CANONICUS MCCARTHY.

Rev. D. PATRITIUS CREMIN.

Rev. D. GULIELMUS CONWAY.

Rev. D. JOANNES AHERN.

Rev. D. DIONYSIUS MEEHAN.

*Caeremoniarii :*Ill^mus et R^mus D. IOANNES LANE.

Rev. D. GERARDUS MONTAGUE.

Rev. D. JOANNES SHEEHY.

Notarii :

Rev. D. FRANCISCUS LENNY.

Rev. D. JACOBUS MACMAHON.

Rev. D. THOMAS MORRIS.

Rev. D. MARTINUS GERAGHTY.

*Coetus Synodaliū :**Prolocutor :* Ill^mus et R^mus D. JOANNES QUINN,
Decanus Armachanus.*Assistentes :* Rev. D. DIONYSIUS ARCHIDIACONUS
HYNES.Rev. D. GERARDUS CANONICUS
MITCHELL.

Rev. D. PATRITIUS HAMELL.

Responderunt omnes, qui adesse debebant, praeter Ill^mum et R^mum D. Michaellem Canonicum O'Donnell, S.S. Prael. Dom., Procuratorem Capituli Elphinensis, qui adversa valetudine laborans venire non potuit.

Deinde Fidei Professio, iuxta formam praescriptam, sollemni modo emissa est ab omnibus qui ad eam emittendam tenebantur. Postremo postulantibus Promotoribus ut dies Congregationis Generalis indiceretur, statuit E^mus

Praeses primam Congregationem Generalem habendam esse feria sexta proxime sequenti hora undecima ante meridiem, et omnes ordine ab ecclesia recesserunt.

Ordo Deputationum Synodaliū, qui palam omnibus proscribebatur durante Concilio :—

PRIMA DEPUTATIO : scil. *Decreta Generalia ; De Obligationibus Clericorum ; De Romano Pontifice ; De Episcopis ; De Synodo Dioecessana ; De Curia Dioecessana ; De Vicario Generali et de Vicariis Foraneis.*

Em̃us et Rm̃us CARDINALIS ARCHIEPISCOPUS ARMACHANUS, Praeses.

Exc̃mus et Rm̃us EPISCOPUS RAPOTENSIS.

Exc̃mus et Rm̃us EPISCOPUS DUNENSIS ET CONNOR-
ENSIS.

Exc̃mus et Rm̃us EPISCOPUS KERRIENSIS.

Exc̃mus et Rm̃us EPISCOPUS LIMERICENSIS.

Exc̃mus et Rm̃us EPISCOPUS KILMORENSIS.

Exc̃mus et Rm̃us EPISCOPUS CLONFERTENSIS.

Rm̃us ABBAS DE MONTE MELLEARIO.

Rev. D. GERARDUS MITCHELL.

Rev. D. JACOBUS RYAN.

Illm̃us et Rm̃us D. HUGO FINNEGAN.

Illm̃us et Rm̃us D. MICHAEL QUINN.

Illm̃us et Rm̃us D. JACOBUS SHEEDY.

Illm̃us et Rm̃us D. JOANNES STOKES.

Rev. D. GULIELMUS CONWAY.

Rev. D. CAROLUS O'CALLAGHAN.

Illm̃us et Rm̃us D. ARTURUS RYAN.

Illm̃us et Rm̃us D. JOANNES LANE.

Rev. D. HENRICUS MURPHY.

Illm̃us et Rm̃us D. DANIEL FITZPATRICK.

Rev. D. JOANNES O'CONNOR.

Rev. P. T. GARDE, Ord. Praed.

Rev. P. C. BYRNE, Ord. Fratrum Minorum.

Rev. P. B. FITZGERALD, Ord. Carmel. Calceat.

Rev. P. N. DUFFNER, Ord. Erem. S. Augustini.

Rev. P. J. MAHONY, Ord. Fr. Min. Capuccinorum.

SECUNDA DEPUTATIO : scil. *De Parochis ; De Vicariis Paroecialibus ; De Religiosis ; De Moribus Laicorum ; De Iuvenum Consociationibus ; De Piis Fidelium Associationibus ; De Apostolatu Laico.*

Exc̃mus et R̃mus ARCHIEPISCOPUS DUBLINENSIS,
Praeses.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS DARENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS DERRIENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS DROMORENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS LAONENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS ELPHINENSIS.

R̃mus D. EDMUNDUS FOX, Proc. Episcopi Cloy-
nensis.

R̃mus ABBAS DE MONTE S. JOSEPH.

Ill̃mus et R̃mus D. JOANNES QUINN.

Rev. D. JOANNES DEENEY.

Rev. D. DIONYSIUS CAHILL.

Rev. D. TIMOTHEUS WALSH.

Rev. D. DIONYSIUS O'BRIEN.

Rev. D. MICHAEL KELLY.

Rev. D. LAURENTIUS FINNERTY.

Ill̃mus et R̃mus D. RICARDUS MACCULLEN.

Rev. D. JOANNES KELLY.

Rev. D. PATRITIUS CREMIN.

Rev. D. PATRITIUS LENNON.

Rev. D. MANUS O'DOHERTY.

Rev. D. FRANCISCUS BROOKS.

Rev. D. PATRITIUS HAMELL.

Rev. D. THOMAS MAHON.

Rev. P. J. McELHINNEY, Ord. Carmel. Discalceat.

Rev. P. M. O'GRADY, Soc. Jesu.

Rev. P. C. O'LEARY, Cong. Miss.

Rev. P. C. AYLWARD, Cong. Pass.

Rev. P. T. LARKIN, Cong. SS. Redemptoris.

TERTIA DEPUTATIO : scil. *De Sacramentis in Genere ; De Baptismo ; De Confirmatione ; De Sanctissima Eucharistia ; De Poenitentia ; De Extrema Unctione et de Cura Aegrotorum ; De Ordine ; De Matrimonio ; De Sacramentalibus ; De Ecclesiis, de Oratoriis, de aliis Aedificiis Ecclesiasticis, de Altaribus ; De Sepultura Ecclesiastica ; De Temporibus Sacris ; De Cultu Divino.*

Exc̃mus et R̃mus ARCHIEPISCOPUS CASSILIENSIS,
Praeses.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS ARDACHADENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS FERNENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS WATERFORDIENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS ACHADENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS ALLADENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS NARENSIS.

Ill̃mus et R̃mus D. PATRITIUS BOYLAN.

R̃mus D. MICHAEL FALLON.

Ill̃mus et R̃mus D. JOSEPH SCANNELL.

Ill̃mus et R̃mus D. JACOBUS CONWAY.

Rev. D. ANTONIUS McFEELY.

Rev. D. JOANNES BARRETT.

Rev. D. JACOBUS COGAVIN.

Rev. D. THOMAS MORRIS.

Rev. D. JOANNES AHERN.

Rev. D. JOANNES CORKERY.

Rev. D. PATRITIUS CORISH.

Rev. D. DANIEL O'CONNOR.

Ill̃mus et R̃mus D. PATRITIUS ROUGHNEEN.

Rev. D. THOMAS McDONNELL.

Rev. P. T. O'DRISCOLL, Cong. S. Spiritus.

Rev. P. M. FITZSIMONS, Ord. Mariae Imm.

Rev. P. J. ROE, Soc. Mariae.

Rev. P. M. HAYES, Instit. a Charitate.

QUARTA DEPUTATIO : scil. *De Catechetica Institutione ; De Seminariis ; De Scholis ; De Prohibitione Librorum ; De Beneficiis ; De Bonis Ecclesiae Temporalibus ; De Administratione Bonorum Temporalium Ecclesiae ; De Piis Foundationibus ; De Iudiciis Ecclesiasticis ; De Delictis et Poenis.*

Exc̃mus et R̃mus ARCHIEPISCOPUS TUAMENSIS,
Praeses.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS OSSORIENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS GALVIENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS CLOGHERENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS MIDENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS CORCAGIENSIS.

Ill̃mus et R̃mus D. EDMUNDUS O'DONNELL.

Ill̃mus et R̃mus D. MICHAEL MASTERSON.

Ill̃mus et R̃mus D. ROBERTUS HICKEY.

Ill̃mus et R̃mus D. DOMNALLUS REIDY.

Ill̃mus et R̃mus D. EDUARDUS CAMPBELL.

Ill̃mus et R̃mus D. AMBROSIVS BLAINE.

Rev. D. JOANNES O'FLYNN.

Rev. D. JOANNES MCCARTHY.

Rev. D. JACOBUS BRENNAN.

Rev. D. DIONYSIVS HYNES.

Rev. D. JOANNES MCELROY.

Rev. D. JOANNES MCCORMACK.

Rev. D. TIMOTHEUS CROWLEY.

Rev. P. R. SCRIVEN, Miss. Sacratissimi Cordis Jesu.

Rev. P. J. CREAVEN, Soc. Miss. Africanarum.

Rev. D. T. CONNOLLY, Soc. Miss. S. Columbani
apud Sinenses.

Rev. D. J. GILMARTIN, Soc. S. Patritii pro Mis-
sionibus Exteris.

QUINTA DEPUTATIO : scil. *Pro Episcopis.*

Exc̃mus et R̃mus ARCHIEPISCOPUS CASSILIENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS GALVIENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS DERRIENSIS.

Exc̃mus et R̃mus EPISCOPUS LIMERICENSIS.

Eodem die, hora secunda cum dimidio post meridiem,
et vespere hora sexta cum dimidio, habiti sunt Deputa-
tionum conventus.

DECRETA

I

DE CONCILIO INCHOANDO

In nomine sanctissimae et individuae Trinitatis : Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Apostolica auctoritate, a Ssmo Domino nostro Pp. XII Nobis collata, iam pridem Nostro decreto diei vigesimae primae Junii huius anni, votis Sacrorum Antistitum annuentes, plenarium Concilium die septima Augusti in Collegio Sancti Patritii apud Maynooth sollemniter inchoandum, convocavimus. Cum itaque, statuta dies auspicata advenerit cumque omnia parata sint, ad maiorem Dei gloriam, ad Beatae et Immaculatae Virginis Mariae eiusque castissimi Sponsi S. Joseph honorem, ad omnium Sanctorum huius nationis Patronorum laudem, ad praestitutos canone 290 Codicis I. C. fines assequendos, Nos eadem apostolica qua pollemus auctoritate deque Concilii Exc̃morum Patrum assensu per praesens decretum statuimus et declaramus, hac ipsa die septima Augusti, adiuvante Dei gratia, plenarii Concilii initium fieri, atque iam factum esse. Deum interea humiliter adprecamus ut quod Ipse coepit, perficiat consolidetque.

Datum die 7 mensis Augusti anno MDCCCCLVI.

II

DE MODO VIVENDI IN CONCILIO

Cum in memoriam recordationemque Nostram redit illud Spiritus Sancti : *Nisi Dominus aedificaverit domum, in vanum laboraverunt qui aedificant eam*, in aggrediendo opere gravissimo, quod intendimus, ad Illum nobis confugiendum est, a quo omne datum optimum et omne donum perfectum descendit, ad Patrem luminum qui *postulantibus sapientiam largitur affluenter, et qui dat velle et perficere pro bona voluntate*. Quare in hoc Concilio plenario celebrando non viribus Nostris exiguis confisi, sed Dei unius ope atque auxilio freti, supplices ab Eo

deprecamur, auspice Beata et Immaculata Virgine Maria, ut sedium suarum assistricem sapientiam mittat, quae Patribus huius Concilii adsit, et cum ipsis laboret. Obsecramus igitur vos, Exc̃mos Archiepiscopos et Episcopos aliosque locorum Ordinarios, atque in Domino exhortamur ut ad Concilium promovendum egregias vestras animi dotes et salutaria consilia sanctasque preces conferatis; sacerdotes quoque, qui Nobiscum congregati sunt, paterno amore per viscera misericordiae Dei obtestamur ut, ad mentem Concilii Tridentini (*sess. II*), sacrosanctum Missae sacrificium Deo devote offerant, vitae sanctitate fidelibus praeluceant ac sincero studio omnes in unum cooperantes ea omnia praestare satagant, quae ad felicem Concilii exitum apta et condigna videantur.

Datum die 7 mensis Augusti anno MDCCCCLVI.

III

DE PRAEJUDICIO NON AFFERENDO

Si contigerit ut quis in hoc plenary Concilium non iure admissus, vel proprio suo loco non sedeat sententiamve dicat, aut aliud quidpiam agat; vel si forte, aliqua ratione, quae sunt cuique propria privilegia non concedantur, decernimus ac declaramus, ad tramitem Concilii Tridentini (*sess. II*), nullum ipsi ius novum esse ideo acquirendum vel praeiudicium inferendum. Omnium enim iura sarta tectaque esse volumus.

Datum die 7 mensis Augusti anno MDCCCCLVI.

IV

DE NON DISCEDENDO

Cum vi canonis 289 Codicis Iuris Canonici: "Concilio plenario inchoato, nemini eorum qui interesse debent, liceat discedere, nisi iustam ob causam a Legato Pontificio probatam"; idcirco praecipimus ne quis eorum, qui ad hoc plenary Concilium convenerint, discedat antequam

ipsum Concilium absolutum fuerit eiusque decreta subscripta, nisi, Promotoribus referentibus, iustam ob causam a Nobis probatam, Nostram discedendi licentiam obtinuerit, et, si fuerit Archiepiscopus vel Episcopus residentialis, nisi praeterea Procuratorem legitime constituerit, qui ipsius vices gerat.

Datum die 7 mensis Augusti anno MDCCCCLVI.

V

DE SECRETO SERVANDO

Cum iuxta praescriptum canonis 291 Codicis Iuris Canonici: "absoluto Concilio plenario, acta et decreta omnia ad Sanctam Sedem a Praeside transmittenda sint, nec eadem antea promulganda sint quam a Sacra Congregatione Concilii expensa et recognita fuerint," ideo omnibus, qui ad hoc plenarium Concilium convenerint, mandamus ut de decretis ab ipso Concilio statuendis secretum omnino servent, donec haec eadem recognita et promulgata fuerint; de ceteris vero actis silentium iuxta prudentiae leges custodiant.

Datum die 7 mensis Augusti anno MDCCCCLVI.

VI

DE PROFESSIONE FIDEI EMITTENDA

Cum inter omnes pastoralis officii sollicitudines illa potissimum prima esse debeat ut fides catholica, quam sacrosancta Romana Ecclesia tenet et quae solidissimo *Petrae* fundamento nititur, incorrupta in christifidelibus huius nationis vigeat et augeat, decernimus et statuimus ut ab unanimi professione eiusdem fidei, quam salutis humanae initium et fundamentum praedicamus, praesentis quoque Concilii actiones sumant exordium et incrementum. *Corde enim creditur ad iustitiam, ore*

autem confessio fit ad salutem. Idcirco Sanctorum Patrum exempla et sacrosancti Concilii Tridentini (*Sess. XXIV, cap. 12, de reform.*) ac Codicis I. C. (*canone 1406*) ordinationes pie venerantes, praecipimus, et Exeñs Patres in hoc Concilio congregatos invitamus, ut professionem catholicae fidei secundum formulam a Sede Apostolica probatam emittant, et, iuxta Motu proprio *Sacrorum Antistitum*, iusiurandum contra modernismum addant.

Datum die 7 mensis Augusti anno MDCCCCLVI.

VII

DE OFFICIALIBUS CONSTITUENDIS

Cum autem ad huius plenarii Concilii actiones ac tractationes ministri nonnulli requirantur, ideo sequentes eliguntur, nempe :

Promotores :

Exeñs et Rñs D. EPISCOPUS RAPOTENSIS.

Exeñs et Rñs D. EPISCOPUS ARDACHADENSIS.

Secretarii :

Exeñi et Rñi DD. EPISCOPUS GALVIENSIS.

EPISCOPUS FERNENSIS.

EPISCOPUS DERRIENSIS.

EPISCOPUS LIMERICENSIS.

Cancellarius :

Illñs et Rñs D. PATRITIUS BOYLAN, Vic. Gen.,
S.S. Prael. Dom., P.A.

Vice-Cancellarii :

RR. DD. IOANNES CANONICUS MCCARTHY, S.T.D.,
I.C.D.

PATRITIUS CREMIN, S.T.D., I.U.D.

GULIELMUS CONWAY, S.T.D., I.C.D.

IOANNES AHERN, I.C.D., S.T.L.

DIONYSIUS MEEHAN, S.T.L.

Caeremoniarii :

Illm̃us et Rm̃us D. IOANNES LANE.

Rev. D. GERARDUS MONTAGUE, S.T.D.

Rev. D. IOANNES SHEEHY, I.C.D.

Notarii :

RR. DD. FRANCISCUS LENNY, I.C.L.

JACOBUS MACMAHON, I.C.D.

THOMAS MORRIS, S.T.D.

MARTINUS GERAGHTY.

Delegatio Specialis ad Synodales in deputationes disponendos :

Excẽmus et Rm̃us D. EPISCOPUS GALVIENSIS.

Rev. D. G. CONWAY, S.T.D., I.C.D.

*Coetus Synodaliũ :**Prolocutor :*

Illm̃us et Rm̃us D. IOANNES QUINN, Decanus.

Assistentes :

RR. DD. DIONYSIUS ARCHIDIACONUS HYNES.

GERARDUS CANONICUS MITCHELL.

PATRITIUS HAMELL.

Datum die 7 mensis Augusti anno MDCCCCLVI.

VIII

DE JUDICIBUS CAUSARUM CONSTITUENDIS

Ne vero singulorum causae possint cursum impedire graviorum rerum quae a Nobis in hoc plenario Concilio agi debent, ideo Exc^mi et R^mi DD. Episcopi Dunensis, Darensis, et Kerriensis huic muneri praeficiuntur, ut absentium excusationes, causasque ante dimissum Concilium abeundi, si quae a quopiam allegentur, cognoscant easque ad Nos deferant. Duo ex praedictis Episcopis ad causam quamlibet cognoscendam sufficiant.

Datum die 7 mensis Augusti anno MDCCCCLVI.

NUNTIUS TELEGRAPHICUS AD SUMMUM PONTIFICEM MISSUS

Cum Concilium Plenarium, Apostolica auctoritate convocatum, iam sit inchoatum, nos totius Hiberniae Episcopi ceterique Synodales rite coadunati, animoque provoluti ad pedes Sanctitatis Vestrae, nostrum totiusque populi maximum erga Cathedram Sancti Petri amorem et obsequium praedicere volumus, necnon gratias amplissimas agere pro Apostolica Benedictione benigne concessa, quam tamquam omen faustissimum habemus felicitis Synodi exitus.

Joannes Cardinalis D'Alton.

RESPONSUM DIE 11 AUGUSTI ACCEPTUM

Eñño Cardinali D'Alton, Maynooth, Ireland.

Lectissimae sacrorum antistitum coronae istic in coetum te praeside congregatae, Augustus Pontifex gratias de Sibi exhibito obsequio agit maximas, iterumque pastoralementem navitatem vestram Apostolica Benedictione adaugere gaudens, id enixe Deum adprecatur ut pastorum suorum curis generose respondens carissimus Hiberniae populus felicioribus usque christianae vitae incrementis in exemplum eniteat.

ANGELUS DELL'ACQUA,
Subst.

Die 8 Augusti, Feria IV.

Hora decima cum dimidio ante meridiem habiti sunt Deputationum conventus.

CONGREGATIO PARTICULARIS PRIMA

Hora prima cum dimidio post meridiem, in aula conciliari convenerunt Patres cum Cancellario et quattuor Vice-Cancellariis. Statuerunt Patres ad initium Titulorum numeros citandos esse canonum Codicis Iuris Canonici principalium, qui ad materiam Tituli pertinerent. Perlecta sunt ab Eñmo Praeside decreta e schemate a Deputatione Prima proposita, nempe nn. 1-32 (*Decreta Generalia ; De Obligationibus Clericorum*). De singulis decretis exquisivit Eñmus Praeses Patrum sententias. Plures prolatae sunt animadversiones, et variae emendationes propositae, de quaestionibus ex his decretis ortis ; et praesertim disseruerunt Patres de decretis 15, 19, 26, 29. Congregatio statuit decretum 4 schematis propositi, ut denuo perpenderetur, ad Deputationem pro Episcopis referre. Post quasdam emendationes factas, Patribus placuit cetera decreta supradicta approbare.

CONVENTUS SYNODALIUM PRIMUS

Eadem hora in Aula Maxima Collegii convenerunt ceteri Synodales ut agerent de quibusdam Titulis in schematibus a Deputatione Prima et Secunda propositis. Vice Eñmi Praesidis praefuit Illñus et Rñus D. J. Quinn, S.S. Prael. Dom., Decanus Capituli Armachani. Perlecta sunt et diligenter examinata decreta a Prima Deputatione praestituta : nempe nn. 1-74 (*Decreta Generalia ; De Obligationibus Clericorum ; De Romano Pontifice ; De Episcopis ; De Synodo Dioecesana ; De Curia Dioecesana ; De Vicario Generali et de Vicariis Foraneis*). E schemate a Deputatione Secunda proposita perlecta sunt decreta nn. 75-121 (*De Parochiis ; De Vicariis Paroecialibus ;*

De Religiosis ; De Moribus Laicorum). Quaestionibus ex his Titulis ortis conventus per plures horas excutiendis vacavit ; et, variis sententiis prolatis, statuit commendationes quasdam circa nn. 21, 22, 29, 33, 35, 36 (schematis Primae Deputationis), 85, 86, 102, 119 (schematis Secundae Deputationis) ad Eñum Praesidem referre.

Die 9 Augusti, Feria V.

CONGREGATIO PARTICULARIS SECUNDA

Hora decima cum dimidio ante meridiem, in aula conciliari convenerunt Patres cum Cancellario et quattuor Vice-Cancellariis. Eñus Praeses annuntiavit esse consilium Deputationis pro Episcopis, ut decretum 4 schematis a Deputatione Prima propositi e decretis omitteretur. Quod consilium Patres approbaverunt. Postea ab Eño Praeside perlecta sunt decreta e schemate a Deputatione Prima proposito, nempe nn. 33–67 (*De Obligationibus Clericorum ; De Romano Pontifice ; De Episcopis ; De Synodo Dioecessana ; De Curia Dioecessana*). De singulis decretis exquisivit Eñus Praeses Patrum sententias. Plures prolatae sunt animadversiones, et variae emendationes propositae, de quaestionibus ex his decretis ortis ; et praesertim disseruerunt Patres de decretis 33, 35, 38, 39, et 63. Congregatio statuit decreta 38, 39, et 63, ut denuo perpenderentur, ad Deputationem pro Episcopis referre. Post quasdam emendationes factas, Patribus placuit cetera decreta supradicta approbare.

CONVENTUS SYNODALIUM SECUNDUS

Eadem hora in Aula Maxima Collegii ceteri Synodales convenerunt ut agerent de reliquis Titulis e schemate a Deputatione Secunda proposito, necnon de quibusdam Titulis ex schemate Deputationis Tertiae. Vice Eñi

Praesidis praefuit Ill^mus et R^mus D. J. Quinn. Perlectis decretis nn. 122–140 e schemate Deputationis Secundae (*De Iuvenum Consociationibus ; De Pii Fidelium Associationibus ; De Apostolatu Laico*), necnon decretis nn. 141–180 e schemate Deputationis Tertiae (*De Sacramentis in Genere ; De Baptismo ; De Confirmatione ; De Sanctissima Eucharistia ; De Poenitentia*), et auditis theologorum sententiis circa nn. 153, 157, 171 et decretum de Missis fundatis (schematis Tertiae Deputationis), conventus statuit commendationes quasdam circa haec decreta, ad assequendum finem propositum idoneas, necnon circa nn. 125, 128, 133, 138 (schematis Secundae Deputationis) ad E^mum Praesidem referre.

CONGREGATIO PARTICULARIS TERTIA

Eodem die, hora prima cum dimidio post meridiem, in aula conciliari convenerunt Patres cum Cancellario et quattuor Vice-Cancellariis. Perlecta sunt ab E^mo Praeside reliqua decreta e schemate a Deputatione Prima proposito, nempe nn. 64–74 (*De Synodo Dioecesana ; De Curia Dioecesana ; De Vicario Generali et de Vicariis Foraneis*). Nonnullae propositae sunt animadversiones, necnon emendationes quaedam. Post emendationes factas, Patribus placuit omnia decreta supradicta approbare. Tunc ab Exc^mo et R^mo Archiepiscopo Dublinensi perlecta sunt decreta 75–113 et 115 e schemate Deputationis Secundae (*De Parochis ; De Vicariis Paroecialibus ; De Religiosis*). De his decretis, et praesertim de decretis 79, 86, 104, 112, Patres disseruerunt. Variarum prolatarum sunt animadversiones et aliquae emendationes propositae. Placuit novum decretum, nempe n. 96, Titulo *De Parochis* et alteram paragraphum decretis 104 et 108 adiungere, necnon decreta 29 et 30 e schemate a Deputatione Secunda proposito omittere. Paucis emendationibus factis, Patres cetera decreta perlecta approbaverunt et statuerunt novum decretum, in forma postea proponenda, Titulo *De Religiosis* adiungere.

CONVENTUS SYNODALIUM TERTIUS

Eadem hora in Aula Maxima Collegii ceteri Synodales convenerunt ut agerent de reliquis Titulis e schemate Deputationis Tertiae, nempe de nn. 181–240 (*De Poenitentia ; De Extrema Unctione et de Cura Aegrotorum ; De Ordine ; De Matrimonio ; De Sacramentalibus ; De Ecclesiis, de Oratoriis, de aliis Aedificiis Ecclesiasticis, de Altaribus ; De Sepultura Ecclesiastica ; De Temporibus Sacris ; De Cultu Divino*). Vice Eñi Praesidis praefuit Illñus et Rñus D. J. Quinn. Decretis perlectis perpendendis Synodales animum intenderunt. Praesertim inter se disceptaverunt de optimo modo assequendi fines nn. 182, 216, 224, 225 ; et statuerunt commendationes quasdam circa nn. 182 et 216, et de amplianda concessione facultatum quoad confessiones sacerdotum recipiendas, ad Eñum Praesidem referre.

Die 10 Augusti, Feria VI.

Hora decima cum quarta parte ante meridiem, in Collegii Cappella, Episcopis et ceteris Synodalibus assistentibus, Excñus et Rñus Archiepiscopus Dublinensis, Hiberniae Primas, Missam celebravit pro Episcopis qui anteriori Concilio interfuerunt et interim e vita decesserunt.

CONGREGATIO GENERALIS PRIMA

Deinde in Aula Maxima Collegii omnes Episcopi et Synodales unacum Officialibus hora undecima convenerunt. Dicta oratione *Adsumus* institerunt Promotores ut legerentur *Decreta Generalia* (excepto decreto 5 ex mandato Eñi Praesidis dilato) ; et decreta Titulorum *De Obligationibus Clericorum ; De Romano Pontifice ; De Episcopis ; De Synodo Dioecessana ; De Curia Dioecessana ; De Vicario Generali et de Vicariis Foraneis ; De Parochis ; De Vicariis Paroecialibus ;* (exceptis decretis 38, 39, *De Obligationibus Clericorum*, 63, *De Episcopis*, utpote nondum in congregationibus particularibus sancitis) usque

ad *De Religiosis*, n. 115 (excepto decreto 114); quae iam in particularibus Episcoporum congregationibus sancita erant. Quod cum ex mandato Eñi Praesidis ab Excñis et Rñis Episcopis Galviensi et Derriensi, Secretariis, factum esset; omnes Patres assensi sunt, et Eñus Praeses decrevit omnia quae lecta sunt decreta rata habenda esse. Indicta est Congregatio Generalis Secunda in diem duodecimum Augusti, hora undecima ante meridiem. Deinde antiphona *Sancta Maria* orationeque *Agimus Tibi Gratias* recitatis, Congregatio finem accepit.

CONGREGATIO PARTICULARIS QUARTA

Hora prima cum dimidio post meridiem in aula conciliari convenerunt Patres una cum Cancellario et quattuor Vice-Cancellariis. Patres statuerunt decretum 5 e schemate Deputationis Primae ad Deputationem pro Episcopis referre. Tunc ab Excño et Rño Archiepiscopo Dublinensi perlecta sunt novum decretum sub numero 114 in Titulo *De Religiosis* nunc positum et decreta 116–140 e schemate Deputationis Secundae (*De Moribus Laicorum*; *De Iuvenum Consociationibus*; *De Pii Fidelium Associationibus*; *De Apostolatu Laico*). De his decretis, et praesertim de decretis 125, 129, 133, 138, Patres disseruerunt. Plures prolatae sunt animadversiones et nonnullae emendationes propositae. Placuit pauca, in forma postea proponenda, decretis 121 et 133 adiungere et alteram paragraphum decreti 46 schematis propositi omittere. Paucis emendationibus factis, Patres cetera decreta perlecta approbaverunt. Postea ab Excño et Rño Archiepiscopo Cassiliensi perlecta sunt decreta 141–158 e schemate Deputationis Tertiae (*De Sacramentis in Genere*; *De Baptismo*). De his decretis Patres disseruerunt et, nonnullis emendationibus factis, ea approbaverunt.

Durante congregatione quaestio de martyribus Hibernicis inter Patres disceptata est, placuitque hac de re postea petitionem mittere ad Sanctam Sedem.

CONVENTUS SYNODALIUM QUARTUS

Eadem hora in Aula Maxima Collegii ceteri Synodales convenerunt ut agerent de decretis e schemate a Deputatione Quarta proposito. Vice Eñi Praesidis praefuit Illñus et Rñus D. J. Quinn. Perlecta sunt decreta nn. 241–255 (*De Catechetica Institutione*). Per multis quaestionibus diligenter perpensis, praesertim circa nn. 242, 243, 248, 249 statuerunt Synodales quasdam commendationes ad Eñum Praesidem referre.

Die 11 Augusti, Sabbato.

CONGREGATIO PARTICULARIS QUINTA

Hora decima cum dimidio ante meridiem in aula conciliari convenerunt Patres cum Cancellario et quattuor Vice-Cancellariis. Ab Excño et Rño Archiepiscopo Cassiliensi perlecta sunt decreta 159–191 e schemate Deputationis Tertiae (*De Confirmatione*; *De Sanctissima Eucharistia*; *De Poenitentia*; *De Extrema Unctione et de Cura Aegrotorum*; *De Ordine*; *De Matrimonio*). De pluribus decretis et praesertim de decretis 167, 172, 182 disseruerunt Patres et variae animadversiones prolatae sunt. Placuit ad Deputationem pro Episcopis referre decretum 31 in Titulo *De Sanctissima Eucharistia* schematis propositi repertum. Hoc solo excepto, Patres omnia decreta perlecta post aliquas emendationes factas approbaverunt. Interea Eñus Praeses coram omnibus legit responsum Summi Pontificis ad nuntium telegraphicum quem Concilium ad Suam Sanctitatem miserat.

CONVENTUS SYNODALIUM QUINTUS

Eadem hora in Aula Maxima Collegii ceteri Synodales convenerunt ut agerent de sequentibus decretis e schemate a Deputatione Quarta proposito, nempe de nn.

256–273 (*De Seminariis ; De Scholis*). Vice Eñi Praesidis praefuit Illñus et Rñus D. J. Quinn. Plurimis verbis disseruerunt Synodales de quaestionibus ex his decretis oriundis, et praesertim disputabant de scholis visitandis ad curandum de instructione religiosa. Quaestione de n. 273, § 1 nondum resoluta, statutum est commendationes circa nn. 256, 257, 266, § 2, 267 ad Eñum Praesidem referre.

CONGREGATIO PARTICULARIS SEXTA

Eodem die, hora prima cum dimidio post meridiem in aula conciliari congregati sunt Patres una cum Cancellario et quattuor Vice-Cancellariis. Ab Excño et Rño Archiepiscopo Cassiliensi perlecta sunt decreta 192–240 e schemate Deputationis Tertiae (*De Matrimonio ; De Sacramentalibus ; De Ecclesiis, de Oratoriis, de aliis Aedificiis Ecclesiasticis, de Altaribus ; De Sepultura Ecclesiastica ; De Temporibus Sacris ; De Cultu Divino*). Patres praesertim de decretis 192, 216, 222 disseruerunt et variae prolatae sunt animadversiones. Placuit decretum 75 in schemate proposito omittere et cetera decreta, nonnullis factis emendationibus, approbare. Patres statuerunt quoque duo alia decreta inserere, nempe n. 171 in Titulum *De Sanctissima Eucharistia* et n. 183 in Titulum *De Poenitentia*, et his decretis rite perlectis assensi sunt. Tunc perlecta sunt ab Excño et Rño Archiepiscopo Dublinensi decreta 121, § 2 et 133, §§ 2 et 3, necnon decretum 129, §§ 1 et 2, quae paragraphi loco paragraphi primae decreti 129 iam sancitae propositae sunt. Haec omnia decreta post aliquas emendationes factas Patres approbaverunt.

Graviorum negotiorum causa a Iudicibus causarum probata concessum est Excño et Rño Episcopo Kerriensi ut vespere huius diei per aliquot horas abesset.

CONVENTUS SYNODALIUM SEXTUS

Eadem hora in Aula Maxima Collegii ceteri Synodales convenerunt ut agerent de reliquis decretis a Deputatione Quarta propositis. Vice Eñi Praesidis praefuit Illñus et Rñus D. J. Quinn. Perlecta sunt decreta reliqua, nempe nn. 273–335 (*De Scholis; De Prohibitione Librorum; De Beneficiis; De Bonis Ecclesiae Temporalibus; De Administratione Bonorum Temporalium Ecclesiae; De Piis Foundationibus; De Iudiciis Ecclesiasticis; De Delictis et Poenis*). Nonnullae quaestiones disceptatae sunt, imprimis circa nn. 299, 308, 309, 311. Variis sententiis prolatis, statuerunt Synodales commendationes quasdem circa haec decreta, necnon circa nn. 273, 280, 335, ad Eñum Praesidem referre.

Die 12 Augusti, die Dominica.

SESSIO SOLLEMNIS SECUNDA

Hora decima ante meridiem in Collegii Cappella omnes Episcopi ceterique Synodales convenerunt, ubi Missam sollemnem Excñus et Rñus Archiepiscopus Tuamensis celebravit, Legato Pontificio, cuius adventu antiphona *Ecce Sacerdos Magnus* decantata est, in throno praesidente. Archiepiscopo ad altare adstiterunt sacerdos assistens Rev. D. Gerardus Canonicus Mitchell, diaconus Rev. D. P. Taafe, subdiaconus Rev. D. J. Aughney, magister caeremoniarum Rev. D. M. Geraghty.

CONGREGATIO GENERALIS SECUNDA

Deinde in Aula Maxima Collegii hora undecima omnes Episcopi et Synodales unacum Officialibus convenerunt. Dicta oratione *Adsumus* institerunt Promotores ut legerentur decreta Titulorum *De Religiosis* (decretum 114); *De Moribus Laicorum; De Iuvenum Consociationibus; De Piis Fidelium Associationibus; De Apostolatu Laico; De Sacramentis in Genere; De Baptismo; De Confirmatione; De Sanctissima Eucharistia; De Poenitentia; De Extrema Unctione et de Cura Aegrotorum; De Ordine;*

De Matrimonio ; De Sacramentalibus ; De Ecclesiis, de Oratoriis, de aliis Aedificiis Ecclesiasticis, de Altaribus ; De Sepultura Ecclesiastica ; De Temporibus Sacris ; De Cultu Divino ; quae iam in particularibus Episcoporum congregationibus sancita erant. Quod cum ex mandato Eñi Praesidis ab Excñis et Rñis Episcopis Derriensi et Fernensi, Secretariis, factum esset, omnes Patres assensi sunt, et Eñus Praeses decrevit omnia quae lecta sunt decreta rata habenda esse. Postremo antiphona *Sancta Maria* orationeque *Agimus Tibi Gratias* recitatis, Congregatio finem accepit.

CONGREGATIO PARTICULARIS SEPTIMA

Hora secunda post meridiem in aula conciliari convenerunt Patres una cum Cancellario et quattuor Vice-Cancellariis. Patres statuerunt sancire decreta 5, 38, 39, 63 quae ad Deputationem pro Episcopis relata erant, necnon decretum 31 schematis Deputationis Tertiae quod, olim in Titulo *De Sanctissima Eucharistia* positum, nunc translatum est in Titulum *De Piis Foundationibus* sub numero 328. Tunc ab Excño et Rño Archiepiscopo Tuamensi perlecta sunt decreta 241–251 e schemate Deputationis Quartae (*De Catechetica Institutione*). De his decretis, et praesertim de decreto 248, Patres animadversiones protulerunt et haec omnia decreta, addito decreto 241, § 1 et aliquibus emendationibus factis, approbaverunt.

CONVENTUS SYNODALIUM SEPTIMUS

Prima hora cum dimidio post meridiem in Aula Maxima Collegii convenerunt ceteri Synodales ut disceptarent de quibusdam quaestionibus ab Eño Praeside propositis : scil. De institutione religiosa tum puerorum tum adulatorum. Vice Eñi Praesidis praefuit Illñus et Rñus D. J. Quinn. Congressus his materiis discutiendis per plures horas vacavit.

Quoad puerorum institutionem Synodales uno ore sententiam protulerunt pro viribus nitendum esse ut omnia media adhiberentur, quibus animi puerorum ad amorem et intelligentiam religionis nostrae allici possent. Ab institutoribus, praesertim a sacerdotibus, Christum Divinum Praeceptorem prae oculis tamquam exemplar semper habendum esse; seseque praestare debere mites, mansuetos, tardos ad iram. Institutionem religiosam captui puerorum accommodandam esse: formulas iuvenum memoriae tradendas debere esse paucas, semperque praevia explicatione. Rationem habendam aetatis, instructionemque debere terminis concretis magis quam abstractis, utpote magis vividis, gradatim procedere. Adhibenda esse auxilia technica, visualia, psychologica et huiusmodi, quae ars paedagogica excoleret, semperque curandum ut notiones reales potius quam notionales religionis christianae reciperentur.

Quoad adultorum catechetica instructionem plura disseruerunt. Valde optandum videbatur ut programmata pro sermonibus, concionibus, instructione catechetica, tum in ecclesia tradendis tum in scholis, immorarentur in fundamentalibus religionis; ne animi iuniorum distraherentur quaestionibus minus essentialibus. Adultos quoque indigere ut sibi proponatur doctrina terminis concretis. Sacerdotes ideo memores esse debere, se doctores religionis esse potiusquam theologiae, nec ullum medium omittendum quo mens, voluntas, cor, totus denique homo inducatur ad investigabiles divitias revelationis. Magis necessarium esse hodie talem instructionem, praesertim pro migraturis ad alias regiones.

Die 13 Augusti, Feria II.

CONGREGATIO PARTICULARIS OCTAVA

Hora decima cum dimidio ante meridiem in aula conciliari convenerunt Patres una cum Cancellario et quattuor Vice-Cancellariis. Ab Exc^{mo} et R^{mo} Archi-

episcopo Tuamensi perlecta sunt decreta 252–274 e schemate Deputationis Quartae (*De Catechetica Institutione*; *De Seminariis*; *De Scholis*). Patres praesertim de decretis 256, 259, 260, 263, 272 disseruerunt et variae prolatae sunt animadversiones et emendationes propositae. Placuit e schemate proposito omittere decreta 378, 379, 380, § 1, 390, § 2 et 391, § 3. Cetera autem decreta perlecta, una cum altera paragrapho adiuncta decreto 260, nonnullis factis emendationibus, Patres approbaverunt.

CONVENTUS SYNODALIUM OCTAVUS

Eadem hora in Aula Maxima Collegii convenerunt ceteri Synodales ut disceptarent de quibusdam quaestionibus ab Eñmo Praeside propositis: scil. (1) De optimo modo ministrandi iis qui vagi vocantur, (2) De societate ad veritatem catholicam tuendam et propagandam. Vice Eñmi Praesidis praefuit Rev. D. J. Canonicus Kelly, Dublinensis; et per plures horas graves sententiae, praesertim de prima quaestione, iudicio Synodali subiciebantur.

Quoad primam materiam quaerebant inprimis utrum ius Gubernio vindicari posset vagos ita regendi ut certo aliquo loco degerent; maiorque pars Synodali non expedire urgebat intra certos fines quocunque modo illos contineri qui plerumque bonis moribus essent et fide praeclarissima; ubi tamen fierent abusus potestates civiles debere maiore cura invigilare. Diu disceptaverunt de modis ministrandi vagis, necnon praecavendi ne quid detrimenti caperet eorum bonum spirituale. Possentne Episcopi 'missiones vagorum' instituere, sacerdotes idoneos, vel unum sacerdotem in unaquaque dioecesi, deputare, qui bonum spirituale artesque civiles inter vagos promoveret? Opus ministrandi, invigilandi, iuvandi non alienum videri a fine quarundam piarum consociationum, v.g. Legionis Mariae.

Quoad secundam materiam, omnes uno ore censuerunt rogandos esse sacerdotes ab Episcopis ut non solum huius consociationis partem haberent, sed etiam iuvarent vel

scribendo vel libros vendendo. Curandum tamen ut libri nitidiore modo conficerentur, magis oculo accommodati, melius illustrati. Possentne libri pro iunioribus confici in scholis primariis, vel series librorum, quibus spiritu verae religionis verique patriae amoris imbuerentur ?

CONGREGATIO PARTICULARIS NONA

Eodem die, hora prima cum dimidio post meridiem in aula conciliari congregati sunt Patres una cum Cancellario et quattuor Vice-Cancellariis. Ab Exc^{mo} et R^{mo} Archiepiscopo Tuamensi perlecta sunt decreta 275–307 e schemate Deputationis Quartae (*De Scholis ; De Prohibitione Librorum ; De Beneficiis ; De Bonis Ecclesiae Temporalibus*). De his decretis, et praesertim de decretis 275, 279, 285, 287, 299, Patres disseruerunt et variae prolatae sunt animadversiones. Omnia decreta perlecta, aliquibus emendationibus factis, Patres approbaverunt. Tunc ab eodem perlecta sunt decreta 435, 436 schematis propositi et post aliquam discussionem factam placuit Patribus haec decreta, et decreta 437, 438 eiusdem schematis, ad Deputationem pro Episcopis referre.

CONVENTUS SYNODALIUM NONUS

Eadem hora in Aula Maxima Collegii convenerunt ceteri Synodales ut disceptarent de quibusdam quaestionibus ab E^{mo} Praeside propositis : scil. (1) De usu linguae vernaculae in ritibus sacris, (2) De usu pleniori linguae nationalis Gadelicae in precibus caeremoniisque ecclesiasticis. Vice E^{mi} Praesidis praefuit Ill^{mus} et R^{mus} D. E. O'Donnell, Decanus Capituli Cassiliensis.

Quoad primam quaestionem, post longam investigationem de privilegiis nuper compluribus nationibus a Sancta Sede concessis, deque statu rerum hodierno in Hibernia, variae prolatae sunt sententiae de dignitate Latini sermonis ritibus in sacris ; sed urgebatur e contra difficultas intelligendi ex parte fidelium. Omnibus tandem

persuasum est valde optandum, ut maiora privilegia hac in materia peterentur pro Ecclesia Hibernica, praesertim in caeremoniis Baptismi, Matrimonii, Extremae Unctionis. Verba 'Ego coniungo vos in matrimonium etc.' parum idonea visa sunt multis, eo quod ipsi sponsi sunt sacramenti ministri.

Quoad usum linguae nationalis Gadelicae, diu disputabant Synodales, omniumque consensu statutum est orationes post Missam fere semper lingua Gadelica recitari posse, necnon Rosarium Mariale. Patrium sermonem iam satis notum esse aiebant omnibus civibus; ideo conciones instructionesque Gadelica lingua expressas ab omnibus posse intelligi, maximeque idoneas esse ubi Missae speciales celebrarentur pro pueris et iunioribus. Valde opportunum videri pleniorum usum litaniarum, hymnorum, orationum Gadelicarum: magnamque praesto esse copiam ex libris pietatis antiquis. Quaestio utrum possit approbari patrii sermonis usus, vice Latinitatis, in sacris ritibus, remittenda est Sanctae Sedi.

Die 14 Augusti, Feria III.

CONGREGATIO PARTICULARIS DECIMA

Hora decima cum dimidio ante meridiem in aula conciliari convenerunt Patres una cum Cancellario et quattuor Vice-Cancellariis. Ab Exc^{mo} et R^{mo} Archiepiscopo Tuamensi perlecta sunt decreta 308–313 (*De Bonis Ecclesiae Temporalibus*) quae a Deputatione pro Episcopis, loco decretorum 435–438 e schemate Deputationis Quartae, proposita sunt. Post brevem discussionem Patres haec decreta approbaverunt. Tunc ab eodem perlecta sunt decreta 314–335 e schemate Deputationis Quartae (*De Bonis Ecclesiae Temporalibus; De Administratione Bonorum Temporalium Ecclesiae; De Piis Foundationibus; De Iudiciis Ecclesiasticis; De Delictis et Poenis*), necnon decretum 328 iam approbatum. De his decretis Patres disseruerunt et praesertim de decretis 312, 316, 326, 334, 335. Plures animadversiones prolatae

sunt et nonnullae emendationes. Placuit omittere e schemate proposito decreta 454, § 2, 459, § 2, 460, 461. Cetera decreta perlecta, quibusdam emendationibus factis, approbata sunt.

Graviorum negotiorum causa a Iudicibus causarum probata, licentia discedendi vespere Feria III R. D. J. Canonico McCarthy, et mane Feria IV ante Sessionem Sollemnem Illmo et Rmo D. J. Conway, S.S. Prael. Dom., concessa est.

CONVENTUS SYNODALIUM DECIMUS

Eadem hora in Aula Maxima Collegii ceteri Synodales convenerunt ut disceptarent de quibusdam quaestionibus ab Emo Praeside propositis : scil. (1) Quomodo curandum ne quid detrimenti capiat bonum spirituale eorum, qui hodie in Britanniam emigrant, (2) De Apostolatu Laico. Vice Emi Praesidis praefuit Rev. D. G. Canonicus Mitchell, Tuamensis ; et tanti momenti visa est prima quaestio, tantoque studio disceptabatur, ut totum tempus huic materiae excutiendae congressus omnino vacaverit.

Omnibus visum est contra factum emigrationis dari nequire nec argumenta nec remedia : ideo munus praecipuum sacerdotum esse contra pericula quibus certo obnoxii essent emigrantes praecavere, vel (1) emigraturos instituendo, vel (2) minuendo pericula fidei et morum in loco emigrationis. Quoad primum, plurimae prolatae sunt sententiae mediaque nonnulla suggerebantur : scil. curando ut indesinenter in domibus emigratorum Rosarium aliaeque piae preces a maioribus traditae recitarentur ; ut sacerdotes, cura animarum praediti, emigraturos diligenter indagarent monerentque singulos seorsum, praesertim iuniores, de periculis fidei et morum ; ut exercitia spiritualia vel missiones pro emigraturis instituerentur, praesertim pro rudioribus operariisque qui nonnisi ad tempus emigrare solerent.

Quoad secundum, ex sententiis prolatis colligi potuit omnibus persuasum esse, salutem aeternam emigrantium

bonumque spirituale semper periclitari, ubi Hibernici sese immiscere cogerentur societati acatholicorum. Quapropter omni nisu elaborandum assensi sunt Synodales, ut emigrantes in regionibus Britanniae degerent plerumque frequentatis ab aliis Hibernicis; ut sacerdotes Hibernici semper quoad possibile emigrantibus praeponerentur; ut foverentur emigrantes a piis consociationibus, a Legione Mariae, ab aliis coetibus Hibernicis etiam civilibus. Maxime necessariam esse ephemeridem pro emigrantibus, qua doctrinae Communismi iam ubique permanenti resistatur, collectasque debere fieri ut ephemeris vel folium quamprimum instituat. Postremo nonnisi debitis adhibitis cautelis, praeviaque semper investigatione a parentibus vel ab institutoribus, tolerari posse illam novissimam speciem emigrationis, ubi iuniores alumni scholarum durante aestiva vacatione opus quaerit in Britannia vel in aliis regionibus.

CONGREGATIO GENERALIS TERTIA

Hora secunda post meridiem in Aula Maxima Collegii omnes Episcopi et Synodales unacum Officialibus convenerunt. Dicta oratione *Adsumus* institerunt Promotores ut legerentur decreta Titulorum *De Catechetica Institutione; De Seminariis; De Scholis; De Prohibitione Librorum; De Beneficiis; De Bonis Ecclesiae Temporalibus; De Administratione Bonorum Temporalium Ecclesiae; De Piis Foundationibus; De Iudiciis Ecclesiasticis; De Delictis et Poenis*; necnon decretum 5 (*Decreta Generalia*), decreta 38, 39 (*De Obligationibus Clericorum*), decretum 63 (*De Episcopis*); quae iam in particularibus Episcoporum congregationibus sancita erant. Quod cum ex mandato Eñi Praesidis ab Excño et Rño Episcopo Galviensi, Secretario, factum esset; omnes Patres assensi sunt, et Eñus Praeses decrevit omnia quae lecta sunt decreta rata habenda esse. Monuit omnes Synodales ut restituerent decretorum schemata, quae eis in Concilio

inserviebant. Postremo antiphona *Sancta Maria* orationeque *Agimus Tibi Gratias* recitatis, Congregatio finem accepit.

CONGRESSUS SPECIALIS EPISCOPORUM

Hora tertia post meridiem convenerunt omnes Episcopi in aula conciliari. Ex mandato Eñi Praesidis in specialem deputationem constituti sunt Excñus et Rñus Archiepiscopus Dublinensis, Hiberniae Primas, Cancellarius et quinque Vice-Cancellarii, qui curarent de Actis et Decretis Concilii Plenarii, donec e prelo exirent. Tum Eñus Praeses a Patribus petiit ut facultas concederetur huic deputationi Decretorum ordinem ac verborum collocationem necnon verba ipsa eatenus immutandi, quatenus ipsi expedire videretur, salvo semper vero sensu. Quae facultas concessa est. Iudicio quoque Patrum subiectus est textus allocutionis in foliis diariis proxime publicandae. Postremo litteras ad Summum Pontificem mittendas subsignaverunt omnes Episcopi, in quibus fidelitatem et obsequium erga Sanctam Sedem professi sunt.

Die 15 Augusti, Festo Assumptionis B.V.M., Feria IV.

SESSIO SOLLEMNIS TERTIA

Hora decima ante meridiem convenerunt omnes Patres et Synodales, unacum Excño et Rño D. A. Levame, Nuntio Apostolico, eiusque Secretario, in Oratorio B.V. Mariae, et omnibus paratis processerunt sollemnibus pompis per porticus usque ad Collegii Cappellam, hymnos *Ave Maris Stella* et *Iste Confessor* in via decantantes. Deinde Missam sollemnem de Festo celebravit Eñus Praeses, et breviter Synodales allocutus est. Cui ad altare adstiterunt, sacerdos assistens Illñus et Rñus D. Ioannes Quinn, S.S. Prael. Dom.; diaconi assistentes Illñus et Rñus D. Ioannes Stokes, S.S. Prael. Dom., Rev. D. Franciscus Lenny; diaconus Rev. D. J. Mullan;

subdiaconus Rev. D. R. Walsh ; magister caeremoniarum Rev. D. C. Haran.

Postea, Missa finita, institerunt Promotores ut decreta Concilii subscriberentur, et ex mandato Eñi Praesidis perlecto ab Excñno et Rñno Episcopo Galviensi Decreto *De Concilio Subscribendo*, omnes Patres ex ordine ad altare accesserunt et decreta subscripserunt. Subinde institerunt Promotores ut Decretum *De Concilio Finiendo* promulgaretur, quo ab eodem Secretario ex mandato Eñi Praesidis perlecto, hymnus *Te Deum* ab Eñno Praeside inceptus est. Postremo, debitis orationibus recitatis, sequentes Acclamationes decantatae sunt ab Excñno et Rñno Archiepiscopo Tuamensi unacum duobus cantoribus :

Cantores : Sanctissimae et individuae Trinitati, * gloria, laus, adoratio et gratiarum actio.

Patres : Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto ; * sicut erat in principio et nunc et semper et in saecula saeculorum.

Cantores : Divino Cordi Jesu, per quod nobis parta salus, * gloria et honor in saecula.

Patres : Cor Jesu sacratissimum, voluptas Caelitum, salus in te sperantium, * salva nos, quaesumus, et populos nostros.

Cantores : Cordi Jesu Eucharistico, divino exsili nostri solatio, * honor, laus et gloria sit sempiterna.

Patres : Divinum Cor, qui nobis Eucharistiam dedisti, * fac ut omnes homines te laudent atque diligant.

Cantores : Regi regum et Domino dominantium, * gloria et imperium in sempiterna saecula.

Patres : Jesum Christum, regem regum adoremus, * ut cunctae familiae gentium eius suavissimo subdantur imperio.

Cantores : Deiparae Virgini Mariae sine labe originali conceptae, nostri Concilii Patronae, * in ore omnium laus ac devota veneratio.

Patres : Mater Dei immaculata et mater nostra

amantissima, Regina pacis, * protege nos, intercede pro nobis nunc et in hora mortis nostrae.

Cantores : Sancto Joseph, Deiparae Virginis castissimo Sponso, nostri Concilii Patrono, * perennis laus et sempiterna veneratio.

Patres : Vir iustus et sacrae Familiae custos, quem celebrant agmina Caelitum, * protege nos, intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

Cantores : Omnibus Sanctis nostrarum ecclesiarum Patronis, * iugis veneratio et devota supplicatio.

Patres : Orate pro nobis et pro omnibus ecclesiis nostris, * ut hoc Concilium fructum afferat sempiternum.

Cantores : Beatissimo Papae nostro Pio, Jesu Christi Vicario, Ecclesiae capiti ac magistro infallibili, * gratiarum actio, iucunda et sempiterna iubilatio.

Patres : Dominus conservet eum et vivificet eum et beatum faciat eum in terra, * et non tradat eum in animam inimicorum eius.

Cantores : Eñño Legato Pontificio et dignissimo nostri Concilii Praesidi * diuturna vita, maxima gratulatio et gratiarum actio.

Patres : Ad multos annos sospitem faciat eum Deus, * et prosperum in omnibus viis suis.

Cantores : Excñis nostri Concilii Patribus studiosissimis eius auctoribus, * iucunda vita ac superabundans Dei gratia.

Patres : Quod ipsi plantaverunt, Deus qui incrementum dat, * crescere faciat ad vitam aeternam.

Cantores : Omnibus ex utroque clero Conciliaribus et Officialibus, * benedictio, gratiarum actio et beata retributio.

Patres : Dominus sit gaudium eorum, * et merces in laetitia sempiterna.

Cantores : Capitularibus, parochis, sacerdotibus et utriusque sexus religiosis, * salus et in Domino benedictio.

Patres : Vias tuas, Domine, demonstra illis, * et dirige eos in viam salutis aeternae.

Cantores : Clericis aliisque alumnis in spem Ecclesiae succrescentibus, * omne bonum et in Domino benedictio.

Patres : Sicut novellae olivarum in circuitu mensae nostrae, * confirma hoc, Deus, quod operatus es in eis.

Cantores : Salvam fac, Domine, patriam nostram, eiusque Magistratibus civilibus, suam a Deo auctoritatem repotentibus, * salus et diuturna vita, pax et bonum.

Patres : Deus eos illuminet, dirigat et beatos faciat, * ut iustitiam administrare possint in sanctitate et veritate.

Cantores : Nostro fideli populo christiano * dignetur Dominus pacem et veram concordiam donare.

Patres : Ut Dei et Ecclesiae mandata servando in terris, * dignus efficiatur promissionibus Christi in caelis.

Cantores : Omnibus nostris fidelibus defunctis, * aeterna requies et gaudium sempiternum.

Patres : Requiem aeternam dona eis, Domine, * et lux perpetua luceat eis.

Cantores : Fiat ! Fiat !

Patres : Amen ! Amen !

Finitis Acclamationibus singuli Patres ad Eñum Praesidem accesserunt ut osculum pacis acciperent et inter se darent. Quo facto diaconus ‘Recedamus in pace’ cantavit, responsoque ‘In nomine Christi, Amen’ ab omnibus dato, ab ecclesia ordinatim Patres et Synodales recesserunt, et finis Concilio Plenario Quinto impositus est.

DECRETA

I

DE CONCILIO SUBSCRIBENDO

Cum iuxta laudabilem consuetudinem in Conciliis plenariis ab immemorabili tempore receptam ea, quae statuta et sancita fuerunt, subscriptione singulorum Patrum firmentur, fraterna caritate Excēmos Patres, qui huic plenario Concilio intersunt, obsecramus ut, ad altare accedentes, Nobiscum decreta ipsius Concilii propria manu subscribere velint.

Datum in Concilio, die 15 mensis Augusti, in Festo Assumptionis B.V.M., anno MDCCCCLVI.

II

DE CONCILIO FINIENDO

Concilium plenarium, quod die septima Augusti huius anni invocato Dei nomine, implorata Beatae et Immaculatae Virginis Mariae eiusque castissimi Sponsi S. Joseph intercessionem, auspicantibus omnibus huius nationis Patronis, sollemniter inchoatum est, hodierna die ad felicem exitum iam pervenit. Summas igitur Omnipotenti Deo gratias agentes pro universis beneficiis, quae Nobis omnibus in hoc Concilio conferre dignatus est, de Excēmorum Patrum assensu decernimus, hac ipsa die decima quinta Augusti plenario Concilio finem imponi et impositum esse.

Datum in Concilio, die 15 mensis Augusti, in Festo Assumptionis B.V.M., anno MDCCCCLVI.

LITTERAE IN FINE CONCILII AD SUMMUM PONTIFICEM MISSAE

BEATISSIME PATER,

Peracto iam huius Concilii Plenarii opere, quod sane plurimum bono animarum in patria nostra profuturum enixe speramus, ultimum manet nobis gratissimum munus Sanctam Sedem iterum salutandi, debitaque reverentia profitendi nos nostrosque greges validissimis vinculis cum Cathedra Sancti Petri semper artissime coniungi. Pro Litteris Apostolicis die undecimo Junii nuper praeterlapsi benigne datis gratias ex imo corde agimus, magnaque spe erigimur uberrimos consecuturam esse fructus illam benevolentiam, quam semper erga nostram insulam Sanctitas Vestra praestat.

Quippe satis compertum habemus, etiam dum hoc Concilii opere fungimur, variis undique curis summaque sollicitudine gravari Vestrum animum; neque cessavimus vota piasque preces fundere tum pro Beatitudine Vestra, tum pro fratribus in Christo, qui hoc ipso momento tot in terris aut in exilium acti sunt aut in patria sua sub tyranni iugo cruciati laborant. Piget enumerare quot in regionibus mundi hodie Ecclesia Dei tacere vi cogatur, adempto ab Episcopis, a clero universoque populo fidei, per violentiam, per carcerem, per inquisitiones etiam loquendi audiendique commercio. Revera hoc pessimum genus supplicii tandem invenerunt infensissimi fidei hostes, ut Ecclesiae os ipsum ocludant.

Quapropter eo magis gaudere debemus vocem intrepidam Romani Pontificis plus in dies momenti habere, plures sibi auditores allicere. Solum sub vexillo Christi viget iustitia et vera libertas, ideoque oculi omnium magis convertuntur in Vicarium Christi ut in malis solamen et lumen in tenebris consequantur. Omnibus enim Christianis iam manifestum fit Romanum Pontificem semper pro pace inter homines omni nisu laborare, pauperes et afflictos cuiusvis gentis cuiusvis religionis

Eius benigna caritate sustineri et iuari, animosque omnium, tam acatholicorum quam Catholicorum, tam doctorum quam rudium, litteris et allocutionibus apostolicis indesinenter ad meliora erudiri. Enimvero ipso Pontificatus initio Beatitudo Vestra prophetico animo sibi elegit tamquam symbolum ‘Opus Iustitiae Pax,’ et Deus Omnipotens dignetur tam fructuosum regnum quam diutissime prolongare pro bono Ecclesiae totiusque humani generis.

Postremo a Deo precamur ut huius Concilii Plenarii opus benedicere dignetur, utque illa fides Catholica quae adhuc viget et floret inter Hibernicos magis magisque eluceat inter omnes nationes: et ad pedes Sanctitatis Vestrae humiliter provoluti nobismetipsis gregibusque nostrae curae commissis Apostolicam Benedictionem petimus.

Datum, ex Collegio Sancti Patritii apud Maynooth, Festo Beatae Mariae Virginis Assumptionis, anno MDCCCCLVI.

- ✠ JOANNES CARDINALIS D’ALTON, Archiepiscopus Armachanus, Totius Hiberniae Primas, Legatus Apostolicus, Concilii Praeses.
- ✠ JOANNES CAROLUS, Archiepiscopus Dublinensis, Hiberniae Primas.
- ✠ IOSEPHUS, Archiepiscopus Tuamensis.
- ✠ JEREMIAS, Archiepiscopus Cassiliensis.
- ✠ GULIELMUS, Episcopus Rapotensis.
- ✠ JACOBUS JOSEPH, Episcopus Ardachadensis et Cluanensis.
- ✠ PATRICIUS, Episcopus Ossoriensis.
- ✠ DANIEL, Episcopus Dunensis et Connorensis.
- ✠ THOMAS, Episcopus Darensis et Leighlinensis.
- ✠ MICHAEL, Episcopus Galviensis et Duacensis, Administrator Apost. Fenaborensis.

- ✠ JACOBUS, Episcopus Fernensis.
- ✠ NIGELLUS, Episcopus Derriensis.
- ✠ DIONYSIUS, Episcopus Kerriensis.
- ✠ DANIEL, Episcopus Waterfordiensis et Lis-
morensis.
- ✠ EUGENIUS, Episcopus Clogherensis.
- ✠ EUGENIUS, Episcopus Dromorensis.
- ✠ PATRICIUS, Episcopus Limericensis.
- ✠ JACOBUS, Episcopus Achadensis.
- ✠ JOANNES, Episcopus Midensis.
- ✠ JOSEPHUS, Episcopus Laonensis.
- ✠ AUGUSTINUS, Episcopus Kilmorensis.
- ✠ VINCENTIUS, Episcopus Elphinensis.
- ✠ CORNELIUS, Episcopus Coreagiensis, Adminis-
trator Rossensis.
- ✠ PATRITIUS, Episcopus Alladensis.
- ✠ GULIELMUS, Episcopus Clonfertensis.
- ✠ PATRICIUS, Episcopus Narensis.
- ✠ CELSUS O'CONNELL, Abbas de Monte
Melleario.
- ✠ CAMILLUS CLAFFEY, Abbas de Monte S.
Joseph, Roscrea.

DECRETA

DECRETA GENERALIA

(*Cf. can. 4-35, 291 Codicis Iuris Canonici*)

1. Canones Codicis Iuris Canonici et aliae leges Apostolicae Sedis religiose ab omnibus ad quos spectant observentur.

2. Iura aliis quaesita, itemque privilegia atque indulta ab Apostolica Sede personis sive physicis sive moralibus concessa nec revocata, integra manent; privilegia ab Ordinario loci concessa manent, nisi Episcopus eadem revocaverit.

3. Firmo praescripto can. 5 Codicis Iuris Canonici, consuetudines quaelibet decretis huius Concilii contrariae, nec eiusdem Concilii decretis reprobatae, si centenariae sint aut immemorabiles, tolerari poterunt, modo Ordinarii pro locorum ac personarum adiunctis existiment eas prudenter submoveri non posse; ceterae autem suppressae habeantur, nisi hoc Concilium aliud expresse caveat.

4. § 1. Leges priorum Plenariorum Conciliorum abrogantur, nisi in his decretis explicite vel implicite contineantur.

§ 2. Aliae leges particulares, sive provinciales sive dioecesanae, his decretis oppositae, abrogantur, nisi in particularibus decretis huius Concilii aliud expresse caveatur.

5. Quotiescumque tempus aliquod statuitur in decretis huius Concilii, supputatio illius temporis fiat ad normam can. 31-35. Media tamen nox in decretis 29, 35, 119 et 313 iuxta communem uniuscuiusque loci usum supputetur.

6. Ne quae oriatur quaestio de obligatione decretorum huius Concilii, haec principia statuuntur:

1.° Decreta quae aliquid prohibent sub censura, sive latae sive ferendae sententiae, sub gravi obligant.

2.° Decreta in quibus adhibentur verba “praecipimus,” “prohibemus,” “tenentur,” “obligantur,” “non licet,” “habeant,” et alia huiusmodi, graviter aut leviter, pro ratione materiae, in conscientia obligare censenda sunt.

3.° Decreta in quibus adhibentur verba “hortamur,” “optamus,” et alia huiusmodi, per se obligationem non imponunt; in adiunctis autem specialibus eorum violatio peccaminosa fieri potest.

7. Decreta huius Concilii Plenarii, postquam a Sacra Congregatione Concilii expensa et recognita fuerint, promulganda erunt litteris collectivis ab Episcopis totius Hiberniae datis et in ecclesiis cathedralibus perlegendis. Expletis tribus mensibus a die quo memoratae litterae datae fuerint decreta incipient obligare.

TITULUS I

DE OBLIGATIONIBUS CLERICORUM

(*Cf. can. 124–144*)

8. Cum clerici debeant sanctiorem prae laicis vitam interiorem et exterioriorem ducere, eos enixe hortamur ut quotidie per semihoram in oratione mentali se exercent, sanctissimam Eucharistiam, praesertim in ecclesia, visitent, conscientiam discutiant, tertiam partem Rosarii Beatae Mariae Virginis recitent, et ut peccata sua bis saltem in mense confiteantur.

9. Omnes sacerdotes saeculares, qui sacrum ministerium exercent, singulis annis per tempus ab Ordinario loci determinandum, vel in Seminario dioecesano vel in aliqua religiosa domo ab eodem designata, spiritualibus exercitiis vacare tenentur, nec quisquam absit nisi de expressa

Ordinarii loci licentia. Insuper valde optamus ut sacerdotes etiam unum diem in mense sacris deditum meditationibus degant.

10. Officia quotidiana ita ordinare debent sacerdotes ut tempus orationi suppetat, necnon pia lectioni et studio sacrarum disciplinarum. Ad hunc finem melius assequendum enixe suademus ut omnes sacerdotes Unioni Apostolicae Sacerdotum nomen et operam dent.

11. § 1. Examen, de quo in can. 130, ab omnibus sacerdotibus, iis exceptis qui a proprio Ordinario ob iustam causam fuerint exempti, per integrum quinquennium post ordinationem subeundum esse statuimus.

§ 2. Sacerdotes examinandi sex saltem manuscripta concionum vel instructionum catecheticarum quas anno praecedenti ad populum habuerunt, occasione annui examinis, nisi aliter Ordinario videatur, examinatribus subiiciant.

§ 3. Sacerdotes qui sufficientis scientiae argumentum non praeberint, ab annuis deinde examinibus, si ita velit Ordinarius proprius, ne eximantur donec satis in disciplinis sacris progressi fuerint.

12. § 1. In omnibus vicariatibus foraneis habeantur quotannis, saltem quater, collationes de re morali et liturgica, quibus addi possunt aliae exercitationes quas Ordinarius opportunas iudicaverit ad scientiam et pietatem clericorum promovendam. Illis collationibus respondere parati adesse debent tum omnes sacerdotes dioecesani tum religiosi, licet exempti, curam animarum habentes, et etiam, si collatio in eorum domibus non habeatur, alii religiosi qui facultatem audiendi confessiones ab Ordinario obtinuerint.

§ 2. Si quis in aliquo casu particulari adesse inopinato nequeat, causam absentiae Ordinario quamprimum exponat.

13. Omnes sacerdotes lectioni animi attendant; apparatus librorum ecclesiasticorum sibi comparent; sacra Biblia cum commentariis probatis, integrum

aliquem cursum tum theologiae dogmaticae et moralis tum historiae ecclesiasticae, Codicem Iuris Canonici, Acta et Decreta Conciliorum Plenarii ac Provincialis necnon Synodi Dioecesanae, aliqua commentaria probata de rebus liturgicis et caeremoniis Ecclesiae, opera catechetica, ascetica et sociologica, et vitas Sanctorum habeant et assidue manibus versent.

14. § 1. Sacerdos consuetudinem nedum familiaritatem cum feminis etiam devotis, praesertim solus cum sola, prorsus evitet.

§ 2. Ancillae vel oeconomae, quae sacerdotibus ministrant, sint spectatae morum honestatis atque, in quantum possibile, provectioris aetatis.

15. Prohibemus ne quis sacerdos solus cum sola muliere tamquam comite in curru automobili vel aliter iter faciat; qui tali modo agendi scandalum praebuerit congruis poenis, non exclusa suspensione, ab Ordinario plecti potest.

16. Edicimus sub poena suspensionis ferendae sententiae ne quis sacerdos aliquam mulierem sociam vel commensalem in sua domo retineat; excipiuntur illae tantum quae proximior gradu consanguinitatis sacerdoti coniunguntur.

17. Ne retineat sacerdos in domo sua familiam affinium aut consanguineorum. Quod si in eadem domo cum parcho habitent eius vicarii paroeciales, districte vetamus parochum in praedicta domo consanguineas vel affines iuniores retinere sine licentia expressa Episcopi. Eadem valet prohibitio de vicariis paroecialibus vel aliis sacerdotibus simul habitantibus.

18. Nulli sacerdoti in domo conducta aut privata habitare permittitur absque praevio Episcopi consensu.

19. § 1. Clericorum vestitus sit semper nigri vel subnigri coloris, et eiusmodi ut facile eius ope viri ecclesiastici ab aliis distinguantur.

§ 2. Decernimus ut omnes clerici in ordinibus maioribus constituti collare Romanum deferant.

§ 3. Exoptamus ut superiores et professores clericales in collegiis ecclesiasticis, alumni in Seminariis maioribus, sacerdotes domi veste talari induantur.

§ 4. Foris vero clerici in sacris ordinibus induti sint habitu decenti et nitido secundum praxim probatam, et regulariter tecto sint capite.

20. Caritatem inter se foveant clerici ; de quaestionibus clericorum propriis ne disceptent coram laicis. Caveant quoque ne laicis litis contentionisve causam praebeant.

21. Omnes sacerdotes alienos se habeant a controversiis mere politicis, iis praesertim quae in ephemeridibus publicis eduntur, salvo iure sibi tamquam civibus competente patrocinandi alicui actioni politicae quae rectae conscientiae doctrinaeque Ecclesiae sit conformis. A quocumque tamen interventu abstineant si timendum sit ne, ex exercitio praefati iuris civilis, ministerium eorum quid detrimenti capiat.

22. § 1. Omnibus sacerdotibus interdictum est ne conventibus publicis intersint sine parochi loci consensu. Salvo praescripto decreti 43, ne sese immisceant conventibus habitis ad candidatos tempore electionis seligendos.

§ 2. Si quae controversia de huiusmodi conventibus publicis inter sacerdotes oriatur, res Episcopi iudicio est deferenda et interea controversia quiescat.

§ 3. Sacerdotes huiusmodi conventibus Dublini habendis ne intersint sine licentia Episcopi sui. Haec licentia sufficiens censetur dummodo Archiepiscopus Dublinensis aliter non statuerit.

23. Omnes sacerdotes districte vetamus in ecclesia agere de rebus mere profanis, praesertim politicis, aut de rebus quae facile dissidia inter clerum et populum movere possint.

24. Praeterea districte prohibemus ne quis sacerdos praesumat dicere quempiam nominatim indicatum incidisse in excommunicationem, nisi prius licentiam ab

Episcopo in scriptis obtinuerit, neve sine licentia Ordinarii sive nomine sive alio modo aequivalenti in aliquem in ecclesia invehat, vel publice aliquem denuntiet.

25. § 1. Si quis sacerdos prohibitiones in decretis 22, 23 vel 24 statutas violaverit, poena suspensionis aut alia pro arbitrio Ordinarii plectatur.

§ 2. Haec tamen non ita interpretanda sunt quasi sacerdotibus non liceret in ecclesiis exponere doctrinam catholicam de iure Ecclesiae interpretandi legem moralem in quantum res politicas vel sociales attingit, de obligatione suffragium ferendi, de largitionibus quae corruptionem sapiant non recipiendis, de periurio evitando, et de aliis huiusmodi.

26. § 1. Ab omni specie intemperantiae et ebrietatis sacerdotes abhorreant.

§ 2. Sacerdotes, sine necessitate, tabernas aliaque similia loca ne ingrediuntur et loca in hospitiiis vel cauponis bibendo reservata (hotel-bars and lounge-bars) omnino evitent.

§ 3. Si quis sacerdos ebrietatis, praesertim publicae, reus fuerit, ecclesiasticis poenis plectatur.

27. Enixe hortamur sacerdotes, praesertim iuniores, ut nomen et operam dent alicui societati totalis abstinence sive illi cui nomen "The Father Matthew Union" sive illi quae vulgo vocatur "The Pioneer Total Abstinence Association."

28. Convivia cum laicis, praesertim si sint intempestiva et in publicis hospitiiis habeantur, sacerdotes ne frequentent.

29. Prohibemus ne quis sacerdos ludum chartarum vel alios huiusmodi ludos ultra mediam noctem protrahat neve in iis pro magna summa pecuniae certet.

30. Ut offensio populi vitetur, clerici fumum e foliis nicotianis publice in viis ne hauriant.

31. Sacerdotes curribus automobilibus moderate tantum, iustis ex causis, et sine luxus specie utantur.

32. Interdicimus sub poena suspensionis ipso facto incurrendae, Ordinario reservatae, ne quis sacerdos, per se vel per alium, sponsionem etiam modicam faciat de cursibus equorum vel canum apud eos qui ad rem aleatoriam exercendam ex professo pignora accipiunt (bookmakers) vel apud machinam quae vulgo "totalizator" vocatur.

33. § 1. Clerici ea omnia quae statum suum dedecent omnino fugiant:

1.° A publicis equorum cursibus, et ab iis e quovis loco vicino spectandis, prorsus abstineant; illos cursus canum qui vulgo describuntur ut "dog-track racing" nunquam adeant;

2.° Theatralibus spectaculis in theatris vel aulis publicis sine licentia Ordinarii loci nullo modo adsint. Licentia tamen Ordinarii non requiritur pro spectaculis quae exhibentur vel in aulis paroezialibus vel sub directione sacerdotum aut religiosorum in aliis aulis publicis.

§ 2. Si quis vero clericus in ordinibus sacris constitutus aliquod ex praescriptis huius decreti violaverit, suspensionem Ordinario reservatam ipso facto incurrit.

34. § 1. Prohibemus ne clerici sine licentia Episcopi proprii participant venationibus quae fiunt cum equis et canibus.

§ 2. Clerici in ordinibus sacris constituti in certaminibus publicis ludorum violentorum partem ne habeant; caveant praeterea ne ullo ludo, quantumvis honesto, nimis indulgeant.

35. Choreis cuiusvis generis, utpote a clericali statu alienis, clerici ne participant; quasvis vero ultra mediam noctem protrahendas nec instituant nec promoveant. Caveant etiam clerici ut, occasione saltationum in aedificiis sub eorum tutela positis, vigilantia debita semper exerceatur et potus inebrians nunquam distribuatur.

36. Sacerdotes, excepto casu necessitatis, sese in testamentis laicorum conficiendis ne immisceant; si vero

in casu necessitatis sacerdos testamento conficiendo interfuerit, Episcopum proprium et Episcopum testatoris infra decem dies certiores faciat. Inconsulto Ordinario, munus exsecutoris testamentorum laicorum ne accipiant neve in rebus pecuniariis aut in executione quorumcumque contractuum se vades aliorum constituent; neve munus tutoris vel fiduciarii (guardian or trustee) sine expressa Ordinarii licentia suscipiant.

37. Prohibemus ne quis sacerdos nummos pauperum aut aliorum penes se vel retineat vel deponi permittat. Quod si opus caritatis esse ducat rudiores aut pauperiores in disponendo de suis bonis parsimonia collectis adiuvere, curet ut apud aerarium (bank), vel inter pecunias Gubernii auctoritate munitas, tuto collocentur.

38. Stricte prohibemus ne quis sacerdos sine expressa Ordinarii sui licentia sese oneret debitis quae ducentas libras sterlingas excedunt. Qui hanc legem scienter violaverit, congrua poena, etiam amotione ab officio, plectatur.

39. Sacerdotes ne accipiant ullum munus publicum et civile sine Episcopi proprii licentia.

40. In consociationibus stricte oeconomicis clerici sine licentia sui Ordinarii ne adeant officia saecularia quae secumferant onus reddendarum rationum.

41. Caveant summopere clerici ne curis materialibus pressi opera sui ministerii vel vitam suam spiritualem negligant.

42. In iis quae spectant pias peregrinationes sedulo observentur praescripta Sanctae Sedis.¹

43. Quotiescumque agatur de deputatis ad officia civilia seligendis quorum ratione agendi vel Ecclesiae iura et libertas vel bonum spirituale aut temporale populi detrimentum pati possunt, sacerdotes, omni cum prudentia et cum debita subiectione proprio Episcopo, pro viribus curare debent ut hominibus peritis, probis et religioni catholicae minime infensis haec munera conferantur.

¹ Appendix, n. 40.

TITULUS II

DE ROMANO PONTIFICE

(*Cf. can. 218–221*)

44. Pastores animarum saepe fidelem populum edoceant Romani Pontificis iura et praerogativas, praesertim eius infallibile magisterium eiusque supremam et plenam potestatem iurisdictionis tum in omnes et singulas Ecclesias, tum in omnes et singulos pastores et fideles, in rebus quae ad fidem et mores et ad disciplinam et regimen Ecclesiae pertinent.

45. Anniversaria Romani Pontificis electionis dies quotannis in singulis paroeciis populo denuntietur et, ubi commode fieri possit, sacra functione pro gratiarum actione, mane praesertim sacra fidelium communione et vespere benedictione cum sanctissimo Sacramento, recolatur.

46. Cum Romanus Pontifex supremum diem obierit, pro eius anima celebretur in singulis cathedralibus ecclesiis funus sollemne, in paroecialibus autem Missa saltem privata de requie, cui Missae populus fidelis invitetur ut assistat.

47. Novo autem Romano Pontifice electo, functiones sacrae fiant pro gratiarum actione, prout unusquisque Ordinarius in sua dioecesi praeceperit.

48. In testimonium dilectionis et obsequii erga Sedem Apostolicam statuimus Denarium Sancti Petri singulis annis in omnibus ecclesiis esse colligendum.

TITULUS III

DE EPISCOPIS

(*Cf. can. 329–349*)

49. Conventus omnium Episcoporum Hiberniae quotannis tempore statuto habeatur pro omnibus negotiis quae Ecclesiam Hiberniae respiciunt expendendis. Ad hos conventus generales Episcoporum sive ordinarios sive

extraordinarios, omnes Episcopi, ut a Sancta Sede praescriptum est,¹ ita convenire tenentur ut nemini liceat ab eiusmodi conventibus abstinere nisi aliqua causa graviore praepediatur, vel inde nisi negotiis omnibus absolutis discedere.

50. Episcopi est, graviter onerata conscientia, invigilare ut leges generales Ecclesiae et decreta conciliorum plenariorum et provincialium accurate serventur, utque nulla praxis his contraria introducatur.

51. Visitatio episcopalis ita peragi debet ut praescriptum can. 343 adimpleatur. Episcopum paroecias visitantem recipiant parochi iuxta modum in Pontificali Romano statutum.

52. § 1. Quoad personas, Episcopus ius habet visitandi circa vitae rationem et officiorum munerumque adimpletionem singulos sacerdotes, pia sodalitia, confraternitates, religiosos et laicos, nisi probari possit specialem a visitatione exemptionem fuisse ipsis ab Apostolica Sede concessam (can. 344, § 1).

§ 2. Religiosos autem exemptos Episcopus visitare potest in casibus tantum in iure expressis.

53. Episcopus debita cum diligentia inquiret an sacerdotes legem residentiae observent; an Sacramentorum administrationi, Missarum ac divinorum officiorum celebrationi, anniversariorum persolutioni, verbi Dei praedicationi, puerorum religiosae institutioni, scholarum visitationi, infirmorum curae, aliisque muneribus ad normam iuris satisfaciant; quae sit spiritualis vitae eorum ratio; quomodo leges circa vestitum clericalem observent; qualis sit eorum familia; qua fidelitate onera manualium Missarum solvantur.

54. De religiosis autem qui, obtenta Ordinarii loci facultate, sive praedicandi sive confessiones audiendi munere funguntur, Episcopus studeat cognoscere an bona

¹ Appendix, n. 3.

aestimatione gaudeant, et, si habeat rationem dubitandi an eorum probata sit doctrina, inquiret.

55. Omni zelo et paterno affectu Episcopus foveat religiosas monialium et sororum familias¹; earum domos, sive monialium sive sororum, saltem quinto quoque anno, per se vel per sacerdotem idoneum ad id specialiter deputandum, iuxta praescripta can. 512 visitet; imprimis curet ut illarum disciplina interna ad normam constitutionum stricte servetur.

56. Circa laicos, diligenter inquiret an domestica patrumfamilias disciplina in educandis liberis diligens et pia et honesta sit; an scholae recte gerantur; an piis et catholicis disciplinis adolescentes erudiantur; an magistri digni sint, officiis suis satisfaciant, et libros idoneos discipulis interpretentur; an in populo sint aliqui flagitiosi homines qui scandalum praebeant; an sint qui legata pia non exsequantur.

57. Quoad res, Episcopus inspicere debet suppellectilem sacram, Sanctorum reliquias et imagines, pia legata, bona ecclesiae temporalia, vestes, libros, calices, patenas, corporalia et reliqua eius generis utensilia et ornamenta sacra quae ad divina officia sunt necessaria. Inquiret an ecclesiae libri, vetera scripta, et documenta rite custodiantur; an eorum reddi possit ratio quae in inventarium paroeciale relata sunt; an parochi habeant libros paroeciales, rite ad normam decreti 91 et instructionis S. Congregationis de disciplina Sacramentorum *Sacro-sanctum matrimonii institutum*, 29 Iun. 1941, conscriptos et asservatos, aliosque libros ab hoc Concilio praescriptos; an habeant documenta matrimonialia rite, ad normam eiusdem instructionis et decreti 196, § 3, servata; an sacramentum Eucharistiae² et olea sacra cum debita munditie et cura custodiantur et sive sacrae species sive olea sacra opportuno tempore mutantur; an Sacramenta rite administrentur.

¹ Appendix, n. 6. ² Appendix, n. 30.

58. Quoad loca pia, Episcopus visitet et inspiciat ecclesias et omnes earum partes, oratoria sive publica sive privata, monasteria monialium, religiosorum domos non exemptas, coemeteria, et, prout necesse est, hospitalia, orphanotrophia aliaque similia instituta ecclesiastica, ut cognoscat utrum eo cultu et nitore servantur qui domum Dei et aedificia sacra vel pia decent, et utrum eorum bona, salvo praescripto can. 618, § 2, 1°, recte administrentur et prudenter fideliterque in eum usum cui sunt addicta impendantur. Si quid resituendum vel reparandum sit, iubeat id ab iis ad quos pertinet quamprimum resarciri.

59. Antequam Episcopus paroeciam visitet a parochio reddenda est iuxta schedulam probatam accurata ratio de statu paroeciae.

60. Expleta visitatione, decreta in libro peculiari et unicuique paroeciae proprio Episcopus, si ita ipsi videatur, consignari iubeat.

61. Ob reverentiam Episcopo debitam, die anniversaria eius consecrationis parochi et alii sacerdotes dioecesis tenentur non solum preces a sacra liturgia praescriptas offerre sed etiam fideles exhortari ut pro suo Pastore Deum ferventer exorent et ad sacram communionem pro eo accedant.

62. § 1. Notitia mortis Episcopi proprii habita, celebretur pro eo in ecclesia cathedrali funus cum Missa exsequiali, in paroecialibus autem saltem Missa de requie, cui populus fidelis invitetur ut assistat.

§ 2. Quotannis dies anniversaria obitus Episcopi recolatur iuxta Caeremonialis Episcoporum praescripta.

63. Nulli Episcopo licet approbare vel reprobare legem a Civili Gubernio propositam, quae plures dioeceses afficit, donec ceteri Episcopi quorum interest legem ad examen revocaverint.

TITULUS IV

DE SYNODO DIOECESANA

(Cf. *can.* 356–362)

64. Ad normam *can.* 356, § 1, celebretur decimo saltem quoque anno Synodus dioecesana.

65. Constitutionibus synodalibus dioecesanis etiam religiosi tenentur in iis quae ad curam animarum et Sacramentorum administrationem spectant, ceterisque in rebus in quibus, iuxta ius commune, religiosi Episcoporum iurisdictioni subsunt.

TITULUS V

DE CURIA DIOECESANA

(Cf. *can.* 363–390)

66. Praeter personas in *can.* 363, § 2 recensitas, in unaquaque Curia habeantur etiam censores librorum, Consilium vigilantiae, Consilium pro aedificiis, Consilium pro administrandis oblationibus in favorem sacerdotum infirmorum, et alia Consilia sive in Codice Iuris Canonici sive a Sancta Sede sive ab hoc Concilio praescripta.

67. § 1. Parochi alique sacerdotes, si ad Curiam per laicos recurrant, negotium expediendum litteris bene clausis semper committant.

§ 2. Porro, quoties per litteras recurrunt, tot adhibeant folia distincta quot sunt negotia expedienda.

TITULUS VI

DE VICARIO GENERALI ET DE VICARIIS FORANEIS

(Cf. *can.* 366–371, 445–450)

68. Inter personas quae ad Curiam dioecesanam pertinent, praecipuum locum tenet Vicarius Generalis, qui est sacerdos e clero saeculari, debitis qualitatibus

ad normam can. 367 commendatus, libere ab Episcopo designatus ad ipsum potestate ordinaria in tota dioecesi adiuvandum.

69. Episcopo competit plena potestas vicariatus foraneos vel decanatus in dioecesi constituendi ac immutandi vel etiam supprimendi. In exercitio huius potestatis, iuris sollemnitatibus non ligatur.

70. Officium vicarii foranei alicui sacerdoti ex clero vicariatus conferatur; nulli tamen paroeciae est stabiliter adnexum.

71. Vicarii foranei obligantur ad officia implenda quae in iure et in litteris deputationis iis sunt imposita. Facultates quae vicariis foraneis concedi solent in statutis dioecesanis recenseri debent.

72. Quandocumque aliquis vicariatus sacerdos in morbum gravem inciderit, praesertim vero cum mortis periculum imminere videatur, vicarius foraneus eum visitet atque curet ut Sacramentis moribundus opportuno tempore muniatur et spiritualibus ac materialibus auxiliis adiuvetur. Inquirat num aegrotus testamentum condiderit et ubi illud deposuerit; suadeat ut res suas componat, imprimis quod attinet ad obligationes Missarum forte nondum persolutas. Curet ut vasa sacra, libri paroeciales, documenta, epistolae privatae et res omnes, si quae fuerint, apud aegrotum ad ecclesiam pertinentes, in tuto ponantur et defuncto sacerdote sub clavibus claudantur, ne in manus alienas incidant. Post decessum sacerdotis vicarius foraneus, alio deficiente, de eius morte certiores reddat Episcopum, indicans diem et horam decessus et funeris.

73. Vicarii foranei insuper est initio cuiusque anni relationem super statu sui vicariatus Episcopo reddere, in qua exponere debet non solum quae intra annum praecedentem bene gesta sint, sed etiam qui abusus vel defectus obrepserint, quae remedia ad eos removendos adhibita sint, et quidquid agendum existimet ad eos penitus tollendos.

74. Si quis vero sacerdos auctoritatem vicarii sui foranei contempserit eiusque spreverit legitima mandata, res ad Episcopum deferenda est ut huiusmodi sacerdos ad normam canonum puniatur.

TITULUS VII

DE PAROCHIS

(*Cf. can. 451–470*)

75. Ut Episcopus rectum iudicium de idoneitate promovendorum ad vacantes paroecias efformare possit, examen in can. 459, § 4 praescriptum singulis quinquenniis, et frequentius si Episcopus ita iudicaverit, habendum esse decernimus.

76. § 1. Episcopi est iudicare de sacerdotibus ad hoc examen vocandis necnon de iis qui, audita examinatorum sententia, eximi possint. Huic vero examini non sunt subiiciendi parochi qui ad alias paroecias transferuntur.

§ 2. Curet Episcopus ut huic examini obnoxii ad periculum subeundum vocentur antequam vigesimum annum in sacro ministerio compleverint.

77. In examine subeundo respondendum erit quaestionibus depromptis ex theologia dogmatica et morali, sacra Scriptura, historia ecclesiastica, iure canonico, liturgia, et sociologia, iuxta programma examinis tempore opportuno praestitutum. Concio quoque brevis de textu sacrae Scripturae lingua vernacula conscribatur.

78. Examen habebitur coram Episcopo eiusve Vicario Generali ac tribus saltem examinatribus synodalibus vel pro-synodalibus, quorum munus est cumulative ferre iudicium super doctrina et idoneitate candidatorum.

79. § 1. Curam animarum, cum omnibus parochi iuribus et obligationibus, parochus obtinet a momento missionis in paroeciae possessionem. Missio autem fiat secundum formam ab hoc Concilio probatam et in Appendice repertam ¹ vel alio modo legitima consuetudine recepto.

¹ Appendix, Sectio III, nn: 3, 4, 5.

§ 2. Nisi Episcopus aliter statuerit, de peracta institutione redigatur documentum, cuius alterum exemplar in archivo paroeciali, alterum in archivo episcopali servetur.

80. § 1. Prohibemus ne parochus die dominica aut festo de praecepto aut die ad confessiones audiendas statuta a paroecia absit sine expressa Ordinarii licentia, et nunquam absit nisi fidelium necessitatibus provideat.

§ 2. Nisi parochus pro absentia sua aliter providerit, paroeciae regimen assumat vicarius cooperator, et, si plures sint vicarii, primus.

81. § 1. Ut paroco a paroecia ultra hebdomadam abesse liceat, praeter legitimam causam, habere debet Ordinarii scriptam licentiam et vicarium substitutum sui loco relinquere ab eodem Ordinario probandum. Si vero parochus ut vicarium substitutum designat suum vicarium cooperatorem, decernimus hunc vicarium approbationem praescriptam habere, quoadusque Ordinarius aliter non statuerit.

§ 2. Si parochus repentina et gravi de causa discedat atque ultra hebdomadam cogatur abesse, quamprimum per litteras Ordinarium commonefaciat, ei indicans causam discessus et sacerdotem suppletentem, eiusque stet mandatis.

§ 3. Vicarius substitutus qui constituitur ad normam §§ 1, 2 locum parochi tenet in omnibus quae ad curam animarum spectant, etiam in re matrimoniali, nisi Ordinarius loci vel parochus aliquid exceperit.

82. Sacerdos curam animarum actu gerens a domo sua ne discedat quin indicet ubinam inveniri possit, ne quid detrimenti fideles patiantur.

83. Si in aliqua paroecia Missa publica, die dominica vel festo de praecepto, ob causam etiam legitimam omissa fuerit, Episcopus statim a paroco et a vicario foraneo de huiusmodi omissione monendus est. Parochus vero, si hoc munus ultra hebdomadam neglexerit, sciat se Episcopi arbitrio poenis ecclesiasticis plecti posse.

84. Paroecia vacante et vicario oeconomo nondum constituto, aut paracho ita aegrotante ut de Missa pro populo applicanda providere ipse non valeat, munus illud devolvitur vicario cooperatori, et, si plures sint, primo. Vicarius sic supplens ius habet stipendia pro talibus Missis ex paroeciae vel parochi redditibus recipiendi.

85. Curent parochi ut, non solum diebus dominicis sed etiam festis de praecepto, fideles ad Missam audiendam confluant, nec parcant impensis requisitis ut in ecclesiis suis debita mundities et calor serventur. Curandum etiam ut pueri chorales parentur et sacrae functiones semper ea qua par est pietate, gravitate et stricta observantia legum liturgicarum hora statuta peragantur.

86. Parochus aegrotantes in periculo mortis Sacramentis Ecclesiae sine mora muniat et sacro Viatico saepe reficiat; morientibus vero, ubi fieri potest, assistat. Si vocatus, infirmos ne renuat saepius visitare; etiam non vocatus, per se vel per alium sacerdotem eorum frequenti visitationi provideat.

87. Sacerdotes curam animarum habentes tenentur eos saepe visitare qui infirmitate vel senio ita laborant ut neque ecclesiam neque "stationem" adire valeant, eo fine ut sacram communionem frequenter, et in quantum possibile semel in mense, recipere possint.

88. Ubi plures sacerdotes adscripti sunt paroeciae, curet parochus ut paroeciam in partes (districts) dividat et unicuique parti unum ex illis praeficiat, cui prae ceteris incumbat cura eidem invigilandi. Meminerint vero omnes, tum parochus tum vicarii, singulos in solidum teneri, prout occasio exigat, ad omnia officia curae pastoralis in paroecia exercenda.

89. Porro ut oves suas cognoscere valeant, sub gravi praecipimus ut parochi per se ipsi vel per suos vicarios domus omnium fidelium suae curae concreditorum saltem semel quotannis visitent, et de statu animarum librum accurate conficiant. Vicarii quoque habeant unusquisque

suum librum de statu animarum, quem parochus ipse saepius diligenter inspiciat.

90. Parochos hortamur ut speciali quadam ratione curam gerant pauperum et miserabilium personarum quae in suis paroeciis degunt, utque pueris puellisque qui debita cura parentum orbantur in orphanotrophio vel alibi provideant. Praeterea curent ut satis consulatur bono infantium qui alendi et educandi apud familias alienas collocantur (boarded-out children).

91. Habeat parochus omnes libros paroeciales de quibus in can. 470, § 1, talesque adhibeat, typis impressos et in columnas divisos, qui attestationem Ordinarii loci in quo imprimuntur habeant de eorum concordantia cum editionibus approbatis. Hos autem libros per se vel per alium sacerdotem sine ulla mora conscribat ac diligenter asservet.

92. Libri paroeciales et ipsum archivum paroeciale solius omnino Ecclesiae iuris sunt. Idcirco vetamus ne ullus liber vel documentum sine licentia et cautelis a iure (can. 378 et 383) praestitutis cuivis, quavis auctoritate praedito, tradenda efferantur. Quod si quis, ad normam can. 384, aliquod documentum inspicere voluerit, id nonnisi sub vigilantia parochi fiat.

93. In archivo paroeciali deponi et custodiri debet bonorum paroeciae inventarium de quo in decreto 320, summa cura conficiendum, cum brevi synopsi quotannis augenda scripturarum quae in archivo custodiri debent. Praeterea conservetur catalogus sacrae suppellectilis ad ecclesias vel domos paroeciales pertinentis.

94. Curet quoque parochus ut liber chronicus, de eventibus in paroecia gestis qui nota sunt digniores, diligenter conficiatur.

95. § 1. Singulis etiam hebdomadibus vicarios apud se convocet parochus, eosque de statu paroeciae interroget atque instruat de iis quae per proximam hebdomadam, et praesertim die dominica, agenda sint.

§ 2. Vicarii autem convocati venire debent ; quod si absque gravi incommodo parochum adire nequeant, eius mentem cognoscendam sedulo curent.

96. Parochus ad Episcopum tempore visitationis referat de sacerdotibus saecularibus in paroecia residentibus, etsi paroeciae non sint adscripti, quoad Missae celebrationem necnon observantiam aliarum obligationum clericalium.

TITULUS VIII

DE VICARIIS PAROECIALIBUS

(*Cf. can. 471–478*)

97. Parochis ob amplitudinem paroeciarum vel multitudinem populi dantur vicarii cooperatores, qui, eorum idoneitate rite perspecta et audito parocho, ab Episcopo nominantur et transferuntur.

98. Sciant vicarii, sicut pastoralis officii cooperatores constituuntur, ita et pastoralis oneris et sollicitudinis se quoque participes fieri ; ideoque ipsis etiam obligationem incumbere Sacramenta administrandi, aegrotantium curam habendi, verbum Dei praedicandi, scholas visitandi, adolescentes christiana doctrina imbuendi, parochum in faciendis collectis ad opera paroecialia requisitis adiuvandi. Quare in promovenda animarum salute se totos impendant et omnia officia, ad quae ab Episcopo vel a parocho fuerint destinati, adimpleant.

99. Meminerint vicarii cooperatores parochum esse rectorem paroeciae. Proinde erga parochum reverentiam et subiectionem exhibeant, illum semper consulant de rebus in paroecia ordinandis. Nihil vero illo invito innovent, nisi aliter Ordinario visum fuerit.

100. Si quod dissidium parochum inter et vicarium exsurgat, nisi rite ab ipsis componi possit, tota res iudicio Ordinarii subiiciatur. Interim, causa non finita, vicarius sententiae parochi cedat.

101. Si vicarius extra domum suam pernoctare velit, parochum prius admoneat, nec discedat donec compererit parochum certiozem esse factum. Si vicarius frequenter extra domum suam pernoctaverit, parochi erit Episcopo rem exponere.

102. Si vero per tres dies, ab hora discessus computandos, absentiam protrahere cupiat vicarius, expressam Ordinarii licentiam obtinere debet. Eadem expressa Ordinarii licentia requiritur ut licite absit die dominica aut festo de praecepto aut die ad confessiones audiendas statuta.

103. Vicarii prae oculis habeant decreta non solum huius tituli, verum etiam praecedentis, in quo nonnulla traduntur tam vicarios quam parochos respicientia, ab utrisque pari diligentia studioque servanda.

TITULUS IX

DE RELIGIOSIS

(*Cf. can. 487-681*)

104. § 1. Religiosi ¹ omnes iisdem obligationibus tenentur quibus clerici subsunt secundum huius Concilii decreta circa ea quae statum clericalem dedecent, praesertim decreta 29-36.

§ 2. Quae decreta, ut uniformiter et accuratius observentur, enixe optamus ut Superiores maiores regularium in statutis pro subditis suis includant.

105. Religionem ingressuri cautionem scriptam praestent se non exacturos esse compensationem cuiuslibet operae aut servitii a se in domo faciendi, sive tempore quo fuerint postulantes, sive tempore quo fuerint novitii aut professi.

¹ Cf. can. 490.

106. Omnino expedit ut omnes religiosi iuniores, muneri docendi operam daturi, in arte paedagogica iuxta normas ab auctoritate civili statutas in collegiis aptis instituantur.

107. Sorores iuniores, ad curam infirmorum destinatae et testimonio peritiae civili nondum munitae, in nosocomio a proprio earum Ordinario approbando instituantur.

108. § 1. Circa clausuram papalem monialium accurate servantur praescripta Sedis Apostolicae.¹

§ 2. Circa clausuram sororum normae legitime statutae sub Episcopi vigilantia stricte servantur.

109. Ab omnibus religionis accurate observentur quae circa excipiendos vel adeundos extraneos in Codice Iuris Canonici et in propriis constitutionibus praescripta sunt.

110. Sorores, extra domum propriae religionis versantes, vel in domo consanguineorum aut affinium vel in aliqua domo religiosa commorentur, nisi loci Ordinarius aliud permiserit.

111. Religiosi iisdem regulis tenentur quibus sacerdotes circa situs scholarum publicarum acquirendos ac retinendos et circa pecunias obtinendas ad earundem erectionem.

112. § 1. Prohibemus ne religiosi praesertim in scholis nostris candidatos quaerant sine licentia scripta Episcopi loci.

§ 2. Religiosi, qui extra dioecesim in qua eorum domus est constituta candidatos quaerunt, Episcopo loci ostendere debent litteras testimoniales Superioris maioris et, si de sororibus agatur, Episcopi proprii.

§ 3. Si religiosi quaerunt candidatos in novitiatu extra Hiberniam instituendos, Episcopo loci ostendere debent etiam promissionem a Superiore maiore et, si de sororibus agatur, ab Episcopo proprio subsignatam, qua promissione eorum religio onus sibi suscipit, suiipsius sumptu, postulantes vel novitios vel professos, e domo forte egressos

¹ Appendix, n. 7.

vel dimissos, ad Hiberniam in domum propriam transmittendi aut, cum consensu parentum vel tutorum, aliter apte curandi.

113. Prohibemus ne religiosi, inconsulto Ordinario proprio adspirantis, pueros vel puellas ante decimum sextum aetatis annum completum ad exteras regiones ex Hibernia ducant religionem ingrediendi causa.

114. Caveant Superiores religiosi ne adspirantes admittant, nisi prius testimonia a iure requisita obtinuerint et accuratas investigationes, praesertim a parcho proprio, circa eorum familiam et indolem et mores praemiserint.

115. Praxis, qua sorores res propria industria vel cura confectas de domo ad domum secum asportant populo vendendas, est fidelibus molesta et in circumstantiis huius regionis vix videtur statui religioso consentanea.

TITULUS X

DE MORIBUS LAICORUM

116. Cum gravissima damna tum religioni tum bono communi ex illicitis societatibus oriantur, fideles prorsus fugiant omnes huiusmodi societates, eas praesertim quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur, etiamsi non sint secretae nec iuramentum a sectatoribus exigant.

117. Cum fideles corpora sua debeant exhibere hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, abominentur omnia peccata contra castitatem; morum vero puritatem et modestiam vitae, iuxta suum statum, servent. Coniuges fidem sibi invicem datam custodiant inviolatam; foedas aevi nostri turpitudines contra prolis generationem detestentur. Omnes qui curam animarum habent enixe satagant ne hoc crimen tam nefandum unquam hic radices agat.

118. Caveant parentes et praesertim matresfamilias ne filiabus cum iuvenibus sine debita vigilantia conversari permittant, neve aditus solitariae consociationi et periculosae familiaritati ullomodo eis pateat. Curent etiam ut filii et filiae de virtute castitatis rite edoceantur et certamina publica de pulchritudine (beauty contests), quae a modestia christiana sint aliena, vitent.

119. § 1. Fideles prorsus devitent quidquid bonis moribus detrimentum affert; spectacula, theatra, cinematographia inhonesta ne adeant; saltationes et choreas modestiae christianae repugnantes omnino fugiant, honestas autem ultra mediam noctem generatim ne protrahant et moderate tantum frequentent; imagines, ephemerides, periodica, folia obscoena omnino respuant; libros, maxime fabulas, pravos ne legant; huiusmodi vero libros ab adolescentibus parentes praesertim pro viribus amoveant.

§ 2. Sedulo curent parentes ne pueri vel adolescentes repraesentationibus cinematographicis aut televisis, quae soleant iuvenibus nocere, intersint, neve ab ephemeridibus exteris notiones de re morali a doctrina Ecclesiae absonas hauriant.

120. Mulieres, qualibet opinione humana devicta, modesto habitu induantur neque audeant ad templum Dei, speciatim ad Missam audiendam vel Sacramenta recipienda, accedere nisi honeste sint vestitae.

121. § 1. Caveant fideles ne luxu, fastu mundano, incuria, vel defectu industriae sese onerent debitis quibus solvendis impares sint. Meminerint etiam se stricte teneri iusta debita infra tempus rationabile solvere, itemque damna proximo in bonis fortunae illata adaequate reparare, necnon media his obligationibus satisfaciendo apta adhibere.

§ 2. Enixe hortamur fideles ut frugaliter vivendo expensis modum ita statuunt, ut contra incommoda vitae inopinata assecurantur. Quare optamus ut occasione nuptiarum omnem pompam cum re sacra minime congruentem sedulo evitent.

TITULUS XI

DE IUVENUM CONSOCIATIONIBUS

122. Ad iuvenes utriusque sexus quod attinet, habeantur, quantum fieri possit, separatim pro pueris et puellis, consociationes iuventutis catholicae tuendae et educandae, recreatoria, circuli ludis gymnasticis destinati, et alia similia.

123. In consociationibus et circulis huiusmodi constituendis sollemne sit non tantum physicam adolescentium educationem curare, sed etiam eas praesertim virtutes quae vitam religiosam, moralem et civilem respiciunt promovere.

124. Ubi pueri puellaeque diebus dominicis coadunantur ad Missam audiendam (vulgo dictam, " children's Mass "), instructio eorum captui accommodata, preces in communi et cantus idoneus habeantur.

TITULUS XII

DE PIIS FIDELIUM ASSOCIATIONIBUS

(*Cf. can. 684-725*)

125. Ad colendam pietatem instituantur, vel, si iam institutae sunt, foveantur confraternitates et piaae uniones, paucae tantum et quae magis opportunae videntur, praesertim piaae uniones Sacratissimi Cordis Iesu, Beatae Mariae Virginis et Sanctae Familiae Nazarenae, necnon societas temperantiae vel abstinentionis totalis.

126. § 1. Moderator spiritualis semel saltem in mense, et saepius si statuta id requirunt, doctrinam catholicam et piaae associationis statuta socios edoceat.

§ 2. De statu religioso et morali uniuscuiusque piaae associationis, tempore praesertim visitationis paroeciae, ad Ordinarium loci referat parochus.

TITULUS XIII

DE APOSTOLATU LAICO

127. Omnes in Domino tum clericos tum laicos hortamur ut Apostolatatum Laicum a Summis Pontificibus saepissime commendatum promoveant, quo nempe catholici, in consociationibus ab Episcopo approbatis eique subiectis coadunati, totis viribus incumbant ad iura religionis et Ecclesiae defendenda, ad conscientiam publicam secundum principia catholica efformandam et ad vitam socialem in Christo redintegrandam.

128. Peculiaris sit cura de pauperibus et rudioribus necnon de matribus innuptis. Quare piae consociationes sicuti est "The Catholic Protection and Rescue Society" sedulo foveantur, quae finem habent fidem periclitantium custodiendi.

129. § 1. Cum constet emigrantes his temporibus obnoxios esse gravibus fidei et morum periculis, parochorum officium est de his periculis emigrantes e patria nostra certiores facere, eosque admonere ut in regione externa Missam diebus dominicis et festis de praecepto fideliter audiant et alias vitae christianae obligationes diligenter adimpleant.

§ 2. Enixe hortamur parochos ut locum ad quem emigrantes proficiscuntur prudenter exquirant et ad huius loci parochum, per se vel per societatem quae curam emigrantium suscipit, notitiam de eorum adventu transmittant.

§ 3. Curent sacerdotes ut remedia malis obviantia applicentur quae Episcopi suadent.

130. Quoniam ad succurrendum pauperibus oppidanis nullum medium magis efficax et opportunum nobis videtur quam Sancti Vincentii a Paulo Societas, toties a Summis Pontificibus commendata, eius institutionem in locis ubi fieri potest magnopere exoptamus.

131. Enixe etiam optamus ut in paroeciis, quantum fieri potest, associatio quae dicitur Legio Mariae

instituantur, quae Hierarchiae ecclesiasticae etiam per tot exteras regiones, in apostolatu spirituali et sociali constanter exercendo, tantum subsidium iam praestitit.

132. Magnopere commendamus societatem de veritate catholica tuenda et propaganda, "The Catholic Truth Society of Ireland," et tum clericos tum laicos in Domino hortamur ut eidem auxilium efficax praestent, sese societati adscribendo et libros eius divulgando.

133. § 1. Volumus ut omnes in Apostolatu Laico principiis christianae iustitiae verbo et opere se conforment, ita sane ut socialismi necnon communismi et falsi liberalismi errores et excessus omnino devitentur.

§ 2. Opifices bonae administrationi Unionum suarum sese fideliter devoveant et omni ope curent ut Uniones ipsae sint sub moderamine officialium qui principiis christianis imbuuntur.

§ 3. Hortamur opifices ut Sanctum Joseph Opificem assidue colant eiusque festum rite celebrent.

134. § 1. Parochi aliique sacerdotes verbo et exemplo dominos doceant opificibus iustam et honestam mercedem esse solvendam, opifices vero dominis pro mercede iusta iustum opus essetribuendum. Curent praesertim ne opifices, socialistarum vel communistarum pollicitationibus illecti fraudibusque decepti, avitam fidem amittant.

§ 2. Omnibus autem fidelibus inculcent doctrinam Leonis XIII: "A seditione et a seditiosis usquequaque caveant; aliena cuiusvis iura habeant inviolata; iustam dominis observantiam atque operam volentes exhibeant; domesticae vitae ne fastidiant consuetudinem multis modis frugiferam; religionem colant; ab eaque vitae in asperitatibus certum petant solatium."

135. Opifices diligenter edoceantur de conditionibus requisitis ut operistitium (strike) sit licitum, et ab omni operistitio illicito arceantur, maxime vero si servitia communitatis essentialia afficiat aut sine debita monitione fiat (lightning-strike). Similiter autem domini ab illicita cessatione industriae (lock-out) avertantur.

136. Parochi iuxta principia catholica consociationes foveant agricolarum aliorumque opificum, et eorum iura et officia explicent.

137. Cum a laboris exercitio vita pendeat populi, omnium graviter interest ut, abiectis dominos inter et operarios contentionibus utrique classi perniciosus, conditio opificum elevetur. Quare expedit praesertim ut iis idoneae parentur aedes quo decentius vivere et familias catholicas educare possint.

138. Excitent sacerdotes in animis tum dominorum tum opificum christianam iustitiam et caritatem, quae solae iura dominorum et opificum necnon bonum commune legitime et adaequate moderari possint et vindicare.

139. Intra fines Apostolatus Laici, clerici et laici rectam promoveant oeconomiam vitae tum personalis tum socialis, quae bono communi revera consulat populumque servare possit, ne sub praetextu boni oeconomici a fide et virtute abducatur.

140. In oppidis principalioribus, nisi aliter Episcopo videatur, sub regimine ipsius Episcopi instituantur coetus sacerdotum et laicorum, qui doctrinam Ecclesiae socialem iuxta litteras encyclicas Romanorum Pontificum exquisitius investigent eamque in vitam quotidianam praesertim publicam reducere conentur.

TITULUS XIV

DE SACRAMENTIS IN GENERE

(*Cf. can. 731-736*)

141. Cum omnia Sacramenta Novae Legis, a Christo Domino Nostro instituta, sint praecipua sanctificationis et salutis media, summa in iis opportune riteque administrandis ac suscipiendis diligentia et reverentia adhibenda est. (Can. 731, § 1).

142. In administratione Sacramentorum, etiam communionis infirmorum et extremae unctionis, sacerdos utatur veste talari, superpelliceo et stola congruentis coloris, nisi occasio vel consuetudo vel locus aliter suadeat.

143. Sacerdotes curae animarum addicti saepe fideles edoceant vim, efficaciam et dignitatem Sacramentorum, ut pie devoteque etiam exteriori corporis habitu accedant, et gratiam inde effluentem abunde percipiant.

144. Pro administratione Sacramentorum minister nihil quavis de causa vel occasione sive directe sive indirecte exigat aut petat praeter oblationes lege vel consuetudine probatas. Sacerdotes qui sive directe sive indirecte Sacramenta vel documenta ad Sacramentorum receptionem necessaria fidelibus denegant quia aut nullae aut insufficientes oblationes tribuuntur suspensionem ipso facto incurrunt.

145. Dies et horae fidelibus convenientes pro Sacramentis in ecclesia ministrandis statuuntur. Item tabella ab Ordinario recognita, typis expressa, loco patenti ecclesiae affigatur, in qua horae Missam celebrandi, confessiones excipiendi et baptismum conferendi accurate et distincte publicentur. Admittendi tamen sunt fideles alio tempore Sacramenta petentes, si necessitas vel utilitas urgeat, vel periculum sit ne non sint redituri.

146. In Sacramentis conficiendis et administrandis, sacerdotes ritibus et caeremoniis et lingua in libris ritualibus, pro suis dioecesibus probatis, uti tenentur.

TITULUS XV

DE BAPTISMO

(*Cf. can. 737–779*)

147. Curent parochi, per se vel per vicarios, ut fideles, praesertim parentes, obstetrices, medici et chirurgi, rectum baptizandi modum pro casu necessitatis probe

ediscant, eosque admoneant omnem fetum humanum etiam abortivum, quovis tempore editum, si certo vivat, absolute esse baptizandum ; si dubie, sub conditione.

148. Ne locus pateat illis nefandis criminibus quibus fetus in utero directe necantur vel fetus non viabiles ex utero directe expelluntur, sacerdotes et fideles ad quos pertinet tenentur sedulam operam dare ut ad officium publicum medici vel chirurgi deputentur ii soli qui studia sua prosecuti sunt in scholis ubi principia legis naturalis in hac materia recognita sunt.

149. Infantes a laicis baptizati non sunt rebaptizandi sub conditione, nisi, re diligenter investigata, prudens dubium maneat de validitate prioris baptismi.

150. In conversione haereticorum, a quacumque secta proveniant, inquirendum est de validitate baptismi in haeresi suscepti. Instituto igitur in singulis casibus examine, si compertum fuerit aut nullum aut nulliter collatum fuisse, baptizandi sunt absolute. Si autem, investigatione peracta, nihil sive pro validitate sive pro invaliditate detegatur, aut adhuc prudens dubium de validitate supersit, sub conditione baptizentur. Demum, si constiterit validum fuisse, recipiendi sunt tantummodo ad abiurationem haeresis et professionem fidei.

151. Baptismus infantibus quamprimum conferatur, nec unquam ultra decem dies differatur. Parochi et concionatores frequenter fideles de hac gravi eorum obligatione commoneant.

152. In qualibet ecclesia paroeciali sit fons baptismalis, et idem servetur in aliis ecclesiis et oratoriis publicis ubi, annuente Ordinario loci, baptismus solet administrari. Fons autem sit in loco decenti positus, clavi munitus, cancellis circumsaepus, e marmore vel alia materia solida constructus, et a sordibus bene custoditus.

153. Baptismus extra paroeciam originis collatus, praeterquam in libro baptismali paroeciae collati baptismi, scripto item consignetur libris paroeciae originis. Quam-

primum igitur per parochum paroeciae collati baptismi tradendus est ad parochum paroeciae originis nuntius scriptus, qui fideliter omnia et singula elementa complectatur quae ad baptismi actum rite conficiendum iure requiruntur.

154. Testimonium baptismi, quandocumque iure requiritur, extrahatur tantummodo e libro baptismali paroeciae in qua baptismus collatus fuit, et semper a paracho eiusve vicario subsignetur.

155. Si dubium de infantis paternitate oriatur, parochus de ea caute inquirat priusquam collati baptismi adnotatio in libro baptismali fiat; curet tamen ut praescripta can. 777, § 2 adamussim observentur.

156. Mutatio in adnotationibus libri baptismalis ne fiat nisi Ordinarii loci decreto scriptis dato ac in archivo servando.

157. Pro filiis legaliter adoptatis, occasione eorum adoptionis, documentum ad collatum baptismum comprobandum dari debet iuxta formam hoc decreto approbatam et in Appendice relatam.¹ Testimonium tamen eorum baptismi, postea forsitan requisitum causa matrimonii contrahendi vel ordinis recipiendi vel religionis ingrediendae, referre debet omnia et singula quae in libro baptismali ad normam iuris inscripta sunt, et ad Curiam Episcopi proprii adoptatorum, non ad adoptatos ipsos, mittendum est.

158. Curent parochi in quorum paroeciis habentur orphanotrophia aliave similia instituta ut, pro unoquoque parvulo in institutum admisso, baptismi testimonium obtineatur necnon ut dies et locus baptismi in albo parvulorum inscribantur.

¹ Appendix, Sectio III. n. 14.

TITULUS XVI

DE CONFIRMATIONE

(Cf. can. 780–800)

159. Curent ministri extraordinarii confirmationis ut in sacramento conferendo servetur disciplina, una cum ritu, per decretum S. Congregationis de disciplina Sacramentorum *Spiritus Sancti munera*, 14 Sept. 1946, inducta.¹

160. Ut quis licite et fructuose confirmetur, debet esse in statu gratiae constitutus et, si usu rationis polleat, sufficienter instructus.

161. Parochis singulari industria curandum est ut pueri et puellae omnes confirmationis sacramentum opportuno tempore recipiant, et ut omnes usu rationis pollentes antea ad tribunal poenitentiae accedant.

162. Ut ex proposito totalis abstinentiae a potibus alcoholicis usque ad vigesimum quintum vel saltem ad vigesimum primum annum, quod pueri occasione confirmationis emittere solent, uberior fructus percipiatur, parochi per se vel per vicarios debent ante confirmationem de natura et beneficiis huius propositi confirmandos instruere. Propositum quotannis renovari debet.

163. Diligenter curent parochi fidelibus cognitionem spiritualem explicare quam in baptismo et confirmatione contrahunt patrini, ita ut indolem et effectum huius vinculi sacri omnes apprime intelligant.

TITULUS XVII

DE SANCTISSIMA EUCHARISTIA

(Cf. can. 801–869)

164. Sacra supellex in Missa adhibenda, si pretiosa ut par est haberi nequeat, munda tamen et nitida sit, convenientis materiae et praescripti coloris, non sordida, non obsoleta, neque indecenter confecta.

¹ Appendix, n. 10.

165. Episcopi suis vicariis foraneis mandent ut non solum tempore visitationis sed et aliis statutis temporibus Ordinario denuntient sacerdotes quos hac in re graviter negligentes deprehenderit.

166. Ob periculum adulterationis, ius et officium est Episcopi loci praescribere apud quosnam panis et vinum pro sanctissimae Eucharistiae materia obtineri debeant.

167. § 1. Diebus dominicis et festis de praecepto sint Missae publicae horis fixis et praestitutis, quas sine Ordinarii licentia haudquaquam mutare licet, nisi forte una aut altera vice, si id publica necessitas postulet.

§ 2. Ut fideles obligationem audiendi Missam securius adimpleant et eorum incommoda praecaveantur, sacerdotes horis fixis, nec antea nec postea, Missas celebrare stricte tenentur.

168. In oppidis, et, quantum res sinit, in ecclesiis ruralibus, Missa hora fixa et fidelibus convenienti quotidie celebretur.

169. Curent Ordinarii ut Missa hora communicantibus congrua una saltem dominica in mense in omnibus paroeciae ecclesiis etiam succursalibus celebretur.

170. Curent pro viribus parochi ut in suis ecclesiis introducatur praxis celebrandi, saltem in festis maioribus, Missam sollemnem vel simpliciter cantatam in qua Ordinarium Missae a pueris et puellis cantetur.

171. Parochi plebi denuntiare debent dies festos de praecepto, etiam suppressos, quibus obligatio applicandi Missam pro populo adnexa est. Praeterea, in memoriam fidelium saepe revocent se Missam pro populo sibi commisso singulis diebus dominicis applicare.

172. Consuetudinem in hac regione vigentem recitandi post Missam psalmum *De profundis*, cum versiculis et oratione, abrogatam haberi decernimus.

173. Ad scandalum grave fidelium praecavendum, sollicitationem, sive directam sive indirectam, vel stipendiorum Missarum, vel oblationum sub promissione applicandi fructus Missarum occasione precum novendialium vel aliorum pietatis exercitiorum celebratarum, in diariis vel foliis vel libellis periodicis vel per litteras circulares stricte prohibemus. Ordinarii locorum ubi diaria, folia vel libelli periodici eduntur sedulo vigilare debent ne abusus hac in re oriantur.

174. Praeceptum recipiendi sacramentum Eucharistiae semel in anno in Hibernia a feria quarta Cinerum usque ad festum sanctissimae Trinitatis adimpleri potest.¹

175. § 1. Regulariter pueri ad primam communionem omnes simul cum quadam sollemnitate semel in anno admittendi sunt, tempore ad praeceptum paschale implendum utili.

§ 2. Invitentur scholarum primariarum pueri, qui ad primam communionem iam admissi sunt, ut, die et tempore statuto, semel in mense vel pluries saltem in anno ad sacram Synaxim accedant.

§ 3. Parochi et vicarii sedulo curent ne hac in re libertas conscientiae violetur neve alii abusus oriantur.

176. Ad ieiunium eucharisticum quod attinet, curent sacerdotes ut omnes rite edoceantur de disciplina quae per constitutionem Pii XII *Christus Dominus*, 6 Ian. 1953, inducta est.² Caveant etiam ne quaelibet admittatur interpretatio quae amplificet facultates in eadem constitutione concessas.

177. § 1. Excitentur fideles ut frequenter, etiam quotidie, pane Eucharistico reficiantur ad normas in decretis Apostolicae Sedis traditas.

§ 2. Sacerdotes omni studio contendant ut sacrae communionis receptionem sedula praeparatio antecedit et congrua gratiarum actio sequatur, iuxta uniuscuiusque vires, conditionem et officia.

¹ Appendix, nn. 14, 15.

² Cf. Motu Proprio Pii PP. XII "Sacram Communionem" diei 19 Martii 1957, quod disciplinam ieiunii eucharistici prorsus innovavit. Appendix, nn. 11, 12, 13.

TITULUS XVIII

DE POENITENTIA

(Cf. *can.* 870-910)

178. Parochi ad frequentem confessionem sedulo hortentur fideles suae curae commissos, et omnimodo promoveant, ad normam decreti 125, utriusque sexus pia sodalitia quae praxim frequentis confessionis et communionis tamquam regulam habent.

179. Parochi eorumque vicarii, singulis hebdomadibus, statutis diebus et horis populo opportunis, tum meridie tum vespere, praesertim sabbatis et vigiliis festorum de praecepto, ad audiendas confessiones fidelium in ecclesia per integrum tempus fixum praesto sint. Qui hanc obligationem etiam semel ita negligunt ut nulla sit provisio pro confessionibus audiendis gravi reprehensione digni sunt, nisi graves urgentesque causae pro absentia inopinato oriantur, quo in casu absentia, in quantum fieri potest, fidelibus annuntietur.

180. Designetur etiam specialis dies, saltem semel in mense, in quo parvuli, separatim ab adultis, confiteri possunt. Aliis quoque diebus parvuli libere admittantur.

181. Ubi “stationes” fiunt in domibus privatis, curent sacerdotes ut omnia rite et cum debita reverentia peragantur, et praesertim ut fideles, duce sacerdote, post Missam “stationis” peractam per aliquod tempus gratias Deo agant.

182. Parochi et vicarii paroeciarum, quae fines alius dioecesis contingunt, in paroecia alius dioecesis contigua, dummodo a parocho invitentur, delegata potestate consuetas facultates audiendi confessiones habent, nisi aliud constet expressa revocatione Ordinarii loci in quo iurisdictio exercenda sit.

183. Omnes sacerdotes qui confessiones audiendi facultatem in aliqua Hiberniae dioecesi habent, iurisdictione quoque pollent ex facultate delegata confessiones audiendi sacerdotum ubique in Hibernia, nisi aliud constet expressa revocatione Ordinarii loci in quo iurisdictionis exercenda sit.

TITULUS XIX

DE EXTREMA UNCTIONE ET DE CURA AEGROTORUM

(*Cf. can. 937–947*)

184. Parochi instruant fideles de salutaribus tum animae tum corporis effectibus sacramenti extremae unctionis et de modo parandi cubiculum pro eius administratione, iisque omni studio suadeant infirmos ungendos esse, quantum fieri potest, dum adhuc integri sunt sensibus et ad sacramentum suscipiendum rite disponi possunt et spes valetudinis recuperandae manet.

185. Parochi curent ut aegrotantibus copia sufficiens confessoriorum detur et ut iis tribuatur occasio missionariis confitendi tempore missionis vel exercitiorum spiritualium.

186. Medici et alii qui curam infirmorum habent, instante periculo mortis, sacerdotem tempore opportuno advocandum curent, ita ut Sacramenta ab infirmo sensibus plene praedito recipi possint.

187. In unaquaque paroecia liber habeatur in quo nomina aegrotantium inscribantur. In eo unusquisque sacerdos adnotare debet nomina eorum ad quos ipse advocatus est, visitationes omnes a se factas, Sacramenta a se aegrotanti administrata, et, ultima visitatione peracta, rationem ob quam visitare cessaverit.

TITULUS XX

DE ORDINE

(Cf. *can.* 948-1011)

188. Parochi alique qui de natalibus, familiae valetudine corporali et mentali, aetate, vita et moribus promovendorum ad ordines vel inquirere vel testimonium ferre debent, hoc gravissimum munus, servato secreto, summa diligentia et graviter onerata conscientia exsequantur. Simili obligatione tenentur in inquirendo et testimonio ferendo de iis qui religionem ingredi cupiunt. Praeterea, Superiores Seminariorum et religionum testimonia huiusmodi a parochis recepta secreta servare strictissime tenentur.

189. § 1. Sacerdotes, praesertim parochi, in pueris bona indole praeditis divinae vocationis germen foveant.

§ 2. Parochi insuper speciale officium est vitae et moribus eorum invigilare qui ad sacros ordines suscipiendos adspirant.

TITULUS XXI

DE MATRIMONIO

(Cf. *can.* 1012-1143)

190. Sermone gravi et decore studeat parochus sacramentum matrimonii eiusque impedimenta et formam saepius populo in ecclesia explicare, ita ut in re sacra tanti momenti fideles debite edoceantur.

191. Parochus normas in praenuptialibus investigationibus peragendis a Sancta Sede praescriptas¹ adimpleat; et occasione harum investigationum ne omittat, secundum diversam personarum conditionem, sponsos docere sanctitatem sacramenti matrimonii, mutuas coniugum

¹ Cf. Appendix, n. 19.

obligationes et obligationes parentum erga prolem, eosque adhortari ut ante matrimonii celebrationem sua peccata confiteantur et sanctissimam Eucharistiam recipiant.

192. § 1. Parochus petentibus, sive oretenus sive scriptis, litteras testimoniales de status libertate ministerium suum sine mora praebeat.

§ 2. Occasione concessionis litterarum testimonialium de status libertate, nihil exigit aut petat praeter id quod lege vel consuetudine statutum est.

§ 3. Concessio tamen litterarum testimonialium de status libertate facta nupturientibus, qui tempore celebrationis matrimonii neque domicilium neque quasi-domicilium in paroecia habent, sit omnino gratuita.

193. Fideles monendi sunt de gravissimis periculis quae matrimoniis mixtis inhaerent. Insuper monendi sunt matrimonia coram ministro acatholico vel officiali civili, ubicumque matrimonia celebrentur, sive in Hibernia sive extra Hiberniam, non solum catholicorum inter se, sed etiam catholicorum cum acatholicis, esse omnino invalida.

194. Delegatio assistendi matrimonio in scriptis fieri debet, et documentum delegationis fasciculo documentorum celebrati matrimonii alligetur.

195. Parochus curet ut matrimonia ante meridiem celebrentur utque sponsis benedictio nuptialis intra Missam iuxta rubricas detur; sed propter causam iustam et rationabilem matrimonium post meridiem celebrari potest.

196. § 1. Celebrato matrimonio, parochus, vel qui eius vicem gerit, quamprimum describat in libro matrimoniorum nomina coniugum ac testium, locum et diem celebrati matrimonii; idque licet alius sacerdos vel a se vel ab Ordinario delegatus matrimonio adstiterit.

§ 2. Praeterea, parochus in libro quoque baptizatorum adnotet coniugem tali die in sua paroecia matrimonium contraxisse. Quod si coniux alibi baptizatus fuerit, matrimonii parochus notitiam initi contractus ad parochum baptismi quamprimum transmittat. Hic autem receptam notitiam transcribat in suum baptizatorum

librum, et nuntium scriptum de peracta transcriptione mittat ad parochum matrimonii. Is vero ne acquiescat donec hunc nuntium receperit; receptum autem alliget fasciculo documentorum celebrati matrimonii.

§ 3. Fasciculus documentorum celebrati matrimonii a parcho matrimonii debita cum diligentia servetur et ab Episcopo tempore visitationis inspiciatur.

197. Curet parochus ut diligenter conficiat et quamprimum ad officialem civilem transmittat documentum quod requiritur ut inscriptio matrimonii fiat in registis civilibus.

198. Sacerdos sine gravibus argumentis ne cuiquam suadeat ut Curiam episcopalem adeat ad impetrandam declarationem nullitatis matrimonii.

TITULUS XXII

DE SACRAMENTALIBUS

(*Cf. can. 1144–1153*)

199. § 1. Ad frequentem usum Sacramentalium saepe excitentur fideles.

§ 2. Vigilent sacerdotes ne benedictiones ad finem superstitiosum a rudibus convertantur.

200. Occasione administrationis Sacramentalium minister nihil quavis de causa, sive directe sive indirecte, exigat aut petat.

201. Nisi aliud iure caveatur, omnes benedictiones extra ecclesiam, sive locorum sive domuum sive aliorum huiusmodi, quae cum pompa et sollemnitate fiunt, parcho reservatae sunt.

202. § 1. Benedictionem post partum, ad quam ius habent solae mulieres quae ex legitimo matrimonio pepererunt, parochus proprius expetitus impertiri debet; alius sacerdos expetitus eam impertiri potest, rectore autem ecclesiae vel oratorii certiore facto.

§ 2. Ritus benedictionis mulieris post partum ne fiat extra ecclesiam vel locum sacrum, nisi quatenus mortis periculum aut diuturna infirmitas aliter suadeat.

TITULUS XXIII

DE ECCLESIIS, DE ORATORIIS, DE ALIIS AEDIFICIIS ECCLESIASTICIS, DE ALTARIBUS

(*Cf. can. 1154–1202*)

203. § 1. Prohibemus ne ecclesiae sine Episcopi consensu in scriptis dato erigantur, amplientur, aut notabiliter mutantur. Idem servetur de scholis et de aliis quibuscumque aedificiis paroecialibus.

§ 2. Impensae quae in aedificia paroecialia, sine debita Episcopi licentia in scriptis habita, factae fuerint, ab ipso impendente ex aere proprio factae censentur.

§ 3. Cum collecta ad talia opera fit, stricte servantur praescripta decreti 308.

204. Si ecclesia vel aliud aedificium paroeciale est aedificandum aut notabiliter mutandum, descriptio operis exstruendi una cum ichnographia a perito confecta Episcopo exhibeatur ad approbationem eius obtinendam, sine qua non licet opus incipere.

205. In qualibet dioecesi constituatur Consilium pro aedificiis cuius sit Episcopum in hac materia adiuvare.

206. Severe interdicimus ne quis fidelium, Missam audire vel sacrae functioni adesse cupiens, ab ecclesia ideo repellatur quod pecuniam solvere aut nequeat aut nolit.

207. § 1. Ne colligatur pecunia ob fines saeculares ad fores ecclesiae, neque intra ecclesiae aream, neque ad areae portas.

§ 2. Parochi et rectores ecclesiarum tenentur improbare et, quantum fieri potest, prohibere collectas ob fines

saeculares extra areae portas, si, ratione loci in quo habentur, accessum ad ecclesiam quocunque modo impediunt.

§ 3. Praescripta §§ 1 et 2, in linguam vernaculam versa cum approbatione loci Ordinarii, loco patenti ecclesiae affigantur.

208. Nullum altare portatile, seu petra, consecratur nisi tam amplum sit ut saltem calicem, hostiam et pyxidem capiat.

TITULUS XXIV

DE SEPULTURA ECCLESIASTICA

(*Cf. can. 1203-1242*)

209. In ecclesiis, vel intra quindecim pedes a muris externis ecclesiarum, cadavera ne sepeliantur, nisi agatur de cadaveribus Episcoporum residentialium in propria ecclesia sepeliendis.

210. § 1. Coemeteria ecclesiastica religiose et magna cum cura servanda sunt.

§ 2. Crux in medio coemeterii erigatur.

§ 3. Fideles adhortandi sunt ut coemeteria saepe visitent ibique preces pro defunctis fundant.

211. Quoad coemeteria societatis civilis, curent locorum Ordinarii ut ea benedicantur, si, qui in iis condi solent, sint maiore ex parte catholici, aut saltem ut in iis catholici spatium habeant, idque benedictum, sibi reservatum. Si ne hoc quidem obtineri possit, toties quoties benedicantur, secundum ritus in probatis liturgicis libris traditos, singuli tumuli.

212. Vigiliae profanae et indecorae, praesente cadavere, omnino prohibentur. E contra decet ut, dum cadaver exponitur, Rosarium Beatae Mariae Virginis et aliae preces pro defuncto recitentur.

213. Nisi gravis causa obstet, cadavera fidelium, antequam tumultentur, in ecclesiam ad funus persolvendum transferenda sunt.

214. In sepultura ecclesiastica peragenda minister utatur vestibus quae in probatis libris liturgicis praecipiuntur.

215. Hortamur fideles ne gravibus impensis et vanae et inani pompae occasione funerum indulgeant, sed potius ut opera caritatis peragant, et Missas celebrandas precesque fundendas curent, quibus animae defunctorum adiuventur.

216. § 1. Chartulae Missarum (Mass cards) semper manu propria ab eo sacerdote subsignentur qui unam pro unaquaque chartula Missam dicendi obligationem suscepit.

§ 2. Vigilent parochi et vicarii ne abusus circa has chartulas oriantur.

217. Sacerdotes, qui officio pro defunctis in die depositionis vel trigesima aut anniversaria die assistunt, convivii sumptu familiae defuncti habitis ne intersint.

218. Pauperes gratis omnino et decenter funerentur et sepeliantur. Nisi gravis causa obstet, habeantur preces et caeremoniae in paroecia consuetae occasione cadaveris translationis in ecclesiam, Missa exsequialis, absolutio cadaveris, et preces et caeremoniae in paroecia consuetae occasione tumulationis. Hortamur etiam ut, quandocumque defuncti familia Missae stipendium solvendo impar est, ex caritate Missa exsequialis pro defuncto offeratur.

219. Laudari publice aliquem a laico in coemeterio benedicto, aut orationem funebrem ad populum haberi sine licentia Episcopi, vetamus; nec parochus aliusve quilibet ecclesiae rector aliter fieri patiatur. Si vero oratio funebris pro aliquo defuncto cum debita licentia habenda est, in ecclesia a sacerdote recitanda est post ultimum Evangelium, et orator nec stolam nec superpelliceum deferat, sed tantum vestem talarem; peracto sermone fit absolutio.

TITULUS XXV
DE TEMPORIBUS SACRIS
(*Cf. can. 1243–1254*)

220. Dies festus Sancti Patritii ut de praecepto per indultum apostolicum habendus est. Eo die per idem indultum obligatio abstinentiae et ieiunii cessat.¹

221. § 1. In Hibernia, per indultum apostolicum, licet fidelibus, Quadragesima exclusa, carnibus vesci in sabbatis quattuor anni temporum, et in iis vigiliis, quae vel feriam sextam vel alium abstinentiae diem immediate praecedunt aut sequuntur.²

§ 2. Valde optandum est ut eaedem normae ad ieiunii et abstinentiae leges observandas in omnibus dioecesibus habeantur.

222. Prohibemus ne publici cursus equorum aut canum (horse-racing, pony-trotting, greyhound-racing, coursing, or any sports which include one or other of these) unquam diebus dominicis habeantur; eosque prohibemus diebus festis de praecepto, salvo iure Episcopi in casibus particularibus ob rationes speciales licentiam concedendi. Episcopi, iuxta praescriptum can. 336, § 1, hanc prohibitionem urgere debent.

223. Fideles qui diebus dominicis vel festis de praecepto ludis quibuscumque intersunt graviter moneantur ne Missam audire omittant.

224. Meminerint fideles non tantum diebus dominicis, sed, nisi alicubi aliud ferant legitimae consuetudines, etiam festis de praecepto, ab operibus servilibus, a publico mercatu, nundinis, aliisque publicis emptionibus et venditionibus abstinendum esse. Curent parochi ut abusus hac in re corrigantur.

225. Optamus ut nundinae et alii populi concursus, praesertim ii qui ad res agriculturae et scientiae domesticae

¹ Appendix, n. 21.

² Appendix, nn. 24, 25.

promovendas quotannis multis in locis fieri solent (cattle and other shows), non diebus festis de praecepto sed aliis diebus habeantur. Si diebus festis fiant, parochi curent ne populus, aliis negotiis occupatus, Missam audire negligat.

TITULUS XXVI

DE CULTU DIVINO

(*Cf. can. 1255-1306*)

226. Quoties in domo sacerdotis sanctissimum Sacramentum asservari permittitur, requiritur :

1.° Ut in domo sit oratorium divino cultui reservatum ubi sanctissimum Sacramentum asservetur ;

2.° Ut omnia praescripta iuris circa sanctissimi Sacramenti custodiam observentur.

227. Ad periculum corruptionis evitandum, hostiae consecrandae sint recentes, et consecratae renoventur qualibet hebdomada ; sacra ciboria et pyxides eadem occasione purificentur. Novas consecratas hostias non licet cum veteribus miscere.

228. Studeant sacerdotes ut vestes, linteamina et omnia vasa sacra integra et nitida sint. Calices debent esse ex auro vel argento confecti aut saltem habere cuppam argenteam intus deauratam. Ciboria quoque et pyxides, necnon lunulae, intus deauratae sint.

229. In tabernaculo, quod intus, nisi sit deauratum, panno albo serico contextum esse debet, non licet asservare quidquam praeter ciboria et pyxides in quibus sanctissimum Sacramentum servatur.

230. Ciborium aliudve vasculum quod sanctissimam Eucharistiam continet, operculo suo bene clausum, super corporale benedictum collocari in tabernaculo debet ; item lunula sanctam Hostiam continens, dum in tabernaculo manet, clausa esse debet. Sit ciborium velo albo serico circumdatum, ne unquam in tabernaculo incooperatum inspiciatur.

231. Ut periculum sacrilegae profanationis arceatur, praescripta instructionis S. Congregationis de disciplina Sacramentorum *Nullo unquam tempore*, datae in festo Ascensionis Domini 1938, de custodia tabernaculi eiusque clavis sedulo observanda sunt.¹

232. Magnopere optamus ut piae illae societates, quae ornatum altarium, et praesertim altaris sanctissimi Sacramenti, solleter curant, in singulis paroeciis sub moderamine parochi erigantur.

233. Statuimus ut saltem in oppidis et vicis maioribus, diebus dominicis, quaedam exercitia pietatis ab Episcopo praescribenda vespere celebrentur. Quod ut fiat diebus etiam festis de praecepto omnino optandum est.

234. In ecclesiis aut oratoriis quibus datum est asservare sanctissimam Eucharistiam, benedictio sollemnis cum sanctissimo Sacramento dari potest singulis diebus dominicis et festis de praecepto, nisi aliter ab Ordinario loci statuatur; aliis vero temporibus nonnisi ex iusta et gravi causa praesertim publica et de Ordinarii loci licentia, licet ecclesia ad religionem exemptam pertineat.

235. Musica sacra sit accommodata praescriptis a Sancta Sede hac in re datis.

236. Ecclesiae pauperiores quae organa acquirere nequeunt harmonium sibi comparare studeant. Aliquoties, servatis servandis, cum Episcopi licentia, alia musicae instrumenta admitti possunt ad mentem Summi Pontificis Pii XII in litteris encyclicis *Musicae sacrae disciplina*, die 25 Dec. 1955 datis.

237. Ut Sanctae Sedis praescripta hac de re adimpleantur, optamus ut scholae cantorum paroeciales instituantur. Hortamur igitur sacerdotes musicae peritos ut suam operam libenti animo conferant in huiusmodi scholas promovendas, quae non modo sacris ritibus decorem sed etiam sincerae pietati et christianae vitae optimum incitamentum praebeant.

¹ Appendix, n. 30.

238. Meminerint sacerdotes se teneri preces ab Ordinario loci praescriptas, quae ante Missam lingua vernacula leguntur, et alias preces publicas, alta voce, clare et distincte fidelibus recitare.

239. Catechetica institutio, conciones et preces vernaculae proferantur lingua quam capiunt auditores. Hac regula servata, sacerdotes usum linguae Gadelicae prudenter promoveant.

240. Suadendum est ut nomina Patronorum aliorumque Hiberniae Sanctorum saepius in baptismo et confirmatione assumantur.

TITULUS XXVII

DE CATECHETICA INSTITUTIONE

(*Cf. can. 1329–1351*)

241. § 1. Proprium ac gravissimum officium, pastorum praesertim animarum, est catecheticae populi christiani institutionem curare.

§ 2. Ordinarii loci est omnia in sua dioecesi edicere quae ad fideles in christiana doctrina instituendos spectent.

CAPUT I

De Catechetica Institutione Puerorum

242. § 1. Parochi praecipue tenentur curare ut omnes pueri catholici per totum cursum in omnibus scholis primariis, tum publicis tum privatis, in catechismo catholico secundum programma ab Episcopo probatum plene ac debite excolantur et ut preces et praxim vitae catholicae rite ediscant.

§ 2. Curandum est ut catechismus saltem per semihoram singulis diebus in scholis ab institutoribus doceatur.

§ 3. Catechismus edoceatur lingua in familia usitata ut parentes cum institutoribus in hoc sanctissimo opere cooperari possint.

§ 4. Parochi, graviter onerata conscientia, invigilent ut omnes institutores in scholis primariis ad munus catechismi apprime docendi vere idonei et probati sint.

§ 5. Parochi elenchum nominum singulorum institutorum qui munus docendi catechismum exercent in paroeia praesentent Episcopo.

243. § 1. Parochi curent ut omnes pueri, qui prima vice sacramenta poenitentiae et sacrae communionis recepturi sunt, speciali praeparatione ita muniantur ut ad fructuosam receptionem horum sacramentorum sufficienter sint instructi.

§ 2. Parochi exerceant curam ut plenius in catechismo edoceantur pueri qui sacramentum confirmationis recepturi sunt.

§ 3. Parentes et omnes qui in loco parentum sunt moneantur ut cum sacerdotibus et institutoribus in catechetica institutione pueris tradenda sedulo cooperentur.

244. In scholis quae “vocacionales” nuncupantur et in scholis mediis catechismus plenius tradatur et iuxta modum et programma ab Episcopo probatum explicetur.

245. Sedulo invigilent et pastores et parentes ut pueri qui quavis ex causa scholas non frequentant, sicuti vagi vel mente aut corpore debiles, institutionem religiosam suo captui accommodatam recipiant.

CAPUT II

De Catechetica Institutione Adultorum et de Sacris Concionibus

246. Nulli sacerdoti, etiam religioso quovis modo exempto, licet institutionem catecheticaam seu sacram concionem populo dare nisi prius facultatem ab Ordinario loci obtinuerit.

247. Ius et officium Episcopi loci est ordinare methodum iuxta quam institutio catechetica coordinetur cum homilia de qua in can. 1344, § 1.

248. § 1. Parochi et rectores ecclesiarum tenentur invigilare ut, omnibus diebus dominicis et festis de praecepto, intra omnes Missas publicas, homilia, vel institutio catechetica continuo et methodice iuxta programma ab Episcopo ordinatum, populo tradatur.

§ 2. Curent etiam ut eadem regula servetur in oratoriis publicis et semipublicis ubi laici intersunt, nisi aliter Episcopo visum sit.

249. Etiam in ecclesiis ubi diebus dominicis et festis de praecepto Missae fere continuo celebrantur, praecipimus ut, nisi aliter ab Episcopo provisum fuerit, in omni Missa publica distincte legatur Evangelium diei in lingua vernacula et ut saltem per duodecimam partem horae brevis instructio catechetica vel homilia detur.

250. Decretis 248 et 249 tenentur religiosi etiam exempti cum ad populum praedicant.

251. Sacerdotes instructiones catecheticas et conciones tempestive et accurate praeparent ita ut sint simplices et lucidae et audientium captui accommodatae.

CAPUT III

De Sacris Missionibus

252. Praecipimus ut, saltem quinto quoque anno, sacram missionem ad populum sibi commissum habendam parochi curent.

253. Prohibemus ne missionis occasione ullae collectae, ne pro ecclesia quidem aedificanda aut ornanda vel ad alia pietatis opera promovenda, fiant neve a populo petatur nisi id quod ad expensas missionis vel exercitiorum necessarium sit et semper modo ab Episcopo approbando. Ratio tum pecuniae collectae tum expensarum a parcho postea mittatur ad Episcopum cuius erit, si quid supersit, de eius applicatione iudicare.

254. § 1. Enixe commendamus Opus Pontificium a Propaganda Fide.

§ 2. Nullae collectae, quocumque modo fiant, pro missionibus ad externos, exceptis illa collecta quae ad Opus Pontificium de Propaganda Fide promovendum unoquoque anno habetur et ceteris collectis quae a Sancta Sede promotae vel adprobatae fuerint, sine Episcopi loci licentia in scriptis data fiant.¹

255. § 1. Omnes sacerdotes praesertim parochi diligentissime invigilent ne societates proselytisanter fidem catholicam populi labefactent.

§ 2. Parochi tenentur specialem vigilantiam exercere super pueros illegitimos ne acatholicis tradantur, et super orphanos qui aliis adoptandi vel nutriendi causa committuntur ut in fide rite edoceantur.

TITULUS XXVIII

DE SEMINARIIS

(*Cf. can. 1352–1371*)

256. § 1. Si in collegium dioecesanum venerit candidatus ab alio collegio vel schola secundaria, exhibeat testimonium illius rectoris.

§ 2. Rector Seminarii maioris ne admittat aliquem nisi de valetudine et moribus et vita candidati eiusque familiae iuxta formam praescriptam constet et nisi testimonium habeat a rectore collegii ex quo candidatus advenit.

§ 3. Parochi et vicarii tenentur specialem curam et vigilantiam exercere de iuvenibus qui in Seminario maiori vel minori ad statum clericalem aut religiosum adspirant.

§ 4. Parochi tenentur plenum et accuratum testimonium iuxta formam praescriptam de alumnis Seminarii rectori dare. Hoc testimonium est sub stricto secreto a rectore servandum et nullomodo alumnis ipsis vel eorum parentibus patefaciendum.

¹ Appendix, n. 31.

§ 5. Nullus alumnus Seminarii maioris officium aut laborem pro mercede, durantibus feriis, suscipiat sine approbatione Episcopi proprii; quod si extra propriam paroeciam conducatur, coram paroco loci conductionis se sistat qui de eius vitae ratione rectori Seminarii tempestive referat.

TITULUS XXIX

DE SCHOLIS

(*Cf. can. 1372-1383*)

257. § 1. Fideles omnes ita sunt a pueritia instituendi ut non solum nihil eis tradatur quod catholicae religioni morumque honestati adversetur, sed praecipuum institutio religiosa ac moralis locum obtineat.

§ 2. Non modo parentibus sed etiam omnibus qui eorum locum tenent ius et gravissimum officium est curandi catholicam liberorum educationem.

258. § 1. Ecclesiae est ius scholas cuiusvis disciplinae non solum elementarias sed etiam medias et superiores condendi.

§ 2. Ius insuper est Ecclesiae praescribere condiciones necessarias ut catholicis liceat scholas quascumque frequentare.

259. Pueri catholici scholas acatholicas, neutras, mixtas, quae nempe etiam acatholicis patent, ne frequentent. Solius autem Ordinarii loci, in quo sita est schola, est discernere, ad normam instructionum Sedis Apostolicae, in quibus rerum adiunctis et quibus adhibitis cautelis, ut periculum perversionis vitetur, tolerari possit ut eae scholae celebrentur. Haec praescriptio valet non tantum pro scholis elementariis sed etiam pro mediis et superioribus.

CAPUT I

De Scholis Primariis

260. § 1. Decernimus ut systema in quo scholae primariae sunt sub directione moderatorum ab Episcopo loci approbatorum (The Managerial System), utpote nostris conditionibus maxime conveniens, sit omni ope servandum.

§ 2. Cum praesens apud nos catholicae prolis educandae systema favorabile sit ideoque protegendum, decernimus omnia statuta de scholis erigendis, retinendis et administrandis a moderatoribus et Superioribus religiosis, quamvis aliter exempti sint, observanda esse, ut unus agendi modus a catholicis adhibeatur.

261. Prohibemus ne conventiones de aedificanda schola incipiantur nisi hisce sub conditionibus :

1.° Ut dominium tum situs tum scholae sit penes curatores ab Episcopo loci probatos ;

2.° Ut moderator scholae sit ab Episcopo approbatus.

262. Quantum rerum condiciones sinunt, scholae separatae sint pro pueris et pro puellis.

263. § 1. Moderator tenetur iura et officia sua accurate cognoscere et adimplere in omnibus quae pertinent ad aedificia, ad pueros et ad magistros.

§ 2. Aedificium scholae sartum tectumque conservet et curet ut omnia ad reparationes, munditiam et calorem requisita tempestive fiant.

§ 3. Aedificium et pueros et magistros contra pericula assecurare tenetur.

§ 4. Adesse debet ipse cum aedificium scholae a publico officiali medico examini subiicitur.

264. § 1. Nullum magistrum ad permanens officium docendi nominet moderator nisi, post publicationem officii vacantis factam, omnes petitiones debite scrutatus fuerit et nisi Episcopus nominationem approbaverit.

§ 2. Ne quid praeiudicii fiat officio moderatorum scholarum, prohibetur ne quem institutorem aut adiutorem, institutricem aut adiutricem, in scholis primariis publicis dimittat moderator clericalis, neve monitionem dimissionis faciendae illi tradat, antequam rem ad Episcopum deferat, ut institutor, si ita velit, in sui defensionem ab Episcopo audiatur.

265. Nullos libros in schola perlegendos admittat moderator nisi quos examinaverit et approbaverit. Elenchum librorum, quibus pueri in scholis utuntur, tempore visitationis Episcopo praesentet.

266. Consilium dioecesanum moderatorum scholarum invigilet circa omnia quae ad christianam puerorum educationem et iurium moderatorum defensionem pertinent.

267. § 1. Praeter institutionem in catechismo singulis diebus ab institutoribus dandam, parochus et vicarii, distributis inter se scholis, scholam unamquamque in paroecia singulis hebdomadibus visitent ibique aliquod caput doctrinae christianae lucide explicant et de eo pueros interrogent.

§ 2. Parochi et vicarii praeterea studiose invigilent ut programma, pro institutione religiosa in singulis classibus ab Episcopo probatum, plene et accurate ab institutoribus observetur.

268. Si quis sacerdos per quattuor continuas hebdomadas scholas singulas sibi commissas visitare vel in iis instructionem opportunam dare omiserit, gravis negligentiae reus est et poenis ad arbitrium Episcopi imponendis obnoxius.

269. § 1. Ius et officium parochi est scholas privatas pro pueris catholicis in suo territorio visitare ut certo sciat num in illis catechismus debite et competenter doceatur numque alumni in praxi religiosa et precibus catholicis versentur.

§ 2. In his scholis privatis servetur quoque praescriptum decreti 267.

270. § 1. In singulis dioecesibus sit praefectus institutionis religiosae cuius officium sit semel saltem in anno visitare singulas scholas, pueros in doctrina christiana examini subiicere, et de modo tradendi institutionem religiosam in iis inquirere necnon quotannis de his rebus ad Episcopum relationem mittere.

§ 2. Parochus, vel vicarius, adesse debet cum praefectus scholas paroeciae visitat.

CAPUT II

De Scholis Mediis

271. Ne mittantur iuvenes catholici alterutrius sexus ad scholas medias acatholicas.

272. In omni schola media doctrina religiosa exponatur quotidie per semihoram a magistris ab Ordinario loci probatis et iuxta programma ab Episcopis statutum.

273. § 1. Parochus, per se vel per vicarium, omnes scholas medias in sua paroecia semel in mense visitet, iis exceptis quae sub cura sacerdotum sunt.

§ 2. Omnes alumni periculum in doctrina religiosa iuxta methodum ab Episcopis probatam quotannis subeant.

§ 3. Si Episcopus ita ordinaverit, praefectus dioecesanus unoquoque anno scholas medias visitet et relationem de statu institutionis religiosae in singulis scholis ad Episcopum mittat.

CAPUT III

De Scholis Vocationalibus et aliis huiusmodi

274. Omni vi curandum est ut alumni in scholis vocationalibus pleniori instructione morali et religiosa erudiantur et contra pericula adolescentibus moraliter

nocturna muniantur. Quapropter in his scholis instructio pro pueris et pro puellis separatim, immo in separatis aulis quantum fieri potest, tradatur.

275. § 1. Parochus per se vel per alium scholas vocationales in paroecia semel saltem in mense visitet.

§ 2. Valde desiderandum est ut doctrina catholica, quotidie per semihoram, iuxta programma statutum, ab institutoribus ab Episcopo probatis exponatur.

276. In scholis ubi iuvenes vel adulti de artibus vel negotiis instituuntur, plenior instructio in doctrina religiosa et sociali Ecclesiae praebeatur.

277. In scholis residentialibus agriculturae vel scientiarum, Episcopi loci est curare ut bonum morale et religiosum alumnorum catholicorum foveatur.

CAPUT IV

De Scholis Artis Paedagogicae

278. In schola primaria ad officium permanens magistri ne promoveatur nisi qui in collegio probato cursum paedagogicum feliciter expleverit et ad doctrinam moralem et religiosam docendam sese idoneum esse probaverit.

279. Rectores collegiorum pro magistris instituendis ne admittant ut alumnos nisi eos qui tum doctrina tum moribus sint omni exceptione maiores, obtentis a parocho proprio et a rectore collegii praeparatorii, vel alius collegii e quo veniunt, testimoniis de eorum vita et familia et modo agendi.

280. Desiderandum est ut laici, qui ad docendum in schola media vel continuata adspirant, diploma vel aliud simile testimonium idoneitatis ad doctrinam religiosam impertiendum acquirere possint in collegiis Universitatis approbatis.

CAPUT V

De Studiorum Universitatibus

281. Reditus Universitatis Catholicae Hiberniae, quae iam magna ex parte in Collegio Dublinensi Universitatis Nationalis mersa est, seponantur, sicut antea, ad aedificia ipsius reficienda et ad fidem catholicam in collegiis Universitatis Nationalis per magistros idoneos enucleandam.

282. Curandum est ut collegia Universitatis Nationalis doctrina catholica sensuque religioso maneant imbuta.

283. Religiosae iuvenum Universitatis instructioni curandum est, sicuti fit, per praelectiones theologicas, per conciones speciales, per specialia exercitia spiritualia, per continuam vigilantiam et instructiones decanorum residentiae.

284. § 1. Omni vi curandum est ut alumnis, qui ad artem medicam et chirurgicam exercendam adspirant, bene et accurate exponantur recta principia et conclusiones tum ethicae medicae tum psychologiae.

§ 2. Nobis videtur magni esse momenti ut Universitatis Nationalis omnibus alumnis praebeatur opportunitas, in quantum fieri potest, principia fundamentalia philosophiae christianae accurate addiscendi.

285. Enixe commendamus ut tum alumni Universitatis tum ii qui gradus academicos consecuti sunt associationi ad defendendam doctrinam et culturam catholicam stabilitae nomen et operam dent.

286. Superiores, etiam religiosi, tenentur, graviter onerata conscientia, sedulo invigilare ut ad Universitatem studiorum mittantur ii tantum subditi qui firmae vocationis et probatae virtutis sunt.

287. § 1. De Collegio Sanctissimae Trinitatis apud Dublinum sub gravi prohibemus :

1.° Ne iuvenes catholici illud Collegium frequentent ;

2.° Ne parentes vel tutores ad illud Collegium iuvenes catholicos eorum curae commissos mittant ;

3.° Ne clerici vel religiosi parentibus vel tutoribus ullo modo commendent ut iuvenes catholicos ad illud Collegium mittant, neve iuvenibus consilium vel auxilium dent ut illud Collegium frequentent.

§ 2. Solius autem Ordinarii Dublinensis est decernere, ad normam instructionum Sedis Apostolicae, in quibus rerum adiunctis et quibus adhibitis cautelis, ut periculum perversionis vitetur, tolerari possit ut illud Collegium frequentetur.

TITULUS XXX

DE PROHIBITIONE LIBRORUM

(*Cf. can. 1395-1405*)

288. Omnes sacerdotes, praesertim pastores animarum, tum publice tum privatim fideles saepe admoneant de damno quod fidei moribusque e lectione ephemeridum et librorum pravorum oriatur.

289. Parentes et tutores gravissime tenentur invigilare ne libri vel ephemerides, qui Ecclesiam aut fidem aut bonos mores impetunt, in domum introducantur neve in manus praesertim iuniorum incident.

290. Maxima cura praesertim a parentibus adhibenda est ne libri vel libelli, qui scelera vivido modo describunt vel cum imaginibus lascivis eduntur, in manus adolescentium incident.

291. Qui temerarie libros vel ephemerides vel libellos huiusmodi mali generis vendunt, aut quovis modo in manus aliorum introducunt, gravis scandali et cooperationis culpam contrahunt.

TITULUS XXXI

DE BENEFICIIS

(Cf. *can.* 1409–1488)

292. Paroeciae in Hibernia omnibus beneficii elementis constant et ideo ut beneficia agnoscendae sunt cum omnibus iuribus et privilegiis et obligationibus beneficiorum.

293. Cum parochus iuribus et emolumentis beneficii fruatur, ex iustitia tenetur, graviter onerata conscientia, onera beneficii fideliter adimplere.

294. Beneficiarius stricte tenetur bona superflua beneficii in pios usus impendere.

295. Domus paroeciales tum pro parochis tum pro vicariis, in quantum fieri potest, prope ecclesiam collocentur. Si fundus domui paroeciali adiiciatur, sit modestus.

296. Ad Ecclesiam pertinet dominium huiusmodi domorum et agrorum. Haec bona per instrumentum lege civili validum penes curatores ab Episcopo approbatos ponantur.

297. Praeter fundum forsitan domui paroeciali adnexum vetamus ne quis parochus vel vicarius ullam portionem agrorum, sine consensu Episcopi in scriptis dato, aut emat aut conducat aut per se vel per alium occupet.

298. Domum vel latifundium alicui paroeciae ex usu adnexum ne sibi emat parochus aut vicarius, neve alio modo in usus quosvis privatos convertat.

299. § 1. Sumptus ordinario modo connexi cum conservatione et reparatione domus paroecialis a paroco ex bonis propriis ferendi sunt. Minores reparationes quamprimum perficiantur.

§ 2. Quoties vicarius domum paroecialem separatam occupat, Episcopi est decernere unde solvendae sint expensae pro conservatione et reparatione.

300. Episcopi est statuere quaenam oblationes vel bona ad dotem beneficii paroecialis pertineant et quomodo oblationes fidelium inter parochum et vicarium dividi debeant.

301. Unusquisque sacerdos paroeciae adscriptus, sive parochus sive vicarius, proprium habeat librum in quo oblationes dividendas a se receptas inscribat, notatis occasione et die qua receptae sunt.

302. Singulis mensibus, nisi aliud ab Episcopo statuatur, tempore ab Episcopo definito convenient parochus et vicarius ad oblationes dividendas iuxta statuta dioecesana. Rationes in libro communi accuratissime componantur, easque quisque sua subscriptione muniat. Hic liber, Episcopo quotiescumque velit eum inspicere exhibendus, fideliter a paracho custodiatur.

303. Quandocumque sacerdos ex una in alteram paroeciam fuerit translatus aut quomodolibet amotus, nullum ius habebit percipiendi stipendii a populo post suum discessum soluti, nisi aliud Ordinario aequum visum fuerit.

304. Fructus vacantis beneficii paroecialis, deductis necessariis expensis et salva congrua portione pro vicario oeconomio, iuxta legitimam consuetudinem dioecesis applicentur.

TITULUS XXXII

DE BONIS ECCLESIAE TEMPORALIBUS

(*Cf. can. 1495–1517*)

305. Bona ecclesiastica in sensu iuridico ea tantum sunt quae ad personam moralem in Ecclesia pertinent.

306. Inter bona ecclesiastica recensenda sunt ecclesiae, parochorum vicariorumque domus et fundi, scholae et aedificia quae ad paroeciam pertinent necnon quae ad associationes legitime erectas pertinent ad normam can. 691.

307. Prohibemus sub poena suspensionis ferendae sententiae ne quis sacerdos extraordinariam pecuniae collectam, aut aliquid aequivalens a populo oblatum, sine scripta Episcopi licentia, quovis praetextu vel quavis occasione, etiam sub onere, accipiat.

308. Salvis praescriptis can. 621–624, vetantur privati tam clerici quam laici sine Sedis Apostolicae aut proprii Ordinarii et Ordinarii loci licentia, in scriptis data, stipem cogere pro quolibet pio aut ecclesiastico instituto vel fine. (Can. 1503.)

309. § 1. Regulares, qui ex instituto mendicantes vocantur et sunt, eleemosynas in dioecesi, ubi eorum religiosa domus est constituta, quaerere valent de sola Superiorum suorum licentia; extra dioecesim vero indigent praeterea licentia scripto data ab Ordinario loci in quo eleemosynas colligere cupiunt. (Can. 621, § 1.)

§ 2. Quaestuatio regularibus permissa debet esse personalis, non per litteras vel nuntia in foliis periodicis.

§ 3. Quod vero attinet ad modum in quaeritanda stipe servandum et ad disciplinam a quaestuantibus custodiendam, religiosi utriusque sexus stare debent instructionibus a Sede Apostolica hac de re datis. (Can. 624.)

§ 4. Inter harum instructionum praescripta praecipua sunt :

1.° Ut mendicantes praefato iure gaudeant, per seipsos, non autem per personas Ordini extraneas, eleemosynas colligere debent.¹

2.° Regulares quaestuantem semper secum habere debent litteras authenticas, quibus constet de debita facultate deque officio quaestuationis sibi commisso. Quas litteras parochis ultro exhibere tenentur; necnon Ordinariis, quoties ab ipsis requirantur.²

310. Alii omnes religiosi sine peculiari Sanctae Sedis privilegio stipem petere prohibentur nisi habeant licentiam in scriptis tum Ordinarii proprii tum Ordinarii loci.³

¹ Decretum S. Congregationis de Religiosis *De eleemosynis colligendis*, 21 Nov. 1908, cap. I, n. 5.

² Ibid., cap. I, n. 6.

³ Cf. can. 622, § 1.

311. Si agatur de stipe petenda pro quolibet pio aut ecclesiastico instituto vel fine in foliis publicis, requiritur licentia Episcopi loci in quo folium publici iuris fit, qui approbare debet petitionem eiusque formam impressam. Haec licentia cum ipsa petitione imprimi debet.

312. Ad praecavendos abusus et fraudes non licet, nisi habeatur consensus Episcopi loci, pecuniam pro quolibet pio aut ecclesiastico instituto vel fine colligere per pueros vel per cooperatores laicos vel per lotterias.

313. Non licet colligere pecuniam pro quolibet pio aut ecclesiastico instituto vel fine per choreas, si sint ultra mediam noctem protractae, vel si potus alcoholicus ibi distribuatur.

314. Ad sustentationem sacerdotum infirmorum statuimus collectam in dioecesibus singulis annis faciendam esse nisi Episcopo placuerit aliter providere.

315. Si ob omissas iuris civilis sollemnitates ultima voluntas in favorem Ecclesiae vel causae piaae non adimpleatur, parochus certiolem faciat Episcopum.

316. Inspiciant Episcopi num sint qui legata pia debito tempore non exsequantur iuxta voluntatem testatoris. Sacerdotes, si testamentorum executores sint, consilium ab Episcopo petere eiusque mandatis stare tenentur.

317. § 1. Sacerdotibus omnibus suademus ne pecuniam e redditibus ecclesiasticis perceptam ad consanguineos ditandos donent neve iis testamento relinquunt sed potius in pios usus eam impendant.

§ 2. Ne ordo sacerdotalis fama avaritiae inficiatur vel scandalum fidelium gignatur, enixe hortamur sacerdotes omnes ut de magna pecuniae vi ex bonis familiae aut aliunde derivata, durante vita, disponant, ita ut testamento non relinquatur.

TITULUS XXXIII

DE ADMINISTRATIONE BONORUM
TEMPORALIU ECCLESIAE*(Cf. can. 1518–1528)*

318. In singulis dioecesibus instituatur Consilium administrationis ad invigilandum administrationi bonorum ecclesiasticorum; cuius sodales iuramentum de munere fideliter adimplendo praestent.

319. Bonorum quae ad paroeciam pertinent administrator ex officio est parochus.

320. In singulis paroeciis conficiatur inventarium omnium bonorum paroecialium a parochus et a vicario foraneo subsignandum. Inventarium asservetur in archivio paroeciali, exemplar autem authenticum in Curia dioecesana deponatur.

321. § 1. Translatus ad aliam paroeciam successor tradat omnes libros et documenta ceteraque ad paroeciale officium pertinentia.

§ 2. Cum novus parochus in possessionem mittitur, inventarium bonorum paroecialium ab eodem et a vicario foraneo examini subiiciatur, adnotatis quae amissa vel acquisita fuerint. Eadem occasione inspiciantur tituli omnes et libri paroeciales, et contractum de fidei administratione bonorum paroecialium in forma ab Episcopo probata novus parochus subsignet.

§ 3. Si parochus antecessor in aliam paroeciam translatus sit, huic examini inventarii et librorum paroecialium adstistere, rationem reddere et actibus subscribere tenetur. Sin autem mortuus sit, exsecutor testamenti eius adesse debet.

322. Administratores tenentur libros acceptorum et expensarum accurate conscribere, cauteque secundum instructiones Episcopi asservare, et singulis annis mense Februario rationem in scriptis Episcopo reddere.

323. § 1. Aedificia sacra, scholas, domus paroeciales, aulas, coemeteria necnon alia omnia ad ecclesiam pertinentia sarta tectaque conservare tenetur administrator. Omnia praedicta contra damna quae ex incendio vel ex infortunio oriantur per contractum assecurationis cum societate ab Episcopo approbata initum reddantur segura.

§ 2. Si damna ex administratoris negligentia oriantur, ipse suis impensis ea resarcire tenetur. Sin autem mortuus sit administrator, obligatio in bona ipsius propria cadit et Episcopus contra exsecutores procedere potest.

324. § 1. Sine licentia Episcopi in scriptis data administrator debitum ultra ducentas libras sterlingas propter bona paroecialia ne contrahat.

§ 2. Qui hoc decretum violat ipse ex bonis propriis debitum solvere tenetur.

325. § 1. Praecipimus ut omnes sacerdotes testamenta sua in forma iure civili valida rite conscribant et signata habeant et ut haec testamenta ad archivum dioecesanum mittant. Singulis decenniis testamenta renoventur.

§ 2. Praecipimus praeterea ut idoneos testamenti exsecutores eligant e quibus unus saltem sit sacerdos eiusdem dioecesis oportet.

326. Si quis sacerdos, aut per donationem inter vivos aut per ultimam voluntatem, summam pecuniae ultra triginta libras sterlingas in pios vel caritativos usus iuxta eius arbitrium erogandam acceperit, Ordinarium certiore facere tenetur.

TITULUS XXXIV

DE PIIIS FOUNDATIONIBUS

(*Cf. can. 1544–1551*)

327. Missarum fundatio accipi non debet sine Ordinarii loci consensu. Accepta fundatione, conficiatur instrumentum ab Ordinario approbatum in quo stipendium, tempus et aliae conditiones fundationis accurate describantur. Instrumentum in archivo personae moralis quae accepit

foundationem asservetur; exemplar authenticum ad archivum Curiae Ordinarii mittatur. Quotannis mense Februario ratio Ordinario reddatur de oneribus praecedenti anno adimpletis.

328. § 1. Pro Missis fundatis privatis duplex honorarium ac pro manualibus statutum assignari debet.

§ 2. Tabella Missarum in ecclesia fundatarum in sacristia, tempore visitationis Ordinario exhibenda, asservetur, salvo praescripto can. 1550.

§ 3. Ad vitanda pericula et incertitudines in obligatione perpetua adimplenda, decernimus omnem Missarum foundationem futuram ita intelligendam esse ut Missae fundatae per quinquaginta annos celebrentur, nisi brevius tempus a fundatore statuatur. Elapsis autem quinquaginta annis, bona foundationis quae adhuc supersint pro Missis manualibus ad intentionem fundatoris celebrandis erogentur.

De hoc praescripto legis moneantur testatores, legisperiti et omnes quorum interest.

TITULUS XXXV

DE IUDICIIS ECCLESIASTICIS

329. § 1. Si inter clericum et laicum causa disceptandi de re mere temporali oriatur, clericus proponere debet ut res arbitrio prudentium dirimenda relinquatur.

§ 2. Quod si laicus renuat, clericus rem integram Ordinario referat eiusque stet instructionibus.

330. Si vero inter clericos oriatur disceptatio, etiam de re mere temporali, tribunal ecclesiasticum exclusive competens est. Ad effectus autem civiles obtinendos, partes debent instrumentum conficere quo res ad arbitrium iudicis ecclesiastici committatur.

331. Si clericus causam, etiam de re mere temporali, contra clericum vel aliam personam privilegio fori fruentem ad tribunal civile deferat sine consensu Ordinarii loci in quo causa peragitur, incurrit ipso facto in suspensionem ab officio Ordinario reservatam ad normam can. 2341.

332. Si clericus contra decretum Ordinarii ad tribunal civile recurrat, contrahit ipso facto excommunicationem Sedi Apostolicae speciali modo reservatam ad normam can. 2341.

333. Causae matrimoniales nunquam ad tribunal civile deferantur etiam ad obtinendos effectus civiles nisi prius res ad Ordinarium loci referatur.

TITULUS XXXVI

DE DELICTIS ET POENIS

334. Ius ad sustentationem quod a beneficio oritur amittitur cum privatio fructuum legitime ad normam canonum incuratur vel infligatur.

335. § 1. Clericus titulo servitii Ecclesiae ordinatus, qui ob suam gravem culpam ad officia ecclesiastica exercenda indignus ab Episcopo declaratur, omne ius strictum quod ex titulo habet amittit, donec iudicio Episcopi plene emendatus fuerit.

§ 2. Ex caritate autem, si spes sit resipiscentiae, necessitati eius provideat Episcopus.

Omnia et singula in hoc Concilio Plenario statuta, decreta, et acta qua decet oboedientia et reverentia, auctoritati, correctioni et emendationi Sanctae Romanae Ecclesiae, omnium Ecclesiarum Matris et Magistrae, et Romani Pontificis, Christi Vicarii, iudicio, emendanda, corrigenda, mutanda subiicimus.

✠ Ego, JOANNES CARDINALIS D'ALTON, Archiepiscopus Armachanus, Totius Hiberniae Primas, Legatus Pontificius, Concilii Praeses, definiens subscripsi.

✠ Ego, JOANNES CAROLUS, Archiepiscopus Dublinensis, Hiberniae Primas, definiens subscripsi.

✠ Ego, IOSEPHUS, Archiepiscopus Tuamensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, JEREMIAS, Archiepiscopus Cassiliensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, GULIELMUS, Episcopus Rapotensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, JACOBUS JOSEPHUS, Episcopus Ardachadensis et Cluanensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, PATRICIUS, Episcopus Ossoriensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, DANIEL, Episcopus Dunensis et Connorensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, THOMAS, Episcopus Darensis et Leighlinensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, MICHAEL, Episcopus Galviensis et Duacensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, JACOBUS, Episcopus Fernensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, NIGELLUS, Episcopus Derriensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, DIONYSIUS, Episcopus Kerriensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, EUGENIUS, Episcopus Clogherensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, DANIEL, Episcopus Waterfordiensis et Lismorensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, EUGENIUS, Episcopus Dromorensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, PATRICIUS, Episcopus Limericensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, JACOBUS, Episcopus Achadensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, JOANNES, Episcopus Midensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, JOSEPHUS, Episcopus Laonensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, AUGUSTINUS, Episcopus Kilmorensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, VINCENTIUS, Episcopus Elphinensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, CORNELIUS, Episcopus Corcagiensis et Administrator Apostolicus Rossensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, PATRITIUS, Episcopus Alladensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, GULIELMUS, Episcopus Clonfertensis, definiens subscripsi.

✠ Ego, PATRICIUS, Episcopus Narensis, privilegio admissus, definiens subscripsi.

CONCORDANTIA CUM EXEMPLARI AUTHENTICO

Praedieta ACTA ET DECRETA accurate in omnibus cum exemplari authentico concordant, et emendationes a S. Congregatione Concilii praescriptae locis suis insertae sunt.

✠ JOANNES CARDINALIS D'ALTON,
LEGATUS PONTIFICIUS,
ARCHIEPISCOPUS ARMACHANUS,
TOTIUS HIBERNIAE PRIMAS.

Die 11 mensis martii anni 1960.

PASTORAL ADDRESS ISSUED BY THE ARCHBISHOPS AND
BISHOPS OF IRELAND TO THEIR FLOCKS ON THE OCCASION
OF THE PROMULGATION OF THE ACTS AND DECREES OF
THE PLENARY COUNCIL HELD IN MAYNOOTH

Very Reverend and Reverend Fathers and Dearly
Beloved Brethren in Christ :

Since the foundation of the Church it has been the custom for those charged with responsibility for its rule in different regions to assemble in Council from time to time in order to discuss what common measures they should take for the good of religion. One such form of Council, a Plenary Council, is concerned with the welfare of religion in a particular country. It is convoked under the authority of Our Holy Father the Pope and is presided over by a Papal Legate. In the course of its deliberations matters concerning faith, morals, ecclesiastical discipline and other aspects of Christian life are surveyed. The transactions and decrees of the Council are submitted to the Holy See and are not promulgated until they have been examined and approved in the name of Christ's Vicar.

In Ireland the first such National Synod to be held for hundreds of years met in Thurles in 1850. Its object was "to survey the condition of the Church, to heal the wounds inflicted in the struggle for liberty, and to replace in fair order, according to the Canons, the scattered stones of her Sanctuaries." Since then, according as changing times demanded and circumstances permitted, four Plenary Councils have been held at Maynooth, each continuing the work of its predecessors and making such revisions in Canon Law and such new provisions as the religious

needs of our people seemed to require. The Council of 1927 carried out the work of bringing Irish ecclesiastical discipline into harmony with the Canon Law of the Universal Church which had been codified in 1917.

The latest Irish Plenary Council was held in Maynooth from the 7th to the 15th August 1956. It assembled under the authority of our late Holy Father, Pope Pius XII, and it was presided over by the Papal Legate, His Eminence Cardinal D'Alton. The Archbishops and Bishops of Ireland held their meetings and deliberations in consultation with representatives of the clergy of the Dioceses and of the Religious Orders and Congregations. Invoking the guidance of the Holy Spirit and under the patronage of Our Lady, Seat of Wisdom, St. Patrick, Apostle of Ireland, and St. Laurence O'Toole they reviewed carefully Church legislation in this country in the light of changed circumstances since the last Plenary Council was held in 1927.

The Acts and Decrees of the Council have been duly submitted to the Holy See and have received formal approval. Accordingly they are hereby being promulgated to the clergy and laity of Ireland so that they shall come into force as law as from the 15th November, 1960. In due course those aspects of discipline in which any alterations have been introduced will be the subject of instruction by the pastors of the Church throughout the country.

Apart from particular matters of Church legislation the Plenary Council has entailed a general review of the condition of religion in Ireland and it is appropriate that this letter of promulgation of the Statutes of 1956 should contain some reference to the judgement of the Hierarchy in regard to the spiritual welfare of the flock for which they hold responsibility by Divine commission. The feeling uppermost in all our minds in this connexion is one of profound thankfulness to God for the evident continuance of His graces and favours to our people. We are happy to record also our appreciation of the manner

in which our people continue to co-operate with God's grace and to be guided by the authority of the Church appointed by Our Lord Jesus Christ to teach all nations.

It is our privilege to serve a community whose love of God, loyalty to His Church and devotion to its head, the Vicar of Christ, are worthy of the highest praise. High standards of morality and of fidelity to religious duties, cordial relations between clergy and laity, sanctity of family life—these traditional features of Irish Catholicism are as manifest now as they have ever been. Attendance at Mass and devout frequentation of the sacraments bear witness not merely to a general desire to fulfil the Divine Law and the requirements of the Church but also to the determination to use these means in order to advance in grace and virtue.

There are many other evidences of progress towards fuller Christian living. Our country is deeply conscious of its duty to God and to religion. We have witnessed a wonderful expansion of missionary effort in Ireland at a time when religion is being repressed or cruelly persecuted in so many parts of the world. Communistic and anti-religious influences, once they have been recognised as such, have gained little support here; indeed, the reaction to them has chiefly been a more active participation by the laity in the Church's apostolate and a wider interest in her teaching.

We have had an impressive demonstration of the faith and piety inspiring these developments in the unprecedented attendances at the Holy Week ceremonies during recent years.

There are, however, matters about which grave concern must exist. The extent of emigration from Ireland, with so many associated evils in the social and economic fields, is the most obvious cause of anxiety. We appeal to all our people to cultivate a greater sense of personal responsibility in this context and as a help towards the

solution of this and many other persistent difficulties to strive to develop more fully such virtues as industry, prudence and thrift which have always been so highly commended in Catholic teaching.

So long as emigration continues we are bound to use every means to safeguard the religious life of those who leave our country and to secure that they shall not merely preserve the faith in themselves but shall become, by God's grace, the means of communicating it to others. Special measures have been taken to this end in recent years and the prayers and active assistance of all the faithful are asked in this most important field of the lay apostolate.

Through the development of modern means of communication our people at home as well as abroad are today in more direct and frequent contact with influences hostile to the faith than they have been in former times. Our defence must largely be found in a sound Christian education. Important progress has been made in the essential matter of religious instruction of the young. The Christian formation of mind and character is, however, a larger undertaking than formal instruction and requires, in addition, the inestimable help of good example, encouragement and correction. Everyone, particularly parents, can assist in achieving this formation of the young.

In promulgating the Acts of the Plenary Council it is opportune to remind our people that the cultivation of ideals of what is supernaturally good and worthy of effort is a most important factor in progress and an essential condition for securing the observance of God's laws. Even more important than the observance of laws is the spirit behind their observance. We appeal to all to co-operate with the purpose of our Council by doing all they can through God's grace to live a fully Christian life and bring about the fuller realisation of the kingdom of God among us.

On this solemn occasion we implore Almighty God through the intercession of Our Blessed Lady to confer His abundant blessings on our clergy and people and to preserve in peace and well-being our country and its rulers.

- ✠ JOHN CARDINAL D'ALTON, Papal Legate,
Archbishop of Armagh, Primate of All
Ireland.
- ✠ JOHN CHARLES, Archbishop of Dublin,
Primate of Ireland.
- ✠ JOSEPH, Archbishop of Tuam.
- ✠ THOMAS, Archbishop of Cashel.
- ✠ WILLIAM, Bishop of Raphoe.
- ✠ JAMES, Bishop of Ardagh and Clonmacnoise.
- ✠ PATRICK, Bishop of Ossory.
- ✠ DANIEL, Bishop of Down and Connor.
- ✠ THOMAS, Bishop of Kildare and Leighlin.
- ✠ MICHAEL, Bishop of Galway.
- ✠ JAMES, Bishop of Ferns.
- ✠ NEIL, Bishop of Derry.
- ✠ DENIS, Bishop of Kerry.
- ✠ DANIEL, Bishop of Waterford and Lismore.
- ✠ EUGENE, Bishop of Clogher.
- ✠ EUGENE, Bishop of Dromore.
- ✠ JAMES, Bishop of Achonry.
- ✠ JOHN, Bishop of Meath.
- ✠ JOSEPH, Bishop of Killaloe.
- ✠ AUSTIN, Bishop of Kilmore.
- ✠ VINCENT, Bishop of Elphin.
- ✠ PATRICK, Bishop of Killala.
- ✠ CORNELIUS, Bishop of Cork and Ross.
- ✠ WILLIAM, Bishop of Clonfert.
- ✠ JOHN, Bishop of Cloyne.
- ✠ HENRY, Bishop of Limerick.
- ✠ PATRICK, Bishop of Nara.
- ✠ WILLIAM, Bishop of Neve.

TRÉADFORNÁN AR CUIR ÁRD-EASPAIS AGUS EASPAIS NA HÉIREANN AR A DTRÉADA TRÁC TIONÓLAO AN MÓR-COMDÁIL AG MÁŠ NUAT

A AITREACA RO-OIRMINNEACA, A AITREACA OIRMINNEACA AGUS
A BRÁITRE IONMAINE I SCRIOST:

ARIAM ANALL Ó BUNAÍOÓ AN EAGLAIS BA ŠNÁS LEOSAN A RAIÖ
CÚRAM A RIALAITE ORÖU INS NA RÉAGŠUIN ÉAGŠÚLA TEACÖ LE CÉILE
Ó AM ŠO HAM I ŠCOMDÁIL LE CIBÉ BEARTAÍOÖT AR CÖIR A DIMSIÖ
AR MAITE LE CÚRSAI CREIOIM A PLÉ.

CINEÁL AMÁIN COMDÁLA, MÓR-COMDÁIL. IS LE LEAS AN CREIOIM
I OTIR PAOI LEIT A BAINNEAN SÉ. TIONÓLTAR LE HÚDARÁS AN
ÁTAR RÓ-NAOFA, AN PÁPA, É AGUS BIONN LEAGÁIO ÓN BPÁPA
I ŠCEANNAS. LE LINN DÍOSPÓIREACÖTÁI NA COMDÁLA BREITNITEAR
CÚRSAI CREIOIM, MORÁLTACÖTA, SMAÖTA EAGLASTA AGUS ŠNÉITE
EILE DEN SAOL CRÍOSTAÍ. CUIRTEAR ŠNÖÖTA AGUS REACÖTA NA
COMDÁLA PAOI BRÁIO AN TSUI RÓ-NAOFA AGUS NÍ PÖGRAITEAR
IAD ŠO NDÉANTAR ŠRINN-SCRÖÖU ORÖU AGUS ŠO MOLÖTAR IAD IN
AINM DÍOCÁIRE CRÍOST.

I NDÚRLAS ÉILE SA MBL. I850 A TIONÓLAO AN CÉAD SEANAD
NÁISIÚNTA IN ÉIRINN LEIS NA CÉADÖTA BLIAN. B'É A CÚSPÓIR
"DAIL NA HEAGLAISE A BREITNIÖ, NA CRÉACÖTA A HIMREAO AR
AN BPÖBAL SA ŠCOIMEASCAR CUN NA SAOIRSE A ČNEASÖ, AGUS
CLOCÖ SCAOILTE A CUIÖ TEARMANN A ČUR ARÍS IN ORÖ AGUS IN
EAGAR DE RÉIR NA ŠCANÓN." UAIÖ SIN I LEIT, DE RÉIR MAR BA
CUI AGUS MAR BA TRÁCÖIL TIONÓLAO CEITRE MÓR-COMDÁIL AG
MÁŠ NUAT. LEAN ŠAC COMDÁIL DÍÖB DE SAÖÖTAR NA ŠCEANN A
ČUAIŠ ROIME, AGUS RINNEAO AITÖBREITNIÖ AR AN DÖLÍ CANÖNÖDA AGUS
REACÖTÁIOÖ CIBÉ ALTANNA NUA A RAIÖ ŠÁ LEO LE RIAR CREIOIM
AR MUINTIRE A ŠÁSÖ.

B'É PRÍOM-ŠNÖ COMDÁLA NA BLIANA I927 ŠUR CUIR SÉ
SMAÖT EAGLASTA NA HÉIREANN I ŠCOMRÉIR LE DÖLÍ CANÖNÖDA NA
HEAGLAISE UILÍ A CÖDÁIOÖ SA MBL. I9I7.

TIONÓLAO MÓR-COMDÁIL DEIREANNAÖ NA HÉIREANN AG MÁŠ
NUAT ÓN 7AD LÁ LUŠNASA ŠO OTÍ AN IŠAD LÁ I956. TIONÓLAO É
LE HÚDARÁS PÍUS XII PÁPA, MÉAOÖ AR A ŠLÖIR SNA FLAITIS,
AGUS BÍ LEAGÁIO ÓN BPÁPA, A ŠOILLSE CAIROINÉAL DÖLTUIM I
ŠCEANNAS. BÍ CRUINNITE AGUS DÍOSPÓIREACÖTÁI AG ÁRD-EASPAIS
AGUS AG EASPAIS NA HÉIREANN AGUS IAD I NDÁIL-COMAIRLE
LE HIONADOITE NA BFAIRČI AGUS NA HÖIRO RIALÖTA AGUS NA

gComluctáí. Ar n-áhairt treoir an Spioraid Naomh dóibh, agus ar na gcur féin faoi cóimirce na Maighne, Cattaoir na hEagna, faoi cóimirce pádraic, Aspal Éireann, agus Lorcáin naopa Ó Tuatail, rinneadar aithreithniú go cruinn cúramac ar reachta eaglasta na tíre agus a n-aigne acu ar an átrú saoil a tárla ann ó tionólaó an Mór-Comóráil deir-eannac sa mbl. 1927.

Cuireadh reachta agus forógraí na comórála faoi bhráio an tsuí Ró-Naopa mar is cóir, agus molaó iad go sollúnta. Tá brí sin tá siad á bhógaire leis seo anois do cléir agus do pobal na hÉireann le go raicard feidm olí ortu ón 15ad lá Samhain, 1960. Béarparó cléir na hEaglaise ar fuo na tíre go léir teagasc i dtráic ar cibé gnéite smaecta (disciplín) ar cuireadh don átrú ortu.

Com maic le neite áirite a baineas le reachtú eaglasta a cur faoi réir déanann an Mór-Comóráil leargas ar ordú an Creidimh in Éirinn, agus is cuí go ndéanfaí tagairt sa litir fógraite seo reachta na bliana 1956 do breic na nEaspas ar raic spioradálta an tréada atá faoina gcúram acu trí ordú Dé.

Sé is mó a áirimid inár n-anam agus inár n-aigne maidir leis an gceist seo, fíor-bhuíochas do Dá as uic na ngrastaí agus na bpábar a dáileann sé i gcónaí ar ár muintir. Is breá linn fós ár meas a fógaire ar an gcuma ina leanann ár muintir as comhoibriú le grasta Dé, agus ar an gcaoi ina bfuil siad sásta i gcónaí treoir a glacadh ón Eaglais a ceap ar dTiarna Íosa Críost le gac cine a teagasc agus a mhúineadh.

Tá de príviléio againne freastal ar pobal gur mó ná ionmholtá a ngrá do Dá, a ndílseadh dá Eaglais agus a gcaon-dútraic do Búicáire Críost atá i gceannas uirtí. Maidir le háro-caighean morálta, le dílseadh do dualgaisí an creidimh, le cairdeam caoitiúil idir cléir agus tuataí agus le naopaic saoil an tealaig, tá na gnéite seo de saol na gCaitliceac in Éirinn, gnéite a tógadh ó na glúnta a cuaisí romáinn, tá siad com pollasac polláin faoi látair agus a bí ariam. Tá éisteadh an Aifrinne agus freastal cráifeac ar na Sacramintí mar ceist ní hamáin ar méin an pobail cun olí Dé agus riar na hEaglaise a comhionadh, ac fós ar an gcuma diongbáilte ina mbaintear feidm astu seo le tuille grasta agus súailcí a solátar.

Tá a liac eile crúamnas ann ar an bhporcéimíú atá á déanam i dtreo iomláine na beata Críostaí. Tá gear-tuiscint as pobal na tíre seo ar a ndualgaisí do Dá agus don creideam. D'airiomar an gluaiseadh misiúnda a cur cun cinn go hiontach tréan in Éirinn i ré den tsaoil ina bfuil anforlann

agus anbhroic d n-imirt ar an gcreideamh ina lán áiteáca. Is beag tacaíocht a tugadh sa tír seo don Comaonachas ná don anáil aincreimeac a luaithe a tuigeadh a mbri : go deimhin is amlaí is acmáinní pairt na dtuataí in aspaláct na hEaglaise, agus is mó a spéis ina teagasc mar freagra orthu. An freastal gan tsamail a rinneadh le blianta beaga anuas ar dheas-ghnátha agus ar shearmánaísí na Seachtaine Móire tá sé mar teisteachas sontasach againn ar an gcreideamh agus ar an gcráifeacht is bun agus is siocair leis an dul cun cinn seo.

Annéoin sin agus uile is iomaí cúis ann nach foláir beir imníocht fúithi. An mór-imirce as Éirinn, zona hoile a gabann léi i gcúrsaí sóisealaíochta agus eacnamaíochta an cúis imní is mó agus is pollasaí. Ácainímio ar cuile duine dár muintir tuiscint láidir pearsanta ar an gceist seo a cotú ann féin, agus le go bfuascailtear an fadhb seo, agus a liacht fadhb eile nach í, molaimis do cáic súailcí a bí go mór faoi méas ariamh sa teagasc caitleiceac a shaotharú le breis nirt, mar atá, an dútráct, an éríonnaacht agus an bairinn. Fad mairfeas an imirce tá dualgas orainne gac díceall a déanamh le beata spioradálta an imirceora a cumhad, agus péacaint cuige ní hamáin go gcoinneoidh sé an creideamh slán briomhar ina anam féin, ac pós le cúnamh Dé, go ndéanfar gléas a craolaithe de do daoine eile. Cinneadh beartas ar leit cúpla bliain ó shin cun na críche seo, agus iarrtar ar na fíréin go léir obair tábachtach seo na haspalácta tuataí a cur faoi bhrí a ngrá agus comhoibriú beoga a déanamh léi.

Ar saol seo na gcóras nua taistil agus cairdeimh ní hannamh dlúth-baint ag ár muintir sa mbaile agus i gcéin le naimhe an éireimh tar mar bhoí anallód. Ar córas oideachais críostúil is mó atá ár gcaomhnú ag brath. Is mór agus is tábachtach an dul cun cinn atá déanta i gceist bunasaigh seo teagaisc cráifigh na hóige. Le haigne críostúil agus le cáilióictaí críostúla a mhúnlú áfach, ní leor teagasc altóra agus scoile: ní mór lena cois sin an dea-sompla, an spreagadh agus an smachtú, neithe nach furas a dtábhacht a méas. Tug le cuile duine, go háirithe leis na tuismitheoirí, cuidiú leis an obair mhóir seo mhúnlaithe an aosa óig.

Is tráchtúil an deis againn é, agus reachta na Mór-Comhála a bpoisairt, a meabhrú dár muintir gurb é tairí barrsámha an mairt ósaiceanta gur fiú é an saothar a caitear leis, gurb sin an ní is tábhachtaí le dul cun cinn a déanamh, agus gur ní é nach féidir dlí Dé a coinneáil dá uireasa. Is mó go mór is fiú an dea-méin lena gcomhliontar an dlí ná an comhlionadh féin. Agraímio ar cáic comhoibriú le hairdm ár gcomhála a

tabairt cun críche trína noiceall a déanam le curdiú Dé,
an beata críostúil a cáiteam go hiomlán agus le teacht
Ríochta Dé inár measc a brostú.

Ar an ócáidh sollúnta seo impímro ar Dia uile-comaectac,
trí eadarguí na Maigóine beannaithe gac rat agus beannaect
a ligint anuas go lionmhar ar cléir agus ar tuataí, agus an
tír agus luét a rialaite a cumrúac agus a caomnú faoi sonas,
faoi séan agus faoi síocáin.

- ✠ seán daltúin cairdméál, áro-easpas áro
maca, agus príomáir éireann uile, leasáir
ó'n bpápa.
- ✠ seán séarlas, áro-easpas áta ciat,
agus príomáir éireann.
- ✠ tomás, áro-easpas cháisl muman.
- ✠ seosam, áro-easpas tuama.
- ✠ liam, easpas ráibot.
- ✠ séamus, easpas ároacáir.
- ✠ pádraig, easpas osraí.
- ✠ doinnall, easpas dúin agus connaire.
- ✠ tomás, easpas cill dara.
- ✠ míceál, easpas na saille.
- ✠ séamus, easpas fearna.
- ✠ niall, easpas doire coluim cille.
- ✠ donncaó, easpas ciarraí.
- ✠ doinnall, easpas portláirge.
- ✠ eoigán, easpas an clocair.
- ✠ eoigán, easpas an droma móir.
- ✠ séamus, easpas ácaó connaire.
- ✠ seán, easpas na mí.
- ✠ seosam, easpas cill dá lua.
- ✠ aibistín, easpas na cille móire.
- ✠ uinsíonn, easpas na h-áille finne.
- ✠ pádraig, easpas cill álaró.
- ✠ concaóar, easpas corcaí.
- ✠ liam, easpas cluain feara.
- ✠ seán, easpas cluain uama.
- ✠ anraí, easpas luimní.
- ✠ pádraig, easpas nara.
- ✠ liam, easpas neve.

APPENDIX

SECTIO I

DOCUMENTA

1

Sacra Congregatio Consistorialis

INDEX FACULTATUM QUINQUENNALIUM

ORDINARIIS LOCORUM TRIBUTARUM

FORMULA III-B

Sanctissimus Dominus Noster Pius Divina Providentia Pp. XII *his Sacrae Congregationis Consistorialis litteris, iuxta Motu Proprio "Post datam" diei 20 aprilis 1923, benigne indulget, ut Ordinarius a subsignata die ad integrum annum 1962 quo de iure exhibenda est Relatio dioecesana, uti possit facultatibus quae, a respectivis SS. Congregationibus statutae, in hoc Indice continentur.*

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 12 Septembris 1957.

JOSEPHUS FERRETTO,
Adsector

N. METTA,
a Studiis

EX SUPREMA S. CONGREGATIONE S. OFFICII

1. Concedendi, non ultra triennium, licentiam legendi ac retinendi, sub custodia tamen ne ad aliorum manus perveniant, libros prohibitos et ephemerides, exceptis operibus haeresim vel schisma ex professo propugnantibus, vel etiam ipsa religionis fundamenta evertere nitentibus nec non operibus de obscoenis ex professo tractantibus, singulis christifidelibus sibi subditis, nonnisi tamen cum delectu et iusta ac rationabili causa (cfr. can. 1402, § 2 *C.I.C.*), iis scilicet tantum, qui eorundem librorum et ephemeridum lectione sive ad ea impugnanda sive ad proprium legitimum munus exercendum, vel iustum studiorum curriculum peragendum, vere indigeant.

ADNOTANDUM.—*Recensita facultas Episcopis conceditur per se ipsos personaliter exercenda, seu nemini deleganda; et graviter onerata ipsorum conscientia super reali omnium memoratarum conditionum concursu.*

2. Dispensandi, iustis gravibusque accedentibus causis, cum subditis etiam extra territorium, aut non subditis intra limites proprii territorii, super impedimento mixtae religionis, et, si casus ferat, etiam super disparitate cultus, ad cautelam; quoties prudens dubium oriatur de collatione baptismi partis acatholicae; quatenus ante nuptias pars acatholica ad veram religionem adduci aut catholica ab ipsis nuptiis absterri nequiverit, dummodo prius regulariter, ad praescriptum can. 1061, § 2 *C.I.C.*, cautum omnino sit conditionibus ab Ecclesia requisitis, et *ipse Exc̃nus P. D. Ordinarius moraliter certus sit easdem impletum iri*, scilicet: ex parte nupturientis acatholici de amovendo a parte catholica perversionis periculo, et ab utroque contrahente de universa prole utriusque sexus

in catholicae religionis sanctitate omnino baptizanda et educanda ; declarata insuper parti catholicae obligatione, qua tenetur, prudenter curandi conversionem coniugis ad fidem catholicam.

Nupturientes autem moneantur se, ante vel post matrimonium coram Ecclesia initum, ministrum quoque acatholicum ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum adire non posse, ad mentem can. 1063, § 1 *C.I.C.*, sub poena excommunicationis latae sententiae Ordinario reservatae a parte catholica incurrendae, iuxta can. 2319, § 1, n. 1° *C.I.C.*, stricte caeteroquin servatis quae de parochi in casu agendi ratione statuta sunt in can. 1063, § 2 *C.I.C.*

Quod si partes actu in concubinato vivant, provideatur opportunis modis ut scandalum, si adsit, removeatur et pars catholica ad gratiam Dei recipiendam rite disponatur, praevia eius absolutione ab excommunicatione contracta, si forte matrimonium attentatum fuerit coram ministro acatholico, eique impositis congruis poenitentiis salutaribus ; si autem ex illicita unione iam nata sit proles, partes moneantur de gravi obligatione iuris divini curandi, pro posse, eius catholicam educationem et (si casus ferat) conversionem, baptismum ; a parte autem catholica exquiratur huius obligationis implendae explicita promissio.

3. Sanandi in radice matrimonia attentata coram officiali civili vel ministro acatholico a suis subditis etiam extra territorium, aut non subditis, intra limites proprii territorii, cum impedimento mixtae religionis aut disparitatis cultus, dummodo consensus in utroque coniuge perseveret, isque legitime renovari non possit, sive quia pars acatholica de invaliditate matrimonii moneri nequeat sine periculo gravis damni aut incommodi a catholico coniuge subeundi ; sive quia pars acatholica ad renovandum coram Ecclesia matrimonialem consensum, aut ad cautiones praestandas, ad praescriptum can. 1061, § 2 *C.I.C.*, ullo modo induci nequeat ; dummodo :

1° moraliter certum sit partem acatholicam non esse impedituram baptismum et catholicam educationem universae prolis forte nasciturae ;

2° pars catholica explicitè promittat se, pro posse, curaturam esse baptismum et catholicam educationem universae prolis forte nasciturae et (si casus ferat) etiam conversionem, baptismum, catholicam educationem prolis iam natae ;

3° partes, ante attentatum matrimonium, sive privatum sive per publicum actum, se non obstrinxerint ad educationem acatholicam prolis ;

4° neutra pars sit actu demens ;

5° pars saltem catholica sit sanationis conscia eamque petat ;

6° nullum aliud obstet canonicum impedimentum dirimens, super quo ipse Ordinarius dispensandi aut sanandi facultate non polleat.

Ipse autem Excñus P. D. Episcopus serio moneat partem catholicam de gravissimo patrato scelere, salutare ei poenitentias imponat et, si casus ferat, eam ab excommunicatione absolvat iuxta can. 2319, § 1 *C.I.C.* simulque declaret ob sanationis gratiam a se acceptatam, matrimonium effectum esse validum, legitimum et indissolubile iure divino, et prolem forte susceptam vel suscipiendam, legitimam esse ; eique insuper in mentem revocet obligationem qua tenetur prudenter curandi conversionem coniugis ad fidem catholicam.

Cum autem de matrimonii validitate et prolis legitimatione in foro externo constare debeat, Excñus P. D. Episcopus mandet ut singulis vicibus documentum sanationis cum attestazione peractae executionis diligenter custodiatur in Curia locali, nec non curet, nisi pro sua prudentia aliter iudicaverit, ut in libro baptizatorum paroeciae, ubi pars catholica baptismum recepit, transcribatur notitia sanationis matrimonii, de quo actum est, cum adnotatione diei et anni.

Mens autem S. Officii est ut Episcopus hanc facultatem sanandi matrimonia in radice per se ipse personaliter exerceat, scilicet nemini subdeleget.

ADNOTANDA.—1. *In singulis praefatis sive sanationibus sive dispensationibus concedendis, Episcopus vel Ordinarius expressam faciat mentionem Apostolicae delegationis (can. 1057 C.I.C.).*

2. *Ordinarius in fine cuiuslibet anni referat ad S. Congregationem S. Officii de numero et specie dispensationum vigore praesentis Indulti elargitarum.*

2

EX S. CONGREGATIONE DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

1. *Dispensandi iusta et rationabili ex causa super matrimonialibus impedimentis minoris gradus, quae in can. 1042 C.I.C. recensentur, nec non super impedimentis impredientibus, de quibus in can. 1058 C.I.C., ad effectum tantum matrimonium contrahendi.*

2. *Dispensandi ex gravi urgentique causa, quoties periculum sit in mora et matrimonium nequeat differri usque dum dispensatio a Sancta Sede obtineatur, super impedimentis maioris gradus infra recensitis :*

a) consanguinitatis in secundo aut in tertio gradu cum primo mixtis, dummodo nullum exinde scandalum aut admiratio exoriatur ;

b) consanguinitatis in secundo lineae collateralis gradu ;

c) affinitatis in primo lineae collateralis gradu aequali vel mixto cum secundo ;

d) publicae honestatis in primo gradu, dummodo nullum subsit dubium quod coniux esse possit proles ab altero contrahentium genita.

3. Dispensandi tempore et in actu Sacrae Pastoralis Visitationis aut Sacrarum Missionum, et non ultra, super omnibus matrimonialibus impedimentis supra memoratis cum iis qui in concubinato vivere reperiuntur.

4. Sanandi in radice matrimonia nulliter contracta ob aliquod ex impedimentis iuris ecclesiastici maioris vel minoris gradus, exceptis iis provenientius ex sacro presbyteratus ordine et affinitate in linea recta, matrimonio consummato, si magnum adsit incommodum requirendi a parte, ignara nullitatis matrimonii, renovationem consensus, dummodo tamen prior maritalis consensus perseveret et absit periculum divortii; monita tamen parte conscia impedimenti de effectu huius sanationis et debita facta adnotatione in libro baptizatorum et matrimoniorum.

Facultas sanandi in radice non extenditur ad casus in quibus supervenerit amentia unius vel utriusque partis. In singulis hisce casibus, igitur, ad Sanctam Sedem recurrendum est.

ADNOTANDA.—1. *Ordinarius recensitis facultatibus, sive per se sive per alias idoneas ecclesiasticas personas ad hoc specialiter deputandas, uti poterit in matrimoniis contrahendis et nulliter contractis cum suis subditis ubique commorantibus et aliis omnibus in proprio territorio actu degentibus, facta in unoquoque casu expressa mentione huius Apostolicae delegationis ad normam can. 1057 C.I.C.*

2. *In usu earundem facultatum prae oculis habeantur quae in can. 1048–1054 C.I.C. statuta reperiuntur.*

3. *Ordinarius, in fine cuiuslibet anni, referat ad Sacram Congregationem Sacramentorum, per tramitem S. Congregationis Consistorialis, de numero et specie dispensationum quas vigore praesentis Indulti ipse fuerit elargitus.*

EX S. CONGREGATIONE CONCILII

1. Reducendi per quinquennium, ob deminutionem reddituum, ad rationem eleemosynae in dioecesi legitime vigentis, Missas legatorum, quae sint per se stantia, dummodo nemo sit qui iure teneatur et utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, seclusa autem facultate reducendi onera seu legata Missarum gravantium beneficia aliaque entia vel personas physicas; cauto insuper ut de Missarum ita reductarum satisfactione Curia dioecesana quotannis edoceatur.

2. Transferendi per quinquennium intra fines dioecesis onera Missarum in dies, ecclesias, vel altaria alia a fundatione statuta, dummodo adsit vera necessitas nec divinus cultus idcirco minuatur aut populi commoditati praeiudicium inferatur, exceptis tamen legatis quae in certis locis adimpleri facile possint per eleemosynae augmentum, et cauto ut de translatarum Missarum satisfactione quovis anno Curia dioecesana a singulis celebrantibus rite edoceatur.

3. Transferendi per quinquennium exuberantia Missarum onera extra dioecesim, dummodo tamen Sacerdotibus ac operibus dioecesanis provisum prius fuerit atque adamussim servantur praescripta Codicis iuris canonici circa cautelas adhibendas in Missis committendis.

EX S. CONGREGATIONE RELIGIOSORUM

1. Dispensandi, ad petitionem Superiorum, super illegitimitate natalium ad ingrediendum in Religionem, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, dum-

modo ne agatur de prole sacrilego commercio orta, et dispensati ad munia maiora ne eligantur iuxta praescriptum can. 504 *C.I.C.*

2. Permittendi celebrationem trium Missarum de ritu in nocte Nativitatis D. N. I. C. in ecclesiis religiosorum non comprehensis in can. 821, § 3 *C.I.C.*, cum facultate pro adstantibus ad S. Synaxim accedendi, ita tamen ut dictae tres Missae ab uno eodemque sacerdote celebrentur.

3. Dispensandi super aetatis excessu pro admittendis ad habitum religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, praevisio, in singulis casibus, consensu Superiorissae Generalis, vel Provincialis et respectivi Consilii, dummodo postulantes aetatem 40 annorum ne excesserint et polleant caeteris qualitatibus requisitis.

4. Dispensandi super dotis defectu cum monialibus et sororibus in toto vel in parte, dummodo status oeconomicus Instituti detrimentum ne patiatur et postulantes talibus sint praeditae qualitatibus, ut eas magnae utilitati Instituto fore certa spes habeatur.

5. Confirmandi confessarium ad quartum et quintum triennium, dummodo maioris partis religiosarum, convocatis etiam iis, quae in aliis negotiis ius non habent ferendi suffragium, consensus capitulariter ac per secreta suffragia praestandus prius accedat, proviso pro dissidentibus, si quae sint ac velint.

6. Permittendi celebrationem S. Missae Sacrificii Feria V in Coena Domini, facta licentia personis habitualiter in communitate commorantibus sese reficiendi S. Synaxi, etiam ad adimplendum praeceptum paschale.

7. Permittendi monialibus descensum in ecclesiam, ut ipsae eam maiori sollertia mundare et decorare possint, exeuntibus prius ab ecclesia extraneis omnibus, non exceptis ipsis confessariis et monasterio inservientibus et extra claustra degentibus; portae illius claudantur et claves Superiorissae tradantur, moniales vero semper

binae sint et porta, per quam aditus interior ad ecclesiam patet, duplici clavi claudatur, quarum una a Superiorissa, altera a sanctimoniali ab Ordinario deputanda custodiatur et non aperiatur nisi in casibus enunciatis et cum praescriptis cautelis.

8. Permittendi monialibus egressum e claustris urgente casu operationis chirurgicae subeundae, quamvis non secumferat periculum mortis imminentis aut gravissimi mali, per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautelis.

5

EX S. CONGREGATIONE RITUUM

1. Deputandi Vicarium Generalem vel alium sacerdotem in ecclesiastica dignitate constitutum ad altaria fixa et portatilia consecranda, servato ritu et forma Pontificalis Romani.

2. Deputandi sacerdotes, si fieri potest, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutos, ad altaria fixa et portatilia exsecrata consecranda, adhibita breviori formula *B* pro casibus can. 1200, § 2 *C.I.C.*; dum in casu can. 1200, § 1, iam indulta fuit per ipsum canonem facultas et adhibenda est formula *A*.

3. Deputandi Vicarium Generalem vel alium sacerdotem in aliqua ecclesiastica dignitate constitutum, ad consecrandos calices et patenas servato ritu et forma Pontificalis Romani.

4. Quando in Missa Hebdomadae Maioris dicitur *Passio*, pro sacerdotibus qui, praehabita facultate, binas Missas rite celebrant, legendi in una Missa tantum ex *Passione* postremam partem (*Altera autem die*, etc.) praemissis: *Munda cor meum*, etc.—*Sequentia sancti evangelii secundum . . .*

5. Benedicendi obiecta pietatis signo crucis, servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis pastoralis, quando multi petunt et plura ac varia exhibent eiusmodi obiecta benedicenda, saepe etiam cum diversis formulis, hisce in casibus permittitur unica formula brevior, dum fit signum crucis super obiecta, nempe : “ Benedicat haec omnia Deus, Pater et Filius et Spiritus Sanctus. Amen.”

6. Celebrandi Missam *de Requie* lectam semel in hebdomada ab Ordinario in proprio oratorio ; dummodo ne occurrat Festum ritus duplicis primae aut secundae classis, Dominica aut Festum de praecepto etiam suppressum, necnon Octava privilegiata, FERIA Quadragesimae, Quatuor Temporum, II Rogationum, Vigilia aut FERIA in qua anticipanda vel primo reponenda est Missa Dominicae : servatis de cetero Rubricis.

6

EX S. POENITENTIARIA

1. Absolvendi quoscumque poenitentes (exceptis haereticis haeresim inter fideles e proposito disseminantibus) a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente quam coram aliis externatas incursis, postquam tamen poenitens magistros ex professo haereticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac in re complices habuerit, prout de iure, denunciaverit ; et quatenus ob iustas causas huiusmodi denunciatio ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo seria promissione denunciationem ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo fieri poterit, et post quam in singulis casibus haereses coram absolvente secreto abiuraverit ; iniuncta pro modo excessuum gravi poenitentia salutaris cum frequentia sacramentorum, et obligatione se retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit, atque illata scandala reparandi.

2. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui libros apostatarum, haereticorum aut schismaticorum, apostasiam, haeresim aut schisma propugnantes, aliosve per Apostolicas Litteras nominatim prohibitos defenderint aut scienter sine debita licentia legerint vel retinuerint; iniuncta congrua poenitentia salutari ac firma obligatione supradictos libros, quantum fieri poterit, ante absolutionem, destruendi vel Ordinario aut confessario tradendi.

3. Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe vel indirecte exercitium iurisdictionis ecclesiasticae sive interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

4. Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circa duellum statutis, in casibus dumtaxat ad forum externum non deductis; iniuncta gravi poenitentia salutari et aliis iniunctis, quae fuerint de iure iniungenda.

5. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui nomen dederint sectae massonicae aliisque eiusdem generis associationibus, quae contra Ecclesiam vel legittimas civiles potestates machinantur; ita tamen ut a respectiva secta vel associatione omnino se separent eamque abiurent; denuncient, iuxta can. 2336, § 2 *C.I.C.*, personas ecclesiasticas et religiosas, si quas eidem adscriptas noverint; libros, manuscripta ac signa eamdem respicientia, si qua retineant, in manus absolventis tradant, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda aut saltem, si iustae gravesque causae id postulent, destruenda; iniuncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis et obligatione illata scandala reparandi.

6. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui clausuram regularium utriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint vel admiserint; dummodo tamen id factum ne fuerit ad finem utcumque graviter criminis, etiam effectu non

secuto, nec ad externum forum deductum ; congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta.

7. Dispensandi ad petendum debitum coniugale cum transgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, privatim post completum XVIII aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmodi poenitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra licitum matrimonii usum quam si coniugi supervixerit.

8. Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio iam contracto ; monitis putatis coniugibus de necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis, iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

9. Dispensandi ab irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, de qua in can. 985, 4° *C.I.C.*, sed ad hoc dumtaxat ut poenitens ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exercere queat ; iniuncto eidem poenitenti onere intra mensem, saltem per epistolam, per alium vel per se, reticito nomine, docendi de omnibus casus circumstantiis, et praesertim quoties delictum patnaverit, ad Sacram Poenitentiarum recurrendi et standi eius mandatis, sub poena suspensionis a divinis ipso facto incurrendae.

10. Concedendi, suetis sub conditionibus :

Plenariam Indulgentiam, lucrandam a christifidelibus, qui :

a) Missae, in Pontificalibus ab Ordinario celebratae, die ab ipsomet Ordinario semel in anno in singulis dioecesis locis designanda, adstiterint ;

b) ecclesiam vel publicum aut semipublicum oratorium, in actu quo ibi Ordinarius pastorem Visitationem peregerit, devote visitaverint ;

c) tempore dioecesis Synodi visitaverint ecclesiam, in qua ipsa Synodus habetur ;

d) die generalis communionis, semel in anno, in ecclesia cathedrali vel alia ecclesia ab Ordinario indictae, sacris Epulis ibidem reficiantur ;

e) tempore Missionum, quae de Ordinarii licentia in dioecesi habentur, saltem dimidium sacrarum concionum audierint.

ADNOTANDA.—1. *Ordinarius recensitis facultatibus, tum absolvendi a censuris tum dispensandi, pro foro conscientiae, etiam extra sacramentalem confessionem cum suis subditis, et extra dioecesim quoque, quatenus vel ipse vel subditus vel uterque extra dioecesim fuerint, necnon cum non subditis intra limites proprii territorii, ex speciali Sedis Apostolicae auctoritate ipsi concessa, uti valebit ; easque intra fines dioecesis tantum Canonico Poenitentiario necnon Vicariis Foraneis, pro foro pariter conscientiae et in actu sacramentalis confessionis dumtaxat, etiam habitualiter, si ipsi placuerit, aliis vero confessariis cum ad ipsum Ordinarium in casibus particularibus poenitentium recursum habuerint, pro exposito casu impertiri poterit, nisi ob peculiares causas cum aliquibus confessariis specialiter deputandis per tempus, arbitrio suo statuendum, illas communicare iudicabit.*

2. *Ordinarius facultatem praefatas Indulgentias concedendi nemini delegare potest, sed per se ipse tantum exercere debet.*

NORMAE DE TAXIS

1.—*Nulla taxa exquiratur pro licentia legendi ac retinendi libros prohibitos.*

2.—*Pariter nulla exigatur taxa pro facultatibus S. Poenitentiariae, quae omnino gratis sunt concedendae.*

3.—*Quod spectat ad dispensationes et sanationes matrimoniales concedendas—ex facultatibus sive S. C. S. Officii sive S. C. de disciplina Sacramentorum—curet Ordinarius, ut nupturientes, qui pares solvendo inveniantur, aequam et congruam oblationem iuxta praxim apud Curias legitime inolitam, persolvant.*

4.—*Taxa exquiri solita pro ceteris indultis—vigore facultatum quae in hoc indice recensentur—sit . . .*

5.—*Pro casuum tamen diversitate, huiusmodi taxae moderandae aut dispensandae erunt, ob paupertatem oratorum, aliasve iustas causas, pro prudenti iudicio ac conscientia Ordinarii.*

6.—*Summa omnium taxarum et oblationum, quas Ordinarius reapse exegerit, in fine cuiuslibet anni ad S. Sedem, per tramitem S. Congregationis Consistorialis, transmittatur, in foliis separatis adnotando partes, quae spectant ad singulas Sacras Congregationes.*

7.—*Taxa autem ab Ordinariis locorum in sui vel dioeceseos necessitates forte addenda, etiam ad sensum can. 1056 C.I.C., praefiniatur ad normam can. 1507, § 1 C.I.C.; salvo praescripto N. 5.*

2

Sacra Congregatio Concilii

DECRETUM

DE VETITA CLERICIS ET RELIGIOSIS NEGOTIATIONE ET
MERCATURA

(A.A.S., XXXXII (1950), 330)

Pluribus ex documentis constat, in Ecclesia quovis tempore clericis in sortem Domini vocatis saecularia negotia, negotiationem praecipue et mercaturam, gravibus sub poenis et censuris prohibita fuisse.

Siquidem ipse Apostolus in II^a epistola ad Timotheum (cap. II, 4) iam monuit : “ Nemo militans Deo implicat se negotiis saecularibus.” Nil mirum proinde si Tridentina Synodus (Sess. XXII, cap. I, de reform.), de his agens criminibus decernere non dubitaverit : “ ut quae alias a Summis Pontificibus et a sacris Conciliis de clericorum . . . saecularibus negotiis fugiendis copiose ac salubriter sancita fuerunt, eadem in posterum iisdem poenis vel maioribus, arbitrio Ordinarii imponendis, observentur . . . ”

His itaque omnino inhaerens Codex iuris canonici, ad rem quod attinet, canone 142 statuit : “ Prohibentur clerici per se vel per alios negotiationem aut mercaturam exercere sive in propriam sive in aliorum utilitatem.” Haec autem prohibitio afficit etiam religiosos ad normam canonis 592. Quin imo idem Codex hoc praescriptum canone 2380 peculiaribus etiam sanctionibus munivit, addens : “ Clerici vel religiosi mercaturam vel negotiationem per se vel per alios exercentes contra praescriptum canonis 142 congruis poenis pro gravitate culpae ab Ordinario coerceantur.”

Quo firmior et magis uniformis ecclesiastica disciplina hac de re habeatur atque abusus praecaveantur, Sanctissimus Dominus Noster Pius Pp. XII statuere dignatus est ut Clerici et Religiosi omnes ritus latini de quibus in canonibus 487–681, ne exceptis quidem recentium Institutorum saecularium sodalibus, per se vel per alios, mercaturam seu negotiationem cuiusvis generis, etiam argentariam, exercentes, sive in propriam sive in aliorum utilitatem, contra praescriptum can. 142, utpote huius criminis rei, excommunicationem latae sententiae Apostolicae Sedi speciali modo reservatam incurrant et, si casus ferat, degradationis quoque poena plectantur.

Superiores vero qui eadem delicta, pro munere suo ac facultate, non impediverint, destituendi sunt ab officio et inhabiles declarandi ad quodlibet regiminis et administrationis munus.

Pro omnibus denique, quorum dolo vel culpa patrata facinora tribuenda sint, firma semper manet obligatio reparandi damna illata.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die 22 mensis Martii, anno 1950.

IOSEPH CARD. BRUNO,

L. ✠ S.

Praefectus

F. ROBERTI,

a Secretis

3

Sacra Congregatio de Propaganda Fide

CONVENTUS EPISCOPORUM HIBERNIAE

Ex litt. Eñi. ac Rñi. Dñi Joan. Card. Simeoni datis die, 8 Maii, 1882, ad Eñum. ac Rñum. Dñum. Eduardum Card. MacCabe.

Praecipit itaque S. Consilium, ut ipsi Episcopi ita ad eos [conventus qui quotannis haberi solent] conveniant, ut nemo ex eis ab ejusmodi comitiis adeundis abstineat nisi gravissima causa in ipso conventu probanda praepediatur, neque inde nonnisi negotiis omnibus absolutis discedat; maxime vero de iis quae inibi agi contingat secretum diligenter custodiant. Quod si semper haec servanda sunt, tum potissimum in praesens ob maximam negotiorum, quae pertractanda sunt, gravitatem.

Sacra Congregatio Consistorialis

DECRETUM

CIRCA PROPONENDOS AD EPISCOPALE MINISTERIUM
IN HIBERNIA

Indubium est quin inter summa Ecclesiae negotia electio Episcoporum praeemineat, a quibus maxima ex parte profectus catholicae religionis et incrementum fidei pendent. Haec ipsa ratio Sanctam Sedem movit ad novam electionis methodum statuendam pluribus in regionibus.

Similem methodum censet Sanctitas Sua extendere ad dioeceses Hiberniae praesenti Consistoriali decreto, iuxta articulos qui sequuntur :

1°. Pro proponendis Apostolicae Sedi sacerdotibus ad episcopale ministerium idoneis ac dignis, conventus Episcoporum fiet tempore et modo infra assignatis.

2°. Conventus erunt provinciales, hoc est omnes et singuli Ordinarii diocesium uniuscuiusque provinciae convenient simul, nisi forte pro aliquibus provinciis paucas dioeceses complectentibus duas provincias simul convenire decernatur.

3°. *Quolibet triennio* sub initium Quadragesimae omnes et singuli Episcopi suffraganei proprio Archiepiscopo sacerdotum nomina indicabunt, quos dignos episcopali ministerio existimabunt. Nil autem vetat quominus, hos inter, alterius etiam dioecesis vel provinciae sacerdotes proponantur, *sub gravi* tamen exigitur, ut, qui proponitur, personaliter et ex diuturna conversatione a proponente cognoscatur.

Hoc autem primo anno, quum Quadragesimae tempus iam labatur, in singulis Provinciis Archiepiscopus dies statuatur tam pro proponendis quam pro seligendis candidatis.

4°. Una cum nomine, aetatem quoque designabunt candidati, eius originis et actualis commorationis locum, et officium quo principaliter fungitur, et illa quibus functus est.

5°. Antequam determinent quem proponant, tam Archiepiscopi quam Episcopi omnes canonicos (vel consultores dioecesanos), itemque parochos, sive omnes sive saltem quos prudentiores existimaverint, rogabunt, eo modo qui infra statuitur, ut sacerdotem indicent aliquem, quem prae ceteris dignum et idoneum coram Domino censeant cui Christiani gregis custodia in aliqua dioecesi committatur.

Ast (a) interpellatio facienda erit canonicis (vel consultoribus) et parochis, non in conventu coadunatis, sed singulis singillatim, data unicuique epistola cui respondeant, imposita unicuique *sub gravi* obligatione secreti, et sub lege destruendi, si quod intercessit hac de re, epistolare commercium.

(b) Episcopi autem habitum consilium nemini patefacient, nisi forte in Episcoporum conventu, de quo inferius.

6°. Poterunt quoque Episcopi alios prudentes viros, etiam e clero regulari tam pro proponendis candidatis quam pro cognoscendis alicuius qualitatibus interrogare : sed ad unguem servatis regulis sub *litt. (a)* et *(b) articuli* 5.

7°. Nomina quae Episcopi iuxta art. 3 proponent, nulli prorsus aperiant, nisi Metropolitano suo.

8°. Metropolitanus habitis a Suffraganeis candidatorum propositionibus suas adiiciat : omnium indicem ordine alphabetico conficiat, et, reticitis proponentibus, hanc notulam transmittat singulis suis Suffraganeis sive Antistitibus regionis suae, ut hi opportunas investigationes peragere valeant de qualitatibus eorum quos personaliter et certa scientia non cognoscant.

9°. Investigationes eiusmodi earumque causa maxima secreti cautela peragendae erunt, ut supra n. 5 dictum

est. Quod si vereantur rem palam evasuram, ab ulterioribus inquisitionibus absterneant.

10°. Post Pascha, die et loco a Metropolitano determinandis, omnes Episcopi convenient ad seligendos eos qui S. Sedi ad episcopale ministerium proponi debeant. Convenient autem absque ulla solemnitate, quasi ad familiarem congressum, ut attentio quaelibet, praesertim diariorum et ephemeridum, et omne curiositatis studium vitetur.

11°. In conventu, invocato divino auxilio, praestandum erit a singulis, Archiepiscopo non excepto, tactis SS. Evangeliiis, iusiurandum de secreto servando, ut sacratius fiat vinculum quo omnes adstringuntur: post hoc regulae ad electionem faciendam legendae erunt.

12°. Deinde unus ex Episcopis praesentibus in Secretarium eligitur.

13°. His peractis, ad disceptationem venietur, ut, inter tot exhibitos, digniores et aptiores seliganur. Quae autem de singulis candidatis Episcopi asserunt, aperiant an propria scientia vel ex auditu referant. Id tamen veluti Christo praesente fiet et sub Eius obtutu, omni humana consideratione postposita, cum discretione et caritate, supremo Ecclesiae bono divinaque gloria et animarum salute unice ob oculos habitis.

14°. Candidati maturae, sed non nimium provectae, aetatis esse debent; prudentia praediti in agendis, quae sit ex ministeriorum exercitio comprobata; sanissima et non communi doctrina exornati, et cum debita erga Apostolicam Sedem devotione coniuncta; maxime autem honestate vitae et pietate insignes. Attendendum insuper erit ad capacitatem candidati quoad temporalem bonorum administrationem, ad conditionem eius familiarem, ad indolem et valetudinem. Uno verbo, videndum utrum omnibus iis qualitatibus polleat, quae in optimo pastore requiruntur, ut cum fructu et aedificatione populum Dei regere queat.

15°. Discussionem peracta, fiet hac ratione scrutinium :

(a) Qui omnium Episcoporum sententia, quavis demum de causa, visi sunt in disceptatione ex numero proponendorum expungendi, ii in suffragium non vocabuntur ; de ceteris, *etiam probatissimis*, suffragium feretur.

(b) Candidati singuli ordine alphabetico ad suffragium proponuntur : suffragia secreta erunt.

(c) Episcopi omnes, Metropolitano non excepto, pro singulis candidatis tribus utentur taxillis seu calculis, albo scilicet, nigro, tertioque alterius cuiuscumque coloris : primum ad approbandum, alterum ad reprobandum, tertium ad abstensionem indicandam.

(d) Singuli Antistites, praeunte Archiepiscopo, in urna ad hunc finem taxillum deponent, quo dignum, *coram Deo et graviter onerata conscientia*, sacerdotem aestimabunt qui in suffragium vocatur : reliquos taxillos binos in urna alia, pariter secreto, deponent.

(e) Suffragiis expletis, Archiepiscopus, adstante Episcopo Secretario, taxillos et eorum speciem coram omnibus numerabit, scriptoque adnotabit.

16°. Scrutinio de omnibus peracto, liberum erit Episcopis, si id ipsis placeat aut aliquis eorum postulet, ut inter approbatos plenius aut paribus suffragiis novo scrutinio designetur quinam sit praeferendus. Ad hunc finem singuli suffragatores nomen praeferendi in schedula adnotabunt, eamque in urna deponent : schedularum autem examen fiet, ut supra n. 15, litt. (e) decernitur. Schedulae postea comburentur aut aliter destruentur.

17°. Quamvis vero Summus Pontifex sibi reservet, dioecesi vel archidioecesi aliqua vacante, opportunis modis, consilia ab Episcopis vel Archiepiscopis requirere, ut personam eligat quae inter approbatas magis idonea videatur dioecesi illi regendae ; nihilominus fas erit Episcopis in eodem conventu indicare, generali saltem ratione, cuinam dioecesi, maiori vel minori, tranquillae et ordinatae, an etiam multis subsidiis indigenti, candidatos magis idoneos censeant ; et quibus de causis.

18°. Episcopus a secretis, discussione durante diligenter adnotabit quae de singulis candidatis a singulis suffragatoribus dicentur, quaenam discussionis fuerit conclusio ; denique quinam tum in primo scrutinio, tum in secundo (si fiat) fuerit exitus, et quidnam specialius iuxta art. 17 fuerit dictum.

19°. Antistites a conventu ne discedant, antequam ab Episcopo Secretario lecta fuerit relatio ab eodem confecta circa nomina proposita, candidatorum qualitates et obtenta suffragia, eamque probaverint.

20°. Actorum exemplar ab Archiepiscopo, a Praesule a secretis et a ceteris Episcopis praesentibus subsignatum, quam tutissime ad Sacram hanc Congregationem per Archiepiscopum praesidem mittetur. Acta vero ipsa penes ipsum Archiepiscopum in Archivo secretissimo S. Officii servabuntur, destruenda tamen post annum, vel etiam prius, si periculum violationis secreti immineat.

21°. Post haec, fas tamen semper erit Episcopis, tum occasione propositionis candidati tum vacationis alicuius Sedis, praesertim maioris momenti, litteras Sacrae huic Congregationi vel ipsi SSmo Domino conscribere, quibus mentem suam circa personarum qualitates, sive absolute sive relate ad provisionem dictae Sedis, patefaciant.

Praesentibus valituris contrariis quibuslibet etiam peculiari mentione dignis minime obstantibus et ad nutum Apostolicae Sedis.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 15 Martii 1925.

✠ C. CARD. DE LAI, Epus. Sabinen.,
Secret.

✠ IR. RAPHAEL, Archiep. Cheyalon.,
Adsess.

Sacra Congregatio Consistorialis

DUBIA

DE SECRETO SERVANDO AB IIS, QUI DE INFORMATIONIBUS
REQUIRUNTUR CIRCA PROMOVENDOS AD EPISCOPATUM
(A.A.S., IX (1917), 232)

Ad S. hanc Congregationem sequentia dubia pro solutione proposita fuerunt :

I. Num iis, qui sub secreto S. Officii de informationibus requiruntur circa personas ad episcopatum promovendas, liceat delatum sibi munus, qualibet de causa, etiam ad tutiores notitias hauriendas, aliis revelare?

II. Num, reticita commissione de qua supra, liceat ab aliis notitias requirere, quoties adsit periculum, etiam remotum, revelationis secreti?

III. Num datas informationes liceat, quacumque de causa, alteri, etiam secretissimo et intimo vel in ipsa sacramentali confessione, revelare?

IV. Quibus poenis plectatur qui talia egerit in primo, vel secundo, vel tertio casu?

V. Qui ignarus certae notitiae, eam ab alio vel aliis tutissime haurire valeat absque ullo periculo violationis secreti; num possit ex se, absque S. Congregationis licentia, hanc personam vel has personas interrogare?

VI. Et si hoc fecerit, teneturne hanc personam vel has personas, a quibus notitias hausit, in suis informationibus S. Congregationi manifestare ?

Et Sacra Consistorialis Congregatio omnibus mature perpensis, ad praedicta dubia respondendum censuit :

Ad I, II et III. In omnibus his casibus non licere.

Ad IV. Excommunicatione, a qua nemo, nisi Ipse Romanus Pontifex, excluso etiam Eñmo Cardinali Maiori Poenitentiario, absolvere potest ; aliisque poenis ferendae sententiae, quae contra violatores secreti S. Officii a iure statutae sunt.

Ad V. Posse.

Ad VI. Teneri.

Quae solutiones cum ab infrascripto Cardinali Secretario ad Summum Pontificem, in audientia diei 20 huius mensis relatae fuissent, Sanctitas Sua eas approbavit et publicari mandavit.

Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 25 aprilis 1917.

✠ C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen.,
Secretarius

✠ V. SARDI, Archiep. Caesarien.,
Adessor

L. ✠ S.

6

CONSTITUTIO APOSTOLICA " SPONSA CHRISTI "

PII PP. XII

DE SACRO MONIALIUM INSTITUTO PROMOVENDO

(A.A.S., XXXXIII (1951), 5)

7

Sacra Congregatio de Religiosis

INSTRUCTIO

CIRCA MONIALIUM CLAUSURAM

(A.A.S., XXXXVIII (1956), 512)

Sacra Congregatio de Propaganda Fide

DECRETUM

DE CONSILIO GENERALI OPERIS APOSTOLICI IN HIBERNIA
CONSTITUENDO

(A.A.S., XXXX (1948), 423)

Opus Apostolicum sub patrocínio Ss. Mulierum Evangelii, anno millesimo octingentesimo trigesimo octavo a pia quadam muliere, Maria Zoë Du Chesne vocata, in Gallia inchoatum, postea in alias quoque nationes in-
vectum atque a Summis Pontificibus adprobatum et indulgentiis ac privilegiis spiritualibus pluries ditatum, nuper in Hibernia ita est auctum ut novem iam nunc sedes seu *centra dioecesana*, inter se tamen independentia, scilicet in archidioecesibus Armachana et Dublinensi, necnon in dioecesibus Clogheriensi, Dromorensi, Dunnensi et Connorensi, Kilmorensi, Limericiensi, Midensi, denique Rapotensi exsistant.

Cum vero Operis Apostolici Moderatores dioecesani, post Conventum Dublini die vigesimaquarta mensis Septembris proxime elapsi habitum, Sacram Congregationem de Propaganda Fide rogaverint ut in ea urbe centrum totius Operis Apostolici pro Hibernia constitutur, rite cognitum et adprobatum, cui dioecesanae sedes seu centra iam instituta vel in posterum instituenda aggregentur, Sacra haec Congregatio, petitionem sibi a praefatis Moderatoribus propositam benigne excipiens, per praesens Decretum haec statuit :

1° Pia christifidelium Unio, quae Opus Apostolicum sub patrocínio Ss. Mulierum Evangelii, vulgo "The Apostolic Work Society," nominatur quaeque in supra-memoratis Hiberniae dioecesibus iam exsistit, vel in aliis

de Ordinariorum consensu et auctoritate instituetur, a Sacra Congregatione de Propaganda Fide omnino dependere debet.

2° Finis Operis Apostolici in eo est ut catholicis Missionibus ad exterarum gentes sacerdotalia ornamenta ceteraque sacra suppellex, divino cultui et Sacro faciendo necessaria, per piarum mulierum consociatarum industriam suppeditentur, precesque pro Missionum incremento saepe saepius fundantur, occasione praesertim Sodalitatis conventuum eiusdemque religiosorum festorum.

3° Consilium Generale, quod iuxta superius dictam petitionem in Dublinensi urbe propriam habebit sedem, Moderatoribus constabit dioecesanis, quos nempe singulos locorum Ordinarii nominaverint.

4° Generalis Moderator, qui vir ecclesiasticus esse debet, a Generali Consilio eligendus erit et a Sacra Congregatione de Propaganda Fide adprobandus.

5° Generalis Moderator ex Ordinibus aut Congregationibus Religiosis vel piis Societatibus, quorum sodales vi foundationis Missionibus ad exterarum gentes sint addicti, nunquam eligatur.

6° In Consilii Generalis potestate erit mulierem, pietate ac moribus commendatam deque Missionibus ad exterarum gentes bene meritam, eligere, uti, piarum mulierum consociatarum nomine, in Consilii eiusdem conventibus et in deliberationibus capiendis partem habeat.

7° Consilio Generali Dublinensi sedes seu centra singula dioecesana in Hibernia hactenus canonice constituta, vel de Ordinariorum consensu et auctoritate constituenda, ad normam C.I.C. plene aggregabuntur.

8° Singulis annis Sacrae Congregationi de Propaganda Fide ratio de Operis Apostolici statu, de rei oeconomicae administratione deque rebus Missionibus ad exterarum gentes suppeditatis per Generalem Moderatorem reddenda est.

9° Statuta generalia Operis Apostolici, quamprimum a Consilio Generali conficienda, eidem Sacrae Congregationi pro opportuno examine et adprobatione submittentur.

Tandem supradictae Consociationis sodales omnibus indulgentiis ac spiritualibus privilegiis frui poterunt iam a Summo Pontifice Pio XI, f.r., per Litteras Apostolicas in forma Brevis die vigesima nona mensis Iunii anno millesimo nongentesimo vigesimo sexto datas, Operi Apostolico concessis “ut magis magisque in dies, non modo in Gallicis atque Italicis dioecesibus sed et in caeteris Christiani Orbis regionibus Opus Apostolicum sumat incrementum.” Quarum Indulgentiarum et privilegiorum spiritualium index huic Decreto adiungitur.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die decima octava mensis Novembris, in Festo Dedicationis Basilicarum Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo septimo.

P. CARD. FUMASONI BIONDI,

L. ✠ S.

Praefectus

† C. COSTANTINI, Archiep. tit.

Theodos.,

a Secretis

INDEX INDULGENTIARUM ET PRIVILEGIORUM SPIRITUALIUM

IN FAVOREM OPERIS APOSTOLICI SODALIUM

A) Indulgentiae Plenariae pro omnibus.

1. “Omnibus et singulis fidelibus qui ipsum Pium Opus in posterum ingredientur, die primo eorum ingressus vel uno, quo cuique libeat, ex mensis diebus praedicti ingressus, si vere poenitentes et confessi Sanctissimum

Eucharistiae Sacramentum sumpserint atque ad mentem Summi Pontificis iuxta consuetum oraverint.”

2. “. . . tam inscriptis quam in posterum inscribendis enunciato in coetu Sodalibus, in cuiuslibet eorum mortis articulo, si vere poenitentes ac confessi et Sacra Communionem refecti, vel quatenus id agere nequiverint, nomen Iesu ore si potuerint, sin minus corde devote invocaverint et mortem tamquam peccati stipendium patienter susceperint.”

3. “. . . iisdem nunc et in posterum similiter ipsum in Apostolicum Opus adlectis sociis, si pariter admissorum exomologesi sacramentali expiati et caelestibus epulis refecti, singulis annis : Corporis D. N. Iesu Christi atque eiusdem Sanctissimi Nominis solemnitatibus ; item Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis, Immaculatae Conceptionis et Sacri Cordis Virginis Mariae festivitatibus ; necnon Sancti Iosephi Deiparae Sponsi, Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Sancti Ioannis Baptistae, Sancti Ioannis Evangelistae, Sanctae Mariae Magdalenae, Sanctae Marthae, Sancti Ignatii Loyolensis, Sancti Francisci Assisiensis, Sanctae Teresiae Virginis, Sancti Francisci Xaverii festis diebus ; atque Omnium Sanctorum celebritate et omnium Defunctorum commemoratione pariterque die xxvi Februarii, die in quo sodales horam menstruam Adorationis Sanctissimae Eucharistiae agant, die conventus generalis rerum Operis agendarum causa, prima feria quinta ac prima feria sexta cuiuslibet mensis ; semel praeterea in mense die, quo cuique libeat, ad normam Codicis Iuris Canonici ; nec non semel in mense pro Sodalibus tantum, qui sex horas cuiusque hebdomadae in eodem mense laboraverint pro ecclesiis pauperibus, vel Missionum vel pro ecclesiis quae in regionibus protestanticis exstant vel etiam pro ornamentis parandis ad processionem necessariis, atque eodem tempore aliquam precem recitaverint, propriam Pii Operis Apostolici ecclesiam vel sacellum, si exstat, secus proprium templum paroeciale visitent, ibique pro Christianorum Principum concordia, haeresum exstirpatione,

peccatorum conversione, ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effundant, quo die iniuncta pietatis opera impleant.”

4. “. . . Sodalibus laicis bis in annum . . . die ad cuiusque libitum eligendo, in quo iidem pro sociis defunctis Sanctissimam Eucharistiam sumpserint . . .”

B) Indulgentiae Partiales pro omnibus.

1. Septem annorum totidemque quadragenarum.

“. . . Omnibus et singulis sodalitiis Operis Apostolici praesentibus ac futuris sociis, si in diebus festis Beatae Mariae Virgini dicatis, atque ab Ecclesia universali celebratis, praeter iam memoratas festivitates, necnon diebus nataliciis Sanctorum Apostolorum, itemque quoties, saltem contriti corde, horam Adorationis menstruae impleverint, confessi ac Sacra Communione refecti, Consociationis ecclesiam vel propriae paroeciae templum devote visitaverint, ibique ad mentem Summi Pontificis oraverint.”

2. Trecentorum dierum.

“. . . iisdem quoties pro pauperibus ecclesiis vel pro illis quae sint in regionibus Missionum vel protestanticis per semihoram laboraverint aliquam precem recitantes” ;

“. . . iisdem autem quoties ad conventum Consilii Sodalitii adfuerint, vel etiam, corde contrito, Eucharisticam Benedictionem acceperint.”

3. Sexaginta dierum.

“. . . iisdem denique pro quocumque opere bono quod egerint.”

C) Altare privilegiatum pro presbyteris.

“. . . Omnibus et singulis presbyteris, qui Pio Operi Apostolico adscripti sint, privilegium Altaris privilegiati semel in anno fruendum, die ad cuiusque libitum eligendo, in quo ipsi sacrum pro confratrum defunctorum animabus peragent.”

D) Indulgentiae Plenariae et Partiales pro sodalibus infirmis.

“ . . . Indulgemus quoque ut Sodales Pii Operis Apostolici praelaudati infirmitate quadam oppressi, qui confessi ac Sacris Dapibus refecti, Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, et Gloria Patri quinquies ad honorem Sanctissimae Eucharistiae, atque easdem preces semel etiam ad mentem Summi Pontificis, corde contriti, recitaverint, etiamsi Sodalitii proprii vel parociae ecclesiam non visitaverint, Indulgentias Plenarias, quas statuimus diebus Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis, Immaculatae Conceptionis Beatae Mariae Virginis, necnon S. Iosephi Deiparae Sponsi, S. Ioannis Baptistae, Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Omnium Sanctorum, S. Ioannis Apostoli et Evangelistae festivitatibus, itemque Commemorationis Fidelium Defunctorum lucrandas; necnon Indulgentias partiales septem annorum totidemque quadragenarum praedictas lucrari queant.

E) Viae Crucis indulgentiae pro mulieribus sodalibus.

“ . . . Illis denique piis mulieribus eiusdem Operis Apostolici Sodalibus, quae ad normam Statutorum ipsius piae Consociationis menstruo religioso conventui intersunt, quoties id faciant, Passionem ac Mortem D. N. Iesu Christi devota memoria recolentes, *Indulgentias pio Viae Crucis exercitio adnexas*, lucrandas in Domino concedimus . . . ”

Ex Litteris Apostolicis *Iam ab anno*, 29 Iunii 1926.

Sacra Congregatio Concilii

ADNOTATIO ET TESTIMONIUM BAPTISMI INFANTUM ADOPTATORUM

Romae, die 20 Julii 1953.

Eñe ac Revñe Domine mi Obsñe,

Perlectis litteris Tuis diei 7 perlabentis mensis Julii, de forma qua infantibus adoptatis dandum sit testimonium recepti ab eis baptismi, haec Sacra Congregatio, omnibus perpensis, retinet: (a) in libro Baptizatorum semper esse adnotanda nomina parentum infantis iuxta rei veritatem et, in casu adoptionis, notam opportune adjici posse qua declaretur infantem adoptatum a die adoptionis, juxta civilia acta, cognomen adoptantium assumpsisse; (b) juxta ea quae in libro Baptizatorum relata sunt ad amussim dandum esse testimonium collati baptismi, praesertim quando idem testimonium petatur matrimonii contrahendi vel ordinis sacri suscipiendi causa.

Dum haec cum Eminentia Tua Reverendissima comunico, Manus Tuas humillime deosculor, ac qua par est veneratione me profiteor

Eminentiae Tuae Reverendissimae humillimum ac devotissimum servum vestrum

G. CARD. BRUNO,

Praefectus

Eñmo ac Revñmo Domino
Dño CARD. JOANNI D'ALTON,
Archiepiscopo ARMACHANO.

Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum

(A.A.S., XXXVIII (1946), 349)

I

DECRETUM

DE CONFIRMATIONE ADMINISTRANDA IIS, QUI EX GRAVI
MORBO IN MORTIS PERICULO SUNT CONSTITUTI

Spiritus Sancti munera sacramento Confirmationis conferri catholica doctrina proclamat. Hinc impensa Ecclesiae cura ut pueri, aquis baptismi abluti, tali reficiantur sacramento, quo superni Paraclyti charismata adipiscantur ad robur susceptae baptismo fidei adiiciendum, ut gratiae amplitudine perfusi Christique militis caractere insigniti ad omne opus bonum instructi evadant ac renuntientur.

.

Apostolico mandato ideo fideliter obsecundans haec Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum praesentibus litteris, quae infra recensentur, statuenda decrevit :

1.—Ex generali Apostolicae Sedis indulto, tamquam ministris extraordinariis (can. 782 § 2) facultas tribuitur conferendi sacramentum Confirmationis, in casibus tantum et sub conditionibus infra enumeratis, sequentibus presbyteris, iisdemque dumtaxat :

(a) parochis proprio territorio gaudentibus, exclusis igitur parochis personalibus vel familiaribus, nisi et ipsi proprio, licet cumulativo, fruantur territorio ;

(b) vicariis, de quibus in canone 471, atque vicariis oeconomis ;

(c) sacerdotibus, quibus exclusive et stabiliter commissa sit in certo territorio et cum determinata ecclesia plena animarum cura cum omnibus parochorum iuribus et officiis.

2.—Praefati ministri Confirmationem valide et licite conferre valent per se ipsi, personaliter, fidelibus tantummodo in proprio territorio degentibus, personis non exceptis in locis commorantibus a paroeciali iurisdictione subductis; non exclusis igitur seminariis, hospitiiis, valetudinariis, aliisque omne genus institutis etiam religiosis quoquo modo exemptis (cfr. can. 792); dummodo hi fideles *ex gravi morbo in vero mortis periculo sint constituti, ex quo decessuri praevideantur*.

Si huiusmodi mandati limites iidem ministri praetergrediantur, probe sciant se perperam agere et sacramentum nullum conficere, incolumi praeterea manente statuto canonis 2365.

3.—Hac facultate uti possunt tum in ipsa episcopali urbe tum extra ipsam, sive sedes plena sit sive vacans, dummodo Episcopus dioecesanus haberi non possit vel legitime impediatur quominus Confirmationem per se ipse valeat conferre, nec alius praesto sit Episcopus communionem habens cum Apostolica Sede, licet titularis tantum, qui sine gravi incommodo ipsi suffici queat.

4.—Confirmatio conferatur servata disciplina per Codicem I. C. inducta et ad rem accommodata, nec non ritu adhibito ex Rituali Romano excerpto, quae fuse et ex integro infra transcribuntur: *gratis vero quovis titulo est conferenda*.

5.—Si confirmandi rationis usum sint assecuti, praeter statum gratiae, aliqua dispositio atque instructio requiritur ut fructuose hoc sacramentum valeant suscipere. Ministri igitur est pro singulorum aegrotorum captu eos edocere de his, quae scitu sunt necessaria, intentionem aliquam suscitando percipiendi hoc sacramentum ad robur animae conferendum. Curari autem debet ab his;

ad quos spectat, ut si dein convaluerint, opportunis institutionibus circa fidei mysteria, naturam atque effectum huius sacramenti diligenter instruantur.¹ (Cfr. can. 786).

6.—Ad normam can. 798, collati sacramenti adnotationem minister extraordinarius in paroeciali confirmatorum libro peragat, ibidem inscribendo nomen suum ac nomina confirmati (et si eius subditus non sit, etiam illius dioecesis et paroeciae), parentum et patrini, diem et locum, adiectis demum verbis: “*confirmatio collata est ex Apostolico indulto, urgente mortis periculo ob gravem confirmati morbum.*” Adnotatio facienda est etiam in libro baptizatorum ad normam can. 470 § 2.

Si confirmatus sit alienae paroeciae, quamprimum minister ipse de collato sacramento parochum confirmati proprium certiore reddat per authenticum documentum, quod omnes notitias complectatur, de quibus supra.

7.—Ministri extraordinarii tenentur praeterea singulis vicibus statim ad Ordinarium dioecesanum proprium authenticum nuntium mittere collatae a se Confirmationis, additis adiunctis omnibus in casu concurrentibus.

8.—Ordinarii loci est ministros extraordinarios, de quibus supra, huius decreti praescriptiones meliore, quem censuerit, modo edocere, iisdemque singillatim explanare ut pares omnino inveniantur tam gravi negotio obeundo.

9.—Eiusdem Ordinarii loci officium est quolibet anno, sub initio anni proxime insequentis, *relationem* mittere ad hanc S. Congregationem de numero confirmatorum, necnon de ratione a ministris extraordinariis suae dicionis in tam praeclaro munere perfungendo adhibita.²

¹ Cfr. S. Off., 10 apr. 1861 in Collect. S. C. de Prop. Fide, edit. a. MCMVII, vol. I, p. 663, n. 1213; Catechismus Romanus, *De Confirmatione*.

² [Haec *relatio* non amplius mittenda est; decreto S. Congregationis de Disciplina Sacramentorum, 1 Iulii 1957 *A.A.S.*, XXXIX (1957), 943.]

neque adhibeatur vetus, nisi necessitas urgeat. Mox deficienti oleo benedicto aliud oleum de olivis non benedictum adiiciatur, etiam iterato, minore tamen copia (can. 734, 781). Numquam vero licet sine chrismate Confirmationem administrare vel illud ab Episcopis haereticis aut schismaticis accipere. Unctio autem ne fiat aliquo instrumento, sed ipsa ministri manu capiti confirmandi rite imposita (can. 781 § 2).

4.—Presbyter latini ritus cui, vi indulti, haec facultas competat, Confirmationem valide confert solis fidelibus sui ritus, nisi in indulto aliud expresse cautum fuerit. Nefas est presbyteris ritus orientalis, qui facultate vel privilegio gaudent Confirmationem una cum baptismo infantibus sui ritus conferendi, eandem ministrare infantibus latini ritus (can. 782 §§ 4 et 5).

5.—Presbyter privilegio Apostolico donatus, obligatione tenetur sacramentum hoc illis, quorum in favorem est concessa facultas, rite et rationabiliter petentibus conferendi (can. 785 §§ 1 et 2).

6.—Quamquam hoc sacramentum non est de necessitate medii ad salutem, nemini tamen licet, oblata occasione, illud negligere; imo parochi curent ut fideles ad illud opportuno tempore accedant (can. 787).

7.—Ex vetustissimo Ecclesiae more, ut in baptismo, ita etiam in Confirmatione adhibendus est patrinus, si haberi possit (can. 793).

8.—Patrinus unum tantum confirmandum aut duos praesentet, nisi aliud iusta de causa ministro videatur; unus quoque pro singulis confirmandis sit patrinus (can. 794).

9.—Ut quis sit patrinus, oportet:

1° Sit ipse quoque confirmatus, rationis usum assecutus et intentionem habeat id munus gerendi;

2° Nulli haereticae aut schismaticaе sectae sit adscriptus, nec sententia condemnatoria vel declaratoria

sit excommunicatus, aut infamis infamia iuris, aut exclusus ab actibus legitimis, nec sit clericus depositus vel degradatus ;

3° Non sit pater, mater, coniux confirmandi ;

4° A confirmando eiusve parentibus vel tutoribus vel, hi si desint aut renuant, a ministro vel a parcho sit designatus ;

5° Confirmandum in ipso Confirmationis actu per se vel per procuratorem physice tangat (can. 795).

10.—Ut quis licite ad patrini munus admittatur, oportet :

1° Sit alius a patrino baptismi, nisi rationabilis causa, iudicio ministri, aliud suadeat, aut statim post baptismum legitime Confirmatio conferatur ;

2° Sit eiusdem sexus ac confirmandus, nisi aliud ministro in casibus particularibus ex rationabili causa videatur ;

3° Decimum quartum suae aetatis annum attigerit, nisi aliud iusta de causa ministro videatur ;

4° Non sit propter notorium delictum excommunicatus vel exclusus ab actibus legitimis vel infamis infamia iuris, quin tamen sententia intercesserit, nec sit interdictus aut alias publice criminosus vel infamis infamia facti ;

5° Fidei rudimenta noverit ;

6° In nulla religione sit novitius vel professus, nisi necessitas urgeat et expressa habeatur venia Superioris saltem localis ;

7° In sacris ordinibus non sit constitutus, nisi accedat expressa Ordinarii proprii licentia (can. 796 et 766).

11.—Ex valida Confirmatione oritur inter confirmatum et patrinum cognatio spiritualis, ex qua patrinus obligatione tenetur confirmatum perpetuo sibi commendatum habendi eiusque christianam educationem curandi (can. 797). Ex hac tamen cognatione spirituali non amplius oritur impedimentum ad matrimonium (can. 1079).

12.—Ad collatam Confirmationem probandam, modo nemini fiat praeiudicium, satis est unus testis omni exceptione maior, vel ipsius confirmati iusiurandum, nisi confirmatus fuerit in infanti aetate (can. 800).

13.—Presbyter qui nec a iure nec ex Romani Pontificis concessione facultatem habens sacramentum Confirmationis ministrare ausus fuerit, suspendatur; si vero facultatis sibi factae limites praetergredi praesumpserit, eadem facultate eo ipso privatus existat (can. 2365).

III

RITUS SERVANDUS A SACERDOTE VI HUIUS APOSTOLICI INDULTI CONFIRMATIONEM CONFERENTE ¹

Cum tempus advenerit, quo sacerdos, utens facultate sibi ab Apostolica Sede, ut supra, tributa, administrare Confirmationem aegrotanti in periculo mortis constituto intendit, saltem stola, si superpelliceum habere non possit, indutus, circumstantes admoneat, quod nullus alius, nisi Episcopus, Confirmationis ordinarius minister est; se vero collaturum esse illam iure per S. Sedem delegato. Cavere debet ne coram haereticis aut schismaticis, et multo minus eis ministrantibus, confirmet.

Dein moneat patrinum (vel matrinam) ut ponat manum suam dexteram super humerum dexterum confirmandi, sive infantis, sive adulti.

Stans igitur versa facie ad confirmandum, iunctis ante pectus manibus, dicit:

Ÿ. Spiritus Sanctus supervéniat in te et virtus Altissimi custódiat te a peccátis.

R̃. Amen.

¹ Cfr. *Rituale Romanum auctoritate Ss̃mi D. N. Pii Pp. XI ad normam Codicis I.C. accommodatum*; editio typica a. MCMXXV.

Deinde, signans se a fronte ad pectus signo crucis, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dómine exaúdi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dominus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Tunc, extensis versus confirmandum manibus, dicit :

Orémus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui regeneráre dignátus es hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedísti ei remissionem ómnium peccatórum : emítte in eum (eam) septifórmem Spíritum tuum Sanctum Paráclytum de cælis.

R̃. Amen.

Ÿ. Spíritum sapiéntiae et intelléctus.

R̃. Amen.

Ÿ. Spíritum consílii et fortitúdinis.

R̃. Amen.

Ÿ. Spíritum sciéntiae et pietátis.

R̃. Amen.

Adímple eum (eam) Spíritu timóris tui, et consígna eum (eam) signo Crucis Christi, in vitam propitiátus ætérrnam.

Per eúndem Dóminum Nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sáecula saeculórum.

Postea sacerdos inquit de nomine confirmandi, et, summitate pollicis dexteræ manus Chrismate intincta, confirmat eum dicens :

N. Signo te signo Cru \times cis, quod dum dicit, imposita manu dextera super caput confirmandi, producit pollice signum crucis in fronte illius, deinde prosequitur : et confirmo te Chrismate salutis. In nómine Pa \times tris et Fi \times lii et Spíritus \times Sancti.

R γ . Amen.

Et leviter eum in maxilla caedit, dicens :

Pax tecum.

Sacerdos, postquam frontem confirmandi linierit sacro Chrismate, eam gossypio diligenter abstergat.

Tergit postea cum mica panis, et lavat pollicem et manus super pelvim ; deinde aquam lotionis cum pane et gossypio in vase mundo reponat et ad ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque proiciat in sacrarium.

Post lotionem ab ipso sacerdote dicitur :

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, a templo Sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Ÿ. Glória Patri, et Filio et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio et nunc et semper et in sácula saeculórum.

R γ . Amen.

Et repetitur antiphona : Confirma hoc, Deus, etc.

Qua repetita, sacerdos stans versus infirmum, iunctis ante pectus manibus, dicit :

Ÿ. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

R γ . Et salutáre tuum da nobis.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R γ . Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R γ . Et cum spíritu tuo.

Iunctis vero adhuc ante pectus manibus, dicit :

Orémus.

Oratio

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedisti Spíritum, et per eos eorúmque successóres céteris fidélibus tradéndum esse voluísti; réspice propítius ad humilitátis nostrae famulátum, et praesta, ut ejus cor, cujus frontem sacro Chrísmate delinívimus, et signo Sanctae Crucis signávimus, idem Spíritus Sanctus in eo supervénienti, templum glóriæ suae dignánter inhabitándo perficiat: qui cum Patre et eódem Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sæcula saeculórum.

R̃. Amen.

Deinde dicit:

Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Et vertens se ad confirmatum, ac faciens super eum signum Crucis, dicit:

Bene✠dícat te Dóminus ex Sion, ut vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ, et hábeas vitam aetérnam.

R̃. Amen.

11

CONSTITUTIO APOSTOLICA "CHRISTUS DOMINUS"

PII PP. XII

DE DISCIPLINA SERVANDA QUOAD IEIUNIUM EUCHARISTICUM

(A.A.S., XXXXV (1953), 15)

12

Sacra Congregatio S. Officii

INSTRUCTIO

DE DISCIPLINA CIRCA IEIUNIUM EUCHARISTICUM SERVANDA

(A.A.S., XXXXV (1953), 47)

MOTU PROPRIO

INDULTA A CONSTITUTIONE APOSTOLICA " CHRISTUS
DOMINUS " EXTENDUNTUR

(A.A.S., XXXIX (1957), 177)

PIUS PP. XII

Sacram Communionem ut christifideles frequenter recipere possent et quo facilius praecepto de audiendo Sacro diebus festis satisfacerent, ineunte anno MCMLIII, Constitutionem Apostolicam *Christus Dominus* promulgavimus, qua ieiunii eucharistici disciplinam mitigavimus; Ordinariis autem locorum tribuimus facultatem permitendi Missae celebrationem et sacrae Communionis receptionem horis postmeridianis, certis sub conditionibus.

Tempus vero servandi ieiunii ante Missam vel sacram Communionem, quae horis postmeridianis celebretur vel recipiatur, coarctavimus ad tres horas quoad cibum solidum et ad unam horam quoad potum non alcoholicum.

Uberibus fructibus ex hac concessione captis permoti, Episcopi maximas Nobis egerunt gratias et plures eorum, ad maius fidelium bonum, instantibus et iteratis precibus postularunt facultatem permittendi quotidie Missae celebrationem horis postmeridianis. Postularunt insuper ut idem statueremus tempus ieiunii servandi ante Missam vel sacram Communionem, quae horis antemeridianis celebraretur vel reciperetur.

Nos, attendentes ad notabiles mutationes, quas ordinatio laborum ac munerum publicorum necnon universae vitae societatis passa est, instantibus Sacrorum Antistitum precibus satisfacere censuimus atque ideo decrevimus:

1. Ordinarii locorum, exceptis Vicariis Generalibus sine mandato speciali, permittere possunt Missae celebrationem horis postmeridianis quotidie, si bonum spirituale notabilis partis christifidelium id postulet.

2. Tempus ieiunii eucharistici servandi a sacerdotibus ante Missam et a christifidelibus ante sacram Communionem, horis sive antemeridianis sive postmeridianis, limitatur ad tres horas quoad cibum solidum et potum alcoholicum, ad unam autem horam quoad potum non alcoholicum : aquae sumptione ieiunium non frangitur.

3. Ieiunium eucharisticum per tempus supradictum servare tenentur etiam qui Missam celebrant vel sacram Communionem recipiunt media nocte aut primis diei horis.

4. Infirmi, quamvis non decumbant, potum non alcoholicum et veras ac proprias medicinas, sive liquidas sive solidas, ante Missae celebrationem vel Eucharistiae receptionem sine temporis limite sumere possunt.

At enixe hortamur sacerdotes et christifideles, qui id praestare valeant, ut venerandam ac vetustam eucharistici ieiunii formam ante Missam vel sacram Communionem servant.

Omnes denique, qui his facultatibus perfruentur, collatum beneficium pro viribus rependere satagant fulgentioribus christianae vitae exemplis, praesertim poenitentiae et caritatis operibus.

Praescripta, quae in his Litteris Apostolicis Motu Proprio datis continentur, vim suam exerunt a die vigesimo quinto mensis Martii, in festo Annuntiationis Beatae Mariae Virginis.

Contrariis quibuslibet non obstantibus etiam speciali mentione dignis.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XIX mensis Martii, in festo S. Ioseph, Ecclesiae universalis Patroni, anno MDCCCLVII, Pontificatus Nostri undevigesimo.

PIUS PP. XII

Sacra Congregatio de Propaganda Fide

RESCRIPTUM

DE TEMPORE PASCHALI

(*Acta et Decreta Synodi Plenariae Episcoporum Hiberniae habitae apud Maynutiam, anno 1875, p. 227*)

Hibernenses Antistites ex Concilio apud Thurlesiam habito preces in hunc modum Sedi Apostolicae exhibuerunt :

“ Tempus Paschale pro tota Hibernia ex indulto Pauli V a die Cinerum usque ad diem Ascensionis Domini extenditur. Cum vero ob multitudinem fidelium intra illud tempus omnes praeceptum adimplere non possint, supplicem libellum Pontifici exhibendum esse arbitramur, ut ulteriorem prorogationem eiusdem temporis usque ad Octavam Festi SS. Apostolorum Petri et Pauli benigne concedat.”

Ex Aud. Sanctissimi habita die 4 maii 1851.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Divina Providentia PP. IX, referente me infrascripto S. Congregationis de Propaganda Fide Secretario, iuxta votum EE. PP. eiusdem S. C. benigne indulsit iuxta petita ; contrariis quibuscumque non obstantibus.

Dat. Romae, ex Aed. dictae S. C. de Propaganda Fide, die et anno quibus supra.

Gratis, sine ulla omnino solutione quocumque titulo.

AL. BARNABO,
a Secretis

Bishops' Meeting**DECISION****PASCHAL TIME**

The Bishops, at a meeting in Maynooth, October, 1917, fixed the Paschal Time for the whole of Ireland from Ash Wednesday to Trinity Sunday.

Sacra Congregatio de Sacramentis**RESCRIPTUM**

FACULTAS DISPENSANDI AB INTERSTITIIS ET AETATE

(I.E. Record, XCI (1959), 460)

Beatissime Pater,

Cardinalis Archiepiscopus Armacan., nomine etiam aliorum Archiepiscoporum et Episcoporum Hiberniae, humiliter postulat a Sanctitate Vestra prorogationem rescripti S. Congregationis de disciplina Sacramentorum diei 4 maii 1954, n. 2358/54, circa facultatem dispensandi a lege interstitiorum et a defectu aetatis unius anni suos subditos etiam extra dioecesim in Collegio Manutiano degentes, necnon alienos subditos in dioecesibus ratione studiorum degentes, praehabitis dimissoriis litteris eorum Ordinariorum, iisdem causis perdurantibus.

Die 22 aprilis 1959 Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum, vigore facultatum sibi a Ss^mo D^{ño}

Nostro Joanne Papa XXIII tributarum, attentis expositis, gratiam prorogationis benigne impertitur *ad aliud quinquennium*, servata in reliquis forma et tenore praecedentis rescripti.

C. ZERBA,

Sec.

C. ALESSANDRINI,

Off.

17

Sacra Congregatio de Sacramentis

RESCRIPTUM

FACULTAS HABENDI SACRAS ORDINATIONES EXTRA TEMPORA

(*I.E. Record*, LXXXIX (1958), 462)

Beatissime Pater,

Ordinarius Armacan., nomine etiam omnium Ordinariorum Hiberniae, humiliter postulat a Sanctitate Vestra prorogationem rescripti S. Congregationis de disciplina Sacramentorum diei 6 iunii 1953, n. 3165/53, circa facultatem habendi Sacras Ordinationes extra tempora a iure statuta in Collegio S. Patritii loco v.d. "Maynooth," iisdem causis perdurantibus.

Die 16 maii 1958 Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum, vigore facultatum sibi a Ssmo Dño Nostro Pio Papa XII tributarum, attentis expositis, gratiam prorogationis benigne impertitur *ad aliud triennium*, servata in reliquis forma et tenore praecedentis rescripti.

F. BRACCI,

Sec.

C. ALESSANDRINI,

Off.

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE SACRIS ORDINIBUS DIACONATUS, PRESBYTERATUS ET
EPISCOPATUS

(A.A.S., XXXX (1948), 5)

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

1. Sacramentum Ordinis a Christo Domino institutum, quo traditur spiritualis potestas et confertur gratia ad rite obeunda munia ecclesiastica, unum esse idemque pro universa Ecclesia, catholica fides profitetur; nam sicut Dominus Noster Iesus Christus Ecclesiae non dedit nisi unum idemque sub Principe Apostolorum regimen, unam eandemque fidem, unum idemque sacrificium, ita non dedit nisi unum eundemque thesaurum signorum efficacium gratiae, id est Sacramentorum. Neque his a Christo Domino institutis Sacramentis Ecclesia saeculorum cursu alia Sacramenta substituit vel substituere potuit, cum, ut Concilium Tridentinum docet, (Conc. Trid., Sess. VII, can. 1, *De Sacram. in genere*) septem Novae Legis Sacramenta sint omnia a Iesu Christo Domino Nostro instituta et Ecclesiae nulla competat potestas in "substantiam Sacramentorum," id est in ea quae, testibus divinae revelationis fontibus, ipse Christus Dominus in signo sacramentali servanda statuit.

2. Quod autem ad Sacramentum Ordinis de quo agimus spectat, factum est ut, non obstante eius unitate et identitate, quam nemo unquam e catholicis in dubium revocare potuit, tamen, aetatis progressu, pro temporum et locorum diversitate, illi conficiendo ritus varii adiicerentur; quod profecto ratio fuit cur theologi inquirere coeperint, quinam ex illis in ipsius Sacramenti Ordinis collatione pertineant ad essentiam, quinam non pertin-

eant : itemque causam praebuit dubiis et anxietatibus in casibus particularibus, ac propterea iterum iterumque ab Apostolica Sede humiliter expostulatum fuit, ut tandem quid in Sacrorum Ordinum collatione ad validitatem requiratur, suprema Ecclesiae auctoritate decerneretur.

3. Constat autem inter omnes Sacramenta Novae Legis, utpote signa sensibilia atque gratiae invisibilis efficientia, debere gratiam et significare quam efficiunt et efficere quam significant. Iamvero effectus, qui Sacra Diaconatus, Presbyteratus et Episcopatus Ordinatione produci ideoque significari debent, potestas scilicet et gratia, in omnibus Ecclesiae universalis diversorum temporum et regionum ritibus sufficienter significati inveniuntur manuum impositione et verbis eam determinantibus. Insuper nemo est qui ignoret Ecclesiam Romanam semper validas habuisse Ordinationes graeco ritu collatas absque instrumentorum traditione, ita ut in ipso Concilio Florentino, in quo Graecorum cum Ecclesia Romana unio peracta est, minime Graecis impositum sit, ut ritum Ordinationis mutarent vel illi instrumentorum traditionem insererent : immo voluit Ecclesia ut in ipsa Urbe Graeci secundum proprium ritum ordinarentur. Quibus colligitur, etiam secundum mentem ipsius Concilii Florentini, traditionem instrumentorum non ex ipsius Domini Nostri Iesu Christi voluntate ad substantiam et ad validitatem huius Sacramenti requiri. Quod si ex Ecclesiae voluntate et praescripto eadem aliquando fuerit necessaria ad valorem quoque, omnes norunt Ecclesiam quod statuit etiam mutare et abrogare valere.

4. Quae cum ita sint, divino lumine invocato, suprema Nostra Apostolica Auctoritate et certa scientia declaramus et, quatenus opus sit, decernimus et disponimus : Sacrorum Ordinum Diaconatus, Presbyteratus et Episcopatus materiam eamque unam esse manuum impositionem ; formam vero itemque unam esse verba applicationem huius materiae determinantia, quibus univoce significantur effectus sacramentales,—scilicet potestas Ordinis et gratia Spiritus Sancti,—quaeque ab Ecclesia qua talia accipiun-

tur et usurpantur. Hinc consequitur ut declaremus, sicut revera ad omnem controversiam auferendam et ad conscientiarum anxietatibus viam praecludendam, Apostolica Nostra Auctoritate declaramus, et, si unquam aliter legitime dispositum fuerit, statuimus instrumentorum traditionem saltem in posterum non esse necessariam ad Sacrorum Diaconatus, Presbyteratus et Episcopatus Ordinum validitatem.

5. De materia autem et forma in uniuscuiusque Ordinis collatione, eadem suprema Nostra Apostolica Auctoritate, quae sequuntur decernimus et constituimus : In Ordinatione Diaconali materia est Episcopi manus impositio quae in ritu istius Ordinationis una occurrit. Forma autem constat verbis “ Praefationis ” quorum haec sunt essentialia ideoque ad valorem requisita : “ *Emitte in eum, quaesumus, Domine, Spiritum Sanctum, quo in opus ministerii tui fideliter exsequendi septiformis gratiae tuae munere roboretur.* ” In Ordinatione Presbyterali materia est Episcopi prima manuum impositio quae silentio fit, non autem eiusdem impositionis per manus dexterarum extensionem continuatio, nec ultima cui coniunguntur verba : “ Accipe Spiritum Sanctum : quorum remiseris peccata, etc. ” Forma autem constat verbis “ Praefationis ” quorum haec sunt essentialia ideoque ad valorem requisita : “ *Da, quaesumus, omnipotens Pater, in hunc famulum tuum Presbyterii dignitatem ; innova in visceribus eius spiritum sanctitatis, ut acceptum a Te, Deus, secundi meriti munus obtineat censuramque morum exemplo suae conversationis insinuet.* ” Denique in Ordinatione seu Consecratione Episcopali materia est manuum impositio quae ab Episcopo consecratore fit. Forma autem constat verbis “ Praefationis, ” quorum haec sunt essentialia ideoque ad valorem requisita : “ *Comple in Sacerdote tuo ministerii tui summam, et ornamentis totius glorificationis instructum coelestis unguenti rore sanctifica.* ” Omnia autem haec fiant sicut per Apostolicam Nostram Constitutionem “ Episcopalis Consecrationis ” diei trigesimi novembris anni MCMXLIV statutum est.

6. Ne vero dubitandi praebeatur occasio, praecipimus ut impositio manuum in quolibet Ordine conferendo caput Ordinandi physice tangendo fiat, quamvis etiam tactus moralis ad Sacramentum valide conficiendum sufficiat.

Tandem quae supra de materia et forma declaravimus ac statuimus, nequaquam ita intelligere fas sit ut vel paulum negligere vel praetermittere liceat ceteros " Pontificalis Romani " ritus constitutos ; quin immo iubemus ut omnia data praescripta ipsius " Pontificalis Romani " sancte serventur et perficiantur.

Huius Nostrae Constitutionis dispositiones vim retroactivam non habent ; quod si dubium aliquod contingat, illud huic Apostolicae Sedi erit subiiciendum.

Haec edicimus, declaramus et decernimus, quibuslibet non obstantibus, etiam speciali mentione dignis, proindeque volumus et iubemus ut eadem in " Pontificali Romano " quadam ratione evidentia fiant. Nulli igitur homini liceat hanc Constitutionem a Nobis latam infringere vel eidem temerario ausu contraire.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die trigesimo novembris, in festo S. Andreae Apostoli, anno millesimo nongentesimo quadragésimo septimo, Pontificatus Nostri nono.

PIUS PP. XII

19

Sacra Congregatio de Sacramentis

RESCRIPTUM

DISPENSATIONES PRO HIBERNIA QUOAD INSTRUCTIONEM
" SACROSANCTUM "

(*I.E. Record*, LXIX (1947), 255)

Beatissime Pater,

Em.mus MacRory, Archiepiscopus Armacanus, dum in vivis erat, quae sequuntur, nomine omnium Episcoporum Hiberniae, exponebat :

I. Attentis :

(1) parvitate territorii diocesium Hiberniae et matrimoniorum inter nupturientes ad diversas dioeceses pertinentes initorum frequentia ;

(2) generali exiguitate paroeciarum, qua fit ut parochi suos subditos personaliter passim cognoscant, ita ut existentia impedimentorum ad sui notitiam facile perveniat ;

(3) cognitione qua fideles generatim pollent de iis quae ad validitatem matrimonii pertinent, eorumque fidelium abhorrentia ab invalidis nuptiis contrahendis ;

(4) magno onere et gravibus expensis quibus Curiae Episcopales obnoxiae essent si servantur normae n. 4) Instructionis “ Sacrosanctum ” S. Congregationis de disciplina Sacramentorum diei 29 Junii, 1941 (*A.A.S.*, vol. xxxiii, p. 297), quibus praecipitur ut quoties nupturientes diversis pertinent dioecesibus documentorum paroecialium transmissio fiat per tramitem Cancellariae Curiae Episcopalis dioecesis sponsi vel sponsae ; itemque ut parochus qui matrimonio assistit licentiam suae Curiae, quam “ nihil obstat ” dicunt, consequatur ; humiliter postulat ut super hisce normis dispensatio benigne concedatur, adeo ut praxis in re huc usque in Hibernia adhibita servetur ;

II. Attenta diligentia generatim a parochis adhibita in registis paroecialibus matrimoniorum et baptismorum conficiendis et servandis, ex qua fit ut norma n. 11 f) praelaudatae Instructionis qua praecipitur ut Ordinarii semel saltem in anno dicta regesta paroecialia inspiciant, minus videatur ad abusum praecavendos necessaria, humiliter postulat ut vicens disciplina servari possit, iuxta quam Ordinarii quolibet triennio in visitatione dioecesis, ad normam can. 345 facta, regesta paroecialia inspiciant.

Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum, attentis expositis et favorabili praehabito voto Exc.mi Nuntii Apostolici Hiberniae, vigore facultatum sibi a SS.mo Domino Nostro Pio Divina Providentia Papa XII tributarum, in Congressu diei 16 maii curr. a. petitas dispensationes pro universis dioecesibus Hiberniae *ad sexennium* concessit, dummodo :

(1) nupturientes ambo pertineant dioecesibus Hiberniae ;

(2) quaelibet matrimoniorum nulliter celebrandorum pericula pro posse removeantur ;

(3) cetera omnia a iure, ab Instructione Sacrae huius Congregationis diei 29 Junii, 1941, necnon a Statutis Concilii Plenarii Hiberniae anno 1927 habiti, religiose serventur ;

(4) Ordinarii quotannis accuratam relationem de observantia praelaudatae Instructionis Sacrae huius Congregationis rite transmittant.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum die 16 maii, 1946.

D. CARD. JORIO,

Praef.

L. ✠ S.

F. BRACCI,

Sec.

[Hoc rescriptum prorogatum fuit ad decennium a Sacra Congregatione de Sacramentis, 2 Ianuarii 1953.]

MOTU PROPRIO

ABROGATUR ALTERUM COMMA PARAGRAFI SECUNDAE
CAN. 1099

(A.A.S., XXXX (1948), 305)

PIUS PP. XII

Decretum *Ne temere*, decessoris Nostri fel. rec. Pii X iussu latum, statuerat (art. XI) omnes in Ecclesia catholica baptizatos, etiamsi ab eadem postea defecissent, teneri ad servandam matrimonii formam in Concilio Tridentino definitam.

Verum ne irrita evaderent matrimonia eorum qui, ab acatholicis nati et in Ecclesia catholica baptizati, ab infantili aetate in haeresi vel schismate aut infidelitate vel sine ulla religione adolevissent, in Codice Iuris Canonici statutum fuit huiusmodi baptizatos non teneri ad canonicam matrimonii formam servandam.

At experientia triginta annorum satis docuit exemptionem a servanda canonica matrimonii forma, huiusmodi in Ecclesia catholica baptizatis concessam, bono animarum haud emolumento fuisse, immo in solutione casuum saepe saepius difficultates multiplicasse; quamobrem Nobis visum est expedire ut memorata exemptio revocetur.

Et ideo Nos, auditis Eñis ac Revñis Patribus Supremae S. Congregationis S. Officii, Motu Proprio ac de plenitudine Apostolicae potestatis, decernimus ac statuimus omnes in Ecclesia catholica baptizatos teneri ad canonicam matrimonii formam servandam; abrogamus itaque alterum comma paragraphi secundae can. 1099, et iubemus ut verba *item ab acatholicis nati, etsi in Ecclesia catholica baptizati, qui ab infantili aetate in haeresi vel schismate aut infidelitate aut sine ulla religione adoleverunt, quoties cum parte acatholica contraxerint* ex can. 1099 expungantur.

Hac autem arrepta occasione, Missionarios ceterosque Sacerdotes admonemus ut iidem praescripta canonum 750–751 sancte servant.

Mandamus igitur ut hae Litterae Apostolicae Motu Proprio datae in *Acta Apostolicae Sedis* referantur, ac statuimus ut, quae in iisdem iussa sunt, vim suam exerant a die 1 Ianuarii anni MCMXLIX.

Contrariis quibuslibet non obstantibus, etiam peculiari mentione dignis.

Datum ex Arce Gandulphi, prope Romam, die 1 mensis Augusti, in festo S. Petri in Vinculis, anno MCMXLVIII, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XII

21

Sacra Congregatio Concilii

RESCRIPTUM

DE RESTITUTIONE FESTI S. PATRITII

(*I.E. Record*, XIV (1919), 62)

Beatissime Pater,

Cardinalis Archiepiscopus Armacanus nomine quoque ceterorum Ordinariorum Hiberniae humiliter petit a Sanctitate Vestra 1°, quod festum S. Patritii (17 martii) restituatur sub duplici praecepto; 2°, quod dicta die fideles dispensati sint a lege ieiunii et abstinentiae.

Ratio est quia Sanctus Patritius est protector totius Hiberniae et in omnibus civitatibus ac pagis magna devotione colitur.

Ex audientia SS^{mi}, diei 13 maii 1919, SS. D. N. Benedictus PP. XV, audita relatione infrascripti Cardinalis S. C. Concilii Praefecti, benigne annuit pro gratia iuxta preces.

V. CARD. SBARRETTI
Praefectus

I. MORI,
Secretarius

Sacra Congregatio Consistorialis

INDULTUM DE FESTO IMMACULATAE CONCEPTIONIS

Roma, *die 9 iunii*, 1920.

Eñe ac Rñe Dñe Mi Obsñe,

Quae E. V. Rñia, una cum Episcopatu Hiberniae, vota supplicationesque Apostolicae Sedi porrexit ut festum Immaculatae Conceptionis tamquam de praecepto in tota Hibernia posthac haberetur, SSñus Dñus nedum benevolentissimo accepit animo, sed etiam perquam libenter probavit suoque apostolico beneplacito communivit.

Quidquid sane ad alendum augendumque cultum erga B. Virginem vertit, idipsum efficaciter confert ad eiusdem conciliandam protectionem, quae et praesidium est, et pax, et salus christianae plebis. Curae autem Episcoporum erit de hac obligatione populum praemonere, qui pro sua qua fervet erga Deiparam pietate procul dubio novum festum de praecepto devote fideliterque erit observaturus.

Hanc nactus occasionem gaudeo E. V. meam venerationem iterum testari et in osculo manuum me profiteri

Eminentiae V. R.,

Humillũm obseqũm servum,

C. CARD. DE LAI,

Eñmo ac Rñmo Dño,

Epũs Sabinen. *Secret.*

D. MICHAELI LOGUE,

Archiep. Armacano.

Sacra Congregatio Concilii

RESCRIPTUM

FACULTAS REDUCENDI FESTA DE PRAECEPTO PRO HIBERNIA

(I.E. Record, XCI (1959), 65)

Beatissime Pater,

Cardinalis Archiepiscopus Armachanus, nomine quoque ceterorum Hiberniae Ordinariorum, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, attentis mutationibus, quas ordinatio officiorum munerumque publicorum ac vita societatis universim passae sunt, humiliter postulat ut festa de praecepto pro tota Hibernia, praeter dies dominicos, ad dies festos qui sequuntur reducantur :

- 1) festum Nativitatis Domini ;
- 2) festum Circumcisionis Domini ;
- 3) festum Ascensionis Domini ;
- 4) festum SSⁿⁱ Corporis Christi ;
- 5) festum Immaculae Conceptionis Beatae Mariae Virginis ;
- 6) festum Assumptionis Beatae Mariae Virginis ;
- 7) festum S. Patritii, universae Hiberniae Patroni principalis, quod rescripto Sacrae Congregationis Concilii diei 13 Maii 1919, n. 2033/19, loco festi S. Josephi pro Hibernia restitutum est ;
- 8) festum Omnium Sanctorum.

SACRA CONGREGATIO CONCILII, attentis expositis ab Eminentissimo Cardinali Archiepiscopo Armachano et perpensis hodiernis rerum adiunctis, Eidem Cardinali Archiepiscopo ceterisque Hiberniae Ordinariis facultatem reducendi dies festos de praecepto iuxta preces benigne tribuit per quinquennium.

Datum Romae, die 18 Novembris 1958.

P. CARD. CIRIACI,
Praefectus

F. ROBERTI,
a secretis

Litterae Apostolicae

LEX ABSTINENTIAE RELAXATUR PRO SCOTIAE REGNI
FIDELIBUS

(*I.E. Record*, XXIX (1911), 328)

PIUS PP. X

Ad perpetuam rei memoriam.—Benigna Mater Ecclesia, dum suis ipsius filiis abstinencias ac ieiunia proponit, quo aeternae gloriae vitam facilius consequantur, harum tamen legum onera, ne quando pro re ac tempore minus congruere videantur, minuit ac levat. Cum vero exploratum habeamus, Scotiae Regni fidelibus, utpote qui maxima ex parte operarii sint, et quotidie in arduis laboribus versentur, grave admodum esse, duos continuos dies carnibus abstinere, Nos votis omnium illius regionis Antistitum, quae Venerabilis Frater Iacobus Augustinus Archiepiscopus S. Andreae et Edimburgensis, atque in eadem Scotia Metropolitanus, suo fulta Nobis detulit suffragio, benigne exceptis abstinenciae normam libenti quidem animo relaxamus. Quare de Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum Eius auctoritate confisi, omnibus ac singulis Scotiae Regni fidelibus Apostolica Auctoritate Nostra praesentium tenore perpetuo concedimus et largimur, ut, Quadragesima exclusa, in Sabbatis quatuor anni temporum, et in iis Vigiliis, quae vel feriam sextam vel alium abstinenciae diem immediate praecedant aut sequantur, carnibus vesci libere liciteque possint ac valeant. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Decernentes praesentes Nostras Litteras firmas, validas atque efficaces semper existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectat et in posterum spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices

ordinarios vel delegatos iudicari et definiri debere, atque irritum esse et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVII ianuarii MCMXI, Pontificatus Nostri anno octavo.

R. CARD. MERRY DEL VAL,

L. ✠ S.

a Secretis Status

25

Sacra Congregatio Concilii

LEX ABSTINENTIAE RELAXATUR PRO HIBERNIA

Beatissime Pater,

Hiberniae Antistites in annuo conventu congregati, ad pedes S. V. provoluti, humiliter supplicant ut extendatur ad Hiberniam indultum elapso anno concessum Scotiae Episcopis per apostolicum breve diei 27 ianuarii 1911, quo Scotiae fidelibus usus carnum permittebatur in uno ex duobus diebus abstinentiae continuis, quamvis lege communi talis usus prohibeatur, semper tamen exclusa Quadragesima.

Rationes sunt :

1° Quod operarii in Hibernia sive rure sive in oppido degentes versantur in iisdem conditionibus ac in Scotia.

2° Quod in Hibernia quoque viget difficultas procurandi cibos idoneos et edibiles, unde oritur continua necessitas fere generalis petendi dispensationem.

Die 31 iulii 1912, S. Congregatio Concilii, auctoritate SSⁿⁱ D. N. Pii PP. X, attentis expositis, gratiam extensionis iuxta petita benigne impertita est, servata forma et tenore enunciatae apostolicae concessionis.

C. CARD. GENNARI,

Praef.

O. GIORGI,

Sec.

Sacra Congregatio Pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis

INDULTUM

**ORDINARIIS LOCORUM CONCEDITUR FACULTAS DISPENSANDI
SUPER LEGE ABSTINENTIAE ET IEIUNII**

(A.A.S., XXXIII (1941), 516)

Attentis peculiaribus hodiernis rerum adiunctis, Ssm̃us Dominus Noster Pius Divina Providentia PP. XII omnibus Ordinariis locorum, cuiuslibet ritus, quamdiu praesens bellum perdurabit, benigne concedere dignatus est, ut, pro suo prudenti arbitrio, in territorio suae iurisdictionis, indulgeant generalem dispensationem super lege abstinentiae et ieiunii ecclesiastici, in favorem etiam religiosorum et religiosarum exemptionis privilegio utentium.

Firma tamen maneat lex abstinentiae et ecclesiastici ieiunii, pro fidelibus ritus latini, Feria IV Cinerum et Feria VI in Parasceve, pro fidelibus vero alius ritus duobus diebus ab eorum Ordinariis statuendis.

Ordinarii autem locorum, qui supradictam dispensationem concedunt, fideles omnes hortentur, praesertim vero Clerum saecularem ac regularem necnon sacrarum Virginum familias, ut ii christianae mortificationis et expiationis voluntariis exercitiis, bonis operibus potissimum erga aegros ac inopes vacantes, et ad mentem Summi Pontificis fervidas Deo preces fundentes, aliquo modo indulti facilitates compensare valeant.

Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Ex Aedibus Vaticanis, die 19 mensis Decembris a. 1941.

A. CARD. MAGLIONE,

a Secretis Status,

*S. Congr. pro Negotiis Ecclesiasticis
Extraordinariis Praefectus*

Sacra Congregatio Concilii

DECRETUM

DE ABSTINENTIA ET IEIUNII LEGE OBSERVANDA

(A.A.S., XXXXI (1949), 32)

Cum adversa rerum adiuncta, quae legem abstinētia et ieiunii mense Decembri a. D. 1941 relaxandam suaserunt, fere ubique aliquantum remissa sint, adveniente propitio Anni Sancti tempore, pluribus postulātibz Excellentissimis Ordinariis, visum est ut saltem ex parte lex ipsa restauretur.

Quapropter Ssm̃s Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XII decernere dignatus est pro omnibz fidelibz ritus latini, etiam pertinentibz ad Ordines et Congregationes Religiosas, facultatem Ordinariis concessam super praedictam legem dispensandi ita coarctari ut, a prima die proximae Sacrae Quadragesimae et donec aliter provideatur, abstinētia servetur singulis feriis sextis; lex vero abstinētia simul et ieiunii feria quarta Cinerum, feria sexta Maioris Hebdomadae, pervigiliis Assumptionis B. M. V. et Nativitatis D. N. I. C.; benigne tamen indulgens ut diebus abstinētia simul et ieiunii ova et lacticia etiam mane et vespere ubique sumere liceat.

Locorum autem Ordinarii, qui nova hac legis abstinētia et ieiunii moderatione utuntur, fideles hortari ne omittant, praesertim clericos, religiosos et religiosas, ut gravissimis hisce temporibus voluntaria christianae perfectionis exercitia nec non caritatis opera, maxime erga inopes et aegrotos, libenter addant, itemque ad mentem Summi Pontificis preces effundant.

Datum Romae, die 28 Ianuarii 1949.

F. CARD. MARMAGGI,
Praefectus

L. ✠ S.

F. ROBERTI,
a secretis

Sacra Congregatio Concilii

DECRETUM

OBLIGATIO LEGIS IEIUNII ET ABSTINENTIAE, PERVIGILIO
FESTI DEIPARAE IN CAELUM ASSUMPTAE STATUTA, DEINCEPS
UBIQUE AD PERVIGILIUM FESTI IMMACULATAE CONCEP-
TIONIS B. MARIAE V. TRANSFERTUR

(A.A.S., XXXIX (1957), 638)

Cum plures Ordinarii, ex variis quidem Nationibus, Apostolicae Sedi significaverint difficultates quae, ob locorum et temporum adiuncta, continenter obstant fideli observantiae legis ieiunii et abstinentiae pervigilio Festi Deiparae in Caelum Assumptae statutae, Sacra Congregatio Concilii, omnibus mature perpensis, de speciali Summi Pontificis mandato, praedictam obligationem deinceps ad pervigilium Festi Conceptionis Immaculatae Beatae Mariae Virginis, pro omnibus Christifidelibus ubique terrarum commorantibus, praesenti Decreto transfert.

Contrariis quibuslibet non obstantibus, etiam speciali mentione dignis.

Datum Romae, die 25 Iulii 1957.

P. CARD. CIRIACI,

L. ✠ S.

Praefectus

F. ROBERTI,

a Secretis

Sacra Congregatio Concilii

DECRETUM

FIDELIBUS CONCEDITUR GRATIA ANTICIPANDI OBLIGATIONEM ABSTINENTIAE ET IEIUNII A PERVIGILIO NATIVITATIS DOMINI AD DIEM VIGESIMAM TERTIAM DECEMBRIS
(A.A.S., LI (1959), 918)

Plurimorum Episcoporum ex multis Nationibus votis obsecundans, SS.mus Dominus Noster Ioannes Pp. XXIII, praesenti Sacrae Congregationis Concilii Decreto, gratiam deinceps anticipandi obligationem abstinentiae et ieiunii a die vigesima quarta, pervigilio Nativitatis Domini Nostri Iesu Christi, ad diem vigesimam tertiam mensis decembris omnibus orbis catholici fidelibus concedere dignatus est.

Datum Romae, die 3 Decembris 1959.

Subsign.

P. CARD. CIRIACI,

L.✠S.

Praefectus

P. PALAZZINI,

a Secretis

Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum

INSTRUCTIO

DE SANCTISSIMA EUCHARISTIA SEDULO CUSTODIENDA
(A.A.S., XXX (1938), 198)

Sacra Congregatio de Propaganda Fide

INSTRUCTIO

DE APTO MODO PRO MISSIONIBUS STIPEM CORROGANDI
(*A.A.S.*, XXXIV (1952), 549)

Plurimis abhinc annis, christiana plebs vehementiore in dies studio catholicae fidei inter infideles propagandae favet, non modo evangelii praecones sed etiam opes suppeditando.

Iuxta normas a Romanis Pontificibus praescriptas, quae in missionum provectum offeruntur, ea omnia tum per Pontificalia Opera a Propagatione Fidei, a S. Petro Apostolo pro indigena clero et a S. Infantia, tum per Collectam, Epiphaniae tempore pro Africae nigritis habendam, coadunantur.

Normae illae, ut Pii Papae XI, fel. rec., verbis utamur, quae in Motu Proprio "Romanorum Pontificum" scripta invenimus, "Catholicarum Missionum universitati, certa via et ratione, ex catholicae orbis collatione" consulunt "ita quidem ut et corrogatae apud omnes nationes ab omnibus, quotquot sunt, Ecclesiae filiis vel minutae stipes in unum acervum, universe Missionibus tuendis destinatum, colligantur, et haec pecunia omnis, potestati quidem arbitrioque commissa Nostro dumtaxat et Sacrae Congregationis Christiano Nomini Propagando, per delectos a Nobismetipsis viros, in omnes distribuatur Missiones, pro uniuscuiusque necessitate."

Ad omnium christifidelium virium conspiracyem in missionum emolumentum sollerter in patria evolvendam iuxta sacrorum praescripta canonum (cfr. can. 622, § 1-2; 691, § 3-5; 1341, § 1; 1503) et documenta Motu Proprio edita "Romanorum Pontificum" die 3 maii 1922; "Vix ad summi" die 24 iunii 1929; "Decessor Noster" die 24 iunii 1929 atque alia passim, Sacra haec Congregatio

de Propaganda Fide quasdam normas revocandas censuit in mentem omnium Directorum sive nationalium sive dioecesanorum, qui Pontificalibus praesunt Missionalibus Operibus, et tum Ordinum tum Congregationum religiosarum, necnon Societatum sine votis, quae brevitatis causa praesenti Instructione Institutorum Missionalium nomine veniunt; eaque statuit, ut eadem normae ab omnibus supra memoratis adamussim observentur.

1. Institutis Missionalibus licet contionibus atque ephemeridibus necessitates suarum scholarum pro missionariis instituendis et missionum sibi commissarum fidelibus notas reddere ipsorumque fidelium liberalitatem adhortari. Ne tamen obliviscantur auditores et lectores suos monere de peculiari fine, quem Pontificalia Opera sibi praestituant, iisdem suadendo, ut praelaudatis Operibus nomina sua dent, praecipue Die Missionali recurrente.

2. Instituta Missionalia in omni cooperationis missionalis genere in patria promovendo Ordinarii loci permissionem per Directionem Dioecesanam pro missionibus obtineant atque ea nomina et species vitent, quae errores circa finem Institutis Missionalibus et Pontificalibus Operibus assignatum in mente fidelium gignere vel profectui eorundem Pontificalium Operum graviter obstare queant.

3. Instituta Missionalia operam praestent, ut in Diem Missionalem apparandum et celebrandum libenter conspirent. Stipem autem omnem memorato die corrogatam, etiam in paroeciis et ecclesiis, curis religiosorum conceditis, ad competentem Directionem Dioecesanam remittant; atque ne felici eiusdem diei celebrationi quoquo modo officiant, ab omni quaestu omnique favoris pro suis missionibus captandi specie abstineant, saltem iam congruo tempore ante annua Diei Missionalis solemnia.

4. Directores Nationales invigilent, ne quis, fine, quem Opera Pontificalia Missionalia sibi proponunt, abutens, pro missionibus generatim stipes colligat ad necessitates

levandas, quae in territoriis, ab hac Sacra Congregatione de Propaganda Fide non dependentibus, inveniantur.

5. Directiones Nationales et Dioecesanae ita opera missionibus provehendis destinata atque inter christifideles diffundenda in ordinem redigant, ut omnes superfluos sumptus omniaque incepta, quae directe ad conatus pro missionibus consociandos non conferant, vitent.

6. Dies Missionalis iuxta normas a legitimis documentis statutas atque iuxta praescripta, quae singulae Directiones Nationales, in peculiaribus rerum adiunctis, aptiora censuerint, celebretur.

7. In scholis et in ephebeis et in cunctis id genus institutionibus, quae a religiosis et a sororibus reguntur, Moderatores et Moderatrices officii ducant alumnorum inter socios Pontificalium Operum Missionalium inscriptiones fovere atque singulari studio Diem Missionalem celebrare, pecunia, quae tum ex inscriptionibus tum ex oblationibus collecta fuerit, ad competentem Directionem Dioecesanam integre remissa.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 29 mensis iunii, in festo Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, anno Domini 1952.

P. CARD. FUMASONI BIONDI,
Praefectus

L. ✠ S.

✠ C. COSTANTINI,
Archiep. tit. Theodos., *a Secretis*

PROFESSIO CATHOLICAE FIDEI

Ego *N.* firma fide credo et profiteor omnia et singula, quae continentur in symbolo Fidei, quo sancta Romana Ecclesia utitur, videlicet : Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem caeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Iesum

Christum, Filium Dei Unigenitum. Et ex Patre natum, ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum non factum, consubstantialem Patri: per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de caelis. Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, et Homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato: passus, et sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in caelum; sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos, et mortuos; cuius regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem: qui ex Patre Filioque procedit. Qui cum Patre et Filio simul adoratur, et conglorificatur: qui locutus est per prophetas. Et Unam, Sanctam, Catholicam et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum. Et exspecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi saeculi. Amen.

Apostolicas et ecclesiasticas traditiones, reliquasque eiusdem Ecclesiae observationes et constitutiones firmissime admitto et amplector. Item sacram Scripturam iuxta eum sensum, quem tenuit et tenet sancta Mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione sacrarum Scripturarum, admitto; nec eam unquam, nisi iuxta unanimum consensum Patrum, accipiam et interpretabor.

Profiteor quoque septem esse vere et proprie Sacramenta novae legis a Iesu Christo Domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis, necessaria, scilicet, Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Poenitentiam, Extremam Unctionem, Ordinem et Matrimonium; illaque gratiam conferre, et ex his Baptismum, Confirmationem et Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque et approbatos Ecclesiae Catholicae ritus in supradictorum omnium Sacramentorum sollemni administratione recipio et admitto. Omnia et singula quae de peccato originali et de iustificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita

et declarata fuerunt, amplector et recipio. Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum, proprium et propitiatorium Sacrificium pro vivis et defunctis ; atque in sanctissimo Eucharistiae Sacramento esse vere, realiter et substantialiter Corpus et Sanguinem una cum anima et divinitate Domini nostri Iesu Christi, fierique conversionem totius substantiae panis in Corpus, et totius substantiae vini in Sanguinem, quam conversionem Catholica Ecclesia Transsubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie totum atque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi. Constanter teneo Purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis iuari. Similiter et Sanctos una cum Christo regnantes venerandos atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum Reliquias esse venerandas. Firmiter assero imagines Christi ac Deiparae semper Virginis, nec non aliorum Sanctorum habendas et retinendas esse, atque eis debitum honorem ac venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumque usum Christiano populo maxime salutarem esse affirmo. Sanctam, Catholicam et Apostolicam Romanam Ecclesiam, omnium Ecclesiarum matrem et magistram agnosco, Romanoque Pontifici beati Petri Apostolorum Principis successori ac Iesu Christi Vicario veram obedientiam spondeo ac iuro.

Cetera item omnia a sacris Canonibus et Oecumenicis Conciliis, ac praecipue a sacrosancta Tridentina Synodo et ab Oecumenico Concilio Vaticano tradita, definita ac declarata, praesertim de Romani Pontificis primatu et infallibili magisterio, indubitanter recipio atque profiteor, simulque contraria omnia, atque haereses quascunque ab Ecclesia damnatas et reiectas et anathematizatas, ego pariter damno, reiicio et anathematizo. Hanc veram Catholicam Fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in praesenti sponte profiteor et veraciter teneo, eandem integram et inviolatam usque ad extremum vitae spiritum, constantissime, Deo adiuvante, retinere et confiteri, atque a meis subditis seu illis, quorum cura ad

me in munere meo spectabit, teneri et doceri et praedicari, quantum in me erit curaturum, ego idem *N.* spondeo, voveo ac iuro. Sic me Deus adiuvet, et haec sancta Dei Evangelia.

33

IURISIURANDI FORMULA CONTRA MODERNISMUM

(*A.A.S.*, II (1910), 669)

Ego *N.* firmiter amplector ac recipio omnia et singula, quae ab inerranti Ecclesiae magisterio definita, adserta ac declarata sunt, praesertim ea doctrinae capita, quae huius temporis erroribus directo adversantur. Ac primum quidem Deum, rerum omnium principium et finem, naturali rationis lumine per ea quae facta sunt, hoc est per *visibilia* creationis opera, tamquam causam per effectus, certo cognosci, adeoque demonstrari etiam posse, profiteor. Secundo : Externa revelationis argumenta, hoc est facta divina, in primisque miracula et prophetias admitto et agnosco tamquam signa certissima divinitus ortae christianae Religionis, eademque teneo aetatum omnium atque hominum, etiam huius temporis, intelligentiae esse maxime accommodata. Tertio : Firma pariter fide credo, Ecclesiam, verbi revelati custodem et magistram, per ipsum verum atque historicum Christum, quum apud nos degeret, proxime ac directo institutam, eandemque super Petrum, apostolicae hierarchiae principem, eiusque in aevum successores aedificatam. Quarto : Fidei doctrinam ab Apostolis per orthodoxos Patres eodem sensu eademque semper sententia ad nos usque transmissam, sincere recipio ; ideoque prorsus reiicio haereticum commentum evolutionis dogmatum, ab uno in alium sensum transeuntium, diversum ab eo, quem prius habuit Ecclesia ; pariterque damno errorem omnem, quo, divino deposito, Christi Sponsae tradito ab Eaque

fideliter custodiendo, sufficitur philosophicum inventum, vel creatio humanae conscientiae, hominum conatu sensim efformatae et in posterum indefinito progressu perficiendae. Quinto : Certissime teneo ac sincere profiteor, Fidem non esse coecum sensum religionis e latebris *subconscientiae* erumpentem, sub pressione cordis et inflexionis voluntatis moraliter informatae, sed verum assensum intellectus veritati extrinsecus acceptae ex auditu, quo nempe, quae a Deo personali, creatore ac domino nostro dicta, testata et revelata sunt, vera esse credimus, propter Dei auctoritatem summe veracis.

Me etiam, qua par est, reverentia, subiicio totoque animo adhaereo damnationibus, declarationibus, praescriptis omnibus, quae in Encyclicis litteris *Pascendi* et in Decreto *Lamentabili* continentur, praesertim circa eam quam historiam dogmatum vocant.—Idem reprobo errorem affirmantium, propositam ab Ecclesia fidem posse historiae repugnare, et catholica dogmata, quo sensu nunc intelliguntur, cum verioribus christianae religionis originibus componi non posse.—Damno quoque ac reiicio eorum sententiam, qui dicunt, christianum hominem eruditorem induere personam duplicem, aliam credentis, aliam historici, quasi liceret historico ea retinere quae credentis fidei contradicant, aut praemissas adstruere, ex quibus consequatur dogmata esse aut falsa aut dubia, modo haec directo non denegentur.—Reprobo pariter eam Scripturae Sanctae diiudicandae atque interpretandae rationem, quae, Ecclesiae traditione, analogia Fidei, et Apostolicae Sedis normis posthabitis, *rationalistarum* commentis inhaeret, et criticen textus velut unicam supremamque regulam, haud minus licenter quam temere amplectitur.—Sententiam praeterea illorum reiicio qui tenent, doctori disciplinae historicae theologicae tradendae, aut iis de rebus scribenti, seponendam prius esse opinionem ante conceptam sive de supernaturali origine catholicae traditionis, sive de promissa divinitus ope ad perennem conservationem uniuscuiusque revelati veri ; deinde scripta Patrum singulorum interpretanda

solis scientiae principiis, sacra qualibet auctoritate seclusa, eaque iudicii libertate, qua profana quaevis monumenta solent investigari. In universum denique me alienissimum ab errore profiteor, quo *modernistae* tenent in sacra traditione nihil inesse divini; aut, quod longe deterius, pantheistico sensu illud admittunt; ita ut nihil iam restet nisi nudum factum et simplex, communibus historiae factis aequandum; hominum nempe sua industria, solertia, ingenio scholam a Christo eiusque apostolis inchoatam per subsequentes aetates continuantium. Proinde fidem Patrum firmissime retineo et ad extremum vitae spiritum retinebo, de charismate *veritatis certo*, quod est, fuit eritque semper in *episcopatus ab Apostolis successione*¹; non ut id teneatur quod melius et aptius videri possit secundum suam cuiusque aetatis culturam, sed ut *nunquam aliter credatur, nunquam aliter intelligatur* absoluta et immutabilis veritas ab initio per Apostolos praedicata.²

Haec omnia spondeo me fideliter, integre sincereque servaturum et inviolabiliter custoditurum, nusquam ab iis sive in docendo sive quomodolibet verbis scriptisque deflectendo. Sic spondeo, sic iuro, sic me Deus etc.

34

Dataria Apostolica

NORMAE SERVANDAE AB ORDINARIIS IN IMPETRANDA AB
APOSTOLICA SEDE COLLATIONE BENEFICIORUM

(A.A.S., XXII (1930), 525)

Ut Revm̃is Ordinariis recursus ad Sedem Apostolicam pro obtinenda collatione beneficiorum non consistorialium, quae, ad normam iuris, ipsi Sedi Apostolicae reservata sunt (Codex iuris can., 396, 1435), vel devoluta (can.

¹ Iren., 4, c. 26.

² Praeser., c. 28.

1432 § 3), faciliior reddatur, et ut eorundem provisio recte et congruenter absolvatur, ac praecipue ut Romanus Pontifex, cui soli illorum collatio spectat et pertinet, libere ad illa eligere possit clericos, quos digniores et magis idoneos in Domino iudicaverit, sequentes normae, a SS. D. N. Papa Pio XI adprobatae, servandae erunt :

I. A die vacationis beneficii reservati vel a die devolutionis, ad diem quo recursus ad Sedem Apostolicam erit faciendus, aliquod temporis spatium intercedat, ita ut notitiam de collatione ipsius beneficii Summo Pontifici reservata clerici dioeceseos tempestive habeant.

II. Rev^mi Ordinarii in supplici libello pro collatione obtinenda beneficiorum reservatorum vel devolutorum, ad E^mum Cardinalem Sanctae Romanae Ecclesiae Datarium mittendo, nomina ecclesiasticorum omnium, qui beneficium optant, praesentent, una cum testimoniis de eorum aetate, studiis, vita, moribus, ministeriis quibus laudabiliter quisque functus sit, et de idoneitate ad munia beneficii, de quo agitur, obeunda : et saltem tres, quatenus fieri possit, uti digniores indicent.

III. Si beneficia reservata vel devoluta legi concursus, sive generali sive particulari, obnoxia sint, suffragia ab examinadoribus lata quoad idoneitatem et scientiam tum coniunctim, tum distincte, ad Apostolicam Datariam, una item cum vitae curriculo seu testimoniis, ut supra, concurrentium, mittantur, servatis apud curiam Ordinarii actis concursus.

Quod si beneficio onus insit Sacrae Scripturae populo explanandae, candidatus, ex praescripto Motus proprii Pii Pp. XI diei 27 Apr. 1924, licentia aut laurea in re biblica potitus esse debet. Si Ordinarii vero derogationem a dicta lege, rationabili de causa, impetrare cupiant, testimonium de candidati peritia super Sacram Scripturam, onerata eorum conscientia, perhibeant.

IV. Si de beneficio agatur adnexam habente curam animarum, quarum salus super omnia prae oculis habenda

est, iudicium Rev^mi Ordinarii quoad scientiam, pietatem, zelum animarum et idoneitatem candidatorum ad regendam paroeciam de qua agitur—cui tantum magis idoneus praeficiendus erit (can. 459)—semper requiritur, graviter onerata conscientia eiusdem Ordinarii.

Votum vero Rev^mi Ordinarii circa candidatum, quem magis dignum et idoneum reputet, Summus Pontifex libentur semper excipiet, ac de illo pro Sua sapientia et prout in Domino iudicaverit, debitam rationem habebit.

Ex Dataria Apostolica, die 11 Novembris 1930.

L. ✠ S.

R. CARD. SCAPINELLI,

S. R. E. Datarius

I. GUERRI,

Regen.

35

Sacra Congregatio Consistorialis

DECRETUM

CIRCA PRAESCRIPTA CANONUM 534 § 1 ET 1532 § 1 N. 2

C. I. C.

(A.A.S., XXXXIII (1951), 602)

Cum mutata nummorum vis pecuniaeque nutatio alicubi peculiare difficultates induxerit in applicandis praescriptis canonum 534 § 1 et 1532 § 1 n. 2, Codicis Iuris Canonici, expostulatum est a Sancta Sede ut apta norma ediceretur.

Quapropter S^mus Dominus Noster Pius Divina Providentia Pp. XII, re mature perpensa, hoc Sacrae Congregationis Consistorialis Decreto, benigne decernere dignatus est ut, perdurantibus praesentibus adiunctis et

ad nutum S. Sedis, ad eandem Sedem Apostolicam sit recurrendum quotiescumque agatur de pecuniae summa quae decem millia francorum seu libellarum aureorum excedat.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 13 iulii 1951.

FR. A. I. CARD. PIAZZA,

Ep. Sabinen, et Mandelen., *a Secretis*

L. ✠ S.

IOSEPHUS FERRETTO,

Adessor

36

Sacra Congregatio Concilii

DECLARATIO

CIRCA ALIENATIONEM BONORUM ECCLESIASTICORUM

(*A.A.S.*, XXXIV (1952), 44)

Cum Decreto Sacrae Congregationis Consistorialis diei 13 Iulii 1951 (*Acta Apostolicae Sedis*, vol. XLIII, pag. 602) cautum sit ut “. . . in applicandis praescriptis canonum 534 § 1 et 1532 § 1 n. 2 Codicis iuris canonici, . . . perdurantibus praesentibus adiunctis . . ., ad Sedem Apostolicam sit recurrendum quotiescumque agatur de pecuniae summa, quae decem millia libellarum seu francorum aureorum excedat,” ab hac Sacra Concilii Congregatione, cuius est, ad normam canonis 250 § 2 Codicis iuris canonici, etiam “moderari ea, quae bona ecclesiastica, mobilia et immobilia . . . attingunt,” expostulatum est: “an pecuniae summa, ex huiusmodi bonorum ecclesiasticorum alienationibus percepta, sit collocanda tantummodo in acquirendis bonis immobilibus in commodum ecclesiae seu entis, cuius interest.”

Porro eadem Sacra Concilii Congregatio, omnibus sedulo hac de re perpensis atque probante SSmo Domino Nostro Pio Papa XII, proposito ut supra dubio, respondit :
 “ Affirmative, non obstantibus contrariis quibusvis.”

Datum Romae, die 17 Decembris 1951.

I. CARD. BRUNO,

L. ✠ S.

Praefectus

F. ROBERTI,

a Secretis

37

Sacra Congregatio Consistorialis

NOTIFICATIO

(Privata)

ALIENATIONS AND DEBTS : AMOUNTS IN VARIOUS CURRENCIES FOR WHICH PERMISSION OF HOLY SEE IS REQUIRED

(Bouscaren—O'Connor, *Canon Law Digest*, IV, 391)

The following Notification was issued 18 Oct., 1952, by the Sacred Consistorial Congregation (Prot. N. 336/44) :

In the application of the Consistorial Decree of 13 July, 1951, which was published in the *Acta Apostolicae Sedis* of 18 Sept., 1951,¹ the following is to be noted :

1. Until new dispositions are made, which will be communicated by this same Sacred Consistorial Congregation, the sums of money indicated in the following table are to be considered for the respective countries as the limits beyond which the permission of the Holy See is required according to canons 534, § 1 and 1532, § 1, n. 2 of the Code of Canon Law :

¹ Document 35 *supra*.

America, North and

Central	U. S. Dollars	5,000
Argentina	Argentine Pesos	100,000
Belgium	Belgian Francs	250,000
Brazil	Cruzeiros	150,000
Canada	Canadian Dollars	5,000
Colombia	Colombian Pesos	15,000
Egypt	Egyptian Pounds	2,000
France	French Francs	2,000,000
Germany	Marks	20,000
Great Britain	Pounds Sterling	2,000
India	Rupees	25,000
Italy	Lire	3,000,000
Netherlands	Dutch Florins	20,000
Philippines	Philippine Pesos	15,000
Portugal	Portuguese Scudi	150,000
Spain	Pesetas	200,000
Switzerland	Swiss Francs	20,000
Turkey	Turkish Pounds	20,000
Uruguay	Uruguayan Pesos	15,000
Venezuela	Bolivars	15,000

For countries not on the list the norm must be taken from the value of the currency of nearby countries where similar conditions exist.

2. This disposition applies to all ecclesiastical bodies existing in the territory, whatever be the Congregation of the Roman Curia on which they depend.

3. By analogy, the sum of "a thousand lire or francs" mentioned in canon 1532, § 2, is to be taken as a sum equal to one thirtieth of the value indicated in the table.

4. Their Excellencies, the Representatives of the Holy See, will please bring this disposition to the notice of the Most Excellent Ordinaries of the respective countries.

Rome, from the Sacred Consistorial Congregation, 18 Oct., 1952.

Sacra Congregatio de Religiosis

NOTIFICATIO

(Privata)

ALIENATIONS AND DEBTS : AMOUNTS IN VARIOUS
CURRENCIES FOR WHICH PERMISSION OF HOLY SEE
IS REQUIRED

(Bouscaren—O'Connor, *Canon Law Digest*, IV, 203)

A Notification of the S. C. of Religious (Prot. N. 2422/46) :

By order of higher authority the following notice is given regarding the application of the Decree of the Sacred Consistorial Congregation published in the *Acta Apostolicae Sedis* for 18 Sept., 1951 : ¹

1. Until new dispositions are made, the sums of money indicated in the following table are to be considered for the respective countries as the limit beyond which the permission of the Holy See is required according to canon 534, § 1 of the Code of Canon Law.

¹ Document 35 *supra*.

America, North and

Central	U. S. Dollars	5,000
Argentina	Argentine Pesos	100,000
Belgium	Belgian Francs	250,000
Brazil	Cruzeiros	150,000
Canada	Canadian Dollars	5,000
Colombia	Colombian Pesos	15,000
Egypt	Egyptian Pounds	2,000
France	French Francs	2,000,000
Germany	Marks	20,000
Great Britain	Pounds Sterling	2,000
India	Rupees	25,000
Italy	Lire	3,000,000
Netherlands	Dutch Florins	20,000
Philippines	Philippine Pesos	15,000
Portugal	Portuguese Scudi	150,000
Spain	Pesetas	200,000
Switzerland	Swiss Francs	20,000
Turkey	Turkish Pounds	20,000
Uruguay	Uruguayan Pesos	15,000
Venezuela	Bolivars	15,000

2. For countries not on the list the norm must be taken from the value of the currency of nearby countries where similar conditions exist.

Sacra Congregatio Concilii

RESCRIPTUM

ORDINARIIS LOCORUM IN HIBERNIA TRIBUITUR FACULTAS
REDUCENDI MISSAS PRIVATAS IAM FUNDATAS

Beatissime Pater,

Archiepiscopus ARMACHAN. ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, nomine proprio et nomine Ordinariorum locorum in Hibernia, quae sequuntur exponit :

Decretum 276 Concilii plenarii Episcoporum Hiberniae, anno 1927 habiti, sic sonat : “ Pro Missis fundatis privatis duplex honorarium pro manualibus statutum assignari debet.”

Verum, eleemosyna pro Missis manualibus quae nunc plerumque in Hibernia legitime viget est eleemosyna quinque schillingarum monetae sterlingae.

Quapropter Archiepiscopus Armachan. supradictus humiliter petit pro seipso et Ordinariis locorum in Hibernia facultatem reducendi quaslibet Missas privatas iam fundatas ad rationem eleemosynae decem schillingarum monetae sterlingae quoties nemo sit qui de iure teneatur et utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, et ea lege ut de Missarum ita reductarum satisfactione a singulis celebrantibus Curia dioecesana quovis anno legitime edoceatur.

SACRA CONGREGATIO CONCILII, attentis expositis ab Archiepiscopo ARMACHAN., eidem benigne facultates tribuit iuxta preces, servatis de iure servandis.

Datum Romae, die 14 Iulii 1949.

F. CARD. MARMAGGI,
Praefectus

F. ROBERTI,
a secretis

Sacra Congregatio Concilii**DECRETUM****DE PIIS FIDELIUM PEREGRINATIONIBUS AD CELEBRIORA
SANCTUARIA MODERANDIS**

(*A.A.S.*, XXVIII (1936), 167)

Inter publicas communesque pietatis christianae in catholica Ecclesia significationes, inde a remotissimis temporibus peculiarem locum sibi iure vindicant piae ad celebriora Sanctuaria, Deo, beatæ Mariæ Virgini vel Sanctis dicata, peregrinationes, ut quæ ad poenitentiam agendam, ad fidem profitendam eandemque firmandam, ad gratiarum actionem pro acceptis divinitus beneficiis reddendam plurimum conferant.

Nil mirum proinde si, auctis hac nostra ætate itinerum facilitate atque commodis, et ipsæ piae peregrinationes evaserint frequentiores opera præsertim et sollertia plurium coetuum, qui fere omnibus in Nationibus ad eas promovendas et moderandas constituti sunt.

Nec quempiam latet quas memoravimus itinerum facilitatem et commoditates illud insimul effecisse, ut etiam itinera multiplicarentur, quæ alium in finem, recreandi scilicet animos, vel visendi urbes, vel studia et artes colendi, aliaque id genus unice vel præcipue susciperentur.

Quæ quidem rerum temporumque conditio ipsis piis ad Sanctuaria peregrinationibus nonnulla profecto incommoda parere potest, nisi vis moderatrix ecclesiasticæ Auctoritatis, ad quam religionis ac pietatis christianæ actus moderari unice spectat, opportunam, et, quantum res fert, communem ubique inducat disciplinam.

Quapropter haec S. Congregatio Concilii, probante Ssmo D. N. Pio Pp. XI, locorum Ordinariis mandat ut in memoratis piis peregrinationibus parandis et peragendis serventur normae quae sequuntur :

1. Hae piae peregrinationes characterem vere religiosum semper praeseferant, habeantur et peragantur uti actus ad pietatem christianam pertinentes, atque ab itineribus ob merum solatii finem susceptis probe distinguantur. Quidquid igitur praefato huic fini pio ac religioso minus congruit, omnino arceatur, eaque omnia vitentur quibus coniici possit has peregrinationes, religionis quidem specie, re autem vera solatii vel oblectamenti causa praecipue fuisse susceptas.

2. Ius pias peregrinationes promovendi, easque moderandi ad legitimam Auctoritatem ecclesiasticam unice spectat. Nulli igitur coetus, ne iis quidem exceptis, qui ab Institutis religiosis vel ab eorum sodalibus excitentur, constitui possunt, qui non sint ab eadem Auctoritate vel promoti, vel saltem approbati; omnesque ea ratione, eoque ordine ac tempore agant quae sint statuta, praesertim si plures coetus eundem finem prosequantur.

3. Eiusdem Auctoritatis ecclesiasticae cura erit ut quaevis pia peregrinatio paretur et ducatur sub moderatione delectorum virorum; nec desit unquam vir ecclesiasticus qui munere fungatur moderatoris spiritualis.

4. In pretiis statuendis, ab his moderatoribus ea ratio servetur ut piae peregrinationes fidelibus quoque tenuioris condicionis patere possint. Nihil igitur ultra a piis peregrinantibus petatur, quam rei exigat prudens administratio, cuiuscumque lucri specie omnino remota.

5. Qui de clero sive saeculari sive religioso sunt in iis quae spectant harum peregrinationum apparatus technicum qui dicitur, ne se immisceant, cum ea dignitatem ecclesiasticam minus deceant. Committendum igitur erit hoc munus viris laicis, probis et peritis, a quibus id omnino exigatur ut, advigilante Auctoritate ecclesiastica,

in iisdem instruendis nihil sit quod earum fini religioso dissentiat, quin imo omnia pietati christianae congruant, eandemque foveant.

Datum Romae, die 11 februarii anno 1936.

L. ✠ S.

I. CARD. SERAFINI,
Praefectus

I. BRUNO,
Secretarius

41

Sacra Congregatio S. Officii

DECRETUM

COMMUNISMI DOCTRINA ; SCRIPTA ET PROFESSIO
PROHIBENTUR

(A.A.S., XXXXI (1949), 334)

Quaesitum est ab hac Suprema Sacra Congregatione :

1. utrum licitum sit partibus communistarum nomen dare vel eisdem favorem praestare ;

2. utrum licitum sit edere, propagare vel legere libros, periodica, diaria vel folia, quae doctrinae vel actioni communistarum patrocinantur, vel in eis scribere ;

3. utrum christifideles, uui communistarum doctrinam 2 scienter et libere posueaint, ad sacramenta admitti possint ;

4. utrum christifideles, qui communistarum doctrinam materialisticam et antichristianam profitentur, et in primis qui eam defendunt vel propagant, ipso facto, tamquam apostatae a fide catholica, incurrant in excommunicationem speciali modo Sedi Apostolicae reservatam.

Eñi ac Revñi Patres, rebus fidei ac morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, in concessu plenario feriae III (loco IV), diei 28 Iunii 1949, respondendum decreverunt :

Ad 1. *Negative* : communismus enim est materialisticus et antichristianus ; communistarum autem duces, etsi verbis quandoque profitentur se Religionem non oppugnare, re tamen, sive doctrina sive actione, Deo veraeque Religioni et Ecclesiae Christi sese infensos esse ostendunt ;

Ad 2. *Negative* : prohibentur enim ipso iure (cfr. can. 1399 C. I. C.) ;

Ad 3. *Negative*, secundum ordinaria principia de Sacramentis denegandis iis qui non sunt dispositi ;

Ad 4. *Affirmative*.

Et sequenti feria V, die 30 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Papa XII, in solita audientia Excño ac Revño Dño Adessori S. Officii impertita, relatam Sibi Eñorum Patrum resolutionem adprobavit et in Actorum Apostolicae Sedis Commentario Officiali promulgari iussit.

Datum Romae, die 1 Iulii 1949.

PETRUS VIGORITA,

L. ✠ S.

Supr. S. Congr. S. Officii Notarius

MOTU PROPRIO

QUAEDAM VERBA EXPUNGUNTUR A CAN. 2319 § 1, 1°

(A.A.S., XXXXVI (1954), 88)

PIUS PP. XII

Ecclesiae bonum postulat ut, quantum fieri potest, caveamus ne, incertis privatorum hominum de germano canonum sensu opinionibus et coniecturis, Iuris canonici stabilitas in discrimen vocetur, neve, subtilitatibus et cavillationibus immorando, contra apertam legislatoris voluntatem, legum violatoribus indulgeatur iniuste, quod nervum ecclesiasticae disciplinae disrumpit.

Sed quidam sacrorum canonum interpretes id non satis attendentes vim can. 2319 § 1, 1° extenuarunt atque, plus aequo innixi praescripto can. 1063 § 1 in eodem revocati, docuerunt non quodlibet matrimonium a catholicis initum seu attentatum coram ministro acatholico puniri excommunicatione Ordinario reservata.

Itaque ne christifideles, metu poenae liberati, eiusmodi crimen admittere audeant, Nos, auditis Em̃is ac Reṽmis Patribus Supremae Sacrae Congregationis S. Officii, Motu Proprio ac de plenitudine Apostolicae potestatis, decernimus atque iubemus ut a can. 2319 § 1, 1° expungantur verba “*contra praescriptum can. 1063 § 1.*”

Mandamus autem ut hae Litterae Apostolicae, Motu Proprio datae, in *Actis Apostolicae Sedis* edantur.

Contrariis quibuslibet non obstantibus, etsi peculiarissima mentione dignis.

Datum Romae, apud S. Petrum, die xxv Decembris mensis, in festo Nativitatis Domini, anno MCMLIII, Pontificatus Nostri quinto decimo.

Pius PP. XII

SECTIO II

EXCERPTA QUAEDAM EX ACTIS COETUS ARCHIEPISCOPORUM ET EPISCOPORUM HIBERNIAE

(A)

UNIVERSITY EDUCATION

1. *University Committee*

Resolved : That a permanent University Committee be appointed, to consist of (1) the members of the Episcopal Standing Committee ; (2) the Bishops who are members of the Senate of the University or of the Governing Bodies of its Constituent Colleges ; and (3) the Bishop of Down and Connor ; and that the Secretaries of the Episcopal Standing Committee be the Secretaries of this University Committee. (June 22nd, 1909).

2. *Deans of Residence*

The Recommendation of the Episcopal Standing Committee to the following effect was approved :—(1) That the Bishops wish that the Governing Bodies of the Constituent Colleges of the National University would take immediate steps to appoint Deans of Residence in the respective Colleges, and define their duties as regards the supervision of the students ; and also to provide the requisite facilities for religious instruction ; (2) that at least one thoroughly capable priest should be assigned to each College, who would be released from all outside missionary work. The Dean of Residence might take this post, but, at least in Dublin, he might require assistance from Professors and Tutors who are priests. (June 22nd, 1909).

3. *Reports on Religion and Conduct*

Resolved : That reports on religion and conduct in each of the Colleges be made annually to the University Standing Committee of the Bishops by the officials charged with that interest for presentation to the Coetus Episcoporum at their annual meeting. (October 12th, 1909).

4. *Lectures on Religion*

Resolved : That a fund be created at once for the purpose of engaging three or more Lecturers on subjects connected directly or indirectly with Religion, and suited to University lay students in all the Constituent Colleges of the National University and in Belfast University. The money for this purpose to be provided by an annual subscription (if necessary) from every diocese in Ireland upon an equitable basis to be determined by the Episcopal University Committee already constituted. To this Committee is committed the determination of all details in connection with the Lecture Scheme. The Bishop of each diocese to be held responsible for the diocesan contribution. (June 21st, 1910).

5. *Students' Retreats*

Resolved : (1) That the expenses of the Conductor of the annual retreat given in the Constituent University Colleges and in Belfast University to University Students be paid in future out of the University Fund on the following scale, namely, £5 honorarium to the preacher of the retreat and his travelling expenses by rail and car ; (2) that it is undesirable that lady University students attend the retreat given to young men. If a retreat is required for lady students it should be for themselves, to the exclusion of men, and the Conductor is to be paid at the same rate as for the men's retreat. (June 23rd, 1914).

(B)

SECONDARY EDUCATION

1. *Religious Instruction*

Resolved: (a) That the Bishops sanction for use in all the Secondary Schools of Ireland the programme of Religious Instruction submitted by the Headmasters, and revised by the Episcopal Committee—the system of religious inspection at present in force remaining unchanged.

(b) That the Episcopal Committee arrange for the issue of the examination paper and the conduct of the examination. (October 11th, 1921).

(c) That a Board of Examiners should be appointed to set and examine the papers for the religious examination in secondary schools, and that the examiners should receive a remuneration. (October 8th, 1923).

(d) That the diocesan Catechism in Irish or English is to be obligatory in Secondary Schools. (October 6th, 1925).

2. *Security for Lay Teachers*

Resolved: (a) When a teacher in a secondary school considers himself aggrieved by the action or threatened action of any headmaster of *any College or School* under our control, the teacher will be heard in his own defence by the Ordinary of the place before any notice of dismissal is issued. (Bishops' Standing Committee, January 15th, 1924).

(b) That lay secondary teachers employed in *Convent Schools* (diocesan) have the right of appeal to the Ordinary, as in the case of primary teachers. (October 6th, 1925).

(C)

PRIMARY EDUCATION

1. *Appointment and Dismissal of Teachers*

It is the desire of the Bishops that recognised *lay assistants in Convent National Schools* should have the protection, as regards dismissal and notice of dismissal,

which is accorded to principal and assistant teachers under Clerical Management by the Maynooth Resolution, as contained in the last paragraph on page 408 of the Second Synod of Maynooth, these assistants being given the opportunity of being heard before notice of dismissal is served. (October 21st, 1919).¹

2. *Christian Brothers' Schools and the National System of Education*

AGREEMENT BETWEEN THE HIERARCHY AND THE CHRISTIAN BROTHERS

I.—The Bishop of the Diocese shall be the Patron of the School(s) ;

II.—As such, he shall appoint as Co-Managers a Priest and a Brother, the latter to be nominated by the Superior-General of the Brothers ;

III.—The Brother Manager shall be the “ Correspondent,” and shall not be obliged to communicate to his Co-Manager any official correspondence ;

IV.—The “ General Report ” regarding the condition of the School shall be sent to the Patron ;

V.—Notification of change of local Superior or Brother Manager (in case the Superior is not the Co-Manager) shall be sent to the Patron after the change has been made ;

VI.—Should the Brothers themselves be unable to staff fully a particular School, only qualified teachers shall be employed by them. The Parish Priest shall have power, where there arises a question of faith or morals, to object to the appointment or insist on the dismissal of such teachers ;

VII.—The Bishops agree to delegate to the Christian Brothers the faculty granted by the Decree of 1897 (Norma I), of conducting the negotiations for the purpose of connecting the Christian Brothers' Schools with the National System of Education.

¹ See decree 264, § 2.

3. *Nuns and the I.N.T.O.*

It was decided that Sisters teaching in National Schools should not join the I.N.T.O. They may contribute to the Widows' and Orphans' Fund of the I.N.T.O. (June 22nd, 1948).

4. *Training Colleges*

The Bishops hereby renew their strict prohibition to Clerical Managers of National Schools to send any of their Parishioners to be trained in the Government Training College, or any Model School, and to employ in their schools any person trained therein. They require that Managers, when consulting them on the appointment of Teachers, shall state whether the candidates were trained, and in what college or school. (October, 1892).

5. *Amalgamation of Schools*

Resolved : Mixed Education in public schools is very undesirable, especially among the older children. We would suggest to the Government to endeavour to restrict the project of further amalgamation to cases where efficiency demands the change. (Special General Meeting, May 26th, 1926).

(D)

NUNS AND SISTERS

1. *Nuns and the Franchise*

Resolved : That each Bishop should determine for his own diocese whether nuns are to seek admission to the public register of voters. (June 19th, 1923).

2. *Nuns as Night Nurses*

It was decided to write to the Department of Local Government that the Bishops do not object to Nuns taking their share in night nursing in public hospitals where the circumstances demand it. (October 10th, 1944).

3. *Nuns from Foreign Countries and Postulants*

It was agreed that when nuns from foreign countries, especially countries far distant, were given permission to seek postulants, it should be made a condition of the permission that, unless they had a house in Ireland for the training and testing of postulants, they would not accept girls under the age of seventeen years. (June 22nd, 1954).

(E)

GENERAL

1. *Letters : Testimonial, and “ Ad Ingrediendam Religionem.”*

The Bishops desire to point out the grave inconvenience caused by the manner in which Testimonial Letters and Letters *Ad ingrediendam Religionem* are sought. It sometimes happens that little or no information is given as to the place in which the applicant resided in the diocese of the Bishop who is asked to give such letters ; and, more often still, that the application is made only a few days before the ordination is to take place, thus rendering it difficult, if not impossible, for the Bishop to obtain, in the short time at his disposal, the information which is necessary in the case.

To obviate inconveniences, the Bishops have to ask :—

(1) That applications for Testimonial Letters, etc., shall reach the Bishop, to whom they are addressed, at least one month before the ordinations are to be held.

(2) That the letter of application shall contain such information, as to the locality—and, in the case of a town, as to the parish and street—in which the *ordinandus* resided, as will enable the Bishop to obtain without undue trouble the information he requires in order to enable him to issue the letters.

(3) That all applications for Testimonial Letters, etc., shall be countersigned by the President or Head of the College in which the *ordinandus* is pursuing his studies, who will take care that the conditions indicated in the two preceding paragraphs are observed in each case.

2. *Novena of St. Patrick*

Resolved : That where there are public Novenas for the Feast of St. Patrick, such Novenas shall in future be specially offered for the spread of Temperance in Ireland. (October, 1903).

3. *Marriage Offering*

Resolved : That while a reasonable Marriage Fee is payable to the *Parochus loci* under the decree *Ne temere*, the Bishops agree that the special marriage offering for the maintenance of the clergy, if such offering is made, shall be paid, as hitherto, to the *Parochus Sponsae*. (October 14th, 1908).

4. *Sunday Catechism*

Resolved : (1) That as the conditions of time, place, and other matters vary greatly, the discharge of this grave, pastoral duty is a matter for each individual Bishop. (October 19th, 1920).

(2) That the teaching of Catechism by the teachers on Sunday is to be voluntary. (October 8th, 1923).

5. *Carnegie Libraries*

Resolved : That it is a matter for each individual Bishop to decide for himself whether any of his priests should act on the Committees in connection with the scheme. (May 29th, 1926).

6. *Boarded-out Children*

The Archbishop of Dublin reported that he had secured the acceptance of the Minister concerned of the following conditions :

1. That children would be boarded-out only with persons of the same religion as the child ;

2. That the fact of boarding-out and the address of the foster parents would be communicated to the local parish priest in each case by the Health Authority concerned ;

3. That a register of boarded-out children would be kept, available at all times to a person appointed by the Bishop of the place. (June 22nd, 1954).

In the Bishops' opinion, the boarding-out of children from Industrial Schools, as a settled policy, was not desirable. (October 11th, 1955).

7. *Agreed Regulations for the Lenten Fast and Abstinence*

1. The law of fast binds on all days of Lent except Sundays and St. Patrick's Day.

2. The law of abstinence as well as of fast binds during Lent on all Fridays and on Ash Wednesday and on the Wednesday of Quarter Tense. (June 24th, 1958).

SECTIO III

FORMULAE IN NEGOTIIS ECCLESIASTICIS EXPEDIENDIS

1

FORMULA EXCARDINATIONIS AD NORMAM CAN. 112

Dilecto Nobis in Christo salutem in Domino.

Cum huic dioecesi iam incardinatus litteras excardinationis a Nobis petieris ut dioecesi *N.* adscribi valeas, et causae quas proposuisti perpensae et iustae inventae sint, Nos vigore praesentium te absolute et perpetuo ex hac dioecesi *N.* excardinamus.

In quorum fidem has praesentes, manu Nostra subscriptas, sigilloque Nostro et Notarii Nostri subscriptione munitas, fieri iussimus.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

.....
De mandato Exc̃m̃i et R̃m̃i Dñi Episcopi.

L.S.

.....
Notarius

FORMULA INCARDINATIONIS AD NORMAM
CAN. 112 ET 117

Dilecto Nobis in Christo salutem in Domino.

Cum legitimis documentis Curiae..... Nobis constiterit te iam legitimam excardinationem a diœcesi *N.* obtinuisse, et opportuna testimonia de tuis natalibus, vita, moribus et studiis praesto esse; perspecta utilitate dioecesis Nostrae quae tuam incardinationem exigat; Nos, servatis praescriptis iuris circa ordinationis titulum et circa iusiurandum te in perpetuum huius dioecesis servitio ad normam sacrorum canonum addicendi, vigore praesentium te in hanc dioecesim absolute et perpetuo incardinamus.

In quorum fidem praesentes, manu Nostra signatas et per Notarium Nostrum subscriptas, sigilloque episcopali munitas, fieri iussimus.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopali-
bus, die..... mensis..... anni 19.....

.....
De mandato Exc^{mi} et R^{mi} Dⁿⁱ Episcopi.

L.S.

.....
Notarius

FORMULA COLLATIONIS PAROECIAE

Dilecto Nobis in Christo Reverendo Domino.....
salutem et benedictionem.

Cum paroecia *N.* per mortem (resignationem) Reverendi Dom. *N.N.*, illius parochi, vacaverit et vacet in praesens; et cum ad normam can. 459 Nobis constiterit te bonis moribus, doctrina, animarum zelo, prudentia ceterisque virtutibus praeditum esse quae ad paroeciam vacantem cum laude gubernandam requiruntur; Nos tibi paroeciam supradictam in titulum conferimus cum cura animarum sub auctoritate Ordinarii loci exercenda, et te parochum cum omnibus iuribus et obligationibus paroecialibus constituimus.

In quorum fidem praesentes, manu Nostra signatas et per Notarium Nostrum subscriptas, sigilloque episcopali munitas, fieri iussimus.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

.....
De mandato Exeñi et Rñi Dñi Episcopi.

L.S.

.....
Notarius

FORMA INDUCTIONIS PAROCHI

I. Parochus emittet Fidei Professionem et Iusiurandum praescriptum contra Modernismum coram Episcopo vel Vicario Generali vel Foraneo vel alio sacerdote rite delegato.

II. Episcopus vel Vicarius vel Delegatus corporaliter instituit parochum dicens :

Admodum Reverende Domine *N.N.*, cum legitime constet Exc^mum et R^mum Episcopum *N.N.*, tibi contulisse ad tramitem iuris paroeciam *N.*, una cum iuribus et pertinentiis suis universis ; cumque fidei professionem et iusiurandum praescriptum coram me hodie emiseric ; Ego auctoritate (ordinaria, *si sit V. G.*, rite mihi delegata *si non sit V. G.*) mitto te in possessionem praedictae ecclesiae paroecialis, in illaque te parochum cum iuris plenitudine corporaliter instituo (*tradit parocho claves ecclesiae, et eum stola induit*). In Nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

TESTIMONIUM PERACTAE INSTITUTIONIS

Cum constet Exc^mum et R^mum Dominum Episcopum Reverendo Domino contulisse ad tramitem iuris paroeciam *N.*, cumque praedictus Reverendus Dominus fidei professionem et iusiurandum praescriptum contra modernismum coram me hodie emiseric, his praesentibus litteris ego infra-scriptus fidem facio ac testor me hodie Reverendum corporaliter in praedicta paroecia rite instituisse.

L.S.

.....
Vicarius Generalis

Delegatus Ordinarii

6

RESIGNATION OF PARISH

I, the undersigned, acting in full liberty and after mature deliberation, resign the office of Parish Priest of *N.* and I pray the Lord Bishop of..... to accept this my resignation.

The reason for this resignation is.....

Dated this the..... day of..... 19.....,
at.....

Signed,

L.S.

7

FORMULA CONSTITUTIONIS VICARII OECONOMI
AD NORMAM CAN. 472

Dilecto Nobis in Christo Reverendo Presbytero.....
....., Dioecesis....., salutem in Domino.

Ne ecclesia paroecialis *N.* ob illius vacationem aliquod in divinis patiatur detrimentum, tibi munus Vicarii Oeconomi demandamus, ut in praefata paroecia officia omnia paroecialia ad normam can. 473, § 1, durante illius vacatione, exerceas.

In quorum fidem praesentes, manu Nostra signatas et per Notarium Nostrum subscriptas, sigilloque episcopali munitas, fieri iussimus.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

.....
De mandato Exc̃ni et R̃ni Dñi Episcopi.

L.S.

Notarius

8

FORMULA DELEGATIONIS GENERALIS
ASSISTENDI MATRIMONIIS FACTAE VICARIO
COOPERATORI

Dilecto in Christo Reverendo Domino.....

Cum in hac paroecia *N.* vicarius cooperator constitutus
sis, ego infrascriptus, parochus praedictae paroeciae, tibi
ad normam can. 1096 delegationem generalem concedo
assistendi valide et licite matrimoniis intra fines huius
paroeciae quotiescumque parochus quacumque ex causa
a paroecia absit.

Datum apud....., die mensis.....
anni 19.....

L.S.

.....
Parochus

FORMULA DELEGATIONIS ASSISTENDI
MATRIMONIO DETERMINATO

Dilecto in Christo Reverendo Domino.....

His praesentibus litteris ego infrascriptus, Parochus/
Vicarius Cooperator,¹ tibi ad normam can. 1096 concedo
delegationem assistendi, intra fines huius paroeciae N.,
matrimonio inter N.N. et N.N.

Datum apud....., die..... mensis.....
anni 19.....

L.S.

Parochus

Vicarius Cooperator

Ego accipio delegationem supra concessam.

Datum apud....., die..... mensis.....
anni 19.....

¹ A curate can give faculties to assist at a marriage only if he has general delegation for marriages or has been empowered to subdelegate.

FORMULA ERECTIONIS CONFRATERNITATIS DE
QUA IN CAN. 711, § 2

Cum can. 711, § 2, Codicis Iuris Canonici statutum sit a locorum Ordinariis curandum esse ut in qualibet paroecia instituantur confraternitates sanctissimi Sacramenti, ac doctrinae christianae; cumque eisdem Ordinariis ibidem concessae sint facultates erigendi huiusmodi confraternitates; Nos per praesentes litteras confraternitatem sanctissimi Sacramenti cum omnibus suis iuribus et privilegiis spiritualibus in ecclesia..... erigimus; et Reverendum Dominum *N.N.*, parochum *N.*, eiusque successores, eiusdem confraternitatis Rectorem constituimus.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

.....
De mandato Exc^{mi} et R^{mi} Dⁿⁱ Episcopi.

L.S.

.....
Notarius

1.—FORMULA QUA FACULTAS ERIGENDI
STATIONES CONCEDITUR

Dilecto Nobis in Christo Reverendo Domino.....
salutem in Domino.

Cum a Nobis licentiam postulaveris erigendi in ecclesia
S..... Stationes Viae Crucis, Nos tuis precibus
inclinati, ad augendam fidelium devotionem erga sacra-
tissimam Christi Domini Passionem et in solamen
animarum in Purgatorio detentarum, facultatibus utentes
Nobis benigne tributis ad..... a SSño Dño Nostro
Joanne PP. XXIII per rescriptum diei..... mensis
..... anni 19....., te specialiter per praesentes
delegamus et deputamus cum omnibus facultatibus
necessariis et opportunis, ut benedictionem et erectionem
Stationum Viae Crucis in ecclesia praedicta debite
peragere possis et valeas, cum applicatione omnium
Indulgentiarum a Summis Pontificibus dictum pium
exercitium peragentibus concessarum, servatis tamen
omnibus et singulis servandis in benedictione et erectione
praedictis.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

.....
De mandato Excñi et Rñi Dñi Episcopi.

L.S.

.....
Notarius

2.—TESTIMONIUM ERECTIONIS AD EPISCOPUM MITTENDUM CUM FORMULA PRAECEDENTE

Ego, infrascriptus, facultatibus mihi delegatis utens,
Stationes Viae Crucis in ecclesia..... benedixi et
erexi, servatis in omnibus servandis, hac die.....
mensis... .. anni 19.....

Ita testor,

.....

3.—TESTIMONIUM ERECTIONIS SERVANDUM IN ECCLESIA UBI STATIONES ERECTAE SUNT

IN NOMINE DOMINI. AMEN.

Ego, infrascriptus, specialiter delegatus et deputatus
ab Exc^{mo} et R^{mo} Domino Episcopo *N.N.* per litteras
sub die..... mensis..... anni 19..... mihi datas
virtute facultatis Apostolicae tributae per rescriptum
SS^{mi} Domini Nostri Joannis, Div. Prov. PP. XXIII, diei
..... mensis..... anni 19....., fidem facio et
testor me Stationes Viae Crucis in ecclesia S.....,
servatis omnibus et singulis servandis, benedixisse et
erexisse cum applicatione omnium Indulgentiarum a
Summis Pontificibus dictum pium exercitium peragentibus
concessarum, hac die..... mensis..... anni
19.....

Ita testor,

.....

L.S.

12

TESTIMONIUM AUTHENTICITATIS
RELIQUIARUM

Universis et singulis praesentes litteras inspecturis fidem facimus, et attestamur, Nos, ad maiorem Omnipotentis Dei gloriam suorumque Sanctorum venerationem, recognovisse sacras particulas ex..... quas ex authenticis locis extractas reverenter collocavimus in theca..... crystallo munita, bene clausa et funiculo serico coloris rubri colligata, ac sigillo Nostro signata, et consignavimus..... cum facultate apud se retinendi, aliis donandi, et in quacumque ecclesia, oratorio, aut cappella, publicae fidelium venerationi exponendi.

In quorum fidem has litteras testimoniales manu Nostra subscriptas Nostroque sigillo firmatas expediri mandavimus.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

.....
De mandato Exc^{mi} et R^{mi} Dⁿⁱ Episcopi.

L.S.

Notarius

13

CERTIFICATE OF BAPTISM (FOR ORDERS)

E libro baptizatorum ecclesiae paroecialis *N.* dioecesis *N.* constat *N.N.*, filium *N.N.* et *N.N.* in legitimo matrimonio iunctorum, baptizatum fuisse iuxta ritum Sacrae Romanae Ecclesiae die..... mensis..... anni 19....., suscipientibus e sacro fonte *N.N.* et *N.N.*

In quorum fidem testor ego.

Datum apud....., die..... mensis.....
anni 19.....

L.S.

Parochus dictae paroeciae

14

CERTIFICATE OF BAPTISM FOR ADOPTED CHILDREN

I hereby certify that¹..... was baptized
on the..... day of..... 19.....

Signed,

.....
Parish Priest/Curate

(Address).....

Dated this the..... day of..... 19.....

L.S.

15

NOTIFICATION OF BAPTISM TO PARISH PRIEST OF PARENTS

Parish of..... Diocese of.....

In accordance with can. 778 I beg to notify you that
N.N. child of *N.N.* and *N.N.* of (*address*), who are dom-
iciled in your parish, was baptized according to the rites
of the Catholic Church on the..... day of.....
19..... in the church of..... in the parish of
..... by the Rev..... parish priest/
curate of that parish, the sponsors being *N.N.* and *N.N.*

Dated this the..... day of..... 19.....

Signed,

L.S.

.....
Parish Priest

¹Insert here the new legal Christian name and surname of
the adopted child:

16

CERTIFICATE OF CONFIRMATION

E libro confirmatorum ecclesiae paroecialis *N.* dioecesis *N.* constat *N.N.*, filium *N.N.* et *N.N.*, confirmatum fuisse iuxta ritum sanctae Romanae Ecclesiae die..... mensis..... anni....., patrino existente *N.N.*

In quorum fidem testor ego.

Datum apud..... die..... mensis.....
anni 19.....
L.S.

Parochus

17

LITTERAE COMMENDATITIAE AD EFFECTUM
CAN. 804

Dilecto Nobis in Christo.....
Dioecesis Nostrae Presbytero salutem in Domino.

Tibi qui ex hac dioecesi, honestas ob causas Nobis cognitae, ad tempus discedendi veniam postulas, licentiam, ut ab eadem per..... abesse possis, per praesentes in Domino concedimus et impertimur; testantes te nulla prorsus ecclesiastica censura aut canonico impedimento esse irretitum: immo moribus, religione, aliisque virtutum meritis esse commendatum. Quamobrem omnes locorum Ordinarios, ad quos tibi in itinere divertere, vel apud quos manere contigerit, enixe in Domino rogamus, ut te ad Sacrum Missae Sacrificium celebrandum admittant, humaniter excipiant, in cunctis tueantur.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

De mandato Exc^{mi} et R^{mi} Dⁿⁱ Episcopi.

L.S.

Notarius

FORMULA FACULTATIS CELEBRANDI MISSAM

Dilecto Nobis in Christo Reverendo.....
 Presbytero Dioecesis....., ut in quibuscumque
 Dioecesis Nostrae ecclesiis et oratoriis publicis et semi-
 publicis de consensu rectorum Missam celebrare possit,
 licentiam in Domino concedimus.

Praesentibus valituris ad.....

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
 die..... mensis..... anni 19.....

De mandato Exc^{mi} et R^{mi} Dñi Episcopi.

L.S.

Notarius

FORMULA DELEGATIONIS IURISDICTIONIS AD
CONFESSIONES AUDIENDAS

Dilecto Nobis in Christo Reverendo Domino
 salutem et benedictionem.

Cum ad normam can. 877 te idoneum reperimus, tibi
 iurisdictionem ad excipiendas confessiones quorumlibet,
 exceptis tantum iis de quibus in can. 876, in universa
 dioecesi (*vel* vicariatu foraneo *vel* paroecia) *N.* ad.....
 concedimus.

[Tibi etiam facultatem impertimur absolvendi ab
 omnibus casibus et censuris Nobis reservatis].

Datum apud....., die..... mensis.....
 anni 19.....

De mandato Exc^{mi} et R^{mi} Dñi Episcopi.

L.S.

Notarius

20

FORMULA PETENDI FACULTATEM ABSOLVENDI
A CASU VEL CENSURA ORDINARIO
RESERVATA

Reverendissime Domine,

Titius peccatum sub numero..... in lege dioecesana reservatum semel (bis, etc.) incurrit: (*vel* excommunicationem canone..... statutam semel incurrit): nunc facti poenitens absolvi cupit. Quare facultatem absolvendi humillime peto.

Datum apud....., die..... mensis.....
anni 19.....

.....
Confessarius

21

FORMULA RECURSUS AD S. POENITENTIARIAM
AD NORMAM CAN. 2254

EMINENTISSIME PRINCEPS,

Titius excommunicationem specialissimo modo Sedi Apostolicae reservatam contraxit ob attentatam absolutionem complicitis in peccato turpi. Ab hac censura absolutus est ad normam can. 2254. Nunc vero ad S. Poenitentiarium recurrit ut mandata recipiat, quae fideliter est exsecuturus.

Velit Eminentia Vestra rescriptum mittere ad me, confessarium infrascriptum.

Datum die..... mensis..... anni 19.....

.....
(Address).....
.....

All' Eminentissimo Cardinale Penitenziere Maggiore,
Palazzo dei Convertendi,
Via della Conciliazione, 34,
ROMA.

ENQUIRY SHEET TO BE FILLED BY PARISH
PRIEST FROM WHOM THE ORDINARY SEEKS
INFORMATION CONCERNING A CANDIDATE FOR
ORDERS OR RELIGIOUS PROFESSION

VERY REVEREND FATHER,

Kindly reply in full to the questions in the appended form in regard to *N.N.* of your parish, a candidate for orders (or religious profession) in.....

Your attention is directed to decree 188 of the Maynooth Plenary Council : *Parochi..... hoc gravissimum munus, servato secreto, summa diligentia et graviter onerata conscientia exsequantur.*

Dated this the..... day of..... 19.....

Yours faithfully,

L.S.

1. How long has he been resident in your parish, and how long have you known him ?
2. Was he baptized in your parish ?
3. Was he born of lawful wedlock ?
4. What is the occupation and economic position of his parents ?
5. Are his parents or grandparents dependent on him for support ?
6. Has there been any case of insanity among his immediate relatives ?
7. Has his family been involved in any scandal ?

8. What is your opinion of his character ?
9. In particular, with what frequency did he attend religious exercises when resident in your parish ?
10. Was he involved in any past crime or scandal ?
11. Is he liable for any secular responsibility ?
12. What education has he received ?
13. Has he been attached to any other religious order or congregation, or has he been a student in an ecclesiastical Seminary ?

23

LITTERAE TESTIMONIALES PRO ORDINANDIS

Per praesentes omnibus fidem facimus et testamur dilectum Nobis in Christo....., pro tempore quo in Nostra dioecesi commoratus fuit, nullum impedimentum canonicum ad ordines contraxisse.

In quorum omnium et singulorum fidem has praesentes, manu Nostra subscriptas, sigilloque Nostro et Notarii Nostri subscriptione munitas, fieri iussimus.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

De mandato Exc^{mi} et R^{mi} Dⁿⁱ Episcopi.

L.S.

Notarius

LITTERAE TESTIMONIALES AD RELIGIONEM
INGREDIENDAM

Reverendo..... salutem in Domino.

Cum de *N.N.* a Nobis litteras testimoniales postulaveris; Nos, sumptis diligentissime ad normam can. 545 informationibus, fidem facimus et testamur eum e legitimo matrimonio ortum esse; moribus, ingenio, vita, fama, conditione probari; nulla censura, irregularitate aut impedimento canonico irretitum esse; propriam familiam auxilio eius non indigere.

In quorum omnium et singulorum fidem has praesentes, manu Nostra subscriptas, sigilloque Nostro et notarii Nostri subscriptione munitas, fieri iussimus.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

.....
De mandato Exc^{mi} et R^{mi} Dñi Episcopi.

L.S.

.....
Notarius

LITTERAE DIMISSORIAE

Dilecto nobis in Christo..... salutem in Domino.

Cum ad normam can. 956 nobis subditus es, habitis omnibus testimoniis quae praescriptis can. 993-1000 requiruntur, tibi licentiam concedimus ut a quolibet Episcopo ritus Latini communionem cum Sede Apostolica habente ad..... pro servitio in dioecesi *N.* (*vel in religione N., vel in societate N.*) promoveri valeas.

In quorum omnium et singulorum fidem has praesentes, manu Nostra subscriptas, sigilloque Nostro et notarii Nostri subscriptione munitas, fieri iussimus.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

De mandato Exc^{mi} et R^{mi} Dⁿⁱ Episcopi.

L.S.

.....
Notarius

FORMULA AUTHENTICI TESTIMONII
ORDINATIONIS RECEPTAE, AD NORMAM
CAN. 1010, § 2

Fidem facimus et testamur, Nos die.....mensis
..... anni 19..... sacram ordinationem celebrantes
in..... dilectum Nobis in Christo..... ad
ordinem..... rite et canonice iuxta S. Romanae
Ecclesiae ritum promovisse.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

De mandato Exc^{mi} et R^{mi} Dⁿⁱ Episcopi.

L.S.

.....
Notarius

FORMULA PETITIONIS DISPENSATIONIS A BANNIS

ADMODUM REVERENDE DOMINE,

Propter rationes inclusis litteris expositas humillime supplicatur pro dispensatione super.....
denuntiationibus matrimonii inter *N.N.* catholicum et *N.N.* pariter catholicam inferius descriptos sponso, proxime, si Deo placuerit, celebrandi. Adhibita porro debita diligentia, et receptis, prouti ex adnexis documentis apparebit, opportunis informationibus, testatur infra-scriptus exponens nullum fuisse detectum impedimentum canonicum, quominus ad praedicti matrimonii celebrationem tuto procedi possit.

Datum apud....., die..... mensis.....
anni 19.....

L.S.

Parochus/Vicarius

FORMULA DISPENSATIONIS SUPER PUBLI- CATIONIBUS MATRIMONII

Cum iustis de causis expediat ut super bannorum proclamatione pro matrimonio inter *N.N.* paroeciae *N.* et *N.N.* paroeciae *N.* dispensetur vi can. 1028 super.....
proclamatione..... per has praesentes in Domino dispensamus.

Datum apud....., die..... mensis.....
anni 19.....

L.S.

FORMULA PETENDI DISPENSATIONEM SUPER IMPEDIMENTO MATRIMONII

REVERENDISSIME DOMINE,

Matrimonium inire cupit *N.N.* catholicus, cum *N.N.* pariter catholica, non obstante impedimento quo tenentur Quamobrem petunt ut concedas dispensationem necessariam qua valide et licite contrahere possint.

Causae sunt.....

In quorum omnium et singulorum fidem subscribo.

Datum apud....., die..... mensis.....
anni 19.....

L.S.

Parochus/Vicarius

FORMULA PETENDI A SACRA POENITENTIARIA DISPENSATIONEM MATRIMONIALEM PRO FORO INTERNO SACRAMENTALI

EMINENTISSIME PRINCEPS,

Titius et Caia matrimonium inter se inire cupiunt. Obstat vero impedimentum occultum..... ex eo quod..... Quare oratores enixe supplicant ut super hoc impedimento Eminentia Vestra dispensationem concedere dignetur.

Causae sunt.....

Dignetur Eminentia Vestra rescriptum dirigere ad me,
confessarium infrascriptum.

(Address).....

Datum die..... mensis..... anni 19.....
All' Eminentissimo Cardinale Penitenziere Maggiore,
Palazzo dei Convertendi,
Via della Conciliazione, 34,
ROMA.

NOTA.—In petitione pro foro interno sacramentali nomina
partium reticeri debent. Cum autem dispensatio petitur pro
foro interno non-sacramentali nomina partium, etc., exprimi
debent ut dispensatio rite adnotetur, ad normam can. 1047, in
libro secreto sive S. Poenitentiariae sive Curiae dioecesanae.

31

FORMULA DISPENSATIONIS SUPER IMPEDIMENTO MATRIMONIALI

Dilecto nobis in Christo Reverendo Domino.....

Attentis rationibus a te expositis, Nos, vi et tenore
facultatum Nobis die..... mensis..... anni
19..... a Sede Apostolica concessarum, dispensationem
concedimus super impedimento..... quo *N.N.* et
N.N. detinentur, ut matrimonium valide et licite inire
possint.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

De mandato Excm̃i et Rm̃i Dñi Episcopi.

L.S.

Notarius

FORMULA DISPENSATIONIS IN MIXTA
RELIGIONE VI FACULTATUM QUINQUENNALIUM
ORDINARIIS HIBERNIAE CONCESSARUM

Dilecto Nobis in Christo Reverendo Domino.....
salutem et benedictionem.

Attentis iustis gravibusque rationibus a te expositis, vi facultatum quinquennalium a Suprema Sacra Congregatione S. Officii die..... mensis..... anni 19..... Nobis concessarum, dispensationem super impedimento mixtae religionis, et, si casus ferat, etiam super disparitate cultus, ad cautelam, concedimus, ita ut *N.N.* catholic..... de parocia *N.* cum *N.N.* acatholic..... matrimonium valide et licite contrahere possit ;

dummodo praevias cautiones in scriptis praestiterint, pars acatholica de amovendo a parte catholica perversionis periculo, et utraque pars de universa prole catholice tantum baptizanda et educanda, et moralis habeatur certitudo de cautionum implemento, ad normam can. 1061 ; eaque lege :

1. ut posthac, neque ante neque post matrimonium coram Ecclesia initum, partes neque per se neque per procuratorem adeant ministrum acatholicum uti sacris addictum, sub poena excommunicationis a parte catholica incurrendae iuxta can. 2319, § 1, 1°;

2. ut, omissis sollemnitatibus et benedictione nuptiali, ac servatis omnibus quae in matrimoniis mixtis servari debent, pars catholica moneatur de obligatione conversionem coniugis acatholici prudenter curandi ;

3. ut, si ex illicita unione iam nata sit proles, partes moneantur de gravi obligatione iuris divini curandi, pro

posse, eius catholicam educationem et (si casus ferat) conversionem, baptismum, et a parte catholica exquiratur huius obligationis implendae explicita promissio.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

De mandato Excm̃i et Rm̃i Dñi Episcopi.

L.S.

.....
Notarius

33

FORMULA SANATIONIS MATRIMONII VI FACULTATUM QUINQUENNALIUM ORDINARIIS HIBERNIAE CONCESSARUM

Dilecto Nobis in Christo Reverendo Domino.....
salutem et benedictionem.

Cum *N.N.* catholic..... de paroecia *N.* cum *N.N.* acatholic....., non obstante impedimento mixtae religionis (*aut* disparitatis cultus), matrimonium coram officiali civili (*vel* ministro acatholico) attentaverit; cum nunc eadem pars catholica facti poenitens ad Sacramenta admitti petat; cum consensus in utraque parte perseveret sed legitime renovari non possit quia pars acatholica de invaliditate matrimonii moneri nequeat sine periculo gravis damni aut incommodi a catholica parte subeundi (*vel* quia pars acatholica ad renovandum coram Ecclesia matrimonialem consensum, aut ad cautiones praestandas, ad praescriptum can. 1061, § 2 *C.I.C.*, ullo modo induci nequeat); cum praeterea:

1° moraliter certum sit partem acatholicam non esse impedituram baptismum et catholicam educationem universae prolis forte nasciturae;

2° pars catholica explicitè promiserit se, pro posse, curaturam esse baptismum et catholicam educationem universae prolis forte nasciturae, (et, si casus ferat, etiam conversionem, baptismum, catholicam educationem prolis iam natae);

3° partes, ante attentatum matrimonium, sive privatim sive per publicum actum, se non obstrinxerint ad educationem acatholicam prolis ;

4° neutra pars sit actu demens ;

5° pars saltem catholica sit sanationis conscia eamque petat ;

6° nullum aliud obstet canonicum impedimentum dirimens, super quo Nos dispensandi aut sanandi facultate non polleamus ;

Nos igitur, vi facultatum quinquennialium a Suprema Sacra Congregatione S. Officii die..... mensis..... anni 19..... Nobis concessarum, per has praesentes supradictum matrimonium attentatum in radice sanamus.

Iuxta tenorem vero Apostolicae delegationis, tibi, Reverende Domine, onerata conscientia, mandamus :

1. ut partem catholicam de gravissimo patrato scelere moneas et salutares ei poenitentias imponas ;

2. ut eam, si casus ferat, ab excommunicatione can. 2319 statuta absolvas ;

3. ut ei declares, ob sanationis gratiam a se acceptatam, matrimonium effectum esse validum, legitimum et indissolubile iure divino, et prolem forte susceptam vel suscipiendam esse legitimam ;

4. ut ei in mentem revoces obligationem qua tenetur prudenter curandi conversionem coniugis ad fidem catholicam ;

5. ut hoc documentum sanationis cum attestazione peractae executionis diligenter custodias in Curia locali ;

6. ut, nisi pro tua prudentia aliter iudicaveris, in libro baptizatorum paroeciae ubi pars catholica baptismum recepit transcribi cures notitiam huius sanationis cum adnotatione diei, mensis et anni.

Datum apud..... ex aedibus Nostis Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

De mandato Exc̃mi et R̃mi Dñi Episcopi.

L.S.

Notarius

TESTIMONIUM PERACTAE EXECUTIONIS

Ego sanationem supradictam *N.N.* parti catholicae rite communicavi et omnia quae Exc̃mus et R̃mus Dominus Episcopus supra nn. 1–6 inclusive mandavit diligenter et fideliter adimplevi.

In quorum fidem subscribo, apud....., die.....
mensis..... anni 19.....

L.S.

Parochus/Vicarius

34

FORMS OF GUARANTEES IN MIXED MARRIAGE

1.—THE GUARANTEE TO BE MADE IN WRITING AND SIGNED

BY THE NON-CATHOLIC PARTY

To.....

I,, desiring to be united in Holy Matrimony with in accordance with the rites of the Catholic Church, hereby declare that in consideration of the said intended marriage I have promised and agreed with the said that I will in no way interfere with the religious beliefs and practices of the said and that all the children that may be born of my marriage with the said shall be baptized and brought up in the Catholic Church.

And I hereby further solemnly promise that I will faithfully observe and keep the Agreement which I have made with the said and that I will never interfere with the religious beliefs and practices of the said and that all the children that may be born of my marriage with the said shall be baptized and brought up in the Catholic Church.

Dated this the..... day of..... 19.....

Signed.....

(Address).....

Witnessed by

(1) (Name).....

(Address).....

(2) (Name).....

(Address).....

(NOTE.—The above Guarantee should be addressed to the Bishop or to his representative and signed in the presence of two credible witnesses.)

2.—THE GUARANTEE TO BE MADE IN WRITING AND SIGNED
BY THE CATHOLIC PARTY

To.....

I,, desiring to be united in Holy Matrimony with hereby solemnly undertake that all the children that may be born of our marriage shall be baptized and brought up in the Catholic Church.

Dated this the..... day of..... 19.....

Signed.....

(Address).....

Witnessed by

(1) (Name).....

(Address).....

(2) (Name).....

(Address).....

(NOTE.—The above Guarantee should be addressed to the Bishop or to his representative and signed in the presence of two credible witnesses.)

FORMULA OF PETITION FOR LEAVE TO ASSIST AT MARRIAGE OF VAGI

REVERENDISSIME DOMINE,

N.N., ex hac paroecia, matrimonium vult inire cum *N.N.*, qui, in paroecia *N.* dioecesis *N.* natus, nunc vagus est.

Diligenti facta inquisitione, nullum potui reperire impedimentum quod huius matrimonii celebrationi obstet.

Quare supplico, ad normam can. 1032, ut praedicto matrimonio assistendi licentiam mihi concedas.

L.S.

Parochus/Vicarius

TESTIMONIUM STATUS LIBERI AD MATRIMONIUM CONTRAHENDUM

Paroecia..... Dioecesis.....

Ego infrascriptus Parochus supradictae paroeciae his praesentibus fidem facio et testificor investigationem, in quantum rei natura postulabat, factam esse de statu libero *N.N.* qui/quaе habitat/habebat apud....., et nullum impedimentum detectum fuisse quominus valide et licite matrimonium inire possit cum qualibet/quolibet similiter libera/libero.

Datum apud....., die..... mensis.....
anni 19.....

L.S.

Parochus

LITTERAE TESTIMONIALES A CURIA EPISCOPALI
DANDAE PRO NUPTURIENTIBUS QUI
DIOECESIBUS HIBERNIAE PERTINENT ET
MATRIMONIUM EXTRA HIBERNIAM
CONTRAHERE VOLUNT

Visis documentis huic Curiae exhibitis et hic adnexis,
testamur, in quantum scire possumus, *N.N.* liberum/
liberam esse ad matrimonium contrahendum.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

De mandato Exc^{mo} et R^{mo} Dñi Episcopi.

L.S.

Notarius

NIHIL OBSTAT A CURIA EPISCOPALI DANDUM
PRO MATRIMONIIS CUM UNUS SALTEM
NUPTURIENS DIOECESI HIBERNIAE NON
PERTINET

Visis documentis huic Curiae exhibitis, *nihil obstat*
quominus matrimonium inter *N.N.* et *N.N.* contrahatur,
servatis de iure adhuc servandis.

Datum apud..... ex aedibus Nostris Episcopalibus,
die..... mensis..... anni 19.....

De mandato Exc^{mo} et R^{mo} Dñi Episcopi.

L.S.

Notarius

NOTIFICATION OF MARRIAGE TO PARISH PRIEST
OF PLACE OF BAPTISM IN ACCORDANCE WITH
CANON 1103, § 2

Parish of..... Diocese of.....

(Address).....

DEAR REVEREND FATHER,

Please enter in the baptismal register of the parish of
..... in the diocese of.....
the marriage of *N.N.*, son/daughter of *N.N.* and *N.N.*,
who was baptized on the..... day of..... 19.....
and who on the..... day of..... 19..... was
married in this parish to *N.N.* in the presence of *N.N.*
and *N.N.* witnesses.

Since the Instruction "Sacrosanctum" requires that I
receive written notice that you have made this entry, I
shall be grateful if you will sign the form below and
return this document to me.

Dated this the..... day of..... 19.....

Yours sincerely,

L.S.

.....
Parish Priest

I have made the above entry of marriage in the bap-
tismal register of the parish of..... in
the diocese of..... on this the.....
day of..... 19.....

Signed,

L.S.

.....
Parish Priest

INDEX

ANALYTICO — ALPHABETICUS

DECRETORUM

(Numeri indicant decreta.)

Absentia : parochi, 80, 81 ; sacerdotis curam animarum actu gerentis, 82 ; vicarii paroecialis : extra domum per noctem, 101, a paroecia, 102 ; parochi vel vicarii ab audiendis confessionibus, 179.

Abstinencia : obligatio cessat die festo Sancti Patritii, 220 ; relaxatio legis in Hibernia, 221, § 1 ; optandum ut eadem normae in omnibus dioecesibus habeantur, 221, § 2.

Abstinencia totalis : sacerdotes nomen dent alicui societati totalis abstinentiae, 27 ; societas temperantiae vel abstinentiae totalis instituatur vel foveatur, 125 ; propositum occasione confirmationis emissum, 162.

Acatholici : scholae acatholicae ne frequententur a pueris catholicis, 259, 271.

Administratio bonorum ecclesiasticorum : in singulis dioecesibus instituatur Consilium administrationis, 318 ; bonorum quae ad paroeciam pertinent administrator est parochus, 319 ; conficiatur inventarium bonorum paroecialium, 320 ; quae facienda a translato ad aliam paroeciam, et quae cum novus parochus in possessionem mittitur, 321 ; administratores tenentur libros acceptorum et expensarum conscribere, 322, et omnia ad ecclesiam pertinentia sarta tectaue conservare, et per assecurationem securam reddere, 323, § 1 ; quid si damna ex administratoris negligentia oriantur, 323, § 2 ; sine licentia Episcopi administrator debitum ultra ducentas libras propter bona paroecialia ne contrahat, 324 ; sacerdotes testamenta valida conscribant et ad archivum mittant, et idoneos executores eligant, 325 ; si sacerdos pecuniam ultra triginta libras in pios usus iuxta eius arbitrium erogandam acceperit, Ordinarium certiore faciat, 326.

Adoptati : probatio et testimonium eorum baptismi, 157.

Adspirantes: 113, 114; *v.* **Candidati.**

Aedificia: *paroecialia:* sine Episcopi consensu ne erigantur, amplientur, aut notabiliter mutantur, 203; descriptio operis exstruendi Episcopo exhibeatur, 204; Consilium pro aedificiis constituatur, 66, 205; scholarum primariarum, 263; quae sunt bona ecclesiastica, 306; *sacra:* eorum cura et assecuratio, 323.

Aegroti: *v.* **Infirmi.**

Agricolae: eorum consociationes a parochis foveantur, 136.

Altare: portatile, 208; piaae societates quae ornatum altarium curant, 232.

Alumni: *v.* **Scholae, Seminaria, Universitates Studiorum.**

Apostolatus laicus: 127-140; quid sit et a quibus promovendus, 127; omnes in eo principiis iustitiae se conformant, 133.

Archivum: paroeciale, 92, 93.

Assecuratio: aedificii scholae et puerorum et magistrorum, 263, § 3; aedificiorum ecclesiasticorum, 323.

Associatio: ad defendendam doctrinam et culturam catholicam, 285.

Associationes piaae: quae institui vel foveri debeant, 125; munus moderatoris spiritualis, et parochi, 126; Legio Mariae, 131.

Baptismus: fideles rectum baptizandi modum pro casu necessitatis ediscant, et admoneantur omnem fetum etiam abortivum esse baptizandum, 147; crimina fetum in utero necandi vel ex utero expellendi, 148; infantes a laicis baptizati, 149; in conversione haereticorum, inquirendum de validitate baptismi in haeresi suscepti, 150; baptismus infantibus quamprimum conferatur, 151; ubi et qualis debeat esse fons baptismalis, 152; adnotatio baptismi: extra paroeciam originis collati, 153, in dubio de infantis paternitate, 155; testimonium baptismi, 154; mutatio in adnotationibus libri baptismalis, 156; probatio et testimonium baptismi filiorum adoptatorum, 157; testimonium et inscriptio baptismi parvulorum in instituta admissorum, 158; cognatio spiritualis fidelibus explicetur, 163; nomina Patronorum

aliorumque Hiberniae Sanctorum saepius in baptismo assumantur, 240.

Benedictiones: ad finem superstitiosum a rudibus ne convertantur, 199, § 2; parrocho reservatae, 201; benedictio mulieris post partum, 202; *v. Sacramentalia.*

Benedictio sollemnis: cum ss^mo Sacramento, quando dari possit, 234.

Beneficia: paroeciae in Hibernia, 292; parochus ex iustitia tenetur onera beneficii fideliter adimplere, 293; beneficiarius tenetur bona superflua in pios usus impendere, 294; domus paroeciales prope ecclesiam collocentur, et fundus sit modestus, 295; dominium huiusmodi domorum et agrorum, 296; parochus vel vicarius nullam portionem agrorum sine consensu Episcopi emat aut conducatur, 297, neve sibi emat domum vel latifundium paroeciae adnexum, 298; unde solvendae sint expensae pro conservatione et reparatione domus paroecialis, 299; quatenus bona ad dotem beneficii paroecialis pertineant et quomodo oblationes dividi debeant, 300; sacerdos paroeciae adscriptus habeat librum in quo oblationes dividendas a se receptas inscribat, 301; singulis mensibus convenient parochus et vicarius ad oblationes dividendas, 302; an sacerdos translatus aut amotus habeat ius percipiendi stipendii post suum discessum soluti, 303; applicatio fructuum vacantis beneficii paroecialis, 304.

Bona paroecialia: eorum inventarium, 93, 320; administrator, 319; *v. Administratio bonorum ecclesiasticorum.*

Bona temporalia ecclesiastica: in visitatione ab Episcopo inspicienda, 57; quatenus sint, 305, 306; sacerdos extraordinariam pecuniae collectam ne accipiat sine Episcopi licentia, 307; vetantur privati sine licentia stipem cogere pro quolibet pio aut ecclesiastico instituto vel fine, 308; de stipe petenda a regularibus aliisque religiosis, 309, 310; de stipe petenda in foliis publicis, 311; de pecunia pro pio aut ecclesiastico instituto vel fine colligenda: per pueros vel laicos vel lotterias, 312, per choreas, 313; collecta facienda ad sustentationem sacerdotum infirmorum, 314; si ob omissas iuris civilis sollemnitates ultima voluntas in favorem Ecclesiae non adimpleatur, parochus certiores faciat Episcopum, 315; inspiciant Episcopi num sint qui legata pia debito

tempore non exsequantur, 316; sacerdotes ne pecunia a redditibus ecclesiasticis percepta consanguineos ditent sed potius in pios usus eam impendant, 317, § 1, et de magna pecuniae vi, durante vita, disponant, 317, § 2; **v. Administratio bonorum ecclesiasticorum.**

Cadavera: generatim in ecclesiis non sepelienda, 209; praesente cadavere, vigiliae profanae et indecorae prohibentur et preces commendantur, 212; in ecclesiam transferenda, 213; **v. Sepultura ecclesiastica.**

Caeremoniae: in Sacramentis adhibendae, 146.

Calices: in visitatione ab Episcopo inspiciendae, 57; eorum cura et confectio, 228.

Candidati: regulae servandae a religiosis qui eos quaerunt, 112; pro Seminario, 256.

Canones C.I.C.: religiose observentur, 1.

Castitas: fideles abominentur peccata contra castitatem, 117; filii et filiae de virtute castitatis rite edoceantur, 118.

Catalogus: sacrae suppellectilis, 93.

Catechesis: **v. Institutio catechetica.**

Catechismus: in scholis docendus, 242-244, 267, 269; **v. Institutio catechetica.**

“Catholic Protection and Rescue Society”: sedulo foveatur, 128.

“Catholic Truth Society of Ireland”: commendatur, 132.

Censores librorum: in unaquaque Curia habeantur, 66.

Censurae: **v. Excommunicatio, Suspendio.**

Certamina publica: ludorum violentorum prohibentur clericis in sacris, 34, § 2; de pulchritudine, 118.

Cessatio industriae (lock-out): ab illicita avertantur domini, 135.

Chartulae Missarum: a sacerdote obligationem Missae suscipiente subsignentur, et abusus praecaveantur, 216.

Chirurgi: rectum baptizandi modum pro casu necessitatis ediscant, 147; quinam ad officium publicum deputandi, 148.

Choreae: clerici in iis ne participant, 35; modestiae repugnant a fidelibus fugiendae, honestae moderate tantum frequentandae, 119; an liceat per eas colligere pecuniam pro pio aut ecclesiastico instituto vel fine, 313.

Ciboria: eorum purificatio, 227, cura et deauratio, 228, custodia in tabernaculo, 230.

Cinematographeia: inhonesta vel quae solent iuvenibus nocere, 119.

Circuli: ludis gymnasticis destinati, 122, 123.

Clausura: monialium et sororum, 108.

Clerici: vitam ducant spiritualem, 8; eorum vestitus, 19; caritatem inter se foveant, 20; fumum e foliis nicotianis publice in viis ne hauriant, 30; a publicis equorum cursibus abstineant, "dog-track racing" nunquam adeant, spectaculis in theatris vel aulis publicis sine licentia Ordinarii loci requisita ne adsint, 33, § 1; clericus in sacris, qui aliquod ex praescriptis decreti 33, § 1 violaverit, suspensionem ipso facto incurrit, 33, § 2; sine licentia Episcopi proprii ne participant venationibus cum equis et canibus, 34, § 1; clerici in sacris in certaminibus publicis ludorum violentorum partem ne habeant, neve ullo modo nimis indulgeant, 34, § 2; choreis ne participant, quasvis vero ultra mediam noctem protrahendas nec instituant nec promoveant, 35; in consociationibus stricte oeconomicis sine licentia sui Ordinarii ne ineant officia saecularia quae secumferant onus reddendarum rationum, 40; opera sui ministerii vel vitam suam spiritualem ne negligant, 41; quoad pias peregrinationes observentur praescripta Sanctae Sedis, 42; rectam oeconomiam vitae promoveant, 139; quae clericis prohibentur de Collegio Ssmae Trinitatis, 287; quoad iudicia ecclesiastica, 329-332, amissionem iuris ad sustentationem, 334, 335; v. **Sacerdotes**.

Coemeteria: ab Episcopo visitanda, 58; ecclesiastica religiose servanda et a fidelibus visitanda, 210; benedictio coemeterii societatis civilis, 211; laudari publice aliquem a laico in coemeterio benedicto vetatur, 219; eorum cura et assecuratio, 323.

Coetus sacerdotum et laicorum: qui doctrinam Ecclesiae socialem investigent, 140.

Cognatio spiritualis: fidelibus explicetur, 163.

Collationes: de re morali et liturgica, 12.

Collecta: Denarium Sancti Petri, 48; ad aedificia ecclesiastica, 203, § 3; ob fines saeculares ad fores ecclesiae vel extra areae portas, 207; occasione sacrae missionis, 253;

pro missionibus ad externos, 254, § 2; quam sacerdos prohibetur accipere, 307; pro pio aut ecclesiastico instituto vel fine, per pueros vel laicos vel lotterias, 312, vel per choreas, 313; ad sustentationem sacerdotum infirmorum facienda, 314; *v. Stips.*

Collegia: *v. Scholae, Seminaria, Universitates Studiorum.*

Communio: *v. Eucharistia.*

Communismus: eius errores devitentur, 133, § 1.

Concionatores: commoneant fideles de eorum obligatione quoad baptismum infantibus quamprimum conferendum, 151.

Conciones: proferantur lingua quam capiunt auditores, 239; nulli sacerdoti licet concionem dare sine facultate Ordinarii loci, 246; sacerdotes eas praeparent, 251; *v. Homilia.*

Concursus populi: praesertim ad res agriculturae et scientiae domesticae promovendas ne habeantur diebus festis de praecepto, 225.

Confessio sacramentalis: a clericis peragenda, 8; *v. Poenitentia.*

Confirmatio: disciplina servanda a ministris extraordinariis, 159; quid requiritur ut quis licite et fructuose confirmetur, 160; opportuno tempore recipienda, 161; confirmandi instruantur de proposito totalis abstinentiae, 162; cognatio spiritualis fidelibus explicetur, 163; nomina Patronorum aliorumque Hiberniae Sanctorum saepius in confirmatione assumantur, 240.

Confraternitates: instituendae vel fovendae, 125; munus moderatoris spiritualis, et parochi, 126.

Coniuges: fidem sibi invicem datam custodiant inviolatam et turpitudines contra prolis generationem detestentur, 117.

Consilium: Consilia habenda in Curia dioecesana, 66; pro aedificiis, 205; dioecesanum moderatorum scholarum, 266; administrationis bonorum ecclesiasticorum, 318.

Consociationes: iuvenum pro pueris et puellis, 122, earumque constitutio, 123; in Apostolatu Laico, 127; agricolarum aliorumque opificum foveantur a parochis, 136.

Consociationes piae: foveantur quae fidem periclitantium custodiant, 128.

Consuetudines: decretis huius Concilii contrariae, 3.

Contractus: de fideli administratione bonorum paroecialium a novo parochio subsignandus, 321, § 2.

Conventiones: de aedificanda schola, 261.

Conventus: publici quibus sacerdotes ne intersint sine licentia, 22; Episcoporum habeantur, 49.

Conversatio: filiarum cum iuvenibus sine vigilantia ne permittatur a parentibus, 118.

Convivia: cum laicis ne frequententur a sacerdotibus, 28; sumptu familiae habitis ne intersint sacerdotes qui officio pro defunctis assistunt, 217.

Cultus divinus: 226-240.

Curatores: penes quos sit dominium scholae primariae et situs, 261, 1°, vel domorum et agrorum paroecialium, 296.

Curia dioecesana: quae personae et Consilia in ea haberi debeant, 66; modus recurrenti ad eam, 67.

Currus automobiles: sacerdotes iis moderate tantum utantur, 31.

Cursus publici: equorum vel canum prohibiti: clericis, 33, diebus dominicis, et festis de praecepto nisi Episcopus licentiam concedat, 222.

Damna: proximo illata a fidelibus reparanda, 121, § 1; impensis administratoris bonorum ecclesiasticorum resarcienda, 323, § 2.

Debita: quae sacerdotes contrahere non debeant, 38; a fidelibus evitanda, et, si contracta, infra tempus rationabile solvenda, 121; quae administrator bonorum ecclesiasticorum contrahere non debeat, 324.

Decreta huius Concilii: eorum obligatio, 6; quomodo promulganda, 7.

Delicta: quando amittitur: ius ad sustentationem quod a beneficio oritur, 334, ius quod clericus ex titulo servitii Ecclesiae habet, 335; *v. Poenae*.

Denarium Sancti Petri: singulis annis colligendum, 48.

Denegatio: Sacramentorum vel documentorum, 144.

Deputati: quando sacerdotes curare debeant de deputatis ad officia civilia seligendis, 43.

Dies: *abstinentiae:* obligatio cessat die festo Sancti Patritii, 220; relaxatio legis in Hibernia, 221, § 1; optandum ut eadem normae in omnibus dioecesibus habeantur, 221, § 2.

- *dominici*: publici cursus equorum aut canum prohibentur, 222; fideles qui ludis intersunt ne omittant Missam audire, 223; a quibus operibus abstinendum, 224; exercitia pietatis vespere celebranda, 233; benedictio sollemnis cum ssño Sacramento, 234.
- *festi*: dies festus Sancti Patritii ut de praecepto habendus, 220; publici cursus equorum aut canum prohibentur, 222; fideles qui ludis intersunt, vel aliis negotiis occupantur, ne omittant Missam audire, 223, 225; a quibus operibus abstinendum, 224, 225; exercitia pietatis vespere celebranda, 233; benedictio sollemnis cum ssño Sacramento, 234.
- *ieiunii*: obligatio cessat die festo Sancti Patritii, 220; optandum ut eadem normae in omnibus dioecesibus habeantur, 221, § 2.

Diploma: idoneitatis ad impertiendum doctrinam religiosam, 280.

Disceptatio: inter clericum et laicum, 329; inter clericos, 330.

Doctrina: Leonis XIII fidelibus inculcanda, 134, § 2; socialis Ecclesiae investiganda et in vitam quotidianam reducenda, 140; religiosa, *v.* **Institutio catechetica**.

Documentum: Episcopus in visitatione de ecclesiae documentis inquirat, 57; de peracta institutione parochi, 79, § 2; in archivo paroeciali, 92; documenta ad Sacramentorum receptionem necessaria, 144; ad baptismum adoptatorum comprobandum, 157; delegationis assistendi matrimonio, 194; fasciculus documentorum celebrati matrimonii, 196, § 3; documenta paroecialia a parocho translato successoribus tradantur, 321, § 1.

Domini: a parocho aliisque sacerdotibus doceantur de iusta mercede solvenda, 134, § 1; ab illicita cessatione industriae (lock-out) avertantur, 135; in iis excitentur iustitia et caritas, 138.

Domus: paroeciales prope ecclesiam collocentur, 295; quae sunt bona ecclesiastica, 306; *v.* **Beneficia**.

Ebrietas: a sacerdotibus vitanda, 26.

Ecclesia: eius ius est scholas condendi, et praescribendi conditiones necessarias ut catholicis liceat eas frequentare, 258; ad eam pertinet dominium domorum et agrorum paroecialium, 296.

Ecclesiae: ab Episcopo visitandae, 58; in iis mundities et calor servantur, 85; sine consensu Episcopi ne erigantur, amplientur, aut notabiliter mutantur, 203; descriptio operis exstruendi Episcopo exhibeatur, 204; ne quis fidelium ab ecclesia repellatur quia pecuniam non solvat, 206; collectae ob fines saeculares ad fores ecclesiae vel extra areae portas, 207; cadavera generatim in iis non sepelienda, 209; sunt bona ecclesiastica, 306; *v.* **Aedificia.**

Educatio: *v.* **Scholae, Universitates Studiorum.**

Eleemosynae: de iis quaerendis a regularibus, 309; *v.* **Stips.**

Emigrantes: media a parochis aliisque sacerdotibus adhibenda ad pericula emigrantibus arcenda, 129.

Ephemerides: obscoenae vel exterae, 119; fideles admonendi de damno quod e lectione ephemeridum pravaru oriatur, 288; quae Ecclesiam aut fidem aut bonos mores impetunt, 289; qui temerarie ephemerides mali generis vendunt gravis scandali et cooperationis culpam contrahunt, 291.

Episcopi: conventus Episcoporum Hiberniae quotannis habeatur, et omnes Episcopi convenire tenentur, 49; invigilent ut leges generales et decreta conciliorum servantur, 50; visitatio episcopalis rite peragi debet, 51; personae quas Episcopus ius habet visitandi, 52; de quibus inquirat quoad sacerdotes, 53, et religiosos, 54, et laicos, 56; Episcopus religiosas monialium et sororum **familias** foveat, earumque domos visitet, 55; res et loca pia quae Episcopus inspicere debet, 57, 58; ante visitationem, a parocho reddenda est iuxta schedulam probatam accurata ratio de statu paroeciae, 59; expleta visitatione, Episcopus decreta in libro peculiari consignari iubeat, 60; die anniversaria Episcopi consecrationis preces offerendae, 61; notitia eius mortis habita, celebrentur funus cum Missa exsequiali et Missae de requie, 62, § 1; quotannis dies anniversaria eius obitus recolatur, 62, § 2; quando nulli Episcopo licet approbare vel reprobare legem a Civili Gubernio propositam, 63; eorum potestas quoad vicariatus foraneos, 69; eorum officium quoad: examen promovendorum ad vacantes paroecias, 75, 76, 78, Eucharistiam, 165, 166, matrimonium, 196, § 3, prohibitionem de publicis cursibus equorum aut canum, 222, institutionem catechetica, 247, scholas

residentiales agriculturae vel scientiarum, 277, expensas pro domo paroeciali vicarii, 299, § 2, oblationes, 300, legata pia, 316, clericum qui ius ex titulo servitii Ecclesiae amittit, 335, § 2.

Ethica medica: exponatur alumnis qui ad artem medicam et chirurgicam exercendam adspirant, 284, § 1.

Eucharistia: de ea Episcopus in visitatione inquirat, 57; tempus adimplendi praeceptum paschale, 174; communio puerorum, 175; ieiunium eucharisticum, 176; frequens, etiam quotidiana, communio, 177; quoties in domo sacerdotis asservari permittitur, quae requiruntur, 226; hostiae sint recentes, et consecratae renoventur qualibet hebdomada, 227; regulae circa: vestes, lintheamina et vasa sacra, 228, tabernaculum, 229, ciborium aliudve vasculum quod Eucharistiam continet, 230; praescripta instructionis datae de custodia tabernaculi eiusque clavis sunt observanda, 231; piaae societates, quae ornatum altarium curant, erigantur, 232; quando dari possit benedictio sollemnis cum ssmo Sacramento, 234; v.

Missa.

Examen: sacerdotum per quinquennium post ordinationem, 11; promovendorum ad vacantes paroecias, 75-78; aedificii scholae primariae a publico officiali medico, 263, § 4; alumnorum in doctrina religiosa in scholis primariis et mediis, 270, § 1, 273, § 2.

Examinatores synodales: in examine promovendorum ad vacantes paroecias, 78.

Excommunicatio: quae contrahitur ipso facto a clerico qui contra decretum Ordinarii ad tribunal civile recurrit, 332.

Exercitia: *pietatis:* saltem in oppidis et vicis maioribus, diebus dominicis, vespere celebrentur, 233.

— *spiritualia:* a sacerdotibus saecularibus peragenda, 9; eorum tempore aegrotantibus tribuatur occasio missionariis confitendi, 185.

Expensae: a fidelibus moderandae, 121, § 2; sacrae missionis, 253.

Exsecutores: sacerdotes, inconsulto Ordinario, munus exsecutoris testamentorum laicorum ne accipiant, 36, 316; testamenti parochi mortui, 321, § 3; administratoris mortui bonorum ecclesiasticorum, 323, § 2; testamentorum sacerdotum, 325, § 2.

Extrema unctio: de eius effectibus parochi instruant fideles, iisque suadeant infirmos ungendos esse dum integris sint sensibus, 184; *v.* **Infirmi.**

“ Father Matthew Union ”: sacerdotibus commendatur, 27.

Festum: *v.* **Dies festi.**

Fetus: etiam abortivus, baptizandus, 147; crimina fetum in utero necandi vel ex utero expellendi, 148.

Fides: foveantur piae consociationes quae finem habeant fidem periclitantium custodiendi, 128.

Fides coniugalis: servanda, 117.

Fiduciarius: sacerdotes munus fiduciarii sine expressa Ordinarii licentia ne suscipiant, 36.

Filiae: parentes ne iis permittant cum iuvenibus sine vigilantia conversari, 118.

Filii adoptati: probatio et testimonium eorum baptismi, 157.

Folia: obscoena a fidelibus respuenda, 119.

Fons baptismalis: ubi et qualis debeat esse, 152.

Frugalitas vitae: fidelibus commendata, 121, § 2.

Functiones sacrae: rite peragantur, 85.

Foundationes piae: Missarum foundationis acceptatio, instrumentum conficiendum, et ratio Ordinario quotannis reddenda, 327; pro Missis fundatis privatis honorarium assignandum, tabella asservanda, et foundationis futurae interpretatio, 328.

Fundi: domibus paroecialibus adiecti sint modesti, 295; qui sunt bona ecclesiastica, 306; *v.* **Beneficia.**

Funus: *v.* **Sepultura ecclesiastica.**

Haeretici: quando, in conversione, baptizandi, 150.

Harmonium: a quibus ecclesiis acquirendum, 236.

Homilia: methodus institutionem catechetica cum ea coordinandi, 247; populo tradenda diebus de praecepto, 248, 249; *v.* **Conciones.**

Honoraria Missarum: *v.* **Stipendia Missarum.**

Ieiunium: eucharisticum, 176; *v.* **Dies ieiunii.**

Imagines: obscoenae a fidelibus respuendae, 119.

Indulta: ab Apostolica Sede concessa, 2.

Infantes: apud familias alienas collocati, 90; a laicis baptizati, 149.

Infirmi: in periculo mortis Sacramentis muniendi, 86; saepe visitandi, 86, 87; ungendi dum integris sunt sensibus, 184; aegrotantibus copia confessariorum detur, 185; instante periculo mortis, sacerdos tempore opportuno advocandus, 186; liber habeatur in quo nomina aegrotantium inscribantur, 187.

Instituta: ecclesiastica ab Episcopo visitanda, 58; testimonium et inscriptio baptismi parvulorum in ea admissorum, 158.

Institutio: *catechetica:* proferatur lingua quam capiunt auditores, 239; gravissimum officium pastorum praesertim animarum, 241; *puerorum:* pueri in scholis primariis excolantur in catechismo, 242, § 1, saltem per semihoram singulis diebus docendo, § 2, lingua in familia usitata, § 3, ab institutoribus, qui sint idonei et probati, § 4, quorum nomina parochi praesentent Episcopo, § 5; parochi curent de speciali praeparatione puerorum ad primam receptionem poenitentiae et sacrae communionis necnon ad confirmationem, 243, §§ 1, 2; parentes in catechetica institutione pueris tradenda cooperentur, 243, § 3; quomodo tradendus sit catechismus in scholis vocationalibus et mediis, 244, primariis, 267, 269; pueri qui scholas non frequentant institutionem religiosam recipiant, 245; *adultorum:* nulli sacerdoti licet eam dare sine facultate Ordinarii loci, 246; methodus eam coordinandi cum homilia, 247; diebus de praecepto intra Missas publicas homilia vel institutio catechetica populo tradatur, 248, et legatur Evangelium diei et brevis instructio vel homilia detur, 249; decretis 248 et 249 tenentur religiosi cum ad populum praedicant, 250; sacerdotes instructiones et conciones praeparent, 251.

— *religiosa:* praecipuum locum obtineat in educatione fidelium, 257; in scholis mediis, 272, 273, vocationalibus, 274, 275, § 2, artium vel negotiorum, 276; in Universitate Nationali, 283.

— *religiosorum iuniorum:* 106, 107.

Institutores: v. Magistri.

Instructio: v. Institutio catechetica.

Intemperantia: a sacerdotibus vitanda, 26; v. Temperantia.

Inventarium bonorum paroecialium: de relatis in illud Episcopus in visitatione inquirat, 57; in archivo paroeciali custodiendum, 93; conficiendum, 320; examini subiiciendum, 321, §§ 2, 3.

Investigationes: praescriptae antequam Superiores religiosi admittant aspirantes, 114.

Iudicia ecclesiastica: causa inter clericum et laicum de re mere temporali, 329; disceptatio inter clericos, 330; clericus causam contra clericum ad tribunal civile deferens, 331; clericus contra decretum Ordinarii ad tribunal civile recurrens, 332; causae matrimoniales, 333.

Iura quaesita: integra manent, 2.

Iuvenes: eorum consociationes, 122-124; catholici ne mittantur ad scholas medias acatholicas, 271; catholici ne frequentent Collegium Ssmae Trinitatis, 287; v. **Scholae, Universitates Studiorum.**

Joseph: Sanctus Joseph Opifex ab opificibus colatur, 133, § 3.

Laici: quoad visitationem episcopalem, 52, § 1, 56; eorum mores, 116-121: illicitae societates fugiendae, 116; puritas morum et modestia vitae et fides coniugalis servandae, 117; a parentibus curandum de filiis et filiabus, 118; a fidelibus devitandum quidquid bonis moribus detrimentum affert, quoad spectacula, theatra, cinematographia, saltationes, choreas, imagines, ephemerides, periodica, folia, libros, 119, § 1; a parentibus curandum de pueris quoad repraesentationes cinematographicas aut televisas et ephemerides exteras, 119, § 2; mulieres habitu modesto induantur, 120; a fidelibus debita vitanda et frugalitas vitae exercenda, 121; laicorum apostolatus, 127-140.

Legata pia: inspiciant Episcopi num sint qui ea debito tempore non exsequantur, 56, 316; in visitatione ab Episcopo inspicienda, 57.

Leges: Apostolicae Sedis religiose observentur, 1; priorum Plenariorum Conciliorum, 4, § 1; particulares his decretis oppositae, 4, § 2; a Civili Gubernio propositae, 63.

Legio Mariae: optatur ut in paroeciis instituitur, 131.

Leo XIII: eius doctrina inculcanda, 134, § 2.

Liberalismus falsus: eius errores devitentur, 133, § 1.

Libri: liber chronicus de eventibus in paroecia gestis, 94 ; liber aegrotantium, 187 ; libri in schola primaria perlegendi, 265 ; liber in quo oblationes dividendae inscribantur, 301 ; liber communis in quo componantur rationes post oblationes divisas, 302 ; libri acceptorum et expensarum conscribendi ab administratoribus bonorum ecclesiasticorum, 322.

— *paroeciales:* de iis Episcopus in visitatione inquirat, 57 ; qui et quales haberi debeant, 91 ; solius Ecclesiae iuris sunt, 92 ; libris paroeciae originis consignetur baptismus extra paroeciam collatus, 153 ; a paroco translato successori tradendi, et inspiciendi cum novus parochus in possessionem mittitur, 321 ; *liber baptizatorum:* collati baptismi adnotatio in eo, 153, 155 ; ex quo extrahendum testimonium baptismi, 154 ; mutatio in eius adnotationibus, 156 ; in eo adnotetur matrimonium contractum, 196, § 2 ; *liber de statu animarum:* accurate conficiendus, 89 ; *liber matrimoniorum:* in eo adnotetur celebratum matrimonium, 196, § 1.

— *pravi:* a fidelibus non legendi, et a parentibus amovendi ab adolescentibus, 119 ; fideles admonendi de damno quod e lectione eorum oriatur, 288 ; qui Ecclesiam aut fidem aut bonos mores impetunt, 289 ; qui scelera vivido modo describunt vel cum imaginibus lascivis eduntur, 290 ; qui temerarie eos vendunt gravis scandali et cooperationis culpam contrahunt, 291.

Lingua: adhibenda in Sacramentis, 146, in catechetica institutione, concionibus et precibus vernaculis, 239 ; in catechismo docendo, 242, § 3 ; usus linguae Gadelicae, 239.

Litterae testimoniales: quas ostendere debent religiosi qui extra dioecesim candidatos quaerunt, 112, § 2 ; de status libertate, 192 ; v. **Testimonium.**

Lotteriae: non licet, sine consensu Episcopi loci, per eas colligere pecuniam pro pio aut ecclesiastico instituto vel fine, 312.

Ludus: chartarum a sacerdote ne protrahatur ultra mediam noctem, 29 ; clerici in sacris ne ullo ludo nimis indulgeant, 34, § 2.

Lunulae: v. **Ciboria.**

Magistri: quoad visitationem episcopalem, 56; institutores quoad catechismum docendum, 242; moderatoris iura et officia quoad eos in schola primaria, 263, et quoad eorum nominationem et dimissionem, 264; institutio in catechismo ab eis danda, 267; quis promovendus ad officium permanens magistri in schola primaria, 278; qui admittendi ut alumni a rectoribus collegiorum pro magistris instituendis, 279.

Matres innuptae: de iis peculiaris sit cura, 128.

Matrimonium: de documentis matrimonialibus Episcopus in visitatione inquirat, 57; quando vicarius substitutus locum parochi teneat in re matrimoniali, 81, § 3; fides coniugalisis servanda et turpitudines contra prolis generationem devitandae, 117; populo in ecclesia explicandum, 190; normae de praenuptialibus investigationibus adimplendae et sponsi docendi, 191; parochi obligationes quoad litteras testimoniales de status libertate, 192; fideles monendi de periculis quae matrimoniis mixtis inhaerent, et de nullitate matrimoniorum a catholicis coram ministro acatholico vel officiali civili initorum, 193; delegatio assistendi matrimonio, 194; matrimonia ante meridiem celebrentur et benedictio nuptialis intra Missam detur, 195; celebratum matrimonium adnotetur in libris matrimoniorum et baptizatorum, et fasciculus documentorum servetur, 196; obligatio parochi quoad inscriptionem matrimonii in registis civilibus, 197; sacerdos sine gravibus argumentis ne cuiquam suadeat ut Curiam episcopalem adeat ad impetrandam declarationem nullitatis, 198; causae matrimoniales, 333.

Media nox: quomodo supputanda, 5.

Medici: rectum baptizandi modum pro casu necessitatis ediscant, 147; qui ad officium publicum deputandi, 148; qui curam infirmorum habent, instante periculo mortis, sacerdotem tempore opportuno advocandum curent, 186.

Merces iusta: de ea solvenda domini doceantur, 134, § 1.

Minister: Sacramentorum nihil exigit aut petat praeter oblationes probatas, 144; extraordinarius confirmationis servet disciplinam per decretum *Spiritus Sancti munera* inductam, 159; Sacramentalium nihil occasione eorum administrationis exigit aut petat, 200.

Miserabiles: eorum curam gerant parochi, 90.

Missa: publica die praecepti omissa, Episcopus statim monendus est, 83; pro pueris, 124; sacra supellex in Missa adhibenda, 164, 165; panis et vinum, 166; Missae publicae diebus de praecepto, 167; quotidie hora fixa celebretur, 168, et, una saltem dominica in mense, hora communicantibus congrua, 169; introducatur praxis celebrandi Missam sollemnem, 170; plebi denuntientur dies festi de praecepto, 171; consuetudo recitandi post Missam psalmum *De profundis* abrogatur, 172; sollicitatio stipendiorum vel oblationum Missarum in diariis prohibetur, 173; chartulae Missarum a sacerdote obligationem Missae suscipiente subsignentur, et abusus praecaveantur, 216; Missa exsequialis pro paupere, 218; Missam audire ne omittant fideles qui diebus de praecepto ludis intersunt vel aliis negotiis occupantur, 223, 225; Missae fundatae, 327, 328.

— *pro populo:* deficiente parochus, a quo applicanda, 84; eius applicatio a parochus in memoriam fidelium revocanda, 171.

Missio in paroeciae possessionem: eius effectus et modus, 79.

Missio sacra: eius tempore aegrotantibus tribuatur occasio missionariis confitendi, 185; saltem quinto quoque anno habendam parochi curent, 252; eius occasione nullae collectae fiant neve petatur nisi quod ad expensas necessarium sit, 253; Opus Pontificium a Propaganda Fide commendatur, et, exceptis collectis quae a Sancta Sede promotae vel approbatae fuerint, collectae prohibentur sine Episcopi loci licentia scripta, 254; sacerdotes invigilent ne societates proselytantes fidem populi labefactent, 255, § 1; parochi tenentur specialem vigilantiam exercere super pueros illegitimos et orphanos, 255, § 2.

Moderatores scholarum: systema servandum in quo scholae primariae sunt sub directione moderatorum ab Episcopo loci approbatorum, 260, § 1; quae sint a moderatoribus religiosis observanda, 260, § 2; iura et officia, 263-265; eorum Consilium dioecesanum, 266.

Moderator spiritualis: piaie associationis, 126, § 1.

Modestia: vitae a fidelibus servanda, 117; modesto habitu induantur mulieres, 120.

Monasteria: monialium ab Episcopo visitanda, 58.

Moniales: v. **Religiosi.**

Mores: laicorum, 116-121; *v.* **Laici**.

Morientes: parochus iis assistat, 86.

Mulieres: modesto habitu induantur, 120.

Musica sacra: sit accomodata praescriptis Sanctae Sedis, 235; instrumenta, 236; scholae cantorum paroeciales instituantur, 237.

Nuptiae: earum occasione fideles pompam incongruentem evitent, 121, § 2.

Oblationes: earum sollicitatio, sub promissione applicandi Missas, in diariis prohibetur, 173; quae ad dotem beneficii paroecialis pertineant, 300; inter parochum et vicarium dividendae, 300-302.

Obligationes: obligatio decretorum huius Concilii, 6; clericorum, 8-43 (*v.* **Clerici**, **Sacerdotes**).

Obstetrices: rectum baptizandi modum pro casu necessitatis ediscant, 147.

Oeconomia vitae: recta promoveatur a clericis et laicis, 139.

Officia saecularia: quae clerici inire prohibentur, 40.

Olea sacra: de iis Episcopus in visitatione inquiret, 57.

Operistitium: ab illicito arceantur opifices, 135.

Opifices: Uniones suas bene administrent, et Sanctum Joseph Opificem colant, 133, §§ 2, 3; a parochis aliisque sacerdotibus doceantur de iusto opere tribuendo, et curandum ne fidem amittant, 134, § 1; ab operistitio illicito arceantur, 135; eorum consociationes a parochis foveantur, 136; eorum conditio elevetur, 137; in iis excitentur a sacerdotibus iustitia et caritas, 138.

Opus iustum: de eo tribuendo opifices doceantur, 134, § 1.

Opus Pontificium a Propaganda Fide: commendatur, 254.

Oratio funebris: sine licentia Episcopi prohibetur, 219.

Oratoria: ab Episcopo visitanda, 58; *v.* **Ecclesiae**.

Ordo: munus parochorum aliorumque qui de promovendis ad ordines inquirere vel testimonium ferre debent, 188; sacerdotes in pueris germen vocationis foveant, 189, § 1; parochi invigilent vitae et moribus adspirantium ad sacros ordines, 189, § 2.

Orphani: cura et vigilantia a parochis exercenda super eos, 90, 255, § 2.

Orphanotrophia: ab Episcopo visitanda, 58 ; testimonium et inscriptio baptismi parvulorum in ea admissorum, 158.

Parentes: eorum obligationes quoad filias et filios, 118, 119, § 2 ; rectum baptizandi modum pro casu necessitatis ediscant, 147 ; quoad catechetica institutionem pueris tradendam, 243, § 3, 245 ; eorum ius et officium curandi catholicam liberorum educationem, 257, § 2 ; ne mittant iuvenes catholicos ad Collegium Ss^{mae} Trinitatis, 287 ; tenentur invigilare quoad libros pravos, 289, 290.

Parochi: Episcopum visitantem rite recipiant, 51 ; ratio a parochis reddenda ante visitationem episcopalem, 59 ; ad Curiam recurrentes, 67 ; idoneitas promovendorum ad vacantes paroecias per examen iudicanda, 75 ; examini obnoxii, 76 ; examinis ratio, 77 ; examinatores eorumque munus, 78 ; a quo momento obtinet parochus curam animarum, 79 ; parochi absentia : a paroecia, 80, ultra hebdomadam, 81, a domo, curam animarum actu gerens, 82 ; Missa publica die praecepti omissa, Episcopus statim monendus est, 83 ; deficiente parochis, a quo applicanda est Missa pro populo, 84 ; curent ut diebus praecepti fideles ad Missam confluant, ut in ecclesiis mundities et calor serventur, ut pueri chorales parentur et sacrae functiones rite peragantur, 85 ; parochus aegrotantes in periculo mortis Sacramentis muniat, morientibus assistat, 86 ; infirmos et senes visitet, 86, 87 ; ubi plures sacerdotes adscripti sunt paroeciae, parochus paroeciam in partes (districts) dividat et unicuique parti unum ex illis praeficiat, 88 ; domus fidelium visitent, et de statu animarum librum conficiant, 89 ; curam gerant pauperum et miserabilium, et puerorum qui cura parentum orbantur, et infantium qui apud familias alienas collocantur, 90 ; habeat parochus libros paroeciales eosque conscribat et asservet, 91 ; curam habeat de archivo paroeciali eiusque libris et documentis, 92 ; conservet bonorum paroeciae inventarium et sacrae suppellectilis catalogum, 93 ; curet parochus ut liber chronicus conficiatur, 94 ; singulis hebdomadibus vicarios apud se convocet, interroget et de agendis instruat, 95 ; ad Episcopum tempore visitationis referat de sacerdotibus saecularibus in paroecia residentibus, 96, et de statu

piarum associationum, 126, § 2; de emigrantibus curent, 129; dominos et opifices doceant de mercede et opere iusto, 134, § 1; consociationes foveant agricolarum aliorumque opificum, 136; eorum obligationes quoad: baptismum, 147, 151, 153-155, 158, confirmationem, 159, 161-163, Eucharistiam, 170, 171, 175, poenitentiam, 178, 179, 182, extremam unctionem et aegrotantes, 184, 185, ordinem, 188, 189, matrimonium, 190-192, 195-197, benedictionem mulieris post partum, 202, collectas ob fines saeculares, 207, § 2, orationem funebrem, 219, legem abstinendi ab operibus, et audiendi Missam, diebus de praecepto, 224, 225, institutionem catechetica, 241, § 1, 242, 243, 245, 248, sacram missionem, 252, 253, societates proselytantes, pueros illegitimos et orphanos, 255, alumnos Seminarii, 256, visitationem scholarum primariarum, 267-270, et mediarum, 273, et vocationalium, 275, libros pravos, 288, beneficia, 292-303, ultimam voluntatem, 315, administrationem bonorum ecclesiarum, 319-324; *v.* **Sacerdotes.**

Paroecia: eius visitatio episcopalis, 51-60; missio in eius possessionem, 79; parocho absente, eius regimen assumat vicarius cooperator, 80, § 2; in partes (districts) dividenda, ubi plures sacerdotes, 88; liber chronicus, 94; inventarium eius bonorum, et catalogus sacrae suppellectilis, 93, 320; paroeciae in Hibernia sunt beneficia, 292; *v.*

Aedificia paroecialia, Beneficia, Bona paroecialia.

Pastores animarum: *v.* **Parochi.**

Paternitas: dubia infantis, quoad baptismi adnotationem, 155.

Patroni: nomina eorum aliorumque Hiberniae Sanctorum saepius in baptismo et confirmatione assumantur, 240.

Pauperes: eorum cura, 90, 128; medium ad succurrendum pauperibus oppidanis, 130; gratis et decenter funerentur et sepeliantur, 218.

Peregrinationes piae: quoad eas observentur a clericis praescripta Sanctae Sedis, 42.

Periodica: obscoena a fidelibus respuenda, 119; *v.* **Ephemerides.**

Personae: quas Episcopus ius habet visitandi, 52.

Philosophia christiana: opportunitas eius principia fundamentalia addiscendi praebeatur alumniis Universitatis Nationalis, 284, § 2.

"Pioneer Total Abstinence Association": sacerdotibus commendatur, 27.

Poenae: quibus plecti possunt vel debent sacerdotes, 15, 25, § 1, 26, § 3, 33, § 2, 38, 74, 83, 268; *v. Delicta, Excommunicatio, Suspendio.*

Poenitentia: ad frequentem confessionem parochi hortentur fideles, 178; ad audiendas confessiones praesto sint parochi eorumque vicarii, 179; specialis dies pro confessionibus parvulorum, 180; in "stationibus" omnia rite peragantur, 181; parochorum et vicariorum facultates audiendi confessiones in paroecia alius dioecesis contigua, 182; iurisdictio audiendi confessiones sacerdotum ubique in Hibernia, 183.

Politicae: sacerdotes a controversiis mere politicis alienos se habeant, 21, et de rebus politicis in ecclesia ne agant, 23.

Pompa: incongruens a fidelibus evitanda occasione nuptiarum, 121, § 2, et funerum, 215.

Potus inebrians: clerici caveant ut nunquam distribuatur occasione saltationum in aedificiis sub eorum tutela positis, 35; *v. Temperantia.*

Praefectus institutionis religiosae: eius officium, 270, § 1, quoad scholas medias, 273, § 3.

Preces: publicae alta voce, clare et distincte fidelibus a sacerdotibus recitentur, 238; vernaculae proferantur lingua quam capiunt auditores, 239.

Privilegia: ab Apostolica Sede vel Ordinario loci concessa, 2.

Programma: pro institutione catechetica: puerorum, 242, § 1, 244, adultorum, 248, § 1; pro institutione religiosa in scholis: primariis, 267, § 2, mediis, 272, vocationalibus, 275, § 2.

Prohibitio librorum: *v. Libri pravi.*

Psalmus "De profundis": consuetudo eum recitandi post Missam abrogatur, 172.

Psychologia: exponatur alumnis qui ad artem medicam et chirurgicam exercendam adspirant, 284, § 1.

Pueri: cura parentum orbat, 90; quos religiosi ex Hibernia ducunt religionem ingrediendi causa, 113; Missa pro eis, 124; eorum communio, 175; illegitimi, et orphani, 255, § 2; *v. Institutio catechetica, Iuvenes.*

— *chorales*: parentur, 85.

Puritas morum: a fidelibus servanda, 117.

Pyxides: *v.* **Ciboria.**

Quaestuatio: regularibus permissa, 309 ; *v.* **Stips.**

Recreatoria: pro pueris et puellis, 122.

Rectores: collegiorum pro magistris instituendis, 279 ; ecclesiarum, 207, § 2, 219 ; Seminariorum, 256.

Regulares: *v.* **Religiosi.**

Relatio: a vicario foraneo reddenda Episcopo, 73 ; de statu institutionis religiosae in scholis mediis ad Episcopum mittenda, 273, § 3.

Religiosae: *v.* **Religiosi.**

Religiosi: qui debeant collationibus de re morali et liturgica adesse, 12 ; quoad visitationem episcopalem, 52, 54, 55, 58 ; in quibus rebus teneantur constitutionibus synodali-
bus dioecesanis, 65 ; iisdem obligationibus tenentur quibus clerici subsunt secundum quaedam huius Concilii decreta, 104 ; religionem ingressuri cautionem scriptam praestent de compensatione servitii non exigenda, 105 ; institutio ; religiosorum iuniorum in arte paedagogica, 106, sororum iuniorum in nosocomio, 107 ; clausura monialium et sororum, 108 ; observentur praescripta circa excipiendos vel adeundos extraneos, 109 ; ubi commorari debent sorores extra domum propriae religionis versantes, 110 ; religiosi iisdem regulis tenentur quibus sacerdotes circa situs scholarum publicarum acquirendos etc., 111 ; regulae servandae a religiosis qui candidatos quaerunt, 112, vel pueros aut puellas ex Hibernia ducunt religionem ingrediendi causa, 113 ; Superiores ne aspirantes admittant sine praescriptis testimoniis vel investigationibus, 114 ; praxis qua sorores res asportant populo vendendas, 115 ; obligatio parochorum aliorumque in inquirendo et testimonio ferendo de iis qui religionem ingredi cupiunt, 188 ; nulli sacerdoti, etiam religioso quovis modo exempto, licet concionem dare sine facultate ab Ordinario loci, 246 ; ad populum praedicantes tenentur decretis de homilia vel institutione catechetica tradenda diebus de praecepto, 250 ; quae statuta de scholis sint observanda a moderatoribus et Superioribus religiosis, 260, § 2 ; Superiores tenentur invigilare ut ad Universitatem studiorum mittantur ii tantum subditi qui firmae

vocationis et probatae virtutis sunt, 286 ; religiosis prohibita de Collegio Ssmae Trinitatis, 287 ; quoad stipem petendam, 309, 310.

Reparatio damnorum: *v.* **Damna.**

Residentia: *v.* **Absentia.**

Ritus: in Sacramentis adhibendi, 146.

Romanus Pontifex: pastores populum edoceant eius iura et praerogativas, 44 ; anniversaria eius electionis dies quotannis populo denuntietur et recolatur, 45 ; cum obierit, pro eius anima celebretur funus sollemne vel Missa privata de requie, 46 ; novo electo, functiones sacrae fiant pro gratiarum actione, 47 ; Denarium Sancti Petri singulis annis colligendum, 48.

Rudiores: de iis peculiaris sit cura, 128.

Sacerdotes: saeculares spiritualibus exercitiis vacare tenentur, et optatur ut unum diem in mense sacris deditum meditationibus degant, 9 ; officia quotidiana ita ordinare debent ut tempus suppetat orationi, piae lectioni et studio, et suadetur ut Unioni Apostolicae nomen et operam dent, 10 ; examen de quo in can. 130 per integrum quinquennium post ordinationem subeant, 11 ; collationibus de re morali et liturgica adesse debent, 12 ; lectioni animum attendant et apparatus librorum ecclesiasticorum sibi comparent, 13 ; sacerdos consuetudinem cum feminis evitet, 14, nec solus cum sola tamquam comite iter faciat, 15, neve in sua domo retineat mulierem sociam vel commensalem, 16, nec familiam affinium aut consanguineorum, 17 ; in domo conducta aut privata ne habitet absque Episcopi consensu, 18 ; sacerdotum vestitus, 19 ; alienos se habeant a controversiis mere politicis, 21 ; ne conventibus publicis intersint sine parochi loci consensu, 22 ; vetantur in ecclesia agere de rebus mere profanis, praesertim politicis, 23 ; sine licentia sacerdos ne praesumat dicere quempiam nominatim indicatum incidisse in excommunicationem neve in aliquem in ecclesia invehat neve publice aliquem denuntiet, 24 ; qui prohibitiones in decretis 22, 23 vel 24 statutas violaverit, poena plectatur, 25 ; ab omni specie intemperantiae abhorreant, nec sine necessitate tabernas ingrediantur, 26 ; nomen et operam dent alicui societati

totalis abstinentiae, 27 ; convivia cum laicis ne frequentent, 28 ; ludum chartarum vel alios huiusmodi ludos ultra mediam noctem ne protrahant neve in iis pro magna summa pecuniae certent, 29 ; curribus automobilibus moderate tantum utantur, 31 ; ne faciant sponsonem de cursibus equorum vel canum, 32 ; excepto casu necessitatis, sese in testamentis laicorum conficiendis ne immisceant ; inconsulto Ordinario, munus exsecutoris testamentorum laicorum ne accipiant neve se vades aliorum constituent ; neve munus tutoris vel fiduciarii sine expressa Ordinarii licentia suscipiant, 36 ; ne nummos pauperum aut aliorum penes se vel retineant vel deponi permittant, 37 ; sine expressa Ordinarii sui licentia ne sese onerent debitis quae ducentas libras excedunt, 38 ; ne accipiant ullum munus publicum et civile sine Episcopi proprii licentia, 39 ; quoad pias peregrinationes observentur praescripta Sanctae Sedis, 42 ; curare debent ut hominibus idoneis munera conferantur ubi agatur de deputatis ad officia civilia seligendis, 43 ; quoad visitationem episcopalem, 52, § 1, 53 ; ad Curiam recurrentes, 67 ; sacerdos graviter aegrotus, 72 ; sacerdos qui auctoritatem vicarii sui foranei contempserit, puniatur, 74 ; sacerdos curam animarum actu gerens a domo sua ne discedat quin indicet ubinam inveniri possit, 82 ; curam animarum habentes tenentur infirmos et senes saepe visitare, 87 ; quid faciendum ubi plures sacerdotes adscripti sunt paroeciae, 88 ; de emigrantibus curent, 129, § 3 ; dominos et opifices doceant de mercede et opere iusto, 134, § 1 ; in dominis et opificibus excitent iustitiam et caritatem, 138 ; quibus vestimentis uti debeant in administratione Sacramentorum, 142 ; fideles edoceant vim, efficaciam et dignitatem Sacramentorum, 143 ; qui Sacramenta vel documenta ad Sacramentorum receptionem necessaria denegant, 144 ; quibus ritibus et caerimoniis et lingua uti teneantur in Sacramentis, 146 ; tenentur curam habere de deputatione medici vel chirurgi ad officium publicum, 148 ; negligentes in re sacrae suppellectilis in Missa adhibendae, 165 ; diebus de praecepto tenentur Missas publicas horis fixis celebrare, 167, § 2 ; curent ut omnes rite edoceantur de disciplina nova ieiunii eucharistici, 176 ; contendant ut communionis

receptionem sedula praeparatio antecedit et congrua gratiarum actio sequatur, 177, § 2 ; curent ut in " stationibus " omnia rite peragantur, 181 ; qui pollent iurisdictione audiendi confessiones sacerdotum ubique in Hibernia, 183 ; in libro aegrotantium unusquisque sacerdos adnotare debet nomina eorum ad quos ipse advocatus est, etc., 187 ; sacerdotes in pueris germen vocationis foveant, 189, § 1 ; sine gravibus argumentis ne cuiquam suadeant ut Curiam episcopalem adeat ad impetrandam declarationem nullitatis, 198 ; vigilent ne benedictiones ad finem superstitiosum convertantur, 199, § 2 ; expetiti benedictionem post partum impertiri possunt, 202, § 1 ; sacerdos, qui obligationem susceperit, chartulas Missarum subsignet, 216, § 1 ; sacerdotes, qui officio pro defunctis assistunt, ne intersint conviviis sumptu familiae defuncti, 217 ; studeant ut vestes, linteamina et vasa sacra sint integra et nitida, 228 ; sacerdotes musicae periti scholas cantorum paroeciales promoveant, 237 ; tenentur preces publicas alta voce, clare et distincte fidelibus recitare, 238 ; quoad usum linguae Gadelicae, 239 ; nulli sacerdoti licet concionem dare sine facultate ab Ordinario loci, 246 ; instructiones catecheticas et conciones tempestive et accurate praeparent, 251 ; invigilent ne societates proselytantes fidem catholicam populi labefactent, 255, § 1 ; admoneant fideles de damno quod e lectione ephemeridum et librorum pravorum oriatur, 288 ; sacerdos ex una in alteram paroeciam translatus aut amotus nullum ius habebit percipiendi stipendii post suum discessum soluti, 303 ; ne extraordinariam pecuniae collectam accipiant sine scripta Episcopi licentia, 307 ; collecta facienda ad sustentationem sacerdotum infirmorum, 314 ; testamentorum exsecutores, 316 ; ne pecunia a redditibus ecclesiasticis percepta consanguineos ditent, et de magna pecuniae vi, durante vita, disponant, 317 ; testamenta valida conscribant et idoneos exsecutores eligant, 325 ; sacerdos Ordinarium certiore facere tenetur, si summam pecuniae ultra triginta libras in pios usus iuxta eius arbitrium erogandam acceperit, 326 ; *v. Clerici.*

Sacramenta : de eorum administratione Episcopus in visitatione inquirat, 57 ; quid et quomodo tractanda, 141 ; quibus vestimentis uti debeat sacerdos in eorum administratione,

142; de eorum vi, efficacia et dignitate fideles edoceantur, 143; pro eorum administratione nihil exigendum aut petendum praeter oblationes probatas, et suspensio ipso facto incurrenda si illegitime denegantur, 144; dies et horae pro Sacramentis in ecclesia ministrandis statuuntur et publicentur, 145; ritus et caerimoniae et lingua in iis adhibenda, 146.

Sacramentalia: ad frequentem eorum usum excitentur fideles, 199, § 1; benedictiones ad finem superstitiosum a rudibus ne convertantur, 199, § 2; occasione eorum administrationis minister nihil exigat aut petat, 200; benedictiones parochia reservatae, 201; benedictio mulieris post partum, 202.

Saltationes: in aedificiis sub tutela clericorum positae, 35; a fidelibus fugiendae, 119; *v. Choreae.*

Sancti: eorum reliquiae et imagines ab Episcopo inspiciendae in visitatione, 57; nomina Sanctorum Hiberniae saepius in baptismo et confirmatione assumantur, 240.

Scholae: quoad visitationem episcopalem, 56; sine consensu Episcopi ne erigantur, amplientur, aut notabiliter mutantur, 203; institutio religiosa ac moralis praecipuum locum obtineat, 257, § 1; parentibus ius et gravissimum officium est curandi catholicam liberorum educationem, 257, § 2; Ecclesiae ius est scholas condendi, et praescribendi condiciones necessarias ut catholicis liceat scholas frequentare, 258; pueri catholici scholas acatholicas, neutras, mixtas ne frequentent, et solius Ordinarii loci est decernere quando tolerari possit ut eae scholae celebrentur, 259; quae sunt bona ecclesiastica, 306; sartae tectaeque conserventur et per contractum assecurationis reddantur securae, 323.

— *primariae:* omni ope servandum est praesens systema (The Managerial System), 260, § 1; omnia statuta de scholis observanda sunt a moderatoribus et Superioribus religiosis, 260, § 2; condiciones pro conventionibus de aedificanda schola incipiendis, 261; scholae separatae sint pro pueris et pro puellis, 262; iura et officia moderatoris, 263; obligationes moderatoris quoad magistri nominationem vel dimissionem, 264, et quoad libros in schola perlegendos, 265; Consilii dioecesanii moderatorum officium invigilandi, 266; parochus et vicarii scholas

visitent ibique doctrinam christianam explicant, et invigilent ut programma probatum observetur, 267; quando in hac re sacerdos sit gravis negligentiae reus et poenis obnoxius, 268; parochi est scholas privatas pro pueris catholicis visitare, 269; officium praefecti institutionis religiosae, 270, § 1.

— *mediae*: ad acatholicas ne mittantur iuvenes catholici, 271; in iis doctrina religiosa exponatur quotidie, 272; eas visitet parochus semel in mense, et, si Episcopus ita ordinet, praefectus dioecesanus unoquoque anno, 273, §§ 1, 3; alumni periculum in doctrina religiosa quotannis subeant, 273, § 2.

— *vocationales etc.*: alumni pleniori instructione morali et religiosa erudiantur, et instructio pro pueris et pro puellis separatim tradatur, 274; eas parochus semel saltem in mense visitet, 275, § 1; desiderandum ut doctrina catholica quotidie exponatur, 275, § 2; in scholis artium vel negotiorum, plenior instructio in doctrina religiosa et sociali Ecclesiae praebeatur, 276; in scholis residentialibus agriculturae vel scientiarum, bonum morale et religiosum alumnorum catholicorum foveatur, 277.

— *artis paedagogicae*: quis promovendus ad officium permanens magistri in schola primaria, 278; qui admittendi ut alumni a rectoribus collegiorum pro magistris instituendis, 279; desiderandum ut laici diploma idoneitatis ad impertiendum doctrinam religiosam acquirere possint in collegiis Universitatis approbatis, 280; *v. Institutio, Universitates studiorum.*

— *cantorum*: optatur ut paroeciales instituantur, 237.

Secretum: a Superioribus Seminariorum et religionum servandum circa testimonia a parochis recepta de adspirantibus ad ordines vel religionem, 188; a rectore Seminarii servandum circa testimonia a parochis recepta de alumnis, 256, § 4.

Seminaria: obligationes: candidati qui in collegium dioecesanum ab alio collegio venerit, 256, § 1, rectoris Seminarii maioris si aliquem admittit, § 2, parochorum et vicariorum quoad curam de iuvenibus Seminarii exercendam, § 3, parochorum et rectoris Seminarii quoad testimonium de alumnis, § 4, alumni Seminarii maioris si officium aut laborem pro mercede, durantibus feriis, suscipiat, § 5.

Senes: saepe visitandi a sacerdotibus curam animarum habentibus, 87.

Sepultura ecclesiastica: cadavera generatim in ecclesiis non sepelienda, 209; coemeteria ecclesiastica religiose servanda et a fidelibus visitanda, 210; benedictio coemeterii societatis civilis, 211; praesente cadavere, vigiliae profanae et indecorae prohibentur et preces commendantur, 212; cadavera in ecclesiam transferenda, 213; vestes a ministro in sepultura adhibendae, 214; graves impensae occasione funerum vitandae, et opera caritatis peragenda, 215; chartulae Missarum a sacerdote obligationem Missae suscipiente subsignentur, et abusus praecaveantur, 216; sacerdotes officio pro defunctis assistentes ne intersint conviviis sumptu familiae defuncti, 217; sepultura pauperum, 218; oratio funebris sine licentia Episcopi prohibetur, 219.

Situs scholarum: circa eos religiosi iisdem regulis tenentur quibus sacerdotes, 111; quoad conventiones de aedificanda schola, 261.

Socialismus: eius errores devitentur, 133, § 1.

Societates: temperantiae vel abstinentiae totalis, 125; "The Catholic Protection and Rescue Society", 128; societas quae curam emigrantium suscipit, 129, § 2; Societas Sancti Vincentii a Paulo, 130; "The Catholic Truth Society of Ireland", 132; quae ornatum altarium curant, 232.

— *illicitae:* a fidelibus fugiendae, 116; proselytisanes fidem catholicam, 255, § 1.

Sodalitia pia: quae praxim frequentis confessionis et communionis habent, 178.

Sorores: v. **Religiosi.**

Spectacula: clericis prohibita, 33; inhonesta ne adeant fideles, 119.

Sponsiones: ne faciat sacerdos de cursibus equorum vel canum, 32.

"Stationes": in iis omnia rite peragantur, 181.

Stipendia Missarum: eorum sollicitatio in diariis prohibetur, 173; pro Missis fundatis, 328.

Stips: vetantur privati sine licentia requisita eam cogere pro pio aut ecclesiastico instituto vel fine, 308; de ea petenda: a regularibus aliisque religiosis, 309, 310, in foliis publicis, 311.

- Studia sacra:** a sacerdotibus prosequenda, 10-13.
- Supellex sacra:** in visitatione ab Episcopo inspicienda, 57; eius catalogus conservandus, 93; in Missa adhibenda, 164; eius cura, 228.
- Superiores:** maiores regularium in statutis includant quaedam huius Concilii decreta, 104, § 2; religiosi ne adspirantes admittant sine praescriptis testimoniis vel investigationibus, 114; Seminariorum et religionum testimonia a parochis recepta servare secreta tenentur, 188; invigilent ut ad Universitatem studiorum mittantur ii tantum subditi qui firmæ vocationis et probatae virtutis sunt, 286; *v. Religiosi.*
- Suspensiones:** *ferendae sententiae:* 16, 25 (22, 23, 24), 307; *latae sententiae:* 32, 33, 144, 331.
- Synodus dioecesisana:** decimo saltem quoque anno celebretur, 64; in quibus rebus religiosi teneantur eius constitutionibus, 65.
- Systema moderatorum:** (The Managerial System) pro scholis primariis omni ope servandum, 260, § 1.
- Tabernaculum:** eius ornatus et usus, 229; eius eiusque clavis custodia, 231.
- Televisio:** pueri vel adolescentes ne intersint repraesentationibus televisis quae soleant iuvenibus nocere, 119, § 2.
- Temperantia:** sacerdotes nomen et operam dent alicui societati totalis abstinentiae, 27; societas temperantiae vel abstinentiae totalis instituatur vel foveatur, 125; propositum totalis abstinentiae occasione confirmationis emissum, 162.
- Tempora sacra:** 220-225; *v. Dies abstinentiae, dominici, festi, ieiunii.*
- Tempus:** in decretis huius Concilii statutum, quomodo supputandum, 5.
- Testamenta:** sacerdotes, excepto casu necessitatis, sese in testamentis laicorum conficiendis ne immisceant, 36; sacerdotes de magna pecuniae vi, durante vita, disponant, ita ut testamento non relinquatur, 317, § 2; a sacerdotibus rite conscribenda et ad archivum dioecesanum mittenda, et singulis decenniis renovanda, 325; *v. Voluntates piaae.*
- Testimonium:** praescriptum antequam Superiores religiosi admittant adspirantes, 114; baptismi, 154, 157, 158;

parochi de adspirantibus ad ordines vel religionem, 188 ; rectoris collegii vel parochi de candidato aut alumno Seminarii, 256, vel collegii pro magistris instituendis, 279 ; *v. Litterae testimoniales.*

Theatra: spectacula clericis prohibita, 33 ; inhonesta ne adeant fideles, 119.

Tituli: bonorum paroecialium inspiciendi, 321, § 2.

Turpitudines: contra prolis generationem detestentur coniuges, 117.

Tutores: munus tutoris ne suscipiatur a sacerdotibus sine expressa Ordinarii licentia, 36 ; ne mittant iuvenes catholicos ad Collegium Ss̃nae Trinitatis, 287 ; tenentur invigilare ne libri pravi in domum introducantur, 289 ; *v. Parentes.*

Unio Apostolica Sacerdotum: sacerdotes ei nomen et operam dent, 10.

Uniones: ab opificibus bene administrentur, 133, § 2.

— *piae:* instituendae vel fovendae, 125 ; munus moderatoris spiritualis et parochi, 126.

Universitates studiorum: ad quid seponantur reditus Universitatis Catholicae Hiberniae, 281 ; curandum ut collegia Universitatis Nationalis doctrina catholica sensuque religioso maneant imbuta, 282 ; quomodo curandum religiosae iuvenum Universitatis instructioni, 283 ; alumnis ad artem medicam et chirurgicam adspirantibus exponantur ethica medica et psychologia, 284, § 1 ; omnibus alumnis praebeatur opportunitas philosophiam christianam addiscendi, 284, § 2 ; commendatur ut alumni associationi ad defendendam doctrinam catholicam nomen et operam dent, 285 ; Superiores invigilent ut ad Universitatem mittantur ii tantum subditi qui firmae vocationis et probatae virtutis sunt, 286 ; prohibitiones de Collegio Ss̃nae Trinitatis, 287.

Vasa sacra: in visitatione ab Episcopo inspicienda, 57 ; eorum cura, 228.

Venatio: clericis prohibita, 34, § 1.

Vestes: in visitatione ab Episcopo inspiciendae, 57 ; a sacerdote adhibendae in administratione Sacramentorum, 142, in sepultura ecclesiastica peragenda, 214 ; integrae et nitidae sint, 228.

Vestitus: clericorum, 19; mulierum, 120.

Viaticum: aegrotantes sacro Viatico saepe reficiendi, 86;
v. **Eucharistia.**

Vicarii: foranei: potestas Episcopi vicariatus foraneos constituendi, etc., 69; cui conferatur officium, 70; eorum officia et facultates, 71; eorum obligationes quoad sacerdotem graviter aegrotum vel moribundum, 72, et quoad relationem initio cuiusque anni Episcopo reddendam, 73; si sacerdotes eorum auctoritatem contempserint, puniantur, 74; quoad sacram suppellectilem in Missa adhibendam, 165; inventarium bonorum paroecialium a vicario foraneo subsignandum, 320, et examini subiiciendum, 321, § 2.

— *Generalis:* quis, 68; in examine promovendorum ad vacantes paroecias, 78.

— *oeconomus:* nondum constituto in paroecia vacante, a quo applicanda est Missa pro populo, 84.

— *paroeciales:* vicarius cooperator paroeciae regimen assumat, si parochus pro absentia sua aliter non providerit, 80, § 2; quid si parochus suum vicarium cooperatorem designat ut vicarium substitutum, 81, § 1; parrocho deficiente, vicarius cooperator de Missa pro populo provideat, 84; tenentur infirmos et senes visitare, 87; in paroecia in partes (districts) divisa, parochus et vicarii tenentur singuli in solidum ad omnia officia curae pastoralis, 88; habeant unusquisque suum librum de statu animarum, 89; singulis hebdomadibus a parrocho convocati venire debent, 95, § 2; vicarii cooperatores ab Episcopo nominantur, 97; eorum officia et obligationes, 98, 103; quomodo erga parochum se gerant, 99; quid si dissidium inter parochum et vicarium exsurgat, 100; vicarii absentia: extra domum per noctem, 101, a paroecia, 102, a domo, curam animarum actu gerens, 82; decreta prae oculis habenda, 103; eorum obligationes quoad: baptismum, 154, Eucharistiam, 175, poenitentiam, 179, 182, alumnos Seminarii, 256, § 3, visitationem scholarum primariorum, 267–270, domus et fundos paroeciales, 295–299, oblationes dividendas, 300–302; v. **Parochi, Sacerdotes.**

— *substitutus:* parrocho ultra hebdomadam absente, 81.

Vigiliae: profanae et indecorae, praesente cadavere, prohibentur, 212.

Visitatio: episcopalis, 51-60; infirmorum, 86, 87; domuum fidelium a parochis, 89; scholarum: primariarum a parocho et vicariis, 267-270, mediarum a parocho et praefecto dioecesano, 273, vocationalium a parocho, 275, § 1.

Voluntates piae: si ob omissas iuris civilis sollemnitates non adimpleantur, parochus certiores faciat Episcopum, 315;
v. **Legata pia.**

